

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعادر کلام امام صادق علیه السلام

(برگرفته از مسند امام صادق علیه السلام)

تألیف:

مرحوم عزیزالله عطاردی

گزینش اولیه روایات:

سید مجید نبوی

گزینش نهایی احادیث و تدوین:

دکتر سمیه خلیلی آشتیانی

(عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران غرب)

انتشارات نبأ

سرشناسه: عطاردی قوچانی، عزیزالله، ۱۳۰۷ - ۱۳۹۳.
عنوان و نام پدیدآور: دعا در کلام امام صادق علیه السلام: برگرفته از مسند امام صادق علیه السلام / تالیف عزیزالله عطاردی؛ گزینش اولیه روایات: سید مجید نبوی؛ گزینش نهایی احادیث و تدوین: سمیه خلیلی آشتیانی
مشخصات نشر: تهران: موسسه فرهنگی نیا، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۲۹۴ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۶۴-۱۴۹-۶
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه.
موضوع: جعفر بن محمد (ع)، امام ششم، ۸۳ - ۱۴۸ ق. -- احادیث -- نقد و تفسیر
موضوع: Criticism and interpretation -- Hadiths -- Jafar ibn Muhammad, Imam VI -- احادیث
موضوع: دعا (اسلام) -- احادیث
موضوع: Prayer -- Islam -- Hadiths
شناسه افزوده: خلیلی آشتیانی، سمیه، ۱۳۶۰-
شناسه افزوده: طالعی، عبدالحسین، ۱۳۴۰-
رده بندی کنگره: BP۴۵/۲
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۵۳
شماره کتابشناسی ملی: ۸۸۴۳۰۰۳
وضعیت رکورد: فیبا

- عنوان کتاب: دعا در کلام امام صادق علیه السلام
- تألیف: عالم محقق مرحوم شیخ عزیزالله عطاردی
- گزینش اولیه روایات: سید مجید نبوی
- گزینش نهایی احادیث و تدوین: دکتر سمیه خلیلی آشتیانی (عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران غرب)
- ناشر: انتشارات نیا
- چاپ: فرارنگ صفحه آرا: نادر برقی
- نوبت چاپ: اول / ۱۴۰۱ شمارگان: ۱۰۰۰ بها: ۷۰/۰۰۰ تومان

ناشر: انتشارات نیا / تهران، خیابان شریعتی، بالاتر از خیابان بهار شیراز،
کوچه مقدم، نبش خیابان ادیبی، شماره ۲۶
صندوق پستی: ۳۷۷/۱۵۶۵۵
تلفن: ۷۷۵۰۶۶۰۲ **فاکس:** ۷۷۵۰۴۶۸۳

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است

فهرست مطالب

۱۱.....	مقدمه
۱۵.....	فضیلت دعا
۱۵.....	با امید به اجابت دعا کن
۱۵.....	از فضل او
۱۵.....	دعا همان عبادت است
۱۶.....	دعا سبب تقرب به خدا
۱۶.....	سلاح مؤمن
۱۶.....	کارگرتراز نیزه
۱۶.....	دعایشان مستجاب است ...
۱۷.....	صدای آشنا
۱۷.....	زمان استجابت
۱۷.....	برتری دعا
۱۸.....	دعا و اصرار بر آن
۱۸.....	آداب دعا کننده
۱۸.....	ستایش خداوند مقدمه دعا است
۱۹.....	پاکی قلب

- ۱۹..... نیت خالص
- ۲۰..... توجه در هنگام دعا
- ۲۰..... تضرع در دعا
- ۲۰..... دعا به صورت جمعی
- ۲۰..... اوقات دعا
- ۲۰..... درهای آسمان باز است
- ۲۱..... پنج زمان طلایی
- ۲۱..... رقت قلب
- ۲۱..... دعا در سحرگاه
- ۲۲..... راهی مسجد می شد
- ۲۲..... توجهی به توشده
- ۲۲..... ساعتی از شب
- ۲۲..... درخواست حاجت در روز جمعه
- ۲۳..... دعا پس از نمازهای واجب
- ۲۳..... دعا بلا و قضا را باز می گرداند
- ۲۳..... گناه مانع اجابت
- ۲۳..... بسیار دعا کن
- ۲۴..... دعا بلا را دور می سازد
- ۲۴..... درمان هر درد
- ۲۴..... پشتوانه اجابت
- ۲۴..... دستها، خالی بر نمی گردد
- ۲۵..... دعا زمان بلا را کاهش می دهد
- ۲۵..... دعا در هنگام راحتی و آسایش
- ۲۵..... دعای مظلوم و نفرین پدر

۲۵		استجابت دعا
۲۵		امیدواری به پذیرش دعا
۲۶		دعای با حضور قلب
۲۶		دعا برای مردگان
۲۶		حاجت را نام ببر
۲۷		طولانی شدن اجابت دعا
۲۷		دعا برای مؤمنان دیگر
۲۷		سه دعای بی اجابت
۲۸		شناخت خدا، مقدمه اجابت دعا
۲۸		شروط استجابت دعا
۲۹		دعا در حرم امام حسین علیه السلام
۲۹		اقرار به گناهان
۳۰		دعای قبل از درخواست حاجت
۳۰		ادعیه قبل از درخواست حاجت
۳۴		کسی که دعایش مستجاب نمی شود
۳۴		تضرع در دعا
۳۵		شناگویی و حضور قلب
۳۷		درود بر پیامبر و اهل بیت علیهم السلام
۳۹		یاد خدا
۴۲		خواص اذکار
۴۲		۱- تحمید و تسبیح باری تعالی
۴۳		۲- تهلیل و تکبیر
۴۴		۳- استغفار

- ۴- فضیلت «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» ۴۵
- دعا برای برادران ۴۶
- نفرین بر دشمن ۴۶
- دعا به هنگام صبح و شام ۴۷
- دعا به هنگام خواب ۴۸
- دعای هنگام سفر ۴۸
- دعا در وقت نماز ۴۹
- دعا در طلب روزی ۵۰
- دعا برای ادای دین ۵۰
- دعا برای برطرف شدن غم و ترس ۵۱
- حرزها و تعویذها ۵۱
- دعا به هنگام قرائت قرآن ۵۳
- دعا در روز جمعه ۵۳
- دعا در نماز وتر ۵۴
- دعای استخاره ۵۵
- دعا در وقت نگاه به آسمان ۵۵
- دعا برای اهل قبور ۵۶
- دعا در تعقیب نمازها ۵۷
- دعا پس از نماز صبح ۵۷
- دعا بعد از نماز مغرب ۵۷
- دعا بین نماز مغرب و عشا ۵۷
- دعاهای امام صادق علیه السلام ۵۸
- خشیت و گریه در هنگام دعا ۷۳
- دعا در ماه رجب ۷۵

دعا در ماه شعبان.....	۷۸
دعا در ماه رمضان.....	۸۲
دعا در روز عید فطر.....	۱۳۱
دعا در ماه ذی الحجه.....	۱۳۲
دعا در روز غدیر.....	۲۱۰
دعا دربارهٔ مهمّات.....	۲۲۶
دعاهای ساعات روز.....	۲۳۴
دعای بامدادان.....	۲۳۶
دعا در نمازهای مستحبّی.....	۲۴۴
دعا به هنگام لباس نو پوشیدن.....	۲۶۶
دعای سجده شُکر.....	۲۶۷
دعا به هنگام خواب.....	۲۶۹
دعای استخاره.....	۲۶۹
دعای شُکر.....	۲۷۰
دعا در وقت خشم.....	۲۷۰
دعا در وقت عطسه زدن.....	۲۷۱
دعا در وقت فراموشی.....	۲۷۱
دعای حجاب و تضرّع.....	۲۷۲
قنوت امام صادق علیه السلام	۲۷۶
دعای پیامبر صلی الله علیه و آله	۲۷۸
دعای آدم علیه السلام	۲۷۹
دعای یوسف علیه السلام	۲۸۰
دعای موسی و ایوب علیه السلام	۲۸۱
دعای عیسی علیه السلام	۲۸۳

۲۸۳ اسم اعظم

۲۸۴ دعا برای میّت

۲۸۴ دعا های کم نظیر

مقدمه

تاریخ بشر از توجه به مبدأ هستی و خالق خود خالی نبوده و به نحوی به ادب نیایش و ارتباط برخاسته و این همان حقیقت دعاست که از دورن آدمی به الفاظ کشیده شده است.

دعا از ریشه «دعو» به معنای فراخواندن و دعوت کردن و در اصطلاح به معنای خواندن است. دعا و عرض نیاز به درگاه الهی است که از فضل بی انتهایش به نوید «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»^۱ درهای سعادت را به روی هر که او (بخواند) می‌گشاید. آرامش بخش دلهاست و روح را از حیرت و یأس بیرون آورده و به حرکت درمی‌آورد. دعا به لحاظ معنا و مفهوم هم درخواست از وجود برتر برای رهایی از مشکلات و رسیدن به خواسته‌ها است.

به انسان انبساط و شادی درونی می‌بخشد و روح ایمان را در انسان زنده نگه می‌دارد. ارتباطش را با خدای خود مستحکم و از دیگران بی‌نیاز می‌کند. دعا به تعبیر رسول اکرم ﷺ مغز عبادت است و به همین دلیل آثار تربیتی بسیاری برای انسان دارد.

می‌توان گفت زبان دعا از عناصری است که بین همه انسان‌ها مشترک بوده و تاریخ به وجود آمدن آن به هبوط حضرت آدم علیه السلام برمی‌گردد. خداوند مهربان به آدم علیه السلام آموخت با چه کلماتی احساس درونی خود را به زبان آورد و به سوی خدای خویش بازگردد «فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ».^۱

در معارف اسلامی، به صورت چشمگیری در آیات و روایات به موضوع دعا پرداخته شده است، آیات بسیاری به دعای پیامبران و اولیای الهی اختصاص دارد که به عنوان ادعیه قرآنی شناخته می‌شود و بخش موّسع و گسترده‌ای از روایات هم به ادعیه تعلیمی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام و روایاتی درباره فضیلت، آداب و زمانهای استجاب دعا اختصاص دارد، پیامبر اسلام و ائمه معصومین علیهم السلام پیروان خود را به قرائت دعاهای گوناگون ترغیب می‌کردند؛ چنانچه از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقل شده است که فرمود: «أَفْضَلُ عِبَادَةِ أُمَّتِي بَعْدَ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ الدُّعَاءُ: بَرْتَرِينَ عِبَادَتِ مَنْ يَسْأَلُ عَنْ قِرَائَةِ الْقُرْآنِ، دَعَا».^۲

بسیاری از علمای شیعه و سنی نسبت به نگارش مجموعه‌های که حاوی ادعیه، اعمال مستحبی و ارتباط با خداست همت گماشته‌اند. تعداد نگارشهای شیعیان در موضوع دعا بیشتر از سنیان بوده است، برای نمونه تنها در رجال نجاشی عناوین ۶۴ کتاب از نویسندگان شیعی تانیمه اول قرن پنجم آمده است که همگی کتابهای حدیثی متنوعی گردآوری کرده‌اند.^۳ مانند کتاب مهج الدعوات، الدعوات، النجاة فی الدعاء، مصباح المتعبد، جمال الأسبوع و...، سالهایی که شیعیان

۱. بقره، ۳۷.

۲. عیاشی، الدعوات، ص ۱۹.

۳. نجاشی، رجال، ص ۶۲۶.

در خفقان سیاسی بودند حتی ادعیه نگاری یکی از سبکهای تألیفی ایشان است. فزونی نگارش‌هایی با عنوان ادعیه نگاری نیز مرهون ترغیب معصومان علیهم‌السلام بر اعمال مستحبی است.

بیشترین ادعیه مأثوره از امام علی، امام سجاد و امام صادق علیهم‌السلام گزارش شده است. احادیثی که از امام صادق علیه‌السلام در باره فضیلت دعا و توصیه به دعا و اوقات دعا و شرایط اجابت دعا و ادعیه روایت شده از ایشان همچون دیگر روایات باقی مانده از آن امام در کتب حدیثی متعدد پراکندگی داشت که با همت محقق عطاردی رحمته‌الله در قالب مسند هریک از امامان امروزه در اختیار ما قرار گرفته است، مسند امام صادق علیه‌السلام توسط محقق عطاردی رحمته‌الله در ۲۲ مجلد به عربی نوشته و انتشار یافته و توسط حجت الاسلام والمسلمین آقای عطایی به فارسی برگردانده شده است. در ترجمه ایشان اسناد روایات حذف و روایات فقهی نقل نشده است.

این جلد از تلخیص مسند امام صادق علیه‌السلام به احادیثی که به دعا و شرایط و اوقات آن پرداخته است و همچنین ادعیه مأثور از آن امام همام، اختصاص دارد. گزینش اولیه احادیث از مسند را مثل سایر مجلدات، آقای سید مجید نبوی به عهده داشتند، و پس از بازنگری در احادیث منتخب، کار گزینش نهایی احادیث و عنوان دهی، چینش عناوین و کنار هم قرار دادن عبارات عربی ادعیه و ترجمه آن، تصحیح و تکمیل پاورقی‌ها را اینجانب برعهده داشتم.

هدف اصلی تدوین و نشر این کتاب دسترسی و آشنایی عموم با احادیثی با موضوعات مرتبط با دعا و ادعیه روایت شده از امام صادق علیه‌السلام است که به سفارش مؤسسه فرهنگی نبأ و با همکاری مرکز فرهنگی خراسان

انجام شده و به زیور طبع درآمده است، تلاشهای آقای مهندس شهری مدیر محترم انتشارات نبأ در احیای معارف اهل بیت علیهم السلام قابل تقدیر و تشکر است و امیدوارم این اثر در بهره‌مندی از معارف برجای مانده از امام صادق علیه السلام مفید و راهگشا باشد.

والحمد لله رب العالمین

فروردین ماه ۱۴۰۱

پانزدهم رمضان المبارک ۱۴۴۳ مصادف با

میلاد حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام

سمیه خلیلی آشتیانی

فضیلت دعا

با امید به اجابت دعا کن

۱- میسر بن عبدالعزیز می گوید: امام صادق علیه السلام به من فرمود: «ای میسر! دعا کن، نگواین کار گذشته است! به راستی که در نزد خدای عزوجلّ مقامی است که نمی توان به آن رسید مگر با درخواست اگر بنده ای دهان خود را ببندد و درخواست نکند چیزی به او ندهند. تو درخواست کن تا بدهند. ای میسر! هیچ دری را نکوبند مگر اینکه امید باز شدنش به روی کوبنده است!»^۱

از فضل او

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر که از فضل خدا درخواست نکند به یقین نیازمند و تهی دست گردد».^۲

دعا همان عبادت است

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا کن و نگو: کار از کار گذشته است زیرا دعا همان عبادت است، چرا که خداوند متعال می فرماید: «إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ»

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۶۶.

۲. همان.

عِبَادَتِي سَيِّدُ خُلُوفٍ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ^۱ و فرموده است: «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»^۲.

دعا سبب تقرب به خدا

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «بر شما باد دعا! زیرا که شما با هیچ کاری بمانند آن به درگاه خدا تقرب نیابید. و هیچ خواسته کوچکی را به خاطر آن که کوچک است وانگذارید که از خدا درخواست کنید، زیرا آن که درخواست کوچک دارد هموست که درخواستهای بزرگ دارد»^۴.

سلاح مؤمن

۵- امام صادق علیه السلام نقل است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «دعا سلاح مؤمن و ستون دین و نور آسمانها و زمین است»^۵.

کارگتر از نیزه

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا از نیزه آهنین کارگتر است»^۶.

دعایشان مستجاب است...

۷- امام صادق از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است که فرمود: «چهار کس

۱. مؤمن (غافر)، ۶۰: «به راستی کسانی که از عبادت من تکبر ورزند، به زودی با ذلت و خواری وارد دوزخ گردند».

۲. همان. مرا بخوانید تا برای شما استجابت کنم.

۳. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۶۷.

۴. همان، ص ۴۶۸.

۵. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۶۹.

۶. همان.

است که دعای آنها رد نمی شود و درهای آسمان برای آن گشوده می شود و به سمت عرش می رسد: دعای پدر برای فرزندش و مظلوم بر ظالم خود و عمره گزار تا وقتی که برگردد و روزه دار تا افطار کند»^۱.

صدای آشنا

۸- امام صادق علیه السلام فرمود: «جَدِّم همواره می گفت: در دعا پیشرو باشید، زیرا که بنده چون اهل دعا باشد، بلاء که نازل شود گویند: صدایی شناخته شده است و اگر اهل دعا نباشد و بلا نازل شود، گفته شود، پیش از امروز کجا بودی؟»^۲

زمان استجاب

۹- امام صادق علیه السلام فرمود: «در چهار زمان دعا مستجاب می شود: در نماز وتر و پس از طلوع فجر، بعد از ظهر و پس از مغرب»^۳.

برتری دعا

۱۰- معاویه بن عمار می گوید: از امام صادق علیه السلام درباره دو مرد پرسیدم که در يك زمان، هر دو نماز را شروع کرده اند، یکی قرآن زیاد خواند و تلاوت قرآنش بیشتر از دعایش بود و دیگری زیاد دعا کرد و دعایش بیشتر از تلاوت قرآن بود، هر دو در يك وقت فارغ شدند، کدام يك بالاترند؟ فرمود: «همگی فضیلت دارد و همه نیکوست».

۱. شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۲۲۸.

۲. همان.

۳. شیخ مفید، الاختصاص، ص ۲۲۳.

گفتم: می دانستم که همه نیکو و همه فضیلت دارد ولی کدام يك بالاتر است؟ فرمود: «دعا افضل است، مگر این قول خدای عزوجل را نشنیده ای: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ»^۱ به خدا که عبادت همان است، به خدا که آن افضل است به خدا که افضل است مگر آن عبادت نیست؟ به خدا که آن عبادت است، به خدا که آن عبادت است. مگر آن شدیدترین عبادات نیست؟ به خدا که آن شدیدترین است، به خدا که آن شدیدترین است به خدا که شدیدترین است»^۲.

دعا و اصرار بر آن

۱۱- امام صادق علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «خدا رحمت کند بنده ای را که حاجتی از خدای عزوجل بخواهد و در آن باره اصرار ورزد چه اجابت شود و چه نشود! و این آیه را تلاوت کرد: «وَادْعُوا رَبِّي عَسَى الْأَكْثُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَفِيحًا»^۳.

آداب دعا کننده

ستایش خداوند مقدمه دعا است

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرگاه کسی از شما حاجتی خواهد، پروردگارش را مدح و ثنا گوید! زیرا که هرگاه کسی از پادشاهی درخواست دارد.

۱. مؤمن، ۶۰: «پروردگار شما گفته است: مرا بخوانید تا دعای شما را مستجاب کنم کسانی که از عبادت من تکبر ورزند به زودی با ذلت وارد دوزخ شوند».

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، صص ۱۲، ۳۵، ۱۲۳.

۳. مریم، ۴۸: «و تنها پروردگارم را می خوانم و امید است که دعایم در پیشگاه خدا بی پاسخ نماند».

۴. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۸۹.

بهترین کلامی را می‌توان بگوید، آماده می‌کند! بنابراین، هرگاه حاجتی خواستید باید خدا را بزرگ شمارید و حمد و ثنای او را بگویید.^۱

پاکی قلب

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «مردی در بنی اسرائیل از خدا درخواست داشت که خداوند به او پسری بدهد؛ سه سال دعا می‌کرد وقتی که دید خداوند اجابت نمی‌کند، عرضه داشت: خدایا آیا تواز من دوری که نمی‌شنوی یا توبه من نزدیکی ولی جواب مرا نمی‌دهی؟ کسی در خوابش آمد و گفت: تو سه سال است با زبانت دعا می‌کنی ولی با قلبی تیره و ناپاک و نیتی ناخالص، بنابراین از نارواگویی دور شو و دلت را برای خدا پاکیزه گردان و نیتت را خوب کن، آن مرد چنان کرد سپس خدا را خواند، خداوند به او پسری مرحمت کرد».^۲

نیت خالص

۳- هشام بن سالم می‌گوید: به امام صادق علیه السلام گفتم: یا بن رسول الله! چرا مؤمن چون دعا کند چه بسا مستجاب شود و چه بسیار که مستجاب نشود؟ در حالی که خداوند متعال فرموده است: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ».^۳ فرمود: «بنده چون خدای تعالی را با نیت درست و دلی پاک بخواند، پس از وفای به عهد خدای عزوجل برآورده سازد ولی اگر بدون نیت خالص دعا کند، دعایش مستجاب نشود. مگر خداوند نمی‌فرماید: «أَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ».^۴ بنابراین

۱. مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۸۳.

۲. همان، ص ۳۸۶.

۳. غافر، ۶۰: «پروردگار شما فرمود: مرا بخوانید تا (دعای) شما را اجابت کنم».

۴. بقره، ۴۰: «به پیمان من وفا کنید تا به عهد و پیمان شما وفا کنم!»

هرکه به عهد الهی وفا کند، برایش وفا (و اجابت دعا) شود.^۱

توجه در هنگام دعا

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «چون خدا را می خوانی پس با دل توجه کن!»^۲

تضرع در دعا

۵- فرمود: «از جمله وحی الهی به عیسی علیه السلام این بود که مرا جز با حال تضرع به درگاه من و هم واحد نخوان، زیرا که هر طور مرا بخوانی همان طور می پذیرم!»^۳

دعا به صورت جمعی

۶- امام صادق علیه السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است، فرمود: «هرگاه یکی از شما دعا کند باید برای عموم باشد که برای اجابت دعا لازم تر است».^۴ (در برخی روایات نیز دعا به صورت دسته جمعی و چند نفر با هم، توصیه شده است).

اوقات دعا

درهای آسمان باز است

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا را در چهار وقت بجویید: موقع وزش بادهای،

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۷۸.

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۲۳.

۳. همان، ص ۱۶۸ و ۱۶۹.

۴. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۸۷.

هنگام زوال سایه‌ها (در ظهر)، وقت ریزش باران و هنگام ریختن اولین قطره خون مؤمنی که (در راه خدا) کشته می‌شود، زیرا که درهای آسمان در این مواقع گشوده می‌شود.^۱

پنج زمان طلایی

۲- امام صادق از قول پدرش علیه السلام آورده است، فرمود: «دعا را در پنج وقت غنیمت شمارید: وقت تلاوت قرآن، وقت اذان، موقع نزول باران و در هنگام برخورد دو سپاه برای شهادت و هنگام دعای مظلوم که آن را حجابی جز عرش وجود ندارد».^۲

رقت قلب

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «چون برای کسی از شما رقت قلبی پیدا شد باید دعا کند زیرا دل تا پاک نشود رقت نیابد».^۳

دعا در سحرگاه

۴- امام صادق علیه السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است، فرمود: «بهترین وقت دعای شما به درگاه خدای عزوجل هنگام سحرهاست و این آیه را در گفتار یعقوب تلاوت کرد: «سَوْفَ أَسْتَغْفِرُكُمْ رَبِّي»^۴ و فرمود: (دعای بر آنها را تا وقت سحر تأخیر انداخت».^۵

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۷۶.

۲. شیخ صدوق، امالی، ص ۱۵۹.

۳. همان.

۴. یوسف، ۹۸: «من به زودی برای شما از خداوند طلب مغفرت می‌کنم».

۵. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۷۷.

راهی مسجد می شد

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «پدرم چنان بود که چون حاجتی از خدا داشت آن را هنگام ظهر درخواست می کرد و چون آهنگ آن را می نمود، چیزی را قبلاً صدقه می داد و به مستحق می رساند و مقداری عطر مصرف می کرد و راهی مسجد می شد و برای حاجت خود، آن چه را که می خواست دعا می کرد».^۱

توجهی به توشده

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «چون پوست بدن لرزید و چشمت گریان شد، مواظب باش! مواظب خود باش! (و منتظر باش) که قطعاً توجهی به توشده است».^۲

ساعتی از شب

۷- امام صادق علیه السلام فرمود: «به راستی در شب ساعتی است که هیچ بنده مسلمانی موفق به درك آن نشود تا نماز بخواند و به درگاه خدا دعا کند، جز اینکه خداوند همه شب از او اجابت کند» عرض کردم: خدا امر شما را اصلاح کند! آن کدام ساعت از شب است؟ فرمود: «نیمی از شب بگذرد، يك ششم اول، از اول نیمه شب است».^۳

درخواست حاجت در روز جمعه

۸- امام صادق علیه السلام فرمود: «سه وقت است که دعا در آن اوقات از طرف خدا رد نمی شود: دعایی که پس از نوشته ای انجام شود و در وقت نزول باران و

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۷۷.

۲. همان، ص ۴۷۵.

۳. همان.

موقع ظهور آیتی از معجزات الهی (مانند زلزله و سیل) در زمین» و فرمود: «گاهی بنده ای دعا می کند، حاجتش تا روز جمعه تأخیر می افتد». و فرمود: «جمعه سرور روزهاست و از روز عید فطرو قربان در پیشگاه خدا بالاتر است و ساعتی در آن است که از پیشگاه خدای تعالی کسی چیزی را درخواست نمی کند مگر او را عطا کند تا وقتی که درخواستش حرام نباشد».^۱

دعا پس از نمازهای واجب

۹- امام صادق علیه السلام فرمود: «خداوند نماز را در بهترین اوقات بر شما واجب کرده است بنابراین حاجتهای خود را در پی نمازهای واجبتان از خدا بخواهید! و بر شما باد به دعا در تعقیب نمازها!»^۲

دعا بلا و قضا را باز می گرداند

گناه مانع اجابت

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا قضا را باز می گرداند و به راستی که مؤمن مرتکب گناهی می شود، در نتیجه از روزی محروم می گردد».^۳

بسیار دعا کن

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا قضایی را که سخت ابرام یافته است برمی گرداند. بسیار دعا کن که کلید هر رحمت و کامیابی برای هر حاجت است و به آن چه نزد خدای عزوجل است نتوان رسید مگر به وسیله دعا. و به راستی

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۷.

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۲۶۰.

۳. حمیری، قرب الاسناد، ص ۱۶.

که هیچ دری نیست زیاد بکوبند جز اینکه زمینه برای کوبنده فراهم گردد تا گشوده شود».^۱

دعا بلا را دور می سازد

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «محققاً خدای عزوجلّ به وسیله دعا بازگرداند هرآن چه را که می داند، اگر به درگاه خدا دعا شود اجابت خواهد کرد و اگر بنده موفق بر دعا نشود و درخواست دفع آن را از درگاه خدا نکند، به او بلایی رسد که او را از زمین ریشه کن سازد».^۲

درمان هر درد

۴- علاء بن کامل می گوید: امام صادق علیه السلام به من فرمود: «متوسل به دعا شو که درمان هر دردی است».^۳

پشتوانه اجابت

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعا پشتوانه اجابت است همان طوری که ابر پشتوانه باران است».^۴

دستها، خالی بر نمی گردد

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «بنده ای دستش را به درگاه خدا بلند نمی کند، مگر خدای عزوجلّ حیا می کند که آن را خالی برگرداند تا از فضل رحمت خود

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۱۶.

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۶۹.

۳. همان، ص ۴۷۰.

۴. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۱۴.

آن چه را بخواهد در آن قرار دهد، بنابراین هرگاه کسی از شما دعا کرد، دستش را برنگرداند تا به سروصورتش بکشد.^۱

دعا زمان بلارا کاهش می دهد

۷- امام صادق علیه السلام فرمود: «آیا طول بلارا از کوتاهی آن می شناسید؟» گفته شد: نه، فرمود: «چون کسی از شما را به هنگام بلا، دعا الهام شود بدانید که آن بلا کوتاه مدت است».^۲

دعا در هنگام راحتی و آسایش

۸- امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای تعالی به داوود علیه السلام وحی کرد: مرا در وقت آسودگی یاد کن تا در گرفتاریت اجابت کنم».^۳

دعای مظلوم و نفرین پدر

۹- امام صادق علیه السلام به نقل از رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «زنهار (بترسید) از دعای مظلوم که آن بالاتراز ابرها می رود تا اینکه خداوند به آن توجه فرماید و بگوید: آن را بالا ببرد تا استجابت کنم و زنهار از نفرین پدر که بُرنده تراز شمشیر است».^۴

استجاب دعا

امیدواری به پذیرش دعا

۱- امام صادق علیه السلام نقل کرده است، فرمود: «وقتی که دعا می کنی گمان کن

۱. طبهرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۱۴.

۲. همان.

۳. همان.

۴. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۲۱.

که حاجتت در خانه است»^۱.

دعای با حضور قلب

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای عزوجل دعای بدون توجه قلبی را اجابت نمی‌کند، چون دعا می‌کنی با قلبت توجه کن سپس یقین به اجابت داشته باش!»^۲

دعا برای مردگان

۳- امام صادق علیه السلام از قول امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: «خداوند دعای دل غافل را نمی‌پذیرد و علی علیه السلام همواره می‌گفت: هرگاه یکی از شما برای مرده‌ای دعا کند نباید در حال دل مشغولی باشد بلکه باید از دل برآن بکوشد!»^۳

حاجت را نام ببر

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای متعال می‌داند که بنده هرگاه از او درخواست می‌کند چه می‌خواهد ولی او دوست دارد که حاجت‌ها به درگاه او شرح داده شود، بنابراین هرگاه به درگاه خدا دعا می‌کنی حاجتت را نام ببر! در حدیث دیگری فرمود: براستی که خداوند حاجت تو را می‌داند و آن چه را هم که درخواست می‌کنی آگاه است ولی دوست دارد که هر حاجتی را برای او مشروح بگویی!»^۴

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۸۱.

۲. همان، ص ۴۸۲.

۳. همان، ص ۴۸۳.

۴. همان، ص ۴۹۰.

طولانی شدن اجابت دعا

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «بین فرموده خدا: «قَدْ أَجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ»^۱ تا نابودی فرعون چهل سال طول کشید».^۲

دعا برای مؤمنان دیگر

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرکه در آغاز چهل مؤمن را دعا کند آن گاه خود را، دعایش مستجاب گردد».^۳

سه دعای بی اجابت

۷- ولید بن صبیح می گوید: همراه امام صادق علیه السلام بین راه مکه و مدینه بودم، مستمندی آمد فرمان داد چیزی به او دادند سپس دیگری آمد، فرمان داد به او چیزی داده شود، باز دیگری آمد و امر کرد چیزی بدهند پس از او چهارمی آمد، امام علیه السلام فرمود: «خدا تو را سیر کند!» آن گاه رو به ما کرد و فرمود: «بدانید که نزد ما هست آن چه به او بدهیم ولی می ترسم یکی از آن سه نفری باشم که خداوند دعای آنها را اجابت نمی کند: کسی که خداوند به او مالی داده است، آن را در غیر مورد شایسته هزینه کند سپس بگوید: خدایا مرا روزی ده! دعای او مستجاب نگردد، مردی که به زن خود نفرین کند تا خدا او را از وی آسوده کند! با اینکه خداوند اختیار طلاق او را به وی داده است و مردی که به همسایه اش نفرین می کند با اینکه خداوند راهی برای او قرار داده؛ خانه اش را بفروشد و از همسایگی او برود».^۴

۱. یونس، ۸۹: «فرمود: دعای شما مستجاب شد.»؛ در این آیه خداوند اجابت دعای حضرت موسی و هارون را برای نابودی فرعون بیان می کند.

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۰۹.

۳. همان.

۴. همان.

شناخت خدا، مقدمه اجابت دعا

۸- حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل کرده است، می فرماید: گروهی به امام صادق علیه السلام گفتند: ما دعا می کنیم، مستجاب نمی شود؟ فرمود: «چون شما از کسی درخواست می کنید که او را نمی شناسید!»^۱

شروط استجاب دعا

۹- مردی از اصحاب امام صادق علیه السلام می گوید: به امام عرض کردم: من در کتاب خدا (قرآن) دو آیه را پی گیرم ولی نمی یابم! فرمود: «کدام آیه ها؟» گفتم: «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ»^۲ ما دعا می کنیم ولی اجابت را نمی بینیم. فرمود: «آیا به نظر تو خداوند وعده خلافی کرده است؟» گفتم: نه. فرمود: «پس چه؟» گفتم: نمی دانم. فرمود: «ولی من تورا از آن آگاه می سازم! هر که خدا را در فرمانی که داده، اطاعت کند سپس از جهت دعا او را بخواند اجابت می کند» گفتم: جهت دعا چیست؟ فرمود: «ابتدا خدا را سپاس می گویی و او را با ذکر نعمتهایش بر تو، تمجید می کنی و تشکر می کنی، سپس بر پیامبر صلی الله علیه و آله درود می فرستی و پس از آن گناهانت را یاد می کنی و به آنها اقرار می نمایی آن گاه از آنها طلب آمرزش می کنی، این جهت دعا است.

سپس فرمود: «آیه دیگر چیست؟» گفتم: قول خدای تعالی: «وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ»^۳ من می بینم انفاق می کنم ولی جایگزین آن را نمی بینم! فرمود: «آیا به نظر تو خداوند وعده خلافی می کند؟» گفتم: نه. فرمود: «پس چرا؟» گفتم:

۱. شیخ صدوق، امالی، ج ۱، ص ۱۴۸.

۲. غافر، ۶۰: «مرا بخوانید تا دعای شما را مستجاب کنم!»

۳. سباء، ۳۹: «آن چه در راه خدا انفاق کنید خداوند جای آن را پر می کند».

نمی دانم. فرمود: «اگر یکی از شما مالی را از راه حلال به دست آورد و در راه درست آن را انفاق کند، درهمی انفاق نکند مگر خداوند جایگزین فرماید»^۱.

دعا در حرم امام حسین علیه السلام

۱۰- روایت شده که امام صادق علیه السلام را دردی عارض شد، دستور داد کسی را از طرف او اجیر کنند تا کنار قبر امام حسین علیه السلام برای او دعا کند! مردی از خدمتکارانش بیرون شد، دیگری را جلوی خانه دید، فرمان امام علیه السلام را برای او نقل کرد، آن مرد گفت: من می روم ولی امام حسین علیه السلام امام واجب الاطاعه است و او (امام صادق) نیز امام واجب الاطاعه است چگونه می شود! خدمتکار برگشت و سخن او را به عرض امام رساند. امام علیه السلام فرمود: «همان طور است که او گفته، ولی او نفهمیده است که خدا را مکانهایی است که در آنجا دعا مستجاب می شود و آن جا (حایر حسینی) از جمله آن مواضع است»^۲.

اقرار به گناهان

۱۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «پیامبر اکرم وارد مسجد شد، دید مردی در حال سجده می گوید: «پروردگارا! چه می شود تو را که هرگناهی که من دارم از من راضی شوی و مرا با آن چه بین من و تو است بیامری و وارد بهشتم نمایی، زیرا که آمرزش تو برای ستمگران است و من از جمله ستمگرانم! پیامبر صلی الله علیه و آله به آن مرد فرمود: سرت را بلند کن که خداوند دعای تو را مستجاب کرد، این دعایی است

۱. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۲۲.

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۲۱-۱۲۳.

که هیچ بنده مؤمنی این دعا را نکرده است، مگر خداوند اجابت فرموده است و آن دعای برادریم هود علیه السلام است.^۱

دعای قبل از درخواست حاجت

۱۲- امام ابوالحسن علی بن محمد صاحب العسکر (امام هادی) از قول پدرانش علیهم السلام آورده است فرمود: «هرکه این دعا را قبل از دعای خود بگوید دعایش مستجاب شود». و نیز از عاصم نبیل به نقل از امام صادق علیه السلام آورده است، فرمود: «هرکه دوست دارد دعایش رد نشود، این دعا را پیش از درخواست خود بخواند:
 مَاشَاءَ اللَّهِ تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ تَعَبَّدْتُ لِلَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ تَلَطَّفْتُ لِلَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ تَذَلَّلْتُ لِلَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتَنْصَارًا بِاللَّهِ، مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِكَانَةً لِلَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ تَضَرُّعًا إِلَى اللَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِعَانَةً بِاللَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ مَاشَاءَ اللَّهِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ».^۲

ادعیه قبل از درخواست حاجت

۱- امام صادق علیه السلام از کعبه بیرون آمد در حالی که می گفت: «الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر خدایا ما را با بلا و گرفتاری آزمایش نکن! و ما را گرفتار سرزنش دشمنانمان نگردان، زیرا که هم زیان رسانی و هم سودرسان!» سپس از پلکان فرود آمد و دو رکعت نماز کنار در، سمت حجرالاسود خواند در حالی که بین او و بین کعبه کسی نبود.

سپس راهی منزلش شد و فرمود: «هرکس پیش از آنکه پاهایش را تا کند

۱. کفعمی، مصباح، ص ۲۹۸.

۲. مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۵، ص ۱۶۱.

بعد از فراغت از نماز صبح تسبیح فاطمه (علیها السلام) را بگوید، خداوند او را بیمارزد! البته در تسبیح باید با گفتن الله اکبر شروع کند. آنگاه به حمزه بن حمران فرمود: «یا حمزه! همین قدر تورا بس است و این از جمله ستایشهای اوست: «الْحَمْدُ لِلَّهِ بِحَمْدِهِ كُلِّهَا عَلَى نِعَمِهِ كُلِّهَا حَتَّى يَنْتَهَى الْحَمْدُ إِلَى مَا يُحِبُّ رَبِّي وَ يَرْضَى؛ سپاس خدا را با همه سپاسها به خاطر همه نعمتهایش تا انتهای سپاس که پروردگارم دوست می دارد و می پسندد».

و این هم از جمله شهادت اوست: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ كَمَا تَقُولُ وَ فَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كَمَا شَهِدْتَ لِنَفْسِكَ وَ شَهِدْتَ لَكَ مَلَائِكَتُكَ وَ أُولُو الْعِلْمِ بِأَنَّكَ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَ مَحْمَدُكَ؛ خدایا من گواهی دهم که چنانی که خود می گویی، نه چنانکه گویندگان می گویند و گواهی می دهم که تو چنانی که خود بر خویشان و فرشتگان تو و صاحبان دانش بر تو گواهی دهند که برپا دارنده قسطی، هیچ خدایی جز تو نیست و چنان که خود بر خویشان ثنا گفتی، منزهی تو و سپاس تورا سزااست»^۱.

۲- امام صادق از پدرانش علیهم السلام آورده است که این یکی از دعاهاى پیامبر صلی الله علیه و آله

است: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي بِتَرْكِ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ ارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يَرْضِيكَ عَنِّي وَ اكْرِمْ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي وَ اجْعَلْنِي أَثْوَةً عَلَى التَّحَوُّلِ الَّذِي يَرْضِيكَ عَنِّي اللَّهُمَّ تَوَرَّ بِكِتَابِكَ بَصْرِي وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ افْرَحْ بِهِ قَلْبِي وَ أَطْلِقْ بِهِ لِسَانِي وَ اسْتَغْمِلْ بِهِ بَدَنِي وَ قَوِّنْ عَلَى ذَالِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ؛^۲ خدایا به وسیله ترك نافرمانیهایت تا وقتی که زنده ام به من رحم کن! و مرا در آنچه تواز من راضی

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۴.

۲. همان، ص ۵.

شوی خوش بینی نصیبم کن و قلبم را به حفظ کتابت قرآن کریم چنان که تعلیم داده‌ای وادارنما و چنان قرارم ده که آن را به گونه‌ای تلاوت کنم که توازن من راضی باشی! خداوندا چشم مرا به وسیله کتابت روشن و سینه‌ام را گشاده و قلبم را بدان وسیله شاد گردان! و زبانم را باز و بدنم را کارا و مرا توانایی بر آن مرحمت فرما! زیرا که هیچ نیرو و توانی جز وسیله تو نیست».

۳- فردی به امام صادق علیه السلام گفت: دعایی به من بیاموزید! فرمود: «با دعای الحاح (اصرار در دعا) چه وضعی داری؟» آن جوینده عرض کرد: دعای الحاح چیست؟ فرمود: «می‌گویی: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَبِهِ تَقُومُ الْأَرْضُ وَبِهِ يَجْمَعُ التَّفَرُّقُ وَبِهِ تَرْزُقُ الْأَحْيَاءَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ الثَّرَى وَ الرَّمْلَ وَوَرَقَ الشَّجَرِ وَقَطْرَ الْبُحُورِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ خداوندا! ای پروردگار هفت آسمان و آنچه در آنهاست و پروردگار هفت طبقه زمین و آنچه در آنهاست و پروردگار عرش برین و پروردگار محمد خاتم پیغمبران! تو را به آن نامت می‌خوانم که آسمان و زمین با آن سرپاست و بدان وسیله جمع را پراکنده می‌سازی و پراکنده را با آن جمع کنی و زندگان را به وسیله آن روزی می‌دهی و بدان وسیله ذرات خاک، شن، برگ درختان و قطره‌های باران را برشمری! و اینکه بر محمد و آلش درود فرستی!» حاجت را بخواه و در درخواست خود پافشاری کن که خداوند پافشاری پافشاران از بندگان مؤمنش را دوست می‌دارد»^۱.

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «و این هم از جمله دعای الحاح است: «يَا مَنْ

لَا يَحْجِبُهُ سَمَاءٌ عَنْ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٌ عَنْ أَرْضٍ وَلَا جَنْبٌ عَنْ قَلْبٍ وَسُتْرٌ عَنْ كَيْنٍ وَلَا جَبَلٌ عَمَّا فِي أَصْلِهِ وَلَا بَحْرٌ عَمَّا فِي قَعْرِهِ، يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ الْأَصْوَاتُ وَلَا تَغْلِبُهُ كَثْرَةُ الْحَاجَاتِ وَلَا يُبْرِئُهُ إِلَّا الْحَاحُ الْمُلْحِجِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ ای خدایی که آسمانی از آسمان دیگر و نه زمینی از زمین و نه پهلویی از قلب و پوششی از روی چیزی و نه کوهی از آنچه در دل اوست و نه دریایی از آنچه در قعر اوست چیزی مانع و حاجب او نیست! ای آنکه صداها بر او مشته نگردد و زیادی حاجات او را مغلوب نسازد و پافشاری پافشاران او را خسته نکند! و درود خدا بر محمد و آل محمد علیهم السلام، پس حاجت خود را بطلب!^۱

۵- این دعا از جمله ستایشهای امام صادق علیه السلام به هنگام فراموشی از روزی است، در صورتی که دوباره بازیابد: «الْحَمْدُ لِلَّهِ نِعْمَتُهُ تَغْدُو عَلَيْنَا وَ تَرْوُحُ وَ نَظْلُ بِهَا نَهَارًا وَ نَبِيتُ فِيهَا لَيْلُنَا فَتُصْبِحُ فِيهَا بِرَحْمَتِهِ مُسْلِمِينَ وَ تَمْسُو فِيهَا بِمَنِّهِ مُؤْمِنِينَ مِنَ الْبُلُوْى مُعَافِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَنَعِمِ الْمُفْضِلِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ذِي الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُلْنَا عِنْدَ شِدَّةٍ وَ لَمْ يَفْضَحْنَا عِنْدَ سَرِيَّةٍ وَ لَمْ يُسْلِمْنَا بِجَرِيَّةٍ؛ سپاس خدا را که نعمتش شبانه روز به ما می رسد و روز در سایه لطف او هستیم و شب به لطف او می خوابیم و به رحمت او صبح سالمیم و به لطف او شب در امانیم و از بلا معاف! سپاس خدا را که صاحب انعام و فضل و احسان و نیکی و جلال و اکرام و صاحب فضیلت ها و نعمتهاست و سپاس خدایی را که در سختی ما را خوار نمی کند و در پنهان کاری ما را رسوا نمی سازد و در وقت گناه ما را و انمی گذارد».^۲

۶- و از جمله حمدهای امام صادق علیه السلام این حمد است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عِلْمِهِ

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۵.

۲. همان.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى فَضْلِهِ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ وَكَانَ بِهِ كَرَّمُ الْفَضْلِ فِي ذَلِكَ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ؛ سپاس خدا را به خاطر علم و فضلش بر ما و بر تمام خلق، و او را فضل و الایی در آن است و براستی که خدا بر آن آگاه است»^۱.

کسی که دعایش مستجاب نمی شود

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «مردی سی سال دعا می کرد، خداوند پسری به او دهد! چون دید خداوند اجابت نمی کند، عرض کرد: پروردگارا! آیا من از تو دورم که دعای مرا نمی شنوی یا نزدیکم جواب مرا نمی دهی؟ پس کسی در خواب به سراغ او آمد و گفت: توسی سال است خدا را با زبان بد و با دلی سرکش ناپاک و نیت نخالص می خوانی، بدزبانی را از خود دور کن و دلت را برای خدا پاک کن و نیت خود را نیکو گردان! آن مرد يك سال چنان کرد، پسری برایش به دنیا آمد»^۲.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر که شادمان می شود که دعایش مستجاب شود باید در آمدش را پاک و پاکیزه کند!»^۳

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «ترك يك لقمه حرام نزد خدا محبوب تر از دو هزار رکعت نماز مستحبی است»^۴

تضرع در دعا

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر چیزی پیمانه و وزنی دارد جز گریه (از خوف

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۵.

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۲۸.

۳. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۲۹.

۴. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۷۹.

خدا) که يك قطره اش دریاهايي از آتش را خاموش می کند و چون چشم اشك آلود شود، صورت آدمی سیاهی و ذلّت نبیند و چون اشك جاری شود، خداوند او را بر آتش دوزخ حرام گرداند و برآستی اگر در بین امتی يك نفر گریان شود خداوند همه را مورد ترحم قرار دهد»^۱.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «خداوند به موسی علیه السلام وحی کرد که بندگانم به من تقرب نجستند به چیزی که نزد من محبوبتر از سه خصلت باشد، موسی علیه السلام عرض کرد: پروردگارا آنها کدامند؟ فرمود: ای موسی: پارسایی در دنیا و پرهیز از نافرمانیها و گریه از خوف من. موسی گفت: پروردگارا هر که اینها را به جا آورد چه پاداشی دارد؟ خدای عزوجل وحی کرد: ای موسی! پارسایان در دنیا در بهشت باشند اما گریه کنندگان از خوف من در مقام بالاتر بدون شرکت احدی و اما آنها که از معاصی پرهیزند، همه مردم را بازرسی کنم ولی آنها را معاف دارم»^۲.

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرکس ده مرتبه بگوید: یا ربّ یا ربّ! پروردگارش بفرماید: لبّیک حاجتت را بخواه!»^۳.

شناگویی و حضور قلب

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «تنها (ادب دعا) مدح و ستایش است، سپس اقرار به گناه و پس از آن درخواست. به خدا سوگند که هیچ بنده از گناه بیرون نشود، جز با اقرار به گناه»^۴.

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۷۹.

۲. همان، ص ۴۸۳.

۳. مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۱۳۵.

۴. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۸۴ و ۴۸۵.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرگاه یکی از شماها حاجتی خواهد باید پروردگارش را ثنا و ستایش گوید، زیرا چون مردی حاجتی از سلطان خواهد باید بهترین سخنی را که می تواند آماده سازد! بنابراین هرگاه خواستید خداوند عزیز جبار را مدح و ثنا گوید، می گوید: «يَا أَجُودَ مَنْ أَعْطَى وَيَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا أَحَدَ يَا صَمَدَ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ وَيَقْضِي مَا أَحَبَّ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمُنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ! ای بخشنده ترین کسی که عطا کند و بهترین کسی که از او درخواست نمایند! ای مهربان ترین که از او ترحم جویند! ای یگانه! ای بی نیاز مطلق! ای که نژاده و زاییده نشده و همسر و فرزندی ندارد! ای کسی که هرچه خواهد انجام دهد و هرچه را اراده کند حکم راند و هرچه را دوست بدارد اجرا نماید! ای آنکه بین شخص و قلبش حایل است و ای کسی که در منظر اعلایی! و ای خدایی که چیزی بمانند او نیست، ای شنوا و ای بینا!»

زیاد نامهای خدای عزوجل را یاد کن زیرا که نامهای خدا زیاد است و بر محمد و آلش درود فرست و بگو: «اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ مَا أَكْفٍ بِهِ وَجْهِي وَ أُؤَدِّي بِهِ عَنْ أَمَانَتِي وَأَصِلْ بِهِ رَحْمِي وَيَكُونُ عَوْنًا لِي فِي الْحَيِّجِّ وَالْعُمَرَةِ؛ خدایا از روزی حلال مرا گشایش ده و به اندازه ای که آبرویم را نگهدارم و بدان وسیله امانتم را حق الله را بپردازم و با آن صله رحم کنم و برای حج و عمره یاریم نماید!»

فرمود: «مردی وارد مسجد شد و دو رکعت نماز خواند و از خدای عزوجل درخواست کرد، رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: این مرد با عجله در درگاه خدا رفت! و دیگری آمد، نماز خواند، سپس خدای عزوجل را ستایش کرد و بر پیامبر و آلش

درود فرستاد! رسول خدا ﷺ فرمود: درخواست کن تا عطا کنند»^۱.

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «روزی در آن میان که رسول خدا ﷺ با اصحابش راه می‌رفت. ناگهان به ایشان فرمود: همگی نزد من بیایید! تا پروردگارم را ثنا گویم! سپس عرضه داشت: «اللَّهُمَّ لَا مَانَعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا قَابِضٌ لِمَا بَسَطْتَ وَلَا بَاسِطٌ لِمَا قَبَضْتَ وَلَا هَادِي لِمَنْ أَضَلَّتَ وَلَا مُضِلٌّ لِمَنْ هَدَيْتَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَلِيمُ فَلَا تَجْهَلْ وَأَنْتَ الْجَوَادُ فَلَا تَبْخُلْ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا تَسْتَذِلْ وَأَنْتَ الْمُتَنَبِّعُ فَلَا تَرْتَأِ؛ ای خدایی که چیزی مانع عطای تو نیست و آنچه را تو منع کنی کسی بخشنده نیست و آنچه را تو گشایش بخشی، تنگ کننده نیست و آنچه را تنگ سازی گشاینده ندارد. برای آنکه گمراه سازی او را راهنما نیست و آنکه را تو هدایت کنی کسی را یاری گمراه سازی نمی‌باشد، تو آن بردباری که ستم نمی‌کنی و آن بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزی و تو آن عزیز که خوار نمی‌شود و آن استواری که سستی در تو راه ندارد!»^۲

درود بر پیامبر و اهل بیت علیه السلام

۱- جابرمی‌گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم که گفت: «هرگاه کسی از شما نماز خواند و فراموش کرد که در نمازش از محمد و آل محمد یاد کند راهی را جز راه بهشت پیموده است و نمازی پذیرفته نمی‌شود مگر از محمد و آل محمد ﷺ در آن یاد شود»^۳.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «همواره دعا محبوب است تا به محمد و آل

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۸۴.

۲. شیخ طوسی، امالی، ج ۱، ص ۲۱۷.

۳. اصل حضرمی، ص ۷۲.

محمد صلی الله علیه و آله صلوات فرستاده شود.^۱

۳- عبدالسلام بن نعیم می‌گوید: به امام صادق علیه السلام گفتم: من وارد خانه (کعبه) شدم چیزی جز صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله به خاطر نداشتم؟ فرمود: «بدان که کسی از آن خانه بیرون نشده است بهتر از آنچه تو بیرون شده‌ای!»^۲

۴- امام صادق علیه السلام از پدر و نیاکانش علیهم السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «من در روز قیامت کنار میزانم هر که سیئاتش از حسناتش بیشتر باشد صلواتی را بر من فرستاده باشد می‌آورم تا حسناتش با آن سنگین شود».^۳

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس بر پیامبر درود بفرستد، معنایش این است که من بر سر پیمان و وفای به عهدی هستم که در وقت قول خداوند: «الْسُّتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى»^۴ قبول کردم».^۵

۶- امام صادق علیه السلام در حالی که کنار قبر رسول خدا صلی الله علیه و آله ایستاده بودم شنیدم که فرمود: «از خدایی که تورا برگزید و انتخاب کرد و ویژه خود گردانید و هدایت فرمود و دیگران را به وسیله تو هدایت کرد می‌خواهم تا بر تو درود فرستد: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا»».^۶

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۹۱.

۲. همان، ص ۴۹۴.

۳. شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۱۷۸.

۴. اعراف، ۱۷۲: «يَا مَن پُروردگار شما نیستیم؟ همگی گفتند: آری گواهی می‌دهیم».

۵. شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۱۱۵.

۶. احزاب، ۵۶: «خداوند و فرشتگانش بر پیامبر درود و رحمت می‌فرستند ای کسانی که ایمان آورده‌اید براو درود و سلام فرستید و در برابر فرمان او تسلیم باشید».

۷. شیخ مفید، امالی، ص ۹۰.

۷- امام صادق علیه السلام آورده است، فرمود: «خداوند فرشته‌ای را به نام «ظهلایل» بر قبر پیامبر صلی الله علیه و آله گمارده است هرگاه یکی از شما بر او صلوات فرستد، عرض کند: یا رسول الله! فلانی به شما سلام و صلوات فرستاد، پس پیامبر صلی الله علیه و آله جواب سلام او را باز دهد!»^۱

یاد خدا

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای تعالی می‌فرماید: فرزند آدم! مرا در دل خود یاد کن تا تو را در نزد خود یاد کنم! مرا در خلوت یاد کن! تا تو را در خلوت یاد کنم! فرزند آدم! مرا در اجتماع یاد کن تا تو را در جمع خوبی از فرشتگان یاد کنم!» و فرمود: «هیچ بنده‌ای نیست که در جمع مردم خدا را یاد کند، مگر خداوند او را در جمعی از فرشتگان یاد می‌کند».^۲

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «خداوند به موسی علیه السلام وحی کرد: ای موسی! به زیادی مال شاد نشو! و بر خود مبال! و در هیچ حال یاد مرا وانگذار! زیرا که فزونی مال گناهان را از یاد می‌برد و واگذاردن یاد من، دلها را سخت و تیره می‌کند!»^۳

۳- امام صادق علیه السلام فرمود: «خدای تعالی به موسی علیه السلام فرمود: مرا در شبانه روز زیاد یاد کن و در وقت یاد من خاشع باش و چون تو را به بلایی مبتلا کنم صبور باش و در وقت یاد من آرام باش و مرا بپرست و چیزی را با من شریک قرار نده! سرانجام همه سوی من است.

۱. سید بن طاووس، جمال الأسبوع، ص ۱۶۰.

۲. برقی، المحاسن، ص ۳۹.

۳. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۲۰.

ای موسی! مرا ذخیره خود قرار ده و اندوخته پایدار و شایسته خود را به من
بسپار!»^۱

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر چیزی حدی دارد که پایان اوست جز یاد خدا
که پایان ندارد، خدای عزوجل واجباتی را مقرر فرموده است، هر که آنها را انجام
دهد همان حد و پایان آنهاست؛ ماه رمضان را هر که روزه بدارد همان حد و پایان
آن است، حج را واجب کرده است، هر که حج را به جا آورد به پایان آن رسیده
است جز یاد خدا، به راستی که خدای عزوجل به اندک آن راضی نشده و برای
آن پایانی مقرر نفرموده است سپس این آیه را تلاوت کرد: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»^۲.

سپس فرمود: «خداوند برای آن حدی مقرر نکرده که در آن پایان یابد. فرمود:
پدرم بسیار ذکر خدا را می گفت، من به همراه او می رفتم؛ او ذکر خدا را می گفت،
با او غذا می خوردم، او ذکر خدا را می گفت. او با مردم در گفتگو بود ولی آنی از ذکر
خدا باز نمی ماند و من می دیدم زبانش به کام چسبیده و می گوید: لا اله الا الله
و شیوه اش این بود که ما را جمع می کرد و دستور می داد تا طلوع آفتاب ذکر خدا
را بگوییم و هر کدام ما که می توانستیم قرآن بخوانیم دستور قرائت قرآن را می داد و هر
کدام که خواندن قرآن را نمی دانستیم دستور ذکر (دیگری) می داد.

در هر خانه که قرآن خوانده شود و خدا ذکر گردد برکتش افزون و فرشته ها در

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۲۰.

۲. احزاب ۴۱ و ۴۲: «ای کسانی که ایمان آورده اید! خدا را فراوان یاد کنید و صبح و شام او را
تسبیح و تنزیه نمایید!»

آن خانه در آیند و شیاطین از آن دور گردند، آن خانه برای اهل آسمان بدرخشد، چنانچه ستارگان فروزان برای اهل زمین می درخشند و هر خانه ای که در آن قرآن نخوانند و ذکر خدا را نگویند برکتش کم شود و فرشتگان از آن دوری کنند و شیاطین در آن حاضر گردند.

رسول خدا ﷺ فرمود: آیا شما را به بهترین کارهایتان خبر ندهم که بالاترین درجه برای شماست و شما را در پیشگاه خدا بهتر تزکیه می کند و از طلا و نقره برای شما بهتر است و بهتر از آنکه به دشمنان برخورد کنید و با آنها بجنگید و از آنها بکشید و خود کشته شوید؟ عرض کردند: چرا یا رسول الله! فرمود: آن (بهترین کارها) خدا را زیاد یاد کردن است. سپس فرمود: مردی خدمت پیامبر ﷺ رسید، عرض کرد: بهترین اهل مسجد کیست؟ فرمود: آنکه بیشتر خدا را یاد کند. رسول خدا ﷺ فرمود: به هر کس که زبان گویای ذکر خدا داده شده است خیر دنیا و آخرت داده شده و در تفسیر قول خداوند: «وَلَا تَمُنَّ بِتَسَكُّتِكُمْ»^۱ فرمود: هر کار خوبی که برای خدا کردی آن را زیاد نشمار!^۲

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا ﷺ فرموده: هر که زیاد خدا را یاد کند خداوند او را دوست بدارد و هر که او را بسیار یاد کند دو برائت برای او نوشته شود: برائتی از آتش دوزخ و برائتی از نفاق».^۳

۶- حضرت فرمود: «هر که خدا را در نهان یاد کند در حقیقت خدا را زیاد یاد کرده است چرا که منافقان ذکر خدا را آشکارا می گویند ولی در نهان او را یاد

۱. مدثر، ۶: «وَمَنْتَ نَغْذَارُ وَفَرْوَنِي نَطْلُبُ!»

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۴۲۳.

۳. همان، ص ۴۲۴.

نمی‌کنند، خدای تعالی می‌فرماید: «يُرَاؤْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا».^۲

خواص اذکار

۱- تحمید و تسبیح باری تعالی

۱-۱ امام صادق علیه السلام فرمود: «هرکه از شما از انفاق مالی بخل ورزد و از حضور در جهاد (در راه خدا) خودداری کند و از شب زنده‌داری که بخواهد خود را به زحمت اندازد (این موارد برایش سخت بود، نباید از گفتن: سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر و لا حول ولا قوة الا بالله بخل کند».^۳

۱-۲ امام صادق از پدرانش علیهم السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است، فرمود: «هرکس که نعمت بر او ظاهر شود باید حمد خدا را زیاد بگوید و هر که غم و اندوهش زیاد شود باید زیاد استغفار کند و هرکس تنگدستی بر او فشار آورد، باید لا حول و لا قوة الا بالله زیاد بگوید تا خداوند تهی دستی را از او برطرف کند! فرمود: پیامبر صلی الله علیه و آله مردی از انصار را مدتی ندید، از او پرسید: چرا از ما غایب بودی؟ عرض کرد: یا رسول الله! به خاطر تنگدستی و بیماری. رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: آیا کلامی را به تو نیاموزم که هرگاه آن را بگویی، فقر و بیماری از تو رخت بندد؟ عرض کرد: چرا. فرمود: چون صبح و شام کردی، بگو: لا حول ولا قوة الا بالله توکلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَثِيرُهُ تَكْبِيرًا! هیچ نیرو و توانی نیست جز به

۱. نساء، ۱۴۲: «اگر عمل نیکی انجام دهند از روی ریاست نه به خاطر خدا، آنها خدا را یاد نمی‌کنند اگرهم باشند بسیار اندک است».

۲. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۶۲.

۳. برقی، المحاسن، ص ۳۷.

خدا، توکل دارم بر خداوندی که زنده و نامیراست و آن خدا که نه فرزندی گرفته و نه شریکی در سلطنت خود دارد و نه یآوری که بر عزتش افزاید و او را به بزرگی و بزرگواری یاد کن!

آن مرد می‌گوید: به خدا سوگند من آن ذکر را جز سه روز نگفتم تا فقر و بیماری (از من دور شد).^۱

۳-۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس بگوید: الْحَمْدُ لِلَّهِ کَمَا هُوَ أَهْلُهُ خداوند نویسنندگان آسمان را مشغول سازد! پرسیدند: چگونه نویسنندگان آسمان را مشغول می‌سازد؟ فرمود: «می‌گویند: خدایا ما علم غیب نداریم! پس می‌فرماید: آن را همان طور بنویسید که بنده من گفت و پاداشش بر من است».^۲

۲- تهلیل و تکبیر

۱-۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس صد مرتبه موقعی که به بستر خواب می‌رود، «لا اله الا الله» بگوید خداوند در بهشت برای او خانه‌ای بنا کند و هر که در وقت رفتن به بستر صد مرتبه استغفار نماید گناهانش همچون ریزش برگ درختان، بریزد».

از انس بن مالک از قول پیامبر صلی الله علیه و آله نقل است که فرمود: هر ستمگر لجوج از این که بگوید: لا اله الا الله ابا دارد.^۳

۲-۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله به هنگام وفات جوانی

۱. برقی، المحاسن، ص ۴۳.

۲. شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۲۶-۲۸.

۳. شیخ صدوق، امالی، ص ۳۶۲.

حاضر شد، به او گفت: بگو: لا اله الا الله! زبانش بسته شد چند بار تکرار کرد. به زنی که بالای سرش بود، فرمود: آیا این مادری دارد، او گفت: آری من مادر او هستم فرمود: آیا تو براو خشمناکی؟ گفت: آری من شش سال است که با او حرف نزده‌ام! فرمود: از او راضی باش! عرض کرد: خدا از او راضی باشد یا رسول الله با رضای شما (من هم راضیم) رسول خدا صلی الله علیه و آله به جوان گفت: بگو لا اله الا الله و او گفت. پیامبر صلی الله علیه و آله پرسید: چه می‌بینی؟ عرض کرد: مردی سیاه چهره بد قیافه با لباسهای کثیف بدبو، که هم اکنون رو به من آورده است و بر من خشمگین است! پیامبر صلی الله علیه و آله به او گفت: بگو: «يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» ای کسی که عمل کم را می‌پذیری و از گناه زیاد می‌گذری! از من عمل اندکم را بپذیر و گناهان زیادم را ببخش زیرا که بسیار بخشاینده مهربانی!»

آن جوان گفت، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: نگاه کن! چه می‌بینی؟ عرض کرد: مردی سفید رنگ، خوشبو، خوش لباس را می‌بینم که رو به من آورده و آن سیاه را می‌بینم که از من رو گردانده است. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: تکرار کن! او تکرار کرد، باز فرمود: چه می‌بینی؟ گفت: دیگر آن سیاه را نمی‌بینم و آن سفید رو را می‌بینم که به سراغ من آمده است سپس با آن حال درگذشت»^۱

۳- استغفار

۳-۱- امام صادق علیه السلام فرمود: از ما نیست کسی که هر روز از خودش حساب

۱. شیخ مفید، امالی، ص ۱۷۶.

نکشد که اگر کار نیک کرده از خدا فزونی آن را بطلبد و خدا را سپاس گوید و اگر بد کرده از خدا طلب آمرزش و به درگاه او توبه کند.^۱

۲-۳- امام صادق علیه السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است فرمود: «بهترین دعا طلب آمرزش است»^۲

۳-۳- امام صادق از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است، فرمود: «برای هردردی دوی است و دوی گناهان استغفار است»^۳.

۴-۳- امام صادق علیه السلام آورده فرمود: «هرکس موقع خواب صد مرتبه استغفار کند، در حالی به خواب رود که گناهانش همانند ریزش برگ درختان بریزد و صبح کند در حالی که گناهی ندارد»^۴.

۵-۳- از آن حضرت است، که فرمود: «دلها را زنگاری است همچون زنگ آهن (یا مس) پس آنها را با استغفار جلا دهید»^۵

۴- فضیلت «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

۱-۴- امام صادق علیه السلام به نقل از رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «بنده چون بگوید: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ در حقیقت کار خود را به خدا واگذارده است و بر خدا حق است که او را کفایت کند»^۶.

۱. اهوازی، حسین بن سعید، الزهد، ص ۷۵.

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۰۴.

۳. شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۱۹۷.

۴. همان، ص ۱۹۸.

۵. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۲۴۹.

۶. برقی، المحاسن، ص ۴۱.

۲-۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس روزی صدبار «ما شاءَ اللهُ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاَّ بِالله» گوید، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع کند که آسان ترینش غم و اندوه است»^۱.

۳-۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «آدم علیه السلام از حدیث نفس (وسوسه) به درگاه خدا شکایت کرد جبرئیل علیه السلام نازل شد و گفت: بگو: «لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاَّ بِالله» آدم علیه السلام گفت و وسوسه از او برطرف شد»^۲.

دعا برای برادران

امام صادق علیه السلام فرمود: «شیوه فاطمه علیه السلام چنین بود که هر وقت دعا می کرد، مردان و زنان مؤمن را دعا می کرد و برای خودش دعا نمی کرد، به آن حضرت که گفتند؟ فرمود: همسایه سپس خانه»^۳

نفرین بردشمن

یونس بن عمار نقل می گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: من همسایه ای از قریش دارم از خاندان محرز که نام مرا بر سر زبانها انداخته و مرا شهرت داده است هر وقت از کنار او می گذرم، می گوید: رافضی است، اموالی را به جعفر بن محمد می دهد! امام علیه السلام فرمود: «در نماز شب او را نفرین کن وقتی که سجده دوم رکعت اول رفتی خدا را حمد و تمجید کن! بگو: خدایا فلانی پسر فلانی، نام مرا بر سر زبانها انداخته و راز مرا فاش کرده و مرا به خشم آورده و مرا در معرض

۱. برقی، المحاسن، ص ۱۹۴.

۲. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۸۰.

۳. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۸۸.

خطرها قرار داده است، خداوند او را با تیرپرشتابی هدف قرار داده و از من بازدارا! خدایا مرگ او را برسان و اثرش را محو کن و در این باره تعجیل فرما! پروردگارا هم اکنون! هم اکنون!» می‌گوید: چون به کوفه بازگشتم شبانه وارد شدیم از خانواده‌ام حال آن مرد را پرسیدم، گفتم: فلانی چه کرده است؟ گفتند: بیمار است، هنوز سخنم پایان نیافته بود، فریاد شیون از خانه‌اش بلند شد و گفتند: مرده است.^۱

دعا به هنگام صبح و شام

۱- امام صادق علیه السلام در شرح قول خداوند: «وِظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ»^۲ فرمود: «مقصود از آن دعا پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب است و آن وقت اجابت دعاست».^۳

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «روزی بر آدمیزاد نیاید مگر آن روز گوید: ای آدمیزاد! من روز نوبرتو گواهم که در من کار خوب کنی تا در روز قیامت برایت گواهی دهم، زیرا که پس از این هرگز مرا نبینی. فرمود: روش علی علیه السلام چنین بود که چون شب می‌کرد، می‌گفت: مرحبا به این شبِ نو نویسنده شاهد! بر من نام خدا را بنویسید! آنگاه ذکر خدا را می‌گفت».^۴

۳- شهاب بن عبد ربّه می‌گوید: امام صادق علیه السلام می‌فرمود: «موقع طلوع و غروب آفتاب خدای عزّوجلّ را یاد کن! و اگر با مردمانی باشی که تورا باز می‌دارند، از نزد آنها بلند شو و دعا کن!»^۵

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۱۱.

۲. رعد، ۱۵: «سایه‌های آنها هر صبح و شام برای خدا سجده می‌کنند»

۳. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۲۲.

۴. همان.

۵. همان.

دعا به هنگام خواب

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرگاه کسی از شما شب از خواب برخاست، باید بگوید: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» منزّه است پروردگار پیامبران و خدای رسولان و پروردگار مستضعفان و سپاس خدا را که مردگان را زنده می‌کند و او به هر چیز تواناست. خدای عزوجل می‌گوید: بنده ام راست گفت و سپاسگزار است»^۱.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله چنان بود که چون به بستر خواب می‌رفت، عرضه می‌داشت: اللَّهُمَّ بِإِشْمِكَ أَحْيَا وَ بِإِشْمِكَ أَمُوتُ و چون از خواب برمی‌خاست، می‌گفت: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَخْيَانِي بَعْدَ مَا أَمَاتَنِي وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ»^۲ منزّه است پروردگار پیامبران و خدای رسولان و پروردگار مستضعفان و سپاس خدا را که مردگان را زنده می‌کند و او به هر چیز تواناست.

دعای هنگام سفر

امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله چنان بود که هرگاه با مؤمنی خدا حافظی می‌کرد، می‌فرمود: خداوند شما را بیامرزد و توشه تقوا دهد و رو به خیر گرداند و هر خواسته‌ای که دارید برآورد و دین و دنیايتان را سالم بدارد و شما را به سلامت به افراد سالم بازگرداند!»^۳ ابو حمزه می‌گوید: امام صادق علیه السلام را دیدم موقع بیرون رفتن از خانه بر در خانه ایستاده و لبهائش را حرکت می‌داد، گفتم: من شما را دیدم هنگامی که از خانه بیرون آمدید لبهائتان را تکان

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۲۲.

۲. همان، ص ۵۳۹.

۳. برقی، المحاسن، ج ۲، ص ۳۵۴.

می دادید، آیا چیزی می گفتید؟ فرمود: «آری، وقتی که انسان از خانه اش بیرون می آید وقت بیرون آمدن سه مرتبه «الله اکبر» بگوید و سه بار بگوید: بِالله أَخْرُجُ وَ بِاللهِ أَدْخُلُ وَ عَلَى اللهِ أَتَوَكَّلُ؛ به وسیله خدا بیرون می روم و به نیروی خدا وارد می شوم و بر خدا توکل دارم!

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِي وَجْهِ هَذَا بَحِيرٍ وَ اخْتِمْ لِي بِبَحِيرٍ وَ قِنِي شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ خدایا در خیر را به رویم بگشا و کار مرا ختم به خیر گردان و مرا از شر هر جنبنده ای که اختیارش به دست تو است نگهدار! به راستی که پروردگارم بر صراط مستقیم است.

پیوسته در ضمانت خدای عزوجل است تا او را به همانجا که بوده است بازگرداند.^۱

دعا در وقت نماز

صفوان جمّال می گوید: خدمت امام صادق (علیه السلام) بودم، پیش از تکبیرة الاحرام رو به قبله ایستاد و گفت: «اللَّهُمَّ لَا تُؤَيِّسْنِي عَنْ رَوْحِكَ وَلَا تَقْنِطْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ فَإِنَّهُ لَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ؛ خدایا مرا از رحمت و نوازش خود ناامید نساز و از مکرو مجازات خویش آسوده خاطر نکن زیرا که از مکر خدا آسوده خاطر نباشد مگر زیانکاران».

گفتم: فدایت شوم! من این دعا را پیش از شما از کسی نشنیده ام، فرمود: «از بزرگترین گناهان در نزد خدا ناامیدی از رحمت خدا و مهر خدا و آسوده خاطر بودن از مکرو مجازات الهی است».^۲

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۴۰.

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۴۵.

دعا در طلب روزی

۱- ابوبصیر می‌گوید: به امام صادق علیه السلام از نیازمندی شکایت کردم و از او خواستم تا دعایی در طلب روزی به من بیاموزد و دعایی آموخت که از آن وقت که آن دعا را می‌خوانم نیازمند نشده‌ام، فرمود: «پس از نماز شب در حال سجده بگو: یا خَيْرَ مَدْعُوٍّ یا خَيْرَ مُسْئِلٍ وَ یا أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى وَ یا خَيْرَ مُرْتَجَى أَرْزُقْنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَ سَبِّحْ لِي رِزْقاً مِنْ قَبْلِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ ای بهترین خواننده شده و ای بهترین کسی که از او درخواست کنند! و ای گسترده‌ترین عطابخش! و ای برترین کسی که به او امید بندند، مرا روزی ده و بر من از روزی خود گشایش بخش و از درگاه خود روزی مرا صادر کن! زیرا که تو بر هر کاری توانایی!»^۱

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم داد: یا رازِقَ الْمُتَقَلِّينَ یا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ یا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ یا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَسِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ ارْزُقْنِي وَ عَافِنِي وَ اكْفِنِي مَا أَهْمَنِي؛ ای روزی دهنده تهی‌دستان! ای ترحم‌کننده بر مستمندان! ای سرپرست مؤمنان! ای صاحب قدرت استوار! بر محمد و اهل بیتش درود و رحمت فرست و مرا روزی و سلامتی ده و مهمات مرا کفایت کن!»^۲

دعا برای ادای دین

امام صادق علیه السلام فرمود: «مردی خدمت پیامبر صلی الله علیه و آله آمد و عرض کرد: یا نبی الله الغالب! من هم بدهکارم و هم در دل وسوسه دارم؟

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: بگو: «تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۵۱.

۲. همان، ص ۵۵۲.

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا تَكْبِيرًا؛ بر خداوند زنده‌ای که هرگز مرگ ندارد توکل می‌کنم و سپاس از آن خداوندی است که فرزندی و همچنین یآوری که بر عزّتش افزاید، ندارد و او را به بزرگی یاد کن!

می‌گویند: آن مرد تا وقتی که خدا خواسته بود صبر کرد پس از مدتی بر پیامبر ﷺ گذشت، او را صدا زد، فرمود: چه کردی؟ عرض کرد: یا رسول الله! آن چه را که به من تعلیم دادی ادامه دادم، خداوند بدهکاریم را ادا کرد و وسوسه دلم را از بین برد.^۱

دعا برای برطرف شدن غم و ترس

امام صادق علیه السلام به اسماعیل بن جابر فرمود: «برای رفع هم و غم غسل کن و دو رکعت نماز بخوان و بگو: «يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا فَارِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ اِعْصِمْنِي وَطَهِّرْنِي وَادْهَبْ بِلَيْتِي؛ ای برطرف کننده هم و غم، ای بخشنده و بخشایشگر دنیا و آخرت هم و غم مرا بگشا! ای خداوند یکتا، یگانه بی نیاز که نزاده و زاییده نشده و کسی همتای او نیست مرا نگهدار و پاک ساز و گرفتاریم را رفع کن!» و آیه الكرسی و معوذتین را بخوان!»^۲

حرزها و تعویذها

امام صادق علیه السلام هر وقت به آسمان نگاه می‌کرد، این آیه را قرائت می‌فرمود:

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۵۵.

۲. همان، ص ۵۵۶.

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ»^۱ و همچنین این آیه را تلاوت می‌کرد: «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ»^۲

سپس می‌گفت: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ جَعَلْتَ فِي السَّمَاءِ نُجُومًا ثَابِتَةً وَشُهُبًا آخِرَتْ بِهِ السَّمَاءُ مِنْ سِرَاقِ السَّمْعِ مِنْ مَرَدَّةِ الشَّيَاطِينِ. اللَّهُمَّ فَأَخْرِسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَكُنْفَنِي بِرُغْنِكَ الَّتِي لَا يَرَامُ وَاجْعَلْنِي فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تُضَيِّعُ وَفِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ وَمَنْعِكَ الْمُنِيعِ وَفِي جَوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأُوكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ؛ ای خداوندی که در آسمان ستارگان درخشان و شهابهای قرار داده‌ای که بدان وسیله آسمان را از شنیدن سرکشان شیطانها باز داشته‌ای مرا به وسیله چشمت که خواب ندارد پاس دار و به وسیله رکنی که ضعف ندارد حمایت کن و مرا در امان خود که تباه نسازی قرار ده، و در زره محکم و بازدارندگی استوارت و در جوار خود نگهدار! ای کسی که مجاور تو عزیز و ثنای تو عظیم و نامهای تو پاکیزه است و معبود لایقی جز تو نیست».^۳

۱. آل عمران، ۱۹۰: «به راستی که در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و رفت شب و روز نشانه‌های روشنی برای صاحبان خرد و اندیشمندان است».

۲. اعراف، ۵۴: «همانا پروردگار شما آن کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز دوره آفرید، سپس زمام رهبری را به دست گرفت، اوست که شب را همچون پوششی بر روز می‌افکند و روشنائی روز را با پرده‌های ظلمانی شب می‌پوشاند شب با سرعت به دنبال روز حرکت می‌کند. و او خورشید و ماه و ستارگان را آفریده درحالی که سربه فرمان او هستند، بدانید که اداره امور تنها به دست اوست که پربرکت و پروردگار جهانیان است».

۳. اصل زید، ص ۱۲.

دعا به هنگام قرائت قرآن

طبرسی در مکارم الاخلاق می‌گوید: امام صادق علیه السلام چنان بود که هرگاه می‌خواست قرآن بخواند پیش از خواندن وقتی که قرآن را برمی داشت می‌گفت: «خدایا من گواهی می‌دهم که این کتاب فرستاده از نزد تو بر رسولت محمد بن عبدالله و کلام ناطق توبه زبان پیامبرتو است که آن را راهنمای خلق خود ورشته ارتباط مابین خود و بندگانت قرار داده‌ای».

خدایا من پیمان تو و کتابت را نشردادم، خدایا نگاه مرا در آن عبادت و قرائتم را در آن تفکّر و اندیشه مرا در آن عبرت پذیری قرار ده و مرا از جمله کسانی بگردان که از پندهای تو در آن پند گیرم و از نافرمانی هایت دوری کنم!

خداوند! موقع تلاوت آن بردلم مهر و برگوش و چشمم پوشش نگذار و قرائتم را قرائت بدون تدبّر قرار نده، بلکه چنانم کن که در آیات و احکامش تدبّر کنم و شرایع دینت را بگیرم! و نگاهم را نگاه غفلت و قرائتم را بیهوده قرار نده زیرا که تو مهربان و بخشنده‌ای»^۱.

دعا در روز جمعه

ابراهیم می‌گوید: امام صادق علیه السلام دعاهایی در خصوص روز جمعه به ما آموخت (از جمله:)

«اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَمَّدْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَأَنْزَلْتُ بِكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَمَسْكَنَتِي فَأَنَا الْيَوْمَ لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجِي مِنِّي لِعَمَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ دُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرُ ذَالِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي إِلَيْكَ فَإِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا

۱. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۴۴۰.

قَطُّ إِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يُصْرِفْ عَنِّي أَحَدٌ شَرًّا قَطُّ غَيْرَكَ وَلَيْسَ أَرْجُوا لِإِخْرَاقِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ وَلَا لِيَوْمٍ فَقْرِي وَيَوْمٍ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأَفْضَى إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِفَقْرِي؛ خدایا من نیازم را عمداً به درگاه تومی آورم، امروز بار فقر و خواری خود را به آستان تو نهادم و امروز به آموزش تواز کردار خودم امیدوارترم و بی تردید آموزش تواز گناهان من وسیعتر است. پس برآوردن هر حاجتی که من دارم با قدرتی که بر آن داری تو را بسیار سهل و مرا نیاز جدی بر تو است؛ زیرا هرگز چیزی به من نرسیده جز از تو و بدی را از من رفع نکرده جز تو، برای آخرت و دنیایم امیدی جز به تو ندارم و نه برای روز نیازم، روزی که مردم مرا تنها در گورم گذارند و من نیاز خود را به درگاه تو کشانم! ^۱

دعا در نماز وتر

۱- امام صادق علیه السلام نقل کرده است به عبدالله بن ابی یعفور فرمود: «در نماز وتر این دعا را بخوان: اللَّهُمَّ اِمْلَأْ قَلْبِي حُبًّا لَكَ؛ خداوند دل مرا از محبت خود آکنده ساز!» ^۲

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس در نماز وتر وقتی که آن را بجا می آورد هفتاد مرتبه در حال ایستاده بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ» و تا یک سال بر آن مواظبت کند خداوند او را در نزد خود از جمله استغفار کنندگان سحرگاهان بنویسد و از جانب خدا آموزش برایش مقرر گردد» ^۳.

۱. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۵۷۹.

۲. اصل مثنی، ص ۹۳.

۳. شیخ صدوق، الخصال، ص ۵۸۱.

دعای استخاره

۱- حمیری از امام صادق علیه السلام نقل کرده است، درباره استخاره می گفت: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ وَاسْتَجِيرُ بِعِزَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِعَوَاقِبِ الْأُمُورِ إِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَيَسِّرْهُ لِي وَبَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كَانَ شَرًّا فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاقْضِ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ وَرَضِّنِي بِهِ حَتَّى لَا أُحِبُّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا قَدَّمْتَ؛ خداوندا از توبه حق علمت خواستارم و به عزت پناهنده ام و از فضل عظیم تومی خواهم در حالی که توبه سرانجام کارها آگاه تری، اگر در این کار خیر دین و دنیا و آخرت من است، آن را بر من آسان کن و در آن برایم برکت ده! و اگر شر است آن را از من بازگردان و برای من خیر را مقرر کن هر جا که باشد و مرا بدان وسیله خشنود ساز به طوری که تعجیل آنچه را که تأخیر اندازی و تأخیر آنچه را که مقدم بداری نپسندم!»^۱

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «شیوه پدرم این بود که هر وقت می خواست راجع به کاری استخاره کند، وضو می گرفت و دو رکعت نماز بجا می آورد و اگر خدمتکار با او حرف می زد، می گفت: سبحان الله و حرف نمی زد تا فارغ می شد.»^۲

دعا در وقت نگاه به آسمان

زید زژاد می گوید: امام صادق علیه السلام هر وقت به آسمان نگاه می کرد این آیه را می خواند: «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ»^۳ و این آیه را: «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۳۰.

۲. برقی، المحاسن، ص ۵۹۹.

۳. آل عمران، ۱۹۰: «در آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز نشانه های روشنی برای صاحبان خرد و اندیشمندان است».

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجُومُ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ^۱. سپس می گفت: «اللَّهُمَّ
إِنَّكَ جَعَلْتَ فِي السَّمَاءِ نُجُومًا ثَابِتَةً وَشُهُبًا أَحْرُسَتْ بِهِ السَّمَاءُ مِنْ سُراقِ السَّمْعِ
مِنْ مَرَدَّةِ الشَّيَاطِينِ، اللَّهُمَّ فَاحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يَرَامُ
وَاجْعَلْنِي فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تُضَيِّعُ وَفِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ وَمَنْعِكَ الْمُنِيعِ وَفِي جِوَارِكَ
عَزَّ جَارِكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ؛ خدایا! در آسمان ستارگان
فروزان و شهابهایی قرار دادی که آسمان را از گوش فرادادن پیروان اهریمنان
بازداشتی پس مرا با چشمی که خواب ندارد پاس بدار! و با رُکنی که کجی
ندارد حمایت کن و در امان تباهی ناپذیر و در سنگر محکم و حفاظت والا و در
جوارت قرار ده! مجاور تو عزیز، ثنایت والا و نامهایت پاکیزه است و معبودی
جز تو نیست»^۲.

دعا برای اهل قبور

از امام صادق (ع) درباره سلام بر اهل قبور اینگونه نقل شده است: «السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتُمْ لَنَا سَلَفًا وَنَحْنُ لَكُمْ
تَبَعًا رَحِمَ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ سلام
بر شما ای اهل دیار از گروه مؤمنان و رحمت و برکات خدا بر شما باد! شما بر

۱. اعراف، ۵۴: «همانا معبود شما خدایی است که آسمانها و زمین را در شش روز شش
دوران آفرید، پس از آفرینش زمام رهبری آنها را به دست گرفت، اوست که شب را چون
پوششی بر روز می افکند، شب با سرعت به دنبال روز می گردد، و خورشید و ماه و ستارگان
را آفرید درحالی که همه سربه فرمان او هستند. آگاه باشید، آفرینش و اداره امور جهان
هستی به دست اوست. پربرکت است خدایی که پروردگار عالمیان است».

۲. اصل زید ززاد، ص ۷.

ما سبقت گرفتید و ما در پی شما می‌آییم خداوند پیشی گیرندگان از شما و پسنیان را بیامرزد! و ما از آن خداییم و به سوی او بازمی‌گردیم»^۱.

دعا در تعقیب نمازها

دعا پس از نماز صبح

۱- امام صادق از قول پدرش علیه السلام آورده است، فرمود: «هرگاه صبح کردی، بعد از نماز صبح پس از تشهد (و سلام) درباره حاجتی که داری بگو: «اللَّهُمَّ إِنِّي غَدَوْتُ الْتَمِسُ مِنْ فَضْلِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَاعْظِنِي فِيمَا تَرْزُقُنِي الْعَافِيَةَ؛ خدایا من درحالی صبح کردم که از فضل تو درخواست دارم همان طوری که خود دستور دادی پس مرا از فضل خود روزی حلال پاکیزه مرحمت کن و ضمن روزی که می‌دهی سلامتی را به من عطا کن!»^۲ سه مرتبه این را می‌گویی.

دعا بعد از نماز مغرب

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرکس پس از نماز مغرب سه مرتبه بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ»^۳ سپاس خدای را که آنچه خواهد انجام دهد و آنچه را غیر او خواهد نتواند انجام دهد. خیر فراوانی به او بدهند».

دعا بین نماز مغرب و عشا

۳- امام صادق علیه السلام بین نماز مغرب و عشاء می‌گفت: «اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۳۰.

۲. همان.

۳. شیخ صدوق، من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۳۲۴.

الَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَقَادِيرُ الْمَوْتِ وَ الْحَيَاةِ وَ مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ وَ الْخِذْلَانِ وَ مَقَادِيرُ الْغِنَى وَ الْفَقْرِ اللَّهُمَّ أَذْرَأْ عَنِّي شَرَّ الْفَسَقَةِ الْحَيِّ وَ الْإِنْسِ وَ اجْعَلْ مُنْقَلَبِي إِلَى خَيْرِ دَائِمٍ وَ نَعِيمٍ لَا يَزُولُ؛ خدایا اندازه‌های شب و روز، دنیا و آخرت، مرگ و زندگی، خورشید و ماه، پیروزی و شکست، توانگری و نیازمندی به دست تو است، خدایا شرّ فاسقان جن و انس را از من دور کن و رفتن مرا از دنیا به جانب خیر دایم و نعمت بی زوال مقرر فرما».

دعاهای امام صادق علیه السلام

۱- علی بن رآب می‌گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم که در حال سجده می‌گفت: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِأَصْحَابِي أَبِى فَإِنِّى أَعْلَمُ أَنَّ فِيهِمْ مَنْ يَنْقُصُنِى؛ خدایا مرا و اصحاب پدر مرا بیامرز! با اینکه من می‌دانم بین آنها کسانی هستند که به من بد می‌گویند!»^۱

۲- از جمله دعاهای آن حضرت است: «يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اِبْتِدَاءٌ وَلَا اِنْقِضَاءٌ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اَمَدٌ وَلَا مَهِيَّةٌ وَلَا مِيقَاتٌ وَلَا غَايَةٌ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ وَالْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا مَنْ هُوَ فَاعِلٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَلَا تَنْتَسِبُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ قَامَتْ بِجَبَرَوْتِهِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَحْرِسْنِى فِى سَفَرِى وَ مَقَامِى وَ فِى حَرَكَتى وَ اِنْتِقَالِى بِعَيْنِكَ الَّتِى لَا تَنَامُ وَ اكْفِنِى بِرُكْنِكَ الَّذِى لَا يُضَامُ»^۲.

به این معنا که «ای آن‌که بی‌آغاز و بی‌پایانی ای کسی که زمان و نهایی

۱. حمیری، قرب الاسناد، ص ۷۷.

۲. همان، ص ۱۹۵.

و اوقات و غایتی ندارد! ای صاحب عرش با عظمت و حمله شدید! ای آن که هر چه را خواهی انجام می دهی! ای کسی که هیچ گویشی براو پوشیده نیست و صداها براو مشتبه نمی گردد! ای خدایی که وسیله جبروت او زمین و آسمانها سرپاست! ای نیکو مصاحبت! ای که آمرزش گسترده و بخششت کریمانه است! بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و مرا در سفر و حضر و در حرکت و انتقال به وسیله چشمت که خواب نمی رود و رکنت که سست نمی گردد نگهدار!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ فِي سَفَرِي هَذَا بِإِثْقَةِ مَنِّي لِغَيْرِكَ وَلَا رَجَاءَ يَأْوِي بِي إِلَّا إِلَيْكَ وَلَا قُوَّةَ لِي إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا حِيلَةَ إِلَّا إِلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ فَضْلِكَ وَالتَّيَمَّاسِ عَافِيَتِكَ وَطَلَبِ فَضْلِكَ وَاجْرَأؤُكَ لِي عَلَى أَفْضَلِ عَوَائِدِكَ عِنْدِي؛ خداوند من در این سفرم بدون تکیه به غیر تو و امید پناه دهنده ای جز تو و نیرویی که تکیه کنم و راه چاره ای که امید بندم، جز جستن فضل تو و درخواست عافیت و کرم و اجرای برترین عواید تو نزد من، مورد توجه من است.

اللَّهُمَّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي سَفَرِي هَذَا بِمَا أَحِبُّ وَأَكْرَهُ فَهَمَا أَوْقَعْتَ عَلَيْهِ قَدْرَكَ فَحُمُودٌ فِيهِ بَلَاءُكَ مُنْتَصِحٌ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَأَنْتَ تَمَحُّومًا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ وَمَقْضَى كُلِّ لَوَاذٍ وَابْسِطْ عَلَيَّ كَنَفًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلُطْفًا مِنْ عَفْوِكَ وَتَمَامًا مِنْ نِعْمَتِكَ حَتَّى تَحْفَظَنِي فِيهِ بِأَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَخَلَقْتَهُ فِي سَرِّ كُلِّ عَوْرَةٍ وَكِفَايَةِ كُلِّ مَضَرَّةٍ وَصَرَفَ كُلِّ مَحْذُورٍ وَهَبْ لِي فِيهِ أَمْنًا وَإِيمَانًا وَعَافِيَةً وَيُسْرًا وَصَبْرًا وَشُكْرًا وَأَزِجْنِي فِيهِ سَالِمًا إِلَى سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛ خداوند تو آگاه تری به آن چه در این سفر، من خوش دارم و ندارم بنابراین هر چه مقدر تو باشد، بلائی تو پس ندیده و قضای

تو خیرخواهانه است و تو هر چه را خواهی محو و اثبات می کنی و کتاب اصلی در نزد تو است. خدایا از من در این سفر مقدرات هر بلا و حکم هر گرفتاری را برطرف کن! و پوششی از رحمت خود را و لطفی از عفو خود و تمامی نعمت خویش را بر من بگستر! تا مرا در آن حال به بهترین وضعی که مؤمن غایبی از مؤمنان را حفظ می کنی و او را در پوشش هر خطری و کفایت هر ضرر و زیانی و رفع هر محذوری که آفریدی، حفظ می کنی و در آن حال مرا امنیت، ایمان، عافیت، آسانی، استقامت و سپاسگزاری بده و سالم به میان سالمین بازگردان ای مهربان ترین مهربانان!

۳- از جمله دعا‌های امام صادق علیه السلام است:

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ
يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدَ غَيْرِ غَائِبٍ وَ غَالِبَ غَيْرِ مُغْلُوبٍ وَيَا قَرِيبَ غَيْرِ بَعِيدٍ وَيَا
مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيَّ مُحْيِي الْمَوْتِ وَ مُيْتِ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ
يَا حَيَّ حِينَ لَا حَيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ ای سازنده هر مصنوع
و ای ترمیم کننده هر شکسته! و ای حاضر در هر جمع و ای شاهد هر سخن
در گوشه! و ای دانای هر نهان و ای حاضر غیر غایب و غالب شکست ناپذیر!
و ای نزدیک غیر دور و مونس هر تنها! و ای زنده ای که مردگان را زنده و زندگان
را می میرانی، بر هر کسی آن چه فراهم می کند قیام داری و ای آن که زنده بودی
هنگامی که هیچ زنده ای نبود! معبود لایقی جز تو نیست، بر محمد و آل محمد
درود و رحمت فرست!

۴- کفعمی می گوید: این دعا از امام صادق علیه السلام است: يَا دَيَّانَ غَيْرَ مَتَّوَانٍ

یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ! اجْعَلْ لِشِیعَتی مِنَ التَّارِیقَاءِ وَ عِنْدَكَ رِضًی وَ اغْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَ یَسِّرْ
أُمُورَهُمْ وَ اقْضِ دُیُوبَهُمْ وَ اسْتَرْعِزْ عَوْرَاتِهِمْ وَ هَبْ لَهُمُ الْكِبَائِرَ الَّتِی بَیْنَكَ وَ بَیْنَهُمْ یا مَنْ
لَا یَخَافُ الضَّیْمَ وَلَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ اجْعَلْ لِی مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرْجاً وَ مُخْرَجا! ای
جزا دهنده بدون کوتاهی! ای مهربان ترین مهربانان! برای شیعیان من از آتش
دوزخ جان پناهی و در پیشگاه خودت رضایتی قرار ده! و گناهانشان را ببخش
و کارهایشان را آسان و قرضشان را ادا و عیبهایشان را بپوشان و گناهان بزرگی
که بین تو و آنهاست بر آنها ببخش! ای خدایی که از ستم کسی بیم ندارد و
خواب سبک و سنگین او را نگیرد! برای من از هر غم و اندوه گشایش و بیرون
رفتی قرار ده!

۵- از جمله دعاهای آن حضرت است، موقعی که روز فطر از نمازش فارغ
شد، سرپا ایستاد سپس رو به قبله کرد (و نیز) در روز جمعه می گفت: «یا مَنْ
یَرْحَمُ مَنْ لَا یَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَ یا مَنْ یَقْبَلُ مَنْ لَا تُقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَ یا مَنْ لَا یَحْتَقِرُ أَهْلَ الْحَاجَةِ
إِلَیْهِ وَ یا مَنْ لَا یُجِيبُ الْمُتَلِحِّینَ عَلَیْهِ وَ یا مَنْ لَا یُجِبُهُ بِالرَّذِّ أَهْلُ الذَّالَةِ عَلَیْهِ وَ یا مَنْ
لَا یُخْتَبِی صَغیرَما یَتَّخِفُ بِهِ وَ یَشْكُرُ سَیْرَما یُعْمَلُ لَهُ وَ یا مَنْ یَشْكُرُ عَلَی الْقَلِیلِ وَ
یُجَازِی بِالْجَلِیلِ وَ یا مَنْ یَدْنُو إلی مَنْ دَنَا مِنْهُ وَ یا مَنْ یَدْعُوا إلی نَفْسِهِ مَنْ أَدْبَرَ عَنْهُ وَ
یا مَنْ لَا یَغِیِّرُ النِّعْمَةَ وَ لَا یُجَادِرُ بِالنِّعْمَةِ وَ یا مَنْ یُثْمِرُ الْحَسَنَةَ حَتَّى یَنْمِیَها وَ یَتَجَاوَزُ عَنْ
السَّیِّئَةِ حَتَّى یَغْفِیَها»^۲

به این معنا که: «ای کسی که ترحم می کند به کسی که بندگان براو ترحم
نکنند و ای آن که می پذیرد کسی را که شهرها نپذیرند و ای آن که نیازمند به خود

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۲۱۴.

۲. سید بن طاووس، المجتبی من ادعیه المجتبی، ص ۵.

را کوچک نشمارد و ای کسی که پافشاران درگاهش را ناامید برنگرداند و ای آن که جواب رد به راه یافتگان آستانش ندهد و ای کسی که هدیه کوچک را جدا نکند و به اندک کاری که برای او باشد قدردانی می کند و برای اندک قدردانی و هم برای زیاد پاداش می دهد! و ای آن که به هرکه نزدیکش شود، نزدیک می شود و هرکه را که از او روگرداند به سوی خود فرا می خواند. و ای آن که نعمت را تغییر ندهد و به عذاب شتاب نورزد. و ای کسی که خوبی را به ثمر می رساند حتی آن را رشد می دهد و از بدی چشم می پوشد، حتی می بخشد».

انْصَرَفَتِ الْأَمْوَالُ دُونَ مُدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَ امْتَلَأَتْ يَفِیْضُ جُودِكَ أَوْعِيَةَ الظُّلُمَاتِ وَ تَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْتِكَ الصِّفَاتِ فَلَكَ الْعُلُوُّ الْأَعْلَى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَ الْجَلَالُ الْأَعْجَدُ فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ كُلِّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَ كُلِّ شَرِيفٍ فِي جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ خَابَ الْوَاثِقُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَ خَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَ ضَاعَ الْمُتْلِمُونَ إِلَّا بِكَ وَ أَجْدَبَ الْمُتَتَجِعُونَ إِلَّا مَنْ انْتَجَعَ فَضْلَكَ.

آرزوها کم تر از حد کرم تو متوجه حاجتهاست و فیض جود تو کاسه ها را از خواسته ها پر کرده و رشته اوصاف را در حد کم تر از رسیدن به وصف تو گسسته است. پس بلندای بلندترین تو بالاتر از هر بلند و جلال ستوده تر تو بالاتر از هر جلال است، هر بزرگی نزد تو کوچک و شرافت هر شریفی در برابر کنه و شرف تو ناچیز است. کسانی که به سراغ دیگران رفتند ناامید شدند و کسانی که به غیر درگاه تو رو آوردند زیان بردند و آنها که به درگاه دیگران جز تو رفتند تباه شدند و جویندگان از غیر فضل و کرم تو بی برگ و نوا برگشتند.

بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّائِعِينَ وَ جُودُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَ إِغَاثُكَ قَرِيبَةٌ لِلْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَحْبِيبُ مِنْكَ الْآمِلُونَ وَ لَا يِيَأْسُ مِنْ عَطَاكَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَ لَا يَشْقَى بِنَقْمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ

رُفْقَكَ مَبْسُوطٍ لِّمَن عَصَاكَ وَحِلْمَكَ مُتَعَرِّضٌ لِّمَن نَّوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانَ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْإِبْقَاءَ عَلَى الْمُتَعْتِدِينَ حَتَّى لَقَدْ غَرَّبْتَهُمْ أَنْتَكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَصَدَّهُمْ إِمْهَالُكَ عَنِ التَّزْوِيعِ وَإِنَّمَا تَأْتَيْتَ بِهِمْ لِيَفِيضُوا إِلَى أَمْرِكَ وَآمَهَلْتَهُمْ ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ؛ در خانه تو برای علاقمندان باز و عطای تو برای درخواست کنندگان مباح و یاری و کمکت بر کمک جویان نزدیک است و از بخشش تو جویندگان ناامید نگردند و به کیفر تو آمرزش طلبان دچار بدبختی نشوند. روزی تو برای گنهکاران گسترده است و حلم تو شامل حال دشمنان و شیوه تو احسان به بدکاران و سنت تو واگذارند متجاوزان است تا آنجا که مهلت دادن آنها را از بازگشت غافل ساخته و فرصتی که دادی آنها را از دوری گناه بازداشته است، البته تو آنها را مهلت دادی تا به امر تو بازگردند و با اطمینان به دوام حاکمیت خود آنها را مهلت داده‌ای!

فَمَنْ كَانَ مِنَ أَهْلِ السَّعَادَةِ خَتَمَتْ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَ مِنَ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلَتْهُ لَهَا كُلُّهُمْ صَائِرُونَ إِلَى حُكْمِكَ وَأُمُورُهُمْ آيِلَةٌ إِلَى أَمْرِكَ لَمْ يَمِنْ عَلَى طَوْلٍ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ وَ لَمْ يَدْحَضْ لِتَرْكِ مُعَاجِلَتِهِمْ بُزْهَانُكَ حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ وَلَا تَدْحَضُ سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ. فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَن جَنَحَ عَنْكَ وَالْخَبِيَّةُ الْخَاذِلَةُ لِمَن خَابَ مِنْكَ وَالشَّقَاءُ الْأَشَقُّ لِمَن اغْتَرَبَكَ مَا أَكْثَرَ تَصَرُّفَهُ فِي عَذَابِكَ وَمَا أَظْلَمَ تَرَدُّدَهُ فِي عِقَابِكَ وَمَا أَبْعَدَ غَايَتُهُ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا أَقْنَطَهُ مِنَ سُهولةِ الْمُخْرَجِ عَذْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَإِنْصَافًا مِنْ حُكْمِكَ لَا تَحْيِفُ عَلَيْهِ.

بنابراین هر که از اهل سعادت باشد عاقبت بخیر کنی و هر که از اهل شقاوت باشد خوار سازی؛ همگی سرانجام به حکم تو باز گردند و امورشان به فرمان تو است. دراز بودن مدت آنها پایه سلطنت تو را سست نگرداند و شتاب نکردن تو، برهان تو را باطل نسازد. حجت تو استوار و زوال ناپذیر و سلطنت تو ثابت و پایدار

است. پس وای بر کسی که از تو منحرف شد و نومیدی خوار کننده برای کسی است که از رحمت تو ناامید شده و بدبخت ترین بدبختی برای کسی است که از رحمت تو غافل گشته است؛ چه قدر زیر و رو شدن او در عذاب توزیاد و چه قدر آمد و شد او در عذاب توطولانی و چه قدر آخر کار او از فرج دور و چه قدر از سهولت راه بیرون رفت ناامید است! در حالی که از قضای تو که ستم نمی کنی و از عدالت در حکم تو که بر حق او تجاوزی نیست بدور است!

فَقَدْ ظَاهَرَتْ الْحُجَجُ وَ أَبْلَيْتِ الْاَعْذَارُ وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ وَ تَلَطَّفْتَ فِي التَّرْغِيبِ وَ صَرَبْتَ الْاِمْتِثَالَ وَ اَظْلَمْتَ الْاِمْهَالَ وَ اَخَّرْتَ وَ اَنْتَ مُسْتَطِيعٌ بِالْمُعَاجَلَةِ وَ تَأْنَيْتَ وَ اَنْتَ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ لَمْ تَكُنْ اِنَّا نَشْكُ عَجْزًا وَ لَا اِمْهَالًا وَ هُنَا وَ لَا اِمْسَاكَكَ عَقْلًا وَ لَا اِنْتِظَارًا مُدَارَاةً بَلْ لِيَتَكُونَ حُجَّتُكَ اَبْلَغُ وَ كَرَمُكَ اَكْمَلُ وَ اِحْسَانُكَ اَوْفَى وَ نِعْمَتُكَ اَتْمُ.

به یقین توحجتها را آشکار و بهانه جوئیها را آزموده ای و وعده عذاب را پیشاپیش داده ای و از سویی در تشویق به کار نیک لطف و مدارا به خرج داده و مثلها زده و فرصتهای دراز داده و تأخیر انداخته ای در حالی که می توانستی شتاب کنی. و مهلت داده ای در حالی که قادر بر تعجیل بودی! نه تأخیرت از ناتوانی است و نه مهلت دادنت از سستی و نه خود داریت از غفلت و نه انتظارت به خاطر مدارا بلکه تا حجت رساتر و کرم و احسانت کامل تر و نعمتت تمام تر باشد!

كُلُّ ذَالِكَ كَانَ وَ لَمْ تَزَلْ وَ هُوَ كَائِنٌ وَ لَا تَزَالُ وَ حُجَّتُكَ اَجَلٌ مِنْ اَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَ مَجْدُكَ اَرْفَعُ مِنْ اَنْ يَحْدَ بِكُنْهٍ وَ نِعْمَتُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ تُحْصَى بِاَسْرِهَا وَ اِحْسَانُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ تُشْكَرَ عَلَى اَقْلِهِ وَ قَدْ قَصَّرَ بِي الشُّكُوتُ اَنْ تَحْمِيدَكَ وَ فَهَيْتِ الْاِمْسَاكَ عَنْ تَحْمِيدِكَ وَ قُصَارَى الْاِقْرَارِ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةَ يَا اِلٰهِي عَنْهُ بَلْ عَجْزًا.

همه اینها بوده و هست و او هست و خواهد بود. درحالی که حجت تو بالاتر از آن است که به کلی وصف شود و عظمت تو برتر از آن است که حقیقتش تعریف شود و نعمت تو بیشتر از آن است که به طور کل شمرده شود و احسان تو بیش از آن است که شکراندکش برآورده گردد، خدایا! براستی سکوت من از سپاسگزاری و خودداری من از ستایش و عقب نشینی من از اقرار به ناتوانی خودم نه از روی علاقه است بلکه از عجز و ناتوانی است.

فَهَا أَنَا ذَا أُؤْتِيكَ بِالْوَفَادَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الْإِفَادَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ مَجْوَى وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْتَمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي وَلَا تَجْهِنِي بِالرَّدِّ فِي مَسْأَلَتِي وَأَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرِفِي وَإِلَيْكَ مُنْقَلَبِي إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا عَاجِزٍ عَمَّا تَسْأَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

اینک منم که آهنگ آمدن درگاه تورا دارم و از تو حسن یاری می طلبم، پس بر محمد و آلش درود و رحمت فرست و حرف دل مرا بشنو! و دعایم را مستجاب کن و امروزم را به ناامیدی ختم نکن و درخواست مرا رد نکن! و از جانب خود بازگشت و انتقال مرا به سوی خودت گرامی بدار زیرا که تو بدانچه خواهی در تنگنا نیستی و از آنچه درخواست شوی ناتوان نمی باشی و تو بر هر چیزی توانایی و هیچ نیرو و توانی جز خدای بلند پایه عظیم را نباشد.

۶- از جمله دعاهای آن حضرت نیز در روز جمعه و عید قربان این است: اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ مَيِّمٌ وَ الْمُسْلِمُونَ فِيهِ مُجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ يَشْهَدُ السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ وَالرَّاعِبُ وَالرَّاهِبُ وَأَنْتَ النَّاطِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ فَاسْأَلْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَهُوَ مَا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الْهَتَانِ الْمُتَنَانِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.

خدایا امروز روز مبارک و بامیمنت است و مسلمانان در اطراف زمینت در آن گرد آمده‌اند سائل و طالب و مشتاق و خایف همه حاضرند و تو بر نیازمندیهای ایشان ناظری! پس به جود و کرم و درخواست دارم درحالی که آن چه از تو می‌خواهم برتوسهل و آسان است اینکه بر محمد و آلش درود و رحمت فرستی! و خداوند ای پروردگار ما از تو درخواست می‌کنم که مالکیت هستی تورا ست و سپاس مخصوص تو است هیچ معبودی جز تو نیست که شکیبیا و بخشاینده و بسیار مهربان و با احسان، صاحب جلال و اکرام، به وجود آورنده آسمانها و زمینی!

مَهْمَا قَسَمْتَ بَيْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَرَكَاتٍ أَوْ هُدًى أَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ أَوْ خَيْرٍ تَنْتُزِعُ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْدِيهِمْ بِهِ إِلَيْكَ أَوْ تُرَفِّعَ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً أَوْ تُعْطِيَهُمْ بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْ تُؤَفِّرَ حَظِّي وَنَصِيبِي مِنْهُ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الْمُتَجَبِّينَ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ صَلَوَاتُكَ لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ تُشْرِكُنَا فِي صَالِحٍ مِنْ دَعَاكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ تُغْفِرَ لَنَا وَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

هرگاه بین بندگان مؤمن خود خوبی یا سلامتی، یا برکت، یا هدایت، یا عمل به طاعت را قسمت می‌کنی و یا چیزی را که بدان وسیله برایشان متت می‌گذاری تا بدان وسیله به درگاه خود هدایت کنی یا برای ایشان مرتبه‌ای در درگاه خود بالا ببری یا به آنها خیری از خیرات دنیا و آخرت را عطا کنی بهره و نصیب مرا از آن فراوان گردان! و خدایا از تو که مالکیت از آن تو و ستایش مخصوص تو است درخواست دارم که بر محمد و آل محمد بنده و فرستاده و حبیب و برگزیده و انتخابی تواز میان خلقت و بر خاندان نیکوکار برگزیده

پاك زبده اش درود و رحمت فرستی درودی که جز تو کسی نتواند بشمارد و ما را شريك دعای شایسته بندگان مؤمنان در این روز قرار دهی ای پروردگار جهانیان و اینکه ما و ایشان را بیمارزی زیرا که تو بر هر کاری توانایی!

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ أَنْزَلْتُ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي وَإِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْشُقُ مَتًى بِعَمَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ ذَالِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِي إِلَيْكَ وَغِنَاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءَ أَقْطُ أَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا أَزْجُلُ أَهْرَ أَخْرَقَنِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ.

خدایا حاجتم را به درگاه تو آوردم و امروز تهی دستی و بیچارگی و درماندگیم را به تو عرضه داشتم و به راستی من به آمرزش و رحمت تو مطمئن ترم تا عمل خودم و به یقین مغفرت و رحمت تو از گناهان من گسترده تر است پس بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و برآوردن حاجت مرا . به قدرت خود بر آن و آسان بودن برآوردنش بر تو و نیازمندی من به تو و بی نیازی تو از من . خودت عهده دار شو! زیرا که هرگز جز از تو خیری مرا نرسیده و هرگز هیچ بدی را از من کسی جز تو برطرف نکرده است و من برای امر آخرت و دنیایم جز از تو امیدوار نیستم .

اللَّهُمَّ مِنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِفَوَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رَفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَطَلَبِ نَيْلِهِ وَجَائِزَتِهِ فَالْيُوكَ يَا مَوْلَايَ كَانَتْ الْيَوْمَ تَهَيَّيْتُ وَتَعَبَّيْتُ وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَرَفْدِكَ وَطَلَبِ نَيْلِكَ وَجَائِزَتِكَ.

خدایا! هر کس برای ورود به مخلوقی به امید لطف و احسانی خود را مهیا

ساخته و برای جایزه و بخشش به نزد او می‌رود و یا خود را برای عرض حاجت خود آماده و مستعد می‌گرداند، ای پروردگار! من هم اینگونه به درگاه توبه امید عفوتو و درخواست عطای تو و جایزه‌ات آمده‌ام!

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْتَبِ الْيَوْمَ ذَالِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يَخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ ثِقَةً مَتَى يَعْمَلُ صَالِحٌ قَدَمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ أَتَيْتُكَ مُقَرَّبًا بِالْجُزْمِ وَ الْأَسَاسَةِ عَلَى نَفْسِي أَتَيْتُكَ أَزْجُو عَظِيمٍ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست و امروز امید مرا ناامید نکن! ای آن‌که درخواست هیچ سائلی او را عاجز نکند و چیزی از عطایش نکاهد زیرا که من به اعتماد عمل نیک خود به درگاهت نیامده و به وساطت هیچ مخلوقی امید نبسته‌ام جز شفاعت محمد و اهل بیتش، براو و برایشان سلام توباد! بلکه به درگاه توبه اقرار به جرم و بدی برخودم آمده‌ام، به امید عفو عظیم آمده‌ام که با آن از همه خطاکاران درگذری.

ثُمَّ لَمْ يَنْتَعَكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُزْمِ أَنْ عُذْتُ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عُدْ عَلَى بِرَحْمَتِكَ وَ تَعَطَّفْ عَلَى بِفَضْلِكَ وَ تَوَسَّعْ عَلَى بِمَغْفِرَتِكَ.

وانگهی طول مدت اصرار آنها بر گناه مانع از عفو و گذشت تو نگردید، درحالی که توبه رحمت و مغفرت بازگشتی! ای خدایی که رحمتش گسترده و عفوش بس بزرگ است! ای خدای بزرگ! ای خدای بزرگ! ای بخشنده! ای بخشنده! بر محمد و آل محمد درود فرست و دوباره با رحمت و فضل خود بر من توجه کن و مغفرت را بر من گسترش ده!

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمُقَامَ لِحُلْفَتِكَ وَ أَصْفِيَاكَ وَ مَوَاضِعِ أَمْنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ
الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدْ ابْتَرَّوْهَا وَ أَنْتَ الْمُتَقَدِّرُ لِذَلِكَ لَا يَغَالِبُ أَمْرُكَ وَلَا يُجَاوِزُ الْمُخْتَوُّمُ
مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ وَ آتَى شِئْتَ وَ لَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ مُتَمِّهِمْ عَلَى خَلْقِكَ وَلَا
إِرَادَتِكَ حَتَّى عَادَ صَفْوَتُكَ وَ خُلَفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ مُبْتَزِّينَ يَرَوْنَ حُكْمَكَ مُبْدَلًا وَ
كِتَابَكَ مَبْنُودًا وَ فَرَائِصَكَ مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ إِشْرَاطِكَ وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً. اللَّهُمَّ الْعَن
أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ مَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَ أَشْيَاعُهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ تَحِيَّاتِكَ عَلَى أَصْفِيَاكَ
إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَ عَجَلِ الْفَرَجِ وَ الرُّوحِ وَ النُّصْرَةِ وَ التَّمَكِينِ وَ التَّأْيِيدِ لَهُمْ.

خدایا! این جایگاه خلفا و برگزیدگان و مواضع امینان تو در درجه بالایی
است که آنان را به آن مقام اختصاص داده ای ولی از آنها به ستم گرفتند و
چون توان را مقدر فرموده ای؛ فرمان تو مغلوب نشود و از تدبیر قطعی تو تجاوز
نکردد؛ هر طور و هر زمان که خواهی و چون تو آگاه تری به آن بدون تکیه بر
مخلوق! و تا بازگشت برگزیده ات اراده تو تغییرناپذیر است! درحالی که خلفای
تو مغلوب و مقهور و از حقشان محروم گردند؛ آنان حکم تو را دگرگونه و کتابت را
دورانداخته و واجبات را تحریف شده از جهاتی که تو مقرر فرمودی و سنتهای
پیامبرت را متروکه می بینند! خداوندا دشمنان ایشان را از اولین و آخرین
لعنت کن و کسانی را که راضی به اعمال آنهایند و پیروان و تابعان آنها را از
رحمت خود دور گردان!

خدایا بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست زیرا که تو ستوده و با عظمتی
همانند درودها و برکات و تحیات بر برگزیدگان خود ابراهیم و آل ابراهیم! و در
فرج، بشارت و یاری و تمکین و تأیید ایشان تعجیل فرما!

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْإِئْتِمَانِ الَّذِينَ
حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ مَنْ يَجْرِي ذَالِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

خداوندا مرا از جمله اهل توحید و ایمان به خود و باور فرستادگان و امامانی
گردان که اطاعتشان را حتمی کرده‌ای، از جمله کسانی که به وسیله او و به
دست او اینها اجرا می‌شود آمین یا رب العالمین.

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَزِيدُ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا يَزِيدُ سَخَطَكَ إِلَّا عَفْوُكَ وَلَا يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ
إِلَّا رَحْمَتُكَ وَلَا يُنْجِيْنِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَهَبْ لَنَا يَا إلهي مِنْ لَدُنْكَ فَرْجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُخَيِّ أَمْوَاتِ الْعِبَادِ وَبِهَا
تُنْشِرُ مَيِّتِ الْبِلَادِ وَلا تُهْلِكْنِي يَا إلهي عَمَّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَتُعْزِفَنِي الْإِجَابَةَ فِي
دُعَائِي وَادْفِنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَلا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَلا تُتَكِنُهُ مِنْ
عُنُقِي وَلا تُسَلِّطُهُ عَلَيَّ.

خدایا جلوی غضب تو را جز حلمت نگیرد و خشم تو را جز عفو تو
فرو نهند و از کيفرت و جز رحمت پناهی نباشد و از عذاب تو مرا جز نالیدن به
درگاهت نجات نبخشد! پس بر محمد و آل محمد درود فرست و از جانب خود
با آن قدرتت که مرده‌های بندگان را زنده می‌کنی و شهر و دیار مرده را احیا
می‌نمایی فرجی مرحمت کن و خداوندا مرا غصه مرگ نفرما تا اینکه دعای مرا
مستجاب و اجابت آن را به من بفهمانی و طعم عافیت را تا پایان عمر بر من
بچشانی و مرا مورد سرزنش دشمنم قرار ندهی و او را به گردنم سوار نکنی و بر من
مسلط ننمایی!

إلهي إِنْ رَفَعْتَنِي فَنَنْ ذَا الَّذِي يَهِينُنِي وَإِنْ أَهَنْتَنِي فَنَنْ ذَا الَّذِي يُعْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ
أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا

يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَ إِنَّمَا يَخْتَجُّ إِلَى الظَّلِيمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إلهي عَنْ ذَالِكَ عُلُوقًا كَبِيرًا.

خداوند! اگر تو مرا بلند کنی چه کسی می تواند خوارم سازد و اگر خوار کنی چه کسی می تواند درباره بنده ات متعرض تو گردد یا از امر او تورا مؤاخذه نماید! بخوبی می دانم که در حکم توستمی و در عذاب تو شتابی نیست تنها کسی شتاب می کند که از دست رفتن چیزی بترسد و تنها کسی به ستمگری نیاز دارد که ناتوان باشد درحالی که خدایا توبسی بزرگتر از آنی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلَنِي لِلْبَلَاءِ غَرْضًا وَ لَا لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا وَ مَهْلَنًا وَ نَفْسَنِي وَ أَقْلِي عَثْرَتِي وَ لَا تَبْتِلَنِي بِبَلَاءٍ عَلَى أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي وَ تَضَرَّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِي وَ أَسْأَلُكَ أَمْنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِزَّنِي وَ أَسْتَجِيرُكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَمْنِي وَ أَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَهْدِنِي وَ أَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْصُرْنِي وَ أَسْتَرْحِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اِرْحَمْنِي وَ أَسْتَكْفِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَكْفِنِي وَ أَسْتَرْزُقُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِي وَ أَسْتَعِينُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِزَّنِي وَ أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْ لِي وَ اسْتَغْفِرْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْصِنِي فَإِنِّي لَنْ أَعُودَ لِسُوءِ كَرِهَتِهِ مَتَى إِنَّ شِئْتَ ذَالِكَ.

خدایا بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و مرا هدف بلا و در معرض عذاب قرار نده! و مرا مهلت و فرصت ده و لغزشم را نادیده گیر و به بلاهای پیاپی مبتلایم نساز درحالی که ناتوانی و کمی راه چاره من و تضرع من را به درگاه خود می بینی! خداوند! امروز از غضب توبه تو پناه آورده ام پس بر محمد و آلش

درد فرست و مرا پناه ده! و از تو ایمنی از عذابت را درخواست دارم پس بر محمد و آتش درد فرست و پناه من ده! و امروز از خشم توبه تو پناهنده ام پس بر محمد و آتش درد فرست و مرا امانم ده و از تو درخواست راهنمایی دارم پس بر محمد و آتش درد فرست و مرا راهنمایی کن! و از تو یاری می طلبم پس بر محمد و آتش درد فرست و مرا یاری کن و از تو طلب رحمت می کنم پس بر محمد و آتش درد فرست و بر من رحم کن! و از تو درخواست کفایت می کنم، پس بر محمد و آتش درد فرست و کفایت من کن! و از تو روزی می خواهم پس بر محمد و آتش درد فرست و روزیم ده! و از تو کمک می خواهم پس بر محمد و آتش درد فرست و کمک کن! و از تو برای گناهان گذشته ام آمرزش می طلبم پس بر محمد و آتش درد فرست و مرا بیمارزا! و از تو بازداری از گناه را خواهانم پس بر محمد و آتش درد فرست و مرا بازدار! چرا که اگر تو بخواهی من هرگز کاری را که تو نپسندی تکرار نمی کنم.

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا حَتَّانُ يَا مَتَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَغَبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ وَارِدُهُ وَقَدَرُهُ وَأَقْضِهِ وَأَمْضِهِ وَخَزْلِي فِيمَا تَقْضِي مِنْهُ وَبَارِكْ لِي فِي ذَالِكَ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ وَاشْعِدْنِي بِمَا تُعْطِينِي مِنْهُ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسِعَةً مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ ذَالِكَ بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَنَعِيمِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱

ای پروردگارا! ای پروردگارا! ای بسیار مهربان! ای بخشاینده! ای صاحب جلال و اکرام! بر محمد و آتش درد فرست و تمام درخواستها و خواهش و رغبت من را برآورده ساز و آن را بازده و مقدر و مقرر و اجرا فرما و در آن چه حکم می کنی

۱. سید بن طاووس، المجتبی من ادعیه المجتبی، ص ۵.

خیر و برکت را به من بده و بدان وسیله بر من تفضل کن و به وسیله آن چه عطا می‌کنی مرا یاری نما و از فضل و گشایش آنچه در نزد تو است بر من ارزانی بدار چرا که تو گشایش دهنده و کریمی! و آن را به خیر و نعمتهای آخرت ببیوند ای مهربان‌ترین مهربانان!

۷- از جمله دعاهاى جعفر (امام صادق علیه السلام) این است: اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِمَا أَنْتَ أَهْلٌ لَهُ مِنَ الْعَفْوِ أَوْلَىٰ بِمَا أَنَا أَهْلٌ لَهُ مِنَ الْعُقُوبَةِ! خداوند! توبه آن چه از عفو و بخشش شایسته‌ای، از آن چه من از کیفر و عذاب شایسته‌ام سزاوارتری!

۸- نصیر بن کثیر می‌گوید: من با سفیان ثوری بر جعفر بن محمد علیه السلام وارد شدیم عرض کردم: من قصد زیارت بیت الحرام را دارم، چیزی به من بیاموزید که به وسیله آن نجات یابم! فرمود: «چون به بیت الحرام رسیدی دستت را روی دیوار خانه بگذار و بگو: یا سَابِقَ الْفُتُوتِ و یا سَامِعَ الصَّوْتِ و یا کَاسِيَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ؟^۲ خدایا ای پیشی گیرنده بر هر از دست رفته! و ای شنونده هر صدا و ای پوشاننده استخوان‌ها پس از مرگ. سپس بر آن چه خواهی درخواست کن!»

خشیت و گریه در هنگام دعا

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «از جمله مناجاتهای خداوند با موسی بن عمران این بود که پسر عمران! دروغ می‌گوید کسی که گمان می‌برد مرا دوست می‌دارد ولی چون شب تاریک شود، (بجای مناجات من) بخوابد، مگر چنین نیست که هر دوستی خلوت با دوست خود را می‌خواهد، پسر عمران! اینک من دوستانم

۱. حصری فیروانی، ابراهیم بن علی، زهر الادب، ج ۱، ص ۱۲۵.

۲. سهمی، حمزة بن یوسف، تاریخ جرجان، ص ۴۳۵.

را آگاهم که چون شب بر آنها تاریک شود، چشمانشان از دلهایشان جدا و مجازاته‌های من جلوی چشمهایشان مجسم می‌شود، مرا حضوری مخاطب قرار داده و با من حضوری سخن می‌گویند. پسر عمران! از قلب خود خشوع و از بدنت، خضوع و از چشمانت اشکها را در تاریکی شب به درگاه من بیاور! خواهی دید که من نزدیکم و اجابت می‌کنم!^۱

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «در وصیت رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام است که فرمود: یا علی! تو را درباره خویش به چند خصلت سفارش می‌کنم! سپس فرمود: خدایا او را یاری کن! و آن خصلتها را شمرد و فرمود: چهارمی گریه زیاد از خشیت خدای عزوجل است»^۲.

۳- امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام از قول رسول خدا صلی الله علیه و آله آورده است، فرمود: «خوشا به حال بنده‌ای که خداوند درحالی به او نظر کند که به خاطر خطایی از خشیت الهی می‌گرید، بر آن گناه جز خدا کسی اطلاع نیابد»^۳.

۱. شیخ صدوق، امالی، ص ۲۱۴.

۲. حلی، احمد بن محمد، عدة الداعی، ص ۱۵۸.

۳. مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۳۵.

دعا در ماه رجب

۱- ابومعشر به نقل از امام صادق علیه السلام آورده است که چون ماه رجب داخل می شد همه روزه این دعا را می خواند: «خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُتْلِمُونَ إِلَّا بِكَ وَاجْدَبَ الْمُتَنَجِّعُونَ إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلُكَ بِابِكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّغَبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْدُولٌ لِلظَّالِمِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلْسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مَتَاحٌ لِلْأَمَلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتْكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ الْأَبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي إِجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاعْفُزْ لِي يَوْمَ الدِّينِ»^۱

خدایا! کسی که بر غیر تو وارد شود محروم است و هر که به غیر تو رو آورد، زیان برده است و هر که به درگاه غیر تو رود محتاج گردد و هر که از غیر فضل و کرم تو جست، بی برگ و نوا گردید، در خانه توبه روی مشتاقان باز و سفره خیر و احسانت برای طالبان گسترده است و کرمت برای جویندگان مباح و عطایت برای امیدواران

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۶۴۳.

مهیّاست و سفرهٔ روزیت برای گنهکاران گسترده و حلمت بر کسی که به درگاه تو رو آورد فراهم است، روش تو احسان به بدکاران و راه و رفتار تو مدارای با سرکشان است، خدایا مرا به راه هدایت یافتگان رهبری کن و کوشش کوشش کنندگان را نصیب من گردان! و مرا از غافلان دور از رحمت خود قرار نده و در روز جزا از گناهانم درگذر!

۲- یکی از اصحاب امام صادق علیه السلام می‌گوید: به امام عرض کردم: فدایت شوم! این ماه رجب است دعایی را به من تعلیم دهید تا خداوند سودم دهد! فرمود: «بنویس! بسم الله الرحمن الرحيم و هر روز در ماه رجب صبح و شام در تعقیب نمازهای روز و شب بگو: یا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَأَمِنْ سَخَطِهِ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يَأْمَنْ يُعْطَى الْكَثِيرُ بِالْقَلِيلِ يَأْمَنْ يُعْطَى مَنْ سَأَلَهُ يَأْمَنْ يُعْطَى مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحْتَأَمِنْهُ وَ رَحْمَةً أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ جَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَ أَصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مُنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيم.»

ای خدایی که از او امید هر خیری را دارم و در نزد هر شری از او ایمنی می‌جویم. ای آن‌که در برابر اندک عطای بسیار می‌کنی و ای کسی که به درخواست کننده و نکننده می‌بخشی و ای آن‌که به کسی که تو را نشناسد از روی لطف و رحمت، احسان می‌کنی، مرا که از تو همه خوبیهای دنیا و همه خوبیهای آخرت را درخواست دارم، عطا فرما! و از من به درخواستی که دارم همه شر در دنیا و آخرت را رفع کن! زیرا که عطای تویی نقص است، بر بهره من به فضل خود بیفزای خدای کریم!

راوی می‌گوید: سپس امام صادق علیه السلام دست چپش را دراز کرد و محاسنش

را به دست گرفت و این دعا را خواند در حالی که انگشت سبابه راستش را به حال التجا حرکت می داد: **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا النِّعَمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْظُّوْلِ حَرِّمَ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ** ای صاحب جلال و اکرام! ای صاحب نعمتها و احسان، ای صاحب عطا و کرم! محاسنم را بر آتش دوزخ حرام کن!

در حدیث دیگری آمده است: دستش را روی محاسنش نهاد و برداشت مگروقتی که پشت دستش پراشك شد.^۱

۳- امام صادق عليه السلام از قول رسول خدا ﷺ آورده است:

«ماه رجب ماه استغفار برای امت من است، در آن ماه زیاد استغفار کنید که خداوند بخشاینده مهربان است و شعبان ماه من است و در رجب زیاد استغفرالله بگوئید و از خداوند درخواست گذشت و توبه از گناهان گذشته و بازداری در باقیمانده عمرتان کنید! از آن جهت رجب را ماه اصبّ خدا گفته اند که در آن ماه برامت من رحمت به شدت فروریزد. واصمّ می گویند چون از جنگ و قتال با مشرکین نهی فرموده و آن از جمله ماههای حرام است».^۲

۴- ابورمحه حضرمی می گوید: از امام صادق عليه السلام شنیدم که می فرمود: «چون روز قیامت شود، منادیی از درون عرش صدا زند: کجایند رجبیون؟ پس مردمانی بپا خیزند که چهره شان برای اهل محشر سفید و بر سرشان افسر شاهانه دُر و یاقوت نشان است، با هر کدام هزار فرشته سمت راست و هزار فرشته سمت چپ است می گویند: کرامت خدای عزوجل، ای بنده خدا بر تو گوارا باد!

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۶۴۵.

۲. مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۳۸.

پس از آن از جانب خدا ندا آید: ای بندگان و کنیزان من! به عزت و جلالم سوگند، که جایگاه شما را گرمی می‌دارم و عطایای شما را فراوان می‌دهم و غرفه‌هایی از بهشت را بر شما ارزانی می‌دارم که رودها از زیر آنها جاری و همیشه در آنجا خواهید بود، چه نیکوست پاداش آنها که برای خدا کار می‌کنند! شما روزه مستحبی برای من گرفتید در ماهی که من حرمت آن را بزرگ داشتم و حق آن را بر فرشتگانم واجب گردانیدم! اینک در جمع بندگان و کنیزان مخصوص من وارد بهشت شوید!

آن‌گاه امام علیه السلام فرمود: «این پاداش برای کسی است که چیزی از ماه رجب را اگرچه یک روز آن را در اول یا وسط یا آخرش روزه بگیرد».^۲

دعا در ماه شعبان

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هرکس سه روز آخر شعبان را روزه بگیرد و آن را به ماه رمضان وصل کند خداوند برای او روزه دو ماه پیاپی را بنویسد».^۳

۲- امام صادق علیه السلام در آخرین شب شعبان و نخستین شب از ماه رمضان می‌گفت: «اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلَّمْنَا فِيهِ وَسَلَّمْنَا مِنْهُ وَسَلَّمْنَا لَنَا وَتُسَلِّمُهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَهُ وَسَتَرَ الْكَثِيرَ وَغَفَرَهُ اغْفِرْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيُسْرَى طَاعَتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى

۱. برگرفته از سوره عنکبوت، ۵۸.

۲. مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۳۹.

۳. شیخ صدوق، الخصال، ص ۵۸۱.

كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لُتِحِبُّ مَا نِعَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ
بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَا يُؤَاخِذُنِي بِإِثْمِيكَ الْمُعَاصِيَ عَفْوُكَ عَفْوُكَ يَا كَرِيمُ اَلْهِ
وَعَظَّمْتَنِي وَلَمْ أَتَعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنِ الْمُعَاصِي فَلَمْ أَنْزَجِرْهَا عَذْرَى فَأَعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ
عَفْوُكَ عَفْوُكَ.

خدایا این ماه مبارک که در آن قرآن نازل شده و آن را برای هدایت مردم و
دلایل روشن برای راهنمایی و جداسازی حق از باطل قرار داده‌ای، فرارسیده
است ما را در آن ماه و از آن سالم بدار و آن را برای ما در آسایش و عافیت مسلم
بدار! ای خدایی که اندک ما بندگان را گرفته و تشکر می‌کنی و گناهان زیاد را
پوشانده و می‌آمیزی! معصیت زیاد ما را ببخش و طاعت اندک ما را قبول کن!
خداوند! از تو درخواست دارم که به هر کار خیری مرا راهنمایی کنی و از هر چه
دوست نداری، مرا باز داری ای مهربان‌ترین مهربانان! ای خدایی که از من و
بدیهایم که از شرم مردم پنهان داشتم، درگذشتی! ای کسی که مرا به خاطر
ارتکاب گناهانم مؤاخذه نکردی! عفو تو، عفو تو، عفو تو شامل حال من باد! ای
خدای کریم! خدای من مرا موعظه کردی، من نشنیدم و از گناهان بازداشتی
ولی من ترک نکردم، ای بزرگوار! مرا عفو کن! عفو تو، عفو تو!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ
فَلْيُحْسِنِ النَّجَاوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوٰی وَ يَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوُكَ عَفْوُكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
عَبْدُكَ بَنْ عَبْدِكَ بَنْ اَمَّتِكَ ضَعِیْفٌ فَقِیْرٌ اِلٰی رَحْمَتِكَ وَ اَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰی وَ الْبَرَكَةِ عَلٰی
اَلْعِبَادِ قَاهِرٌ مُّقْتَدِرٌ اَخْصِیْتَ اَعْمَالَهُمْ وَ قَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَ
اَلْوَانُهُمْ خَلَقَا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَ لَا یَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا یَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ وَ كُنَّا فَقِیْرًا اِلٰی
رَحْمَتِكَ فَلَا تُصْرِفْ عَنِّیْ وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِیْ مِنْ صَالِحِی خَلْقِكَ فِی الْعَمَلِ وَ الْاَمَلِ وَ الْقَضَاءِ وَ

الْقَدَرِ اللَّهُمَّ ابْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَاةٍ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَادَاةٍ أَعْدَائِكَ
وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالتَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ
وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُتُوبٍ أَوْ فَرَحٍ
أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ نُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ
أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ
وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيْمَا عِنْدَكَ وَآسَرَةً وَطَمَئِنَّةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا
أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إلهي أَنْتَ مِنْ جِلْمِكَ تُعْصِي وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ
فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ
بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تُخْصَى وَلَا تُعَدُّ وَ
لَا يُقَدَّرُ قَدْرُهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱.

خدایا راحتی در وقت مردن و آمرزش هنگام حساب را از تو درخواست دارم!
گناه از جانب بنده ات بزرگ است، عفو و بخشش از جانب تو نیکوست ای اهل
تقوا و آمرزش! عفو تو، عفو تو شامل حالم باد! خداوند من بنده تو و بنده زاده و
کنیز زاده توانوان و نیازمند رحمت توام و توفریستنده ثروت و برکتی بر بندگان
قاهر توانای مقتدری، اعمال خلق را شمرده و روزی آنها را تقسیم کرده و زبان و
رنگ آنها را خلقتی پس از خلقت مختلف قرار داده ای، در حالی که بندگان نه از
علم تو آگاه و نه به قدرت تو قادرند.

و همه ما نیازمند رحمت توایم، پس از من رو برنگردان و مرا در عمل و آرمان و
قضا و قدر از شایستگان خلقت قرار ده!

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۹.

خدایا مرا به بهترین حال نگهدار و در بهترین حال؛ در حال دوستی دوستانت و دشمنی دشمنانت، شوق لقا و ترس از جلال و خشوع، وفاداری و تسلیم امرت و تصدیق کتاب و پیروی سنت پیامبرت بمیران! خداوند آن چه در دلم از شک یا ریب، یا انکار، ناامیدی، شادی، سرکشی، اسراف، یا خودپسندی، ریاکاری، خودنمایی، شقاوت، دورویی، یا کفر، فسق، گناه، خودبزرگ بینی یا چیزی است که مورد پسند تو نیست از تومی خواهم که به ایمان بروعهدها و وفای به عهد و رضای به قضایت و زهد در دنیا و شوق در آن چه نزد تو است و آگاهی و اطمینان و توبه نصوح بدل کنی!

ای مهربان ترین مهربانان و ای پروردگار عالمیان اینها را به لطف و کرم از تومی خواهم. خدایا تورا به خاطر حلمت که گویا ندیده ای نافرمانی کنند و به دلیل کرم وجودت که گویا هیچ معصیت نشده ای و اطاعت تورا می کنند. من و کسانی که معصیت کار نیستند ساکنان زمین توایم پس بر ما به فضیلت ببخشا و با احسانت رفتار کن ای مهربان ترین مهربانان! و بر محمد و آلش درود خدا باد؛ درودی پیوسته و بی حد و بی شمار که کسی جز تواند از آن را نداند، ای مهربان ترین مهربانان!

۳- امام صادق علیه السلام در شب نیمه شعبان این دعا را می خواند: اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِئُ الْبَدِئُ لَكَ الْجَلَالُ وَ لَكَ الْفَضْلُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمُنُّ وَ لَكَ الْجُودُ وَ لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْأَكْرَمُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ لِزَمَنِي وَ أَكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ اقْضِ دِينِي وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفَرِّقُ وَ مَنْ تَشَاءُ مِنْ

خَلَقَكَ تَرْزُقُ فَأَرْزُقْنِي وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَاتَّكَ قُلْتُ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَائِلِينَ النَّاطِقِينَ وَ
 أَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ وَإِيَّاكَ قَصَدْتُ وَابْنُ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَ لَكَ
 رَجَاؤُ فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛^۱ ای خدای زنده و پاینده، بلندمرتبه و بزرگ، روزی
 ده، زنده کننده و میراننده، پدید آورنده نوپرداز! تورا جلال، فضل و سپاس ویژه
 است و احسان و جود و کرم، بزرگوار و سپاسگزاری مخصوص تو و فرمان روایی
 تنها از آن تو است؛ توییگانه بی شریک و کسی همتای تو نیست. ای یگانه! ای
 یکتا! ای فرد! ای بی نیاز! ای آن که نه فرزندی دارد و نه فرزند کسی است و نه اورا
 ماندنی است، بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و مرا بیامرز و مشمول
 رحمتم کن! و مهماتم را کفایت و دینم را ادا و در روزیم گشایش ده! زیرا که تو
 در این شب به حکمت بالغه همه امور را از یکدیگر جدا سازی و هر که بخواهی
 از خلق خود روزی دهی! پس مرا روزی ده که تو بهترین روزی دهندگانی و خود
 فرموده ای که بهترین گویندگان ناطقی: از فضل و کرم خدا تمنا کنید! پس من
 از فضل تو درخواست می کنم و آهنگ تورا دارم و به فرزند دختر پیامبرت توسل
 می جویم و تنها به تو امید دارم ای مهربان ترین مهربانان!

دعا در ماه رمضان

۱- ابوبصیر می گوید: امام صادق علیه السلام فرمود: «در وداع ماه رمضان می گویی:
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَقَوْلِكَ الْحَقِّ «شَهْرُ رَمَضَانَ
 الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ»^۲ وَ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
 قَدِ انْصَرَمَتْ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ. إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ

۱. کفعمی، مصباح، ص ۵۵۴.

۲. بقره، ۱۸۵.

تَغْفِرُهُ لِي وَتُرِيدُ أَنْ تُحَاسِبَنِي بِهِ أَوْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَاتِلَنِي أَنْ يَطَّلِعُ فَجَرُّهُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ
أَوْ يَنْصَرِمَ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱

خدایا تو خود در کتابت که بر پیامبرت نازل کردی، گفتمی و سخن تو حق است، ماه رمضان آن ماهی است که قرآن در آن نازل شده است که مایه هدایت مردم و دارای نشانه‌های هدایت و معیارهای سنجش حق و باطل است. و این رمضان به پایان رسید. پس از تو درخواست دارم به حق کریمت و کلمات تامّه‌ات اگر بر من گناهی مانده است که نبخشیده‌ای و می‌خواهی از من حساب بکشی یا مرا به خاطر آن عذاب کنی یا بسنجی، پیش از صبح آخر این شب یا پایان این ماه مرا بیامرزی، ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى مَحَامِدِكَ عَلَى نِعْمَائِكَ كُلِّهَا أَوَّلَهَا وَآخِرَهَا
مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَهُ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرُ لَكَ
الَّذِينَ أَعْنَتَهُمْ عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالتَّبِيِّينَ
وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ النَّاطِقِينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْغَامِلِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا
شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعْمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِسْمِكَ وَإِحْسَانِكَ وَتَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ
مَالًا مُنْخَصِيهِ وَلَكَ الْحَمْدُ الْخَالِدُ الدَّائِمُ الزَّائِدُ الْمُخَلَّدُ السَّرْمَدُ الَّذِي لَا يَمُوتُ طُولُ الْأَمَدِ
جُلَّ شَأْنُكَ أَعْنَتْنَا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ فَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ
مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قُبُولِكَ وَتَجَاوِزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَ
غُفْرَانِكَ وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظَفِّرَنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلٍ عَطَاءٍ مُوْهَبٍ
وَتُؤَمِّنُنَا فِيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بَلَاءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ.

۱. شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۳، ص ۱۰۰.

خداوند! تو را سپاس به تمام صفات کمال بر نعمت‌های از اول تا آخر؛ آن چه خود در ستایش خویش گفته‌ای و آن چه خلائق ستایشگر کوشا که بسیار تو را یاد و سپاس‌گزارند گفته‌اند؛ آن کسانی که آنها را برادای حق بندگیت یاری کردی از انواع خلقت؛ فرشتگان مقرب، پیامبران مُرسل و اصناف ناطقان و تسبیح‌گویان از جمیع عالمیان که تو ما را به ماه رمضان رساندی، درحالی که نعمت‌های شامل حال ماست و از قسمت روزی و احسانت و امتنانِ متظاهری شماری به تمام اینها تو را سپاس گوئیم، سپاسی جاودانه مداوم سرشار همیشگی و دائمی که طول زمان آن را پایان ندهد. خدایا ثنای تو بزرگ است ما را بر آن یاری کردی تا روزه داری و بپا داشتن نماز و هر کار نیک یا شکر یا ذکر توانجام گرفت. خدایا! از ما به طور کامل بپذیر و بگذر و ببخش و چشم پوشی کن و بیامرز به حقیقت رضایت تا آن جا که ما را به هر کار نیک مطلوب و عطای فراوان موهبت خود موفق گردانی و از بیم و بلایای گناه که ما را به خود جلب می‌کند ایمن بداری.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَجَمِيلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرِنَا هَذَا أَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مُنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عِصْمَةِ دِينِي وَخِلَاصِ نَفْسِي وَ قَضَاءِ حَاجَتِي وَتَشْفِيعِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَصَرْفِ الشُّوءِ عَنِّي وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي فِيهِ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ أَدْخُلَتْ لَهُ لَيْلَةُ الْقَدَرِ وَجَعَلَتْهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَ أَكْرَمِ الذُّخْرِ وَ أَحْسَنِ الشُّكْرِ وَ أَطْوَلَ الْعُمْرِ وَ أَزْوَاجِ الْيُسْرِ.

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ عِزَّتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ عَفْوِكَ وَ نِعْمَائِكَ وَ جَلَالِكَ وَ قَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَ أَمْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَ لِي آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلِ

عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ وَتُعَرِّفَنَا هَلَالَهُ مَعَ التَّائِبِينَ إِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي أَغْنَى عَافِيَتِكَ وَ
أَتَمِّ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَأَجْزِلِ قِسْمِكَ.

خداوندا به امر مهمی که احدی از خلقت از اسمای کریمت و ثنای
جمیل و دعای مخصوصت درخواست کند، درخواست می‌کنم که بر محمد
و آل محمد درود فرست و این ماه را بزرگترین رضائی قرار دهی که از اول دنیا
آمدنمان تا کنون در برکت، حفظ دیانت و نجات جانم و قضای حوائج باشد و
ما را در مسائل مان و تمام نعمت و رفع بدی و برخورداری از پوشش عافیت خود
شفاعتی کنی و مرا به رحمت خود از کسانی قرار دهی که ثواب شب قدر را که از
هزار ماه پراچتر است و ارزشمندترین اندوخته و نیکوترین سپاس و طولانی‌ترین
عمر و بادوام‌ترین آسایش را برایش اندوخته‌ای!

خداوندا به رحمت و عزّت و احسان و عفوت و نعمتها و جلالت و احسان
قدیم و عطایت درخواست می‌کنم که این رمضان را آخرین عهد و پیمان ما با
ماه رمضان قرار ندهی، تا در سال آینده هم به بهترین حال به ثواب ماه مبارك
برسانی و هلال ماه را با سایر بینندگان و معترفان به عظمت آن، به ما نشان دهی
در حالی که از سلامتی کامل و بهترین نعمتها و گسترده‌ترین رحمت و قسمت
برخوردار باشم.

اللَّهُمَّ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا تَجْعَلْ هَذَا الْوِدَاعَ مِنِّي لَهُ وَدَاعَ فَنَاءٍ وَلَا
آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِلِقَاءِ حَتَّى تُرِيَنِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي أَسْبَغِ النَّعِيمِ وَأَفْضَلِ الرِّجَاءِ وَأَنَا لَكَ
عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. اللَّهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَأَرْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي لَكَ
وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَأَنَا لَكَ مُسْلِمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا عَافَاةً إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ
فَأَمُنُ عَلَى جَلِّ شَأْنِكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَبَلَغَتْ شَهْرُ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافٍ مِنْ كُلِّ

مَكْرُوهٍ وَ مَحْذُورٍ وَ جَبْتَنِي مِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ حَتَّى بَلَّغْنَا آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ.

خدایا! ای پروردگار من که جز تو مرا پروردگاری نیست، این وداعی را که من با ماه رمضان کردم، وداع فنا و مرگ و آخرین عهد ملاقاتم با ماه رمضان قرارنده تا اینکه در سال آینده در شاداب‌ترین نعمتها و بالاترین امیدواریها در حالی که من در بهترین حال وفاداری باشم آن را بر من بنمایانی چرا که شنونده‌ی دعایی! خداوند! دعای مرا بشنو و به تضرع و زاری و ذلت و خواریم و توکلم بر تو، ترخم فرما! زیرا که من تسلیم فرمان توام. امید رستگاری و سلامتی را جز به وسیله تو و از جانب توندارم، بنابراین ای خدایی که ثنایت بزرگ و نامهایت مقدس است بر من منت بگذار و مرا با سلامتی از هرامر ناگوار و بیمناک به ماه رمضان برسان و از همه بلاها و مصائب مرا دور ساز! سپاس خدای را که ما را برای روزه داری این ماه یاری کرد تا این که ما را به آخر این ماه رسانید!

۲- امام صادق علیه السلام در هر شب ماه رمضان موقع افطار تا آخر ماه همواره می‌گفت:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا فَصُمْنَا وَ رَزَقَنَا فَأَفْطَنَّا اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَ أَعِنَّا عَلَيْهِ وَ سَلِّمْ فِيهِ وَ تَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنَّا يَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ.^۱

سپاس خدا را که ما را یاری کرد تا روزه گرفتیم و روزی داد پس افطار کردیم خدایا از ما بپذیر و در برابر آن ما را یاری کن و در آن ما را سالم بدار و آن را از ما در آسانی و سلامتی برای ما سالم نگهدار. سپاس خدا را که یک روز از ماه رمضان را از ما ادا کرد.

۱. شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۳، ص ۴۳۶.

امیرالمؤمنین (علیه السلام) چنان بود که هرگاه می خواست افطار کند، می گفت: بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَكَ صُفْنَا وَ عَلَى رِزْقِكَ أَطْرُنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ خداوندا ما برای توروze گرفتیم و با روزی تو افطار کردیم پس آن را از ما بپذیر، به یقین تو شنوا و آگاهی.»

۳- امام صادق (علیه السلام) فرمود: «چون شب اول ماه رمضان شد، بگو: اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ، هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ وَ أُنْزِلَتْ فِيهِ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَ اعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ. اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَ سَلِّمْهُ فِيهِ وَ سَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ مُعَافَاةٍ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضَى وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَ فِيْمَا تُفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَ لَا يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ حُجَّتُهُمْ الْمُشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمُغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضَى وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمرِي وَ تُوسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ»^۱.

خدایا! ای پروردگار ماه رمضان، فو فرستنده قرآن که در آن آیاتی روشن از هدایت و تمیز بین حق و باطل را نازل کردی. خداوندا روزه این ماه را نصیب ما گردان و بر قیام و نماز آن ما را یاری کن! خدایا این ماه را برای ما و ما را در آن ماه سالم بدار! و آن را در آسانی و سلامتی و عافیت از ما بگیر! و در آن چه در قضا و قدرت از امر حتمی گذشته و در آن چه از امر حکیمانه در شب قدر جدا می سازی از قضای غیر قابل تغییر و تبدیل مقرر فرما که مرا از حاجیان بیت الحرامت که حبشان نیکو و سعیشان مورد قدردانی، گناهانشان آمرزیده و کردار بدشان محو گردیده قرار دهند و در آن چه در قضا و قدرت گذشته است مقرر

فرما که عمر من طولانی و از روزی حلال بر من گشایش بخشد!

۴- تلعبیری به نقل از امام صادق و امام کاظم (ع) آورده است که فرمودند: «در ماه رمضان از اول تا آخر پس از هر نماز واجب بگو: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِمِنَكَ وَعَافِيَةٍ وَسَعَةِ رِزْقٍ وَلَا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَالْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُخْتَوَمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ تُكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبْرُورِ حَجَّهْمُ الْمَشْكُورِ سَعِيهِمُ الْمَغْفُورِ دُئُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ»^۱.

خداوند! در این سال و در هر سال تا وقتی که من زنده ام حج بیت الحرامت را نصیبم کن با آسایش و تندرستی و گشایش روزی و از آن موقعهای ارزنده و مشاهد مشرفه و زیارت قبر پیامبرت - درود براو و آل او باد- مرا دور نسا و در همه نیازمندیهای دنیا و آخرت مریاری کن! خدایا من از تو درخواست دارم در آنچه در قضا و قدرت اموری را در شب قدر قطعی قرار دادی از قضای تغییر و تبدیل ناپذیرت، مرا از حاجیان بیت الحرامت قرار دهی که حجتشان پسندیده و سعیشان پذیرفته و گناهانشان آمرزیده و بدیهایشان بخشیده است و در قضا و قدرت عمر مرا طولانی و روزیم را فراخ و امانت و دینم را ادا مقرر فرما! آمین یا رب العالمین.

۵- امام صادق علیه السلام فرمود: «در تعقیب هر نماز واجب؛ شب باشد یا روز، می‌گوی: «یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَا ذَا الْمُنَى وَلاَ يَمُنُّ عَلَيْكَ مَنْ عَلَى بَيْكَ كَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَادْخُلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»^۱.

ای خدای بلند مقام وای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان! توای پروردگار بزرگی که چیزی نظیر او نیست و شنوا و بیناست و این ماهی است که بزرگ، گرمی و شریف داشتی و بر همه ماه‌ها برتری دادی و ماهی است که روزه‌اش را بر من واجب کردی؛ ماه رمضان که قرآن را برای هدایت مردم و نشانه‌هایی از هدایت و جداسازی حق و باطل در آن نازل کردی و شب قدر را در آن قرار دادی و آن را بهتر از هزار ماه گرداندی، ای که بر همه منت داری و کسی بر تو منت ندارد، مرا در بین بندگانی که منت نهاده‌ای با آزادسازی از آتش دوزخ منت گذار و وارد بهشت کن ای مهربان‌ترین مهربانان!

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقْهُرُ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقْدَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَطَّنَ فَخْبَرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّ الْمَتَوَقِّ وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِّعَظَمَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِّعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِّقُدْرَتِهِ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِّمَلَكَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلاَ يَفْعَلُ مَا غَيْرُهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَدْخُلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.^۱

سپاس خدا را که برتر است و قاهر و سپاس خدا را که مالک است و قادر و سپاس خدا را که باطن است و آگاه و سپاس خدا را که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند و او بر هر کاری تواناست. و سپاس خدای را که همه چیز در برابر عظمت او متواضع است و سپاس خدایی را که همه چیز در برابر عزت او خوار است و سپاس خدای را که همه چیز در برابر قدرتش، سرتسلیم فرود آورده است. و سپاس خدا را که همه چیز در برابر قدرتمندی او خاضع است و سپاس خدای را که هر چه او خواهد، انجام می‌دهد نه آن چه را که دیگران خواهند. خداوند بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و مراد هر خیری که محمد و آل محمد را وارد کردی، وارد کن و از هر بدی که محمد و آل محمد را از آن خارج ساختی خارج کن! درود خدا و سلام و رحمت و برکات خدا بر او و بر ایشان باد و سلامی مخصوص و فراوان بروی باد!

۷- امام صادق علیه السلام موقع ورود به ماه رمضان می‌گفت:

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمُهُ لَنَا تُسَلِّمُهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنَّاكَ وَعَافِيَةٍ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي فِيهِ وَتَعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۶۱ و ۶۲.

شَهْرَ رَمَضَانَ صُمُّهُ لَكَ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا وَاجْعَلْهُ عَلَيَّ أَتَمَّهُ نِعْمَةً
وَأَعْمَهُ عَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَأَهُ. اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
مُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرِبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ يَنْقُضِيَ بَقِيَّةُ هَذَا الْيَوْمِ أَوْ يُظْلِعَ
الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذَا أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ وَلَكَ قَبْلِي مَعَهُ تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ
أَنْ تُقَالِبَنِي بِذَلِكَ أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهِ أَوْ تَقِفَنِي بِهِ مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي
بِهِ يَوْمَ الْآفَاقِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^۱.

خدایا این ماه مبارک رمضان است که قرآن را در آن نازل کرده‌ای و آن را
وسیله راهنمایی مردم و دلایل روشن هدایت و جداسازی حق و باطل قرار
داده‌ای، اینک فرارسیده است، ما را در این ماه و آن را برای ما سالم بدار و این
ماه را برای ما آسایش و عافیت مسلم قرار ده! و درخواست دارم ای خدا که در
این ماه مرا بیامری و بر من ترحم کنی و مرا از آتش دوزخ آزاد سازی و بهترین
چیزی را که در این ماه به کسی از خلق خود داده‌ای و بهترین را که می‌دهی به
من بدهی! و آن را آخرین ماه رمضانی قرار نده که از اول ساکن کردنت مرا در
زمینت تا امروز برای توروزه گرفتم بلکه آن را بر من کامل‌ترین نعمت و شاملترین
عافیت و گسترده‌ترین و فراوان‌ترین و گواراترین روزی قرار ده!

خداوندا من به تو و به ذات کریم و مُلک عظیمت پناه می‌برم، مبادا آفتاب
امروز غروب کند یا بقیه امروز سپری شود یا از شب امروز صبح طلوع کند یا این
ماه تمام شود درحالی که تو را پیش من با وجود آن پیامد بد یا گناه یا خطایی
باشد که بخواهی بدان وسیله مقابله کنی یا مرا مؤاخذه نمایی یا در جایگاه

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۱۵۹ - ۲۰۵.

خواری در دنیا و آخرت مرا بازدارى يا در روز ديدارت، قيامت مرا بدان جهت عذابم نمايى اى مهربان ترين مهربانان!

اَللّٰهُمَّ اَدْعُوكَ هَمٌّ لَا يَفْرِجُهُ غَيْرُكَ وَ لِرَحْمَةٍ لَا تَنَالُ اِلَّا بِكَ وَ لِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ اِلَّا اَنْتَ وَ لِرَغْبَةٍ لَا تَبْلُغُ اِلَّا بِكَ وَ لِحَاجَةٍ لَا تَقْضِيْ دُونَكَ. اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا اَرَدْتَنِيْ بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَ رَمَيْتَنِيْ بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِى الْاِجَابَةِ لِيْ فِيمَا دَعَوْتُكَ وَ النَّجَاةِ لِيْ فِيمَا فَرَعْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِيْ مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِيْ بَعْدَهَا اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اَرْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِيْ بَعْدَهُ اِلَى اَحَدٍ سِوَاكَ اَبَدًا تَزِيْدُنِيْ بِذَلِكَ لَكَ شُكْرًا وَ اِلَيْكَ فَاقَةً وَ فَقْرًا وَ بِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَ تَعَفُّفًا.

خدایا به خاطر آن هم و غمی تو را می خوانم که جز تو کسی نگشاید و به رحمتی که جز به وسیله تو کسی نایل نشود و برای غمی که جز تو آن را کسی برطرف نسازد و برای هدفی که جز به وسیله تو کسی نرسد و برای حاجتی که جز تو کسی برآورده نسازد. خداوندا چنانکه از شأن تو است که آنچه خواست تواز من است در مورد درخواست از درگاهت و رحمت به من وسیله ذکرت، باید سرورم شأن تو اجابت درخواست من و نجات من درباره آنچه به درگاهت نالیدم، نیز باشد.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و خزاین رحمت را به روی من بگشا رحمتی که پس از آن هرگز مرا در دنیا و آخرت عذاب نکنی و از فضل گسترده خویش روزی حلال پاکیزه ای نصیبم کنی که پس از آن هرگز به کسی جز خودت نیازمندم نسازی، بدان وسیله شکر مرا به درگاهت افزون کنی و تنها نیاز و احتیاجم را به خودت و بی نیازی و آبروداری از دیگران را بر من ارزانی بداری!

اَللّٰهُمَّ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ يَّكُوْنَ جَزَاءُ اِحْسَانِكَ الْاِسَاءَةَ مَتٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَصْلَحَ عَمَلِىْ فِىمَا بَيْنِىْ وَبَيْنَ النَّاسِ وَ اَفْسُدُهُ فِىمَا بَيْنِىْ وَبَيْنَكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ تَحْوَلَ سَرِيْرَتِىْ بَيْنِىْ وَبَيْنَكَ اَوْ تَكُوْنَ مُخَالِفَةً لِّطَاعَتِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ يَّكُوْنَ شَيْءٌ مِّنَ الْاَشْيَاءِ اَشْرَعَ عِنْدِىْ مِنْ طَاعَتِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَعْمَلَ مِنْ طَاعَتِكَ قَلِيْلًا اَوْ كَثِيْرًا اُرِيْدُ بِهِ اَحَدًا غَيْرَكَ اَوْ اَعْمَلَ عَمَلًا يُخَالِطُهُ رِيْءٌ. اَللّٰهُمَّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَوٰى يَزِدِّىْ مَنْ يَّرْكُبُهُ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَجْعَلَ شَيْئًا مِنْ شُكْرِىْ فِىمَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلٰى لِعِيْرِكَ اَطْلُبُ بِهٖ رِضَا خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَتَعَدِّىْ حَدًا مِنْ حُدُوْدِكَ اَتَزَيِّنُ بِذَالِكَ لِلنَّاسِ وَ اَرْكُنُ بِهٖ اِلَى الدُّنْيَا.

خداوندا به توپناه می برم از اینکه جزای احسان تو رفتاری بد من باشد! خدایا به توپناه می برم که عملم را بین خود و مردم درست و خوب، ولی عملم بین من و تو را بد انجام دهم. خداوندا به توپناه می برم از اینکه باطن من، بین من و تو دگرگونه یا مخالف طاعت تو باشد! خدایا به توپناه می برم که چیزی در نزد من از طاعت تو بهتر باشد! خداوندا به توپناه می برم از طاعت تو کم یا زیاد را به خاطر کسی جز تو انجام دهم یا عملی را انجام دهم که آلوده به ریاکاری باشد! خدایا به توپناه می برم از هوای نفس که هر کس مرتکب آن شد را به خوارى انداخت! خداوندا به توپناه می برم از اینکه شکر نعمت تو را به قصد خشنودى دیگران انجام دهم. خدایا به توپناه می برم از اینکه یکی از حدود تو را تجاوز کنم و بدان وسیله برای مردم خودنمایی کنم و بدان وسیله به دنیا تکیه نمایم.

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ وَ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ اَعُوْذُ بِطَاعَتِكَ مِنْ مَعْصِيَّتِكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاءُ وَجْهِكَ لَا اُحْصِى الثَّنَاءَ عَلَيْكَ وَ لَوْ حَرَضْتُ وَ اَنْتَ كَمَا اُثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَغْفِرُكَ وَ اَتُوْبُ اِلَيْكَ

مِنْ مَظَالِمَ كَثِيرَةٍ لِّعِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ أَمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قَبْلِي
مُظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهُ إِيَّاهَا فِي مَالِهِ أَوْ بَدَنِهِ أَوْ عِرْضِهِ لَا أَشْتَطِيعُ آدَاءَ ذَلِكَ إِلَيْهِ وَلَا أَتَحَلَّلُهَا
مِنْهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْضِهِ أَنْتَ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَهَبْهَا لِي وَ
مَا تَصْنَعُ يَا سَيِّدِي بِعَذَابِي وَقَدْ وَسَّعْتَ رَحْمَتَكَ كُلَّ شَيْءٍ وَمَا عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُكَرِّمَنِي
بِرَحْمَتِكَ وَلَا تُهَيِّئَنِي بِعَذَابِكَ وَلَا يَنْقُصُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا سَأَلْتُكَ وَأَنْتَ وَاجِدٌ
لِكُلِّ شَيْءٍ.

خدایا از عقوبت توبه عفو و از خشم توبه خشنودیت و از نافرمانی توبه طاعت تو پناه می‌برم و از عذاب تو که ثنای ذات بس بزرگ است، به خودت پناه می‌برم؛ اگرچه اصرار داشته باشم نمی‌توانم ثنای تو را بشمارم و تو چنانی که بر خود ثنا گفته‌ای تو منزه‌ای و تو را می‌ستایم.

خدایا از تو طلب آمرزش می‌کنم و از ستمهای زیادی که به بندگان روا داشته‌ام به درگاہ توبه می‌کنم، بنابراین هر یک از بندگان مرد و زن مظلومه‌ای نزد من دارند در مال، یا بدن و یا آبرویشان که من نمی‌توانم ادا کنم و حلیت از آن بطلبم او را از من راضی کن! به هر وسیله و به هر کیفیت که خواهی و آن را بر من ببخش! آقای من! عذاب مرا چه می‌کنی؟ در حالی که رحمت تو همه چیز را فرا گرفته است پروردگارا چه می‌شود که مرا به رحمت خود گرامی داری و با عذابت خوار نسازی! پروردگارا چیزی از تو کم نمی‌شود که آنچه خواستم انجام دهی در حالی که دارای همه چیزی؟!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَغْفِرُكَ وَ اَتُوْبُ اِلَیْكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ تُبْتُ اِلَیْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِیْهِ وَ
مِمَّا ضَیَّعْتُ مِنْ فَرَائِضِكَ وَ اَدَاءِ حَقِّكَ مِنَ الصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ وَ الصَّیَّامِ وَ الْجِهَادِ وَ الْحَجِّ
وَ الْعُمْرَةِ اَوْ اِسْبَاغِ الْوُضُوْءِ وَ الْغُسْلِ مِنَ الْجُنَابَةِ وَ قِیَامِ اللَّیْلِ وَ كَثْرَةِ الذِّكْرِ وَ كَفَاةِ

الْيَمِينِ وَالْإِسْتِزْجَاعِ فِي الْمَعْصِيَةِ وَالصُّدُودِ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ قَصَرْتُ فِيهِ مِنْ فَرِيضَةٍ أَوْ سُنَّةٍ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَمِمَّا رَكِبْتُ مِنَ الْكِبَائِرِ وَأَتَيْتُ مِنَ الْمُعَاصِي وَعَمِلْتُ مِنَ الذُّنُوبِ وَاجْتَرَحْتُ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَأَصَبْتُ مِنَ الشَّهَوَاتِ وَبَاشَرْتُ مِنَ الْخَطَايَا مِمَّا عَمِلْتُهُ مِنْ ذَلِكَ عَمْدًا أَوْ خَطَا سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَمِنْ سَفْكِ الدِّمِّ وَعُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ وَالْفِرَارِ مِنَ الرَّخْفِ وَقَذْفِ الْمُخَصَّنَاتِ وَ أَكْلِ أَمْوَالِ الْيَتَامَى ظُلْمًا وَ شَهَادَةِ الزُّورِ وَ كَيْثْمَانِ الشَّهَادَةِ وَ إِنِ اشْتَرَى بِعَهْدِكَ فِي نَفْسِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَ أَكَلَ الرِّبَا وَ الْغُلُولَ وَ الشُّحْتَ وَ السَّخِرَ وَ الْاِخْتِهَانَ وَ الطَّيْرَةَ وَ الشَّرَكَ وَ الرِّبَاءَ وَ السَّرِقَةَ وَ شَرِبَ الْخُمْرَ وَ نَقَصَ الْمِكْيَالَ وَ بَخَسَ الْمِيزَانَ وَ الشَّقَاقِ وَ التَّفَاقِ وَ نَقَضَ الْعَهْدَ وَ الْفُرْيَةَ وَ الْخِيَانَةَ وَ الْغَدْرَ وَ اخْفَارَ الدِّمَّةَ وَ الْحَلْفَ وَ الْغَيْبَةَ وَ التَّمِيمَةَ وَ الْبُهْتَانَ وَ الْهَمْزَ وَ اللَّمَزَ وَ التَّنَابُزَ بِالْأَلْقَابِ وَ آذَى الْجَارِ وَ دُخُولِ بَيْتِ بَعْثَرٍ آذِنٍ وَ الْفَحْرِ وَ الْكِبَرِ وَ الْأَشْرَاقِ وَ الْأَصْرَارِ وَ الْأَسْتِكْبَارِ

خدایا از هر گناهی که توبه کرده و دوباره انجام دادم و آنچه از واجبات و ادای حق تورا از نماز، زکات، روزه، جهاد، حج، عمره و یا وضو، شاداب و غسل جنابت، شب زنده داری، ذکر فراوان، کفاره قسم و استرجاع در معصیت و خودداری از هر چیزی که از واجب یا مستحب کوتاهی کرده‌ام، طلب آمرزش و به درگاهت توبه می‌کنم! به راستی من از آن و از هر چه که از گناهان کبیره مرتکب شده و از معاصی انجام داده و از گناهان و از بدیها بجا آورده‌ام و از شهوات و خطاها مباشرت کرده‌ام؛ از روی عمد یا خطا، پنهان یا آشکار از همه اینها به درگاهت استغفار و توبه می‌کنم، از اینها و از خون ریزی و عاق والدین و قطع رحم و فرار از میدان جنگ و نسبت زنا به زنان پاک و خوردن مال یتیمان به ستم و شهادت دروغ و کتمان شهادت و از فروش عهد و پیمان تورا به بهای

ناچیز و رباخواری، خیانت، و مال حرام، سحر، کهنات، فال بد زدن، شرک، ریا، دزدی، می‌گساری، کم دادن پیمان و وزن، اختلاف افکنی، دورویی، پیمان شکنی، تهمت، خیانت، فریبکاری و حق کشی، سوگند، غیبت، سخن چینی، بهتان، عیبجویی، تمسخر، لقبهای بد دادن، آزار همسایه، ورود بدون اجازه به خانه کسی، فخر فروشی، تکبر، شرک به خدا، اصرار به گناه و استکبار به درگاه توبه می‌کنم.

وَالْمُشْيِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا وَ الْجُورِ فِي الْحُكْمِ وَ الْإِعْتِدَاءِ فِي الْغَضَبِ وَ رُكُوبِ الْحُمِيَّةِ وَ تَعَصُّدِ الظَّالِمِ وَ عَوْنِ عَلَى الْأَثَمِ وَ الْعُدُوَانِ وَ قِلَّةِ الْعَدَدِ فِي الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ رُكُوبِ الظَّنِّ وَ اتِّبَاعِ الْهَوَى وَ الْعَمَلِ بِالشَّهْوَةِ وَ الْأَمْرِ بِالْمُنْكَرِ وَ النَّهْيِ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَ فُسَادِ فِي الْأَرْضِ وَ جُحُودِ الْحَقِّ وَ الْإِذْلَاءِ إِلَى الْحُكَّامِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ الْمَكْرُ وَ الْحَدِيعَةِ وَ الْبُخْلِ وَ قَوْلِ فِيمَا لَا أَعْلَمُ وَ أَكَلِ الْمَيْتَةِ وَ الدَّمِّ وَ لَحْمِ الْخَنَزِيرِ وَ مَا أَهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْحَسَدِ وَ الْبَغْيِ وَ الدُّعَاءِ إِلَى الْفَاحِشَةِ. وَ التَّمَتَّى بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ وَ إِعْجَابِ النَّفْسِ وَ الْمَنِّ بِالْعَطِيَّةِ وَ الْاِتِّكَابِ إِلَى الظَّالِمِ وَ جُحُودِ الْقُرْآنِ وَ قَهْرِ الْيَتِيمِ وَ انْتِهَارِ السَّائِلِ وَ الْحَنْثِ فِي الْإِيمَانِ وَ كُلِّ يَمِينٍ كَاذِبَةٍ فَاجِرَةٍ وَ ظُلْمِ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِي أَمْوَالِهِمْ وَ أَشْعَارِهِمْ وَ أَعْرَاضِهِمْ وَ أَنْبَاشِهِمْ وَ مَا رَأَى بَصَرِي وَ سَمِعَهُ سَمْعِي وَ تَطَقَّ بِهِ لِسَانِي وَ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي وَ نَقَلْتُ إِلَيْهِ قَدَمِي وَ بَاشَرُهُ جُلْدِي وَ حَدَّثْتُ بِهِ نَفْسِي مِمَّا هُوَ لَكَ مَعْصِيَةٌ وَ كُلِّ يَمِينٍ زُورٍ وَ مِنْ كُلِّ فَاحِشَةٍ وَ ذَنْبٍ وَ خَطِيئَةٍ عَمِلْتُهَا فِي سَوَادِ اللَّيْلِ وَ بَيَاضِ النَّهَارِ فِي مَلَأَةٍ أَوْ خَلَاءٍ مِمَّا عَلِمْتُهُ أَوْ لَمْ أَعْلَمْهُ ذَكَرْتُهُ أَوْ لَمْ أَذْكُرْهُ سَمِعْتُهُ أَوْ لَمْ أَسْمَعْهُ عَصَيْتُكَ فِيهِ رَبِّي طَرَفَةً عَيْنٍ وَ فِيمَا سِوَاهَا مِنْ حِلٍّ أَوْ حَرَامٍ تَعَدَّيْتُ فِيهِ أَوْ قَصَرْتُ عَنْهُ مِنْذُ يَوْمٍ خَلَقْتَنِي إِلَى أَنْ جَلَسْتُ مَجْلِسِي هَذَا فَالْتَمِسْ إِلَيْكَ مِنْهُ وَ أَنْتَ يَا كَرِيمُ تَوَابٌ رَحِيمٌ.

از متکبرانه در زمین قدم زدن، ظلم در قضاوت، تندروی در خشم و

تعصب، یاری ظالم، کمک برستم و گناه، کمی [تعداد] خانواده، ثروت و اولاد و بدگمانی، پیروی هوا و شهوترانی، امر به منکر و نهی از معروف و فساد در زمین و انکار حق و رجوع به حاکمان ناحق، مکرو فریب، بخل، سخن درباره چیزی که نمی دانستم، خوردن مردار و خون و گوشت خوک و آنچه با غیر نام خدا ذبح شده، حسد، تجاوز و به کار زشت فراخواندن و آرزوی چیزی را که خدا برتری داده، خودبینی، منت گذاری در بخشش، تکیه به ستمگر، انکار قرآن و خشم بر یتیم و راندن سائل، سوگند شکنی و هر سوگند دروغ ستمگرانه و ظلم بر کسی از خَلْقَت در اموال، شعارها، ناموسها و آداب و رسومشان و آنچه چشمم ببیند و گوشم بشنود و زبانم بگوید و دستم به سوی آن دراز شود و پایم به سمت او برود و تماس بدنی داشته باشم و با خود بگویم از آنچه نافرمانی تو باشد و هر سوگند دروغ و هر کار زشت؛ گناه و خطا که در تاریکی شب یا روشنایی روز در حضور مردم یا در خلوت انجام داده یا نداده باشم به زبان آورده یا نیاورده باشم، شنیده یا نشنیده باشم لحظه ای در آن باره و در غیر آن از حلال یا حرام، پروردگارا نافرمانی تو را کرده، تجاوز کرده، یا کوتاهی کرده باشم از روزی که مرا آفریده ای تا این جا که نشسته ام، از همه اینها ای بخشایشگر، پرتوبه پذیر مهربان! به درگاهت توبه می کنم.

اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمَتِّ وَالْفَضْلِ وَالْمَحَامِدِ اَلَّتِي لَا تُحْصَى صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَقْبَلْ تَوْبَتِيْ وَلَا تَزِدْهَا لِكَثْرَةِ ذُنُوْبِيْ وَ مَا اَسْرَفْتُ عَلٰى نَفْسِيْ حَتّٰى لَا اَرْجِعَ فِيْ ذَنْبٍ ثَبُتَ اِلَيْكَ مِنْهُ فَاجْعَلْهَا يَا عَزِيْزُ تَوْبَةً نَّصُوْحًا صَادِقَةً مَّبْرُوْرَةً لَّدَيْكَ مَقْبُوْلَةً مَّرْفُوْعَةً عِنْدَكَ فِيْ خَزَائِنِكَ الَّتِي ذَخَرْتَهَا لِاَوْلِيَائِكَ حِيْنَ قَبِلْتَهَا مِنْهُمْ وَ رَضِيْتَ بِهَا عَنْهُمْ. اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسُ نَفْسُ عَبْدِكَ وَ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ تُخَصِّنَهَا مِنْ

الدُّنُوبِ وَ تَمْنَعُهَا مِنَ الْخَطَايَا وَ تَحْرِزُهَا مِنَ السَّيِّئَاتِ وَ تَجْعَلُهَا فِي حِصْنٍ حَصِينٍ مَنِيعٍ لَا يَصِلُ إِلَيْهَا ذَنْبٌ وَ لَا خَطِيئَةٌ وَ لَا يَفْسِدُهَا عَيْبٌ وَ لَا مَعْصِيَةٌ حَتَّى الْفَاكِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ أَنْتَ عِنِّي رَاضٍ وَ أَنَا مَسْرُورٌ تُعْطِنِي مَلَائِكُكَ وَ أَنْبِيَائُكَ وَ جَمِيعُ خَلْقِكَ وَ قَدْ قَبِلْتَنِي وَ جَعَلْتَنِي تَائِبًا طَاهِرًا زَاكِيًا عِنْدَكَ فِي الصَّادِقِينَ.

خداوند! ای صاحب جود و فضل و ستایشهای بی شمار! بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست و توبه مرا بپذیر! و مبدا به خاطر زیادهای گناهانم و ستمهایی که به خود کرده‌ام نپذیری! به طوری که در هیچ گناهی که توبه کرده‌ام بازنگردم! بنابراین ای خدای عزیز، آن را توبه نصوح راست مقبول در پیشگاه خود و بالا رفته به نزد خود در خزانه‌هایی که برای اولیای اندوخته‌ای؛ موقعی که از آنها پذیرفته و راضی شده‌ای، قرار ده و اندوخته گردان!.

خدایا! این جان، جان بنده تو است و از تو درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و او را از گناهان حفظ کنی و از خطایا بازداری و از بدیها دور سازی و در سنگر محکم و منیعی قرار دهی که هیچ گناه و خطایی به او نرسد و هیچ عیب و معصیتی او را فاسد نسازد تا روز قیامت در حالی تو را دیدار کنم که تواز من راضی باشی و من شادمان و فرشتگان و پیامبران و همه خلق تو رشک ببرند؛ در حالی که تو مرا پذیرفته باشی و مرا توبه کرده، پاک و پاکیزه در نزد خود از جمله راستگویان قرار دهی!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعْتَرِفُ لَكَ بِدُنُوْبِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْهَا دُنُوْبًا لَا تُظْهِرُهَا لِاَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ وَ یَا غَفَّارَ الدُّنُوْبِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدِكَ عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ. اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مِنْ عَطَاءِكَ وَ مَنِّكَ وَ فَضْلِكَ وَ فِیْ عِلْمِكَ وَ قَضَائِكَ اَنْ تَرْزُقَنِیْ التَّوْبَةَ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْصِمْنِي بَقِيَّةَ عُمْرِي وَاحْسِنْ مَعُونَتِي فِي الْحَدِّ وَالْإِجْتِهَادِ
وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَالتَّشَاطِ وَالْفَرَحِ وَالصِّحَّةِ حَتَّى أَبْلُغَ فِي عِبَادَتِكَ
وَطَاعَتِكَ الَّتِي يَحِقُّ لَكَ عَلَى رِضَاكَ وَأَنْ تَرْزُقَنِي بِرَحْمَتِكَ مَا أَقِيمُ بِهِ حُدُودَ دِينِكَ وَ
حَتَّى أَعْمَلَ فِي ذَالِكَ بِسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَافْعَلْ ذَالِكَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا. اَللَّهُمَّ إِنَّكَ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ وَتَغْفِرُ الْكَثِيرَ وَأَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

خداوندا! من به گناهامم معترفم پس بر محمد و آل محمد درود فرست و
آنها را گناهانی قرار ده که بر کسی از خلق خود اظهار نمی کنی! و ای بخشاینده
گناهان! ای مهربان ترین مهربانان منزهی تو، خدایا تو را می ستایم، من بد کرده ام
و به خود ستم نموده ام، پس بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا بیامرز، زیرا
که تنها تو بسیار آمرزنده مهربانی.

خداوندا اگر از عطا و جود و فضل تو و در علم و قضای تو است که توبه را
نصیبم کنی پس بر محمد و آلش درود فرست و باقیمانده عمرم مرا پاک بدار و در
کوشش و اجتهاد و شناختن آنچه محبوب و رضای تو و نشاط و فرح و صحت
است به خوبی کمکم کن تا در عبادت و طاعتت بجایی برسم که سزاوار رضای
تو است و به رحمت خود چیزی را روزیم کن که حدود دینت را بدان وسیله بپا
دارم و به سنتهای پیامبرت که درودت براو و آل او باد! عمل کنم و اینها را با همه
مردان و زنان با ایمان در خاوران و باختران زمین انجام ده! خدایا تو که عمل کم
را تقدیر می کنی و گناه زیاد را می بخشی و توای بسیار بخشاینده مهربان!

این جمله را سه مرتبه می گویی! آنگاه می گویی: اَللَّهُمَّ أَقْسِمُ لِي كَلِّمَا تُظْفِقُ
بِهِ عَنِّي نَائِزَةً كُلِّ جَاهِلٍ وَتَحْمَدُ عَنِّي شُعْلَةً كُلِّ قَائِلٍ وَأَعْطِنِي هُدًى مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ وَ

غَنِيَ مِنْ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً مِنْ كُلِّ ضَعْفٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرَفْعَةً مِنْ كُلِّ ضِعَةٍ وَأَمْنًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَعَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ. اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي عَمَلًا يَفْتَحُ لِي بَابَ كُلِّ يَقِيْنٍ وَيَقِيْنًا يَسُدُّ عَلَيَّ بَابَ كُلِّ شُبْهَةٍ وَدُعَاءَ تَبْسِطُ لِي بِهِ الْاُجَابَةَ وَخَوْفًا تُبَسِّرُنِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الذُّنُوبِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

خداوند! هر چه را که باعث خاموشی فتنه هر نادان و شعله آتش زبان هر گوینده باشد نصیب من گردان و مراهدایت از هر ضلالت و بی نیازی از هر گونه نیاز و توانمندی از هر ناتوانی و عزّت از هر نوع ذلّت و بلندی از هر پستی و ایمنی از هر ترس و سلامتی از هر بلا را قسمت کن!

خداوند! عملی را نصیبم کن که در هر یقینی را برایم بگشاید؛ یقینی که جلوی هر شبهه را می بندد و دعایی که در اجابت را به رویم بگشایی و بیمی که بدان وسیله هر رحمت و عصمتی برایم میسر گردد، به رحمت خودت بین من و گناهانم فاصله شوی ای مهربان ترین مهربانان!

يَا مَنْ نَهَانِي عَنِ الْمَعَاصِي فَعَصَيْتُهُ فَلَمْ يَهْتِكْ سِتْرِي عِنْدَ مَعْصِيَتِهِ يَا مَنْ الْبَسَنِي عَافِيَةً فَعَصَيْتُهُ فَلَمْ يَسْلُبْنِي عِنْدَ ذَلِكَ عَافِيَتَهُ يَا مَنْ اَكْرَمَنِي وَاسْتَبْعَ عَلَيَّ نِعْمَةً فَعَصَيْتُهُ فَلَمْ يَزِلْ عَلَيَّ نِعْمَتَهُ يَا مَنْ نَصَحَ لِي فَتَرَكْتُ نَصِيحَتَهُ فَلَمْ يَسْتَدْرِجْنِي عِنْدَ تَرَكِي نَصِيحَتَهُ يَا مَنْ اَوْصَانِي بِوَصَايَا كَثِيرَةٍ لَا تُخْصِي اِسْفَاقًا مِنْهُ عَلَيَّ وَرَحْمَةً مِنْهُ لِي فَتَرَكْتُ وَصِيَّتَهُ يَا مَنْ كَتَمَ سَيِّئَاتِي وَاَظْهَرَ حَاسِنَاتِي حَتَّى كَأَنِّي لَمْ اَزَلْ اَعْمَلُ بِطَاعَتِهِ. يَا مَنْ اَرْضَيْتُ عِبَادَةً بِسَخَطِهِ فَلَمْ يَكِلْنِي اِلَيْهِمُ وَرَزَقَنِي مِنْ سَعْيَتِهِ يَا مَنْ دَعَانِي اِلَى جَنَّتِهِ فَاخْتَرْتُ النَّارَ فَلَمْ يَنْنَعُهُ ذَلِكَ اَنْ فَتَحَ لِي بَابَ تَوْبَتِهِ يَا مَنْ اَقَالَنِي عَظِيمَ الْعَثَرَاتِ وَ اَمَرَنِي بِالْاَدْعَاءِ وَضَمَّنَ لِي اِجَابَتَهُ يَا مَنْ اَعْصِيهِ فَيَسِّرُ عَلَيَّ وَيَقْضِبُ لِي اِنْ عُيِّرْتُ بِمَعْصِيَتِهِ يَا مَنْ نَهَى خَلْقَهُ عَنِ اَنْتِهَاكِ مُحَارِمِهِ يَا مَنْ اَقْنَيْتُ مَا اَعْطَانِي فِي مَعْصِيَتِهِ

فَلَمْ يَجِبْسَ عَنِّي عَطِيَّتَهُ يَا مَنْ قَوَيْتُ عَلَى الْمَعَاصِي بِكَفَايَتِهِ فَلَمْ يَخْذُلْنِي وَلَمْ يُخْرِجْنِي مِنْ كِفَايَتِهِ يَا مَنْ بَارَزْتُهُ بِالْخَطَايَا فَلَمْ يُبْطِلْ بِي عِنْدَ جُزْأَتِي عَلَى مُبَارَزَتِهِ يَا مَنْ أَهْلَنِي حَتَّى اسْتَعْنَيْتُ مِنْ لَذَاتِي ثُمَّ وَعَدَنِي عَلَى تَرْكِهَا مَغْفِرَتَهُ يَا مَنْ أَدْعُوهُ وَأَنَا عَلَى مَعْصِيَتِهِ فَجَبِيْنِي وَيَقْضِي حَاجَتِي بِقُدْرَتِهِ.

ای خدایی که مرا از گناهان بازداشتی ولی من نافرمانی کردم اما تو در وقت معصیت آبروی مرا نبردی! ای کسی که لباس عافیت بر من پوشاند و من نافرمانیش کردم ولی او لباس عافیت از تنم بیرون نکرد! ای آن که مرا گرمی داشت و نعمت فراوان به من داد ولی من نافرمانیش کردم و او نعمتش را از من نگرفت! ای کسی که خیرخواهی مرا کرد ولی من نصیحت او را وا گذاشتم اما او در وقت ترک نصیحتش مرا اندک اندک مبتلا نکرد. ای خدایی که مرا سفارشهای بی شمار از راه دلسوزی به من و رحمتی از جانب خود، فرمود ولی من سفارش او را وا گذاشتم! ای آن که بدیهیم را پوشاند و خوبیهام را آشکار کرد تا آنجا که گویی من همواره طاعت او را می کردم.

ای کسی که به بهای خشم او بندگان را خشنود می کردم ولی مرا به آنها وانگذاشت و از رحمت گسترده اش روزیم داد! ای آنکه مرا به بهشتش فراخواند و من آتش را برگزیدم ولی مانع از گشودن وی در توبه اش را نشد. ای خدایی که لغزشهای بزرگ مرا بخشید و مأمور به دعا کرد و ضامن اجابتش شد، ای آنکه نافرمانیش کردم بر من پوشاند در حالی که اگر به خاطر معصیتش بر من عیب می شمردم خشم می گرفت. ای کسی که خلق را از ارتکاب محارمش نهی کرده، ای آنکه تمام عطایای او را در راه نافرمانیش هدر دادم ولی عطایش را از من باز نداشت، ای کسی که با کفایت او بر نافرمانیهایش توان یافتم و رسوایم

نکرد و از دایره کفایتش بیرون نساخت. ای آنکه آشکارا مرتکب خطاها شدم، در وقت جرأت‌م بر مبارزه او مرا مثله نکرد! ای خدایی که مهلت‌م داد، تا از لذت‌هایم بی‌نیاز شدم پس بر ترک آنها وعده آمرزش داد! ای آنکه در حال معصیتش می‌خوانم، اجابت‌م می‌کند و با قدرت خود حاجتم را برآورده می‌سازد!

يَا مَنْ عَصِيَّتُهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَقَدْ وَكَّلَ لِي بِالْإِسْتِغْفَارِ مَلَائِكَتُهُ يَا مَنْ عَصِيَّتُهُ فِي الشَّبَابِ وَالْمُشَيِّبِ وَهُوَ يَتَأَنَّى وَيَفْتَحُ لِي بَابَ رَحْمَتِهِ، يَا مَنْ يَشْكُرُ الْيَسِيرَ فِي عَمَلٍ وَيَنْسَى الْكَثِيرَ مِنْ كِرَامَتِهِ يَا مَنْ خَلَّصَنِي بِقُدْرَتِهِ وَنَجَانِي بِلُطْفِهِ يَا مَنْ اسْتَدْرَجَنِي حَتَّى جَانَبْتُ مُحَبَّتَهُ يَا مَنْ فَرَضَ الْكَثِيرَ لِي مِنْ إِجَابَتِهِ عَلَى طُولِ إِسَاءَتِي وَتَضْيِيعِي فَرِيضَتَهُ، يَا مَنْ يَغْفِرُ ظُلْمَنَا وَحَوْبَنَا وَجُرْأَتَنَا وَهُوَ لَا يَجُورُ عَلَيْنَا فِي قَضِيَّتِهِ يَا مَنْ نَتَّظِمُ فَلَا يُؤَاخِذُنَا بِعِلْمِهِ وَيَهْلُ حَتَّى يَخْضُرَ الْمُظْلُومُ بِبَيِّنَتِهِ يَا مَنْ يُشْرِكُ بِهِ عَبْدُهُ وَهُوَ خَلَقَهُ فَلَا يَتَعَاظَمُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ جَرِيرَتَهُ يَا مَنْ عَلَى بَتَوَحِيدِهِ وَاحْصَى عَلَى الذُّنُوبِ وَأَزْجُو أَنْ يَغْفِرَ لِي بِمَشِيَّتِهِ يَا مَنْ أَعَذَّرُوْا أَنْدَرْتُمْ عَذْتُ بَعْدَ الْأَعْذَارِ وَالْإِنْدَارِ فِي مَعْصِيَّتِهِ يَا مَنْ يَعْلَمُ أَنَّ حَسَنَاتِي لَا تَكُونُ ثَمَنًا لِاصْغَرِ نِعَمِهِ، يَا مَنْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي مَعْصِيَّتِهِ فَلَمْ يَغْلُقْ عَنِّي بَابَ تَوْبَتِهِ يَا وَيْلِي مَا أَقَلَّ حَيَاتِي يَا سُبْحَانَ هَذَا الرَّبِّ مَا أَعْظَمَ هَيْبَتَهُ وَ يَا وَيْلِي مَا أَقْطَعَ لِسَانِي عِنْدَ الْأَعْذَارِ وَمَا عُذْرِي وَقَدْ ظَهَرَتْ عَلَيَّ حُجَّتُهُ!

ای خدایی که شب و روز نافرمانیش کردم و او برای استغفار فرشتگانش را بر من گمارد! ای کسی که در جوانی و پیری نافرمانیش کردم ولی او مهلت‌م داد و در رحمتش را به رویم باز کرد! ای آنکه از عمل خوب مرا قدردانی کردم و از کرامتش (گناهان) زیاد را به فراموشی می‌سپارد! ای کسی که به قدرتش مرا خلاص و به لطف خود نجات‌م داد. ای خدایی که مرا بقدری مهلت داد که از محبت او فاصله گرفتم! ای آنکه ظلم و ستم و گستاخی ما را می‌بخشد و در حکم خود بر

ما ستم نمی‌کند. ای کسی که ما (بندگان) بهم ستم می‌کنیم با وجود آگاهی ما را مؤاخذه نمی‌کند و مهلت می‌دهد تا ستم‌دیده شاهد و مدرکش را بیاورد! ای خدایی که بنده‌ای با اینکه او را آفریده به او مشرک می‌شود و او را بزرگ نمی‌شمارد تا گناهش را ببخشد!

ای کسی که با توحید خود بر من منت نهاد و گناهانم را برشمرد، و به مشیتش برآمزش آنها امیدوار ساخت! ای آنکه عذر مرا پذیرفته و انذار کرد، آنگاه پس از عذر و انذار دوباره معصیت کردم! ای کسی که می‌داند خوبیهای من بهای کوچکترین نعمت او نیست و عمرم را در معصیتش گذرانده‌ام ولی در توبه را به رویم نبست! ای وای بر من، چقدر کم شرمم! وای خدای سبحان اینک پروردگار من چه باهیت است! وای وای بر من چه قدر زبان کوتاهم و در وقت عذرخواهی عذری ندارم در حالی که حجت او بر من غالب است!

ها اَنَا ذَابَائِحُ جُرْمِي مُقَرَّبَذَنِي لِرَبِّي لِيَرْحَمَنِي وَيَتَغَمَّدَنِي بِمَغْفِرَتِهِ يَا مَنْ الْأَرْضُونَ وَ السَّمَاوَاتِ جَمِيعًا فِي قَبْضَتِهِ يَا مَنْ اسْتَحَقَّقَتْ عُقُوبَتُهُ هَا اَنَا ذَا مُقَرَّبَذَنِي يَا مَنْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِهِ هَا اَنَا ذَا عَبْدُكَ الْحَسِيرُ الْخَاطِئُ إِغْفِرْ لَهُ خَطِيئَتَهُ يَا مَنْ يُجِيرُنِي فِي حَيَاتِي وَ مَمَاتِي يَا مَنْ هُوَ عُدَّتِي فِي ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَ وَحْشَتِهِ، يَا مَنْ هُوَ ثِقَّتِي وَ رَجَائِي وَ عُدَّتِي لِعَذَابِ الْقَبْرِ وَ ظَغْطَتِهِ يَا مَنْ هُوَ غِيَاثِي وَ مَفْرَعِي وَ عُدَّتِي لِلْحِسَابِ وَ ذِقَّتِهِ. يَا مَنْ عَظُمَ عَفْوُهُ وَ كَرُمَ صَفْحُهُ وَ اسْتَدَّتْ نَقِمَتُهُ! اَللهِي لَا تَخْذُلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَإِنَّكَ عُدَّتِي لِمِيزَانِ وَ خَفَّتِهِ! هَا اَنَا ذَا بَائِحُ جُرْمِي مُقَرَّبَذَنِي مُعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِي اَللهِي وَ خَالِقِ وَ مَوْلَايَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اخْتِمْ لِي بِالشَّهَادَةِ وَ الرَّحْمَةِ. اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ يَحِقُّ عَلَيْكَ فِيهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِيَ بِهِ وَ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ ذِي حَقٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى جَمِيعٍ مِنْ دُونِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

عَبِيدُكَ التَّجْبَاءُ الْمُيَامِينَ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَخُذْ بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَامْنَعُهُ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اینک من در برابر پروردگارم به جرم و گناه‌هایم اقرار می‌کنم تا بر من ترحم کند و مغفرتش را شامل حالم گرداند! ای خدایی که زمینها و آسمانها همه در اختیار تو است، ای آنکه من سزاوار کیفر او هستم، این منم که به گناه‌هایم اقرار دارم! ای خدایی که رحمتش همه چیز را فرا گرفته و اینک این بنده بیچاره خطاکار تو است، خطایش را ببامرز! ای آنکه در زندگی و مرگ من پناه می‌دهی! ای کسی که در تاریکی و وحشت قبر اندوخته منی! ای آنکه پشتوانه و امید و ذخیره عذاب و فشار قبر منی! ای کسی که پناه و دادرس و اندوخته من برای حساب و دقت آنی! ای آنکه عفوش بزرگ و گذشتش گرامی و عذابش شدید است! خدایا روز قیامت مرا خوار نساز زیرا که تو اندوخته منی برای میزان و سبکی او! اینک منم که به جرم و گناه‌هایم اقرار و به خطایم اعتراف دارم ای آفریدگار و مولای من بر محمد و آل محمد درود فرست و عاقبت مرا به شهادت و رحمت ختم کن!

خداوند! تو را به هر نامی که بر تو در آن نام چون خوانده شوی اجابت دعا سزااست، درخواست دارم و بحق هر حق دار بر تو و بحق تو بر همه مخلوقات، مسألت دارم که بر محمد بنده و فرستاده‌ات و آل محمد بندگان برگزیده نخبه‌ات درود فرستی و هر که قصد بدی به من دارد شنوایی و بینایی او را و از پیش رو و پشت سرش او را بگیری و به نیرو و توانت او را باز داری زیرا که تو بر هر چیزی توانایی!

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعْزِبُنَا الْأَسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تُذِلُّ بِهَا التَّفَاقَ وَ أَهْلَهُ وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَ تَرْزُقُنَا بِهَا كِرَامَةً

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ غَيْبَةَ نَبِيِّنَا عَنَّا وَكَثْرَةَ
عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بَيْنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْتِنَا عَلَى ذَالِكَ يَا رَبِّ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ
مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَتِكَ فَالْبَسْنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوند ما به تو امیدوار و اشتیاق داریم که در دولت با کرامتی (با ظهور
امام زمان علیه السلام) اسلام و اهلسش را با آن عزت بخشی و نفاق و اهل نفاق را ذلیل
و خوارسازی و ما را در آن دولت از دعوت کنندگان به طاعت و از پیشوایان
راه خودت قرار دهی و بدان وسیله کرامت و عزت دنیا و آخرت به ما مرحمت
کنی ای مهربان ترین مهربانان!

خدایا ما به درگاه توشکایت می کنیم، دوری پیامبران را از ما و بسیاری
دشمن و کمی شمار ما و سختی فتنه ها و غلبه روزگار را بر ما! پس بر محمد و
آل محمد درود فرست و ما را در همه این امور با پیروزی عاجلی از جانب خود
و نصرتی عزت آفرین و سلطنت حقّه ای که تو ظاهر سازی و رحمتی فراگیر از
جانب خود و لباس عافیتی که به رحمت خود بر ما بیوشانی ای مهربان ترین
مهربانان!

اللَّهُمَّ إِنِّي لَمْ أَغْمِلْ الْحَسَنَةَ حَتَّى أَغْطِيتْنِيهَا وَلَمْ أَغْمِلِ السَّيِّئَةَ إِلَّا بَعْدَ أَنْ زَيَّنَ لِي
الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعُدْ عَلَيَّ بِعَطَائِكَ وَدَائِ دَائِي بِدَوَائِكَ
فَإِنَّ دَائِيَ الذَّنُوبُ الْقَبِيحَةُ وَدَوَائِكَ وَعُدُّ عَفْوِكَ وَحِلَاوَةُ رَحْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ لَاهْتِمْتُكَ سَتْرِي وَلَا تُبْدِ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلِنِي عَشْرَتِي وَتَفَسَّ كُؤُوبَتِي
وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَأَمَانَتِي وَأَخْزِ عَدُوَّكَ وَعَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ وَعَدُوَّ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا.

اللَّهُمَّ حَاجَتِي حَاجَتِي حَاجَتِي أَلْتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا
لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي وَهِيَ فِكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْضِ
عَنِّي وَأَرْضِ عَنِّي وَأَرْضِ عَنِّي

خداوندا من کار نیکی نمی توانم انجام دهم تا تو آن را به من عطا کنی و کار
بدی نمی کنم، مگر پس از اینکه شیطانِ مردود برایم بیاراید پس خدایا بر محمد
و آلش درود و رحمت فرست و عطای خود را به من بازگردان! خداوندا دردم را
به دوی خود علاج کن، زیرا که درد من گناه زشت من است و داروی تو وعده
عفو و شیرینی رحمت تو است.

خدایا راز مرا فاش نکن و ناموس مرا بر ملا نفرما و ترس مرا ایمن ساز و لغزش
مرا ببخش و غم مرا برطرف کن و دین و امانت مرا ادا نما و دشمن خودت و
دشمن آل محمد و دشمن من و مؤمنان از جن و انس را در خاوران و باختران
زمین خوار و ذلیل گردان!

خداوندا، حاجتم، حاجتم، حاجتم! که اگر آنها را به من مرحمت کنی، آنچه
را که منع کنی مرا زبانی نخواهد داشت و اگر آنها را باز داری داده های تو سودی
به حال من نخواهد داشت. و آن آزادی من از آتش دوزخ است پس بر محمد
و آلش درود فرست و از من راضی باش، راضی باش، راضی باش!

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ تَعَدَّدْتُ حَاجَتِي وَبِكَ أَنْزَلْتُ مَسْكَنَتِي فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتُكَ يَا وَهَّابَ
الْجَنَّةِ يَا وَهَّابَ الْمَغْفِرَةِ لَاحْزُولٌ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ أَيْنَ أَطْلُبُكَ يَا مُجُودًا فِي كُلِّ مَكَانٍ فِي
الْفَيَافِي مَرَّةً وَفِي الْقِفَارِ أُخْرَى لَعَلَّكَ تَسْمَعُ مِنِّي الْبِدَاءَ فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَقَلَّ حَيَاتِي
مَعَ ثِقَلِ قَلْبِي وَبُعْدِ مَطْلَبِي وَكَثْرَةِ أَهْوَالِي رَبِّ أَيْ أَهْوَالِي أَتَذَكَّرُوْا أَيُّهَا أَنْسَى فَلَوْ لَمْ يَكُنْ
إِلَّا الْمَوْتُ لَكُنِّي فَكَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمُ وَأَذْهَى يَا ثَقُلَى وَدِمَارَى وَسُوءَ سَلَفِي وَ

قَلَّةٌ تَنْظُرِي لِنَفْسِي حَتَّى مَتَى وَإِلَى مَتَى أَقُولُ لَكَ الْعُثْبَى مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقًا وَلَا وَفَاءً.

خدایا حاجتم را به درگاه تو آوردم و درماندگیم را به پیشگاه تو نازل کردم، پس رحمتت را شاملم کن ای بخشنده بهشت! ای بخشاینده آموزش! هیچ نیرو و توانی جز تو را نیست. خدایا تو را کجا بجویم؟ ای موجود در همه جا، گاهی در بیابانها و گاهی در کویرها، شاید تو صدایم را بشنوی براستی جرمم سنگین و حیایم اندک! با وجود زیر و رو شدن دلم و دوری خواسته و زیادی هراسم! پروردگارا کدام ترس و هراسم را یاد کنم و کدام را فراموش؟ زیرا اگر هیچکدام جز مرگ نبود، مرا بس بود تا چه رسد به هراسهای پس از مرگ که بزرگتر و دردناکتر است. وای بر سنگینی بار و هلاکت و پیشینه بدم! و کوتاه فکرم درباره خودم؛ تا کجا و به کجا؟ بارها به خودم می گویم: خشنودی و رضای تو! باز راستی و وفا را در من نمی بینی!

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الَّذِي كُنْتُ لَهُ أُنَيْسًا فِي الظُّلُمَاتِ وَبِحَقِّ الَّذِي لَمْ يَرْضُ بِصِيَامِ النَّهَارِ وَبِحَاكِدَةِ اللَّيْلِ حَتَّى مَضَوْا عَلَى الْأَسْتَةِ قَدَمَا فَخَضَبُوا اللَّحَاءَ بِالدِّمَاءِ وَرَمَلُوا الْوُجُوهَ بِالْثَّرَى إِلَّا عَفَوْتَ عَمَّنْ ظَلَمَ وَآسَاءَ يَا غَوَاةُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوَى قَدْ غَلَبَنِي وَمِنْ عَدُوٍّ قَدْ اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَزَيَّنَتْ لِي وَمِنْ نَفْسٍ أَمَارَةٍ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي فَإِنْ كُنْتُ سَيِّدِي قَدْ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي وَإِنْ كُنْتُ سَيِّدِي قَدْ قَبِلْتَ مِثْلِي فَاقْبَلْنِي يَا مَنْ قَبَلَ السَّحَرَةَ فَاقْبَلْنِي يَا مَنْ يُغَذِّي بِالْبَتَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً قَدْ تَرَانِي قَرِيداً وَحِيداً شَاخِصاً بَصْرِي مُقَلِّداً عَمَلِي. قَدْ تَبَرَّأْتُ جَمِيعَ الْخُلُقِ مَتَى نَعْمُ وَآبَى أُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدَى وَسَعْيٌ إِلَهِي وَمَنْ يَقْبَلُنِي وَمَنْ يَسْمَعُ نِدَائِي وَمَنْ يُؤْنِسُ وَخْشَتِي وَمَنْ يَنْطِقُ لِسَانِي إِذَا غِيبَتْ فِي الثَّرَى وَحْدِي ثُمَّ سَأَلْتَنِي بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي

فَإِنْ قُلْتُ قَدْ فَعَلْتُ فَأَيْنَ الْمُتَهَرِّبُ مِنْ عَذَابِكَ وَإِنْ قُلْتُ لَمْ أَفْعَلْ قُلْتُ أَلَمْ أَكُنْ أَشَاهِدَكَ
وَأَرَاكَ؟ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوَ مَنْ لِي غَيْرُكَ إِنْ سَأَلْتُ غَيْرَكَ لَمْ يُعْطِنِي وَإِنْ دَعَوْتُ غَيْرَكَ
لَمْ يُجِبْنِي رِضَاكَ، يَا رَبِّ قَبْلَ لِقَائِكَ رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ نُزُولِ التَّيَرَانِ رِضَاكَ! يَا رَبِّ قَبْلَ
أَنْ تَغُلَّ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ أَنْ أُنَادِيَ فَلَا أَجَابَ التَّدَاءُ! يَا أَحَقَّ
مَنْ تَجَاوَزَوْا عَنِّي وَعِزَّتِكَ لَا أَقْطَعُ مِنْكَ الرَّجَاءَ وَإِنْ عَظُمَ جُرْمِي وَقَلَّ حَيَاتِي فَقَدْ لَزِقَ
بِالْقَلْبِ دَاءٌ لَيْسَ لَهُ دَوَاءٌ.

تورا بحق کسی درخواست می‌کنم که در تاریکیها همدم او بودی و بحق
آنکه به روزه داری روز و چاره اندیشی شب راضی نشد، بلکه بر سر نیزه‌ها گام
نهاده و محاسن را با خون خود رنگین کرده و صورتها بر روی خاک نهادند،
از هر که ستم و بدی کرده است بگذری! ای فریادرس! ای خدا! ای پروردگار!
به تو پناه می‌برم از شر هوای نفس که بر من چیره شده و دشمنی که چون
سگ هار در برابر من قرار گرفته و از شردنیا که برایم خودآرایی کرده و از نفس
اماره که به بدی فرمان می‌دهد مگر پروردگارم رحم کند. آقای من اگر چون
منی را بخشیده‌ای، پس مرا ببخش و اگر مثل مرا پذیرفته‌ای مرا هم بپذیر! ای
خدا که ساحران را پذیرفتی پس مرا هم بپذیر! ای خدایی که صبح و شام با
نعمت‌هایت مرا تغذیه کردی، اینک مرا، تنهای بی‌کس، با چشم خیره، گرفتار
عملم می‌بینی!

همه مردم، به طور عام؛ پدر و مادرم و هر که رنج و زحمتم با او بود از من دوری
جسته‌اند! خدایا چه کسی مرا می‌پذیرد؟ و چه کسی صدای مرا می‌شنود؟ و
مونس تنهایی من می‌شود؟ و با چه کسی زبانم به سخن باز می‌شود؟ موقعی
که تنها زیر خاک پنهان شوم؟ وانگهی از من چیزی را بپرسی که خود آن را بهتر از

من می دانی؛ اگر بگویم آن را بجا آورده ام از عدل تو کجا فرار کنم؟ و اگر بگویم: نکرده ام، خواهی گفت: مگر من شاهد نبودم و ندیدمت؟!

ای خدا! ای بخشنده! مرا عفو کن! کسی جز تو ندارم، اگر از غیر تو بخواهم نمی دهد و اگر از غیر تو درخواست کنم، اجابت نمی کند! پروردگار! رضای تو پیش از لقای، رضای تو پیش از ورود در آتش دوزخ! رضای توای پروردگار پیش از به زنجیر بسته شدن دستها به گردنها! رضای توای پروردگار پیش از آنکه ندا کنم، کسی جواب ندایم را ندهد! ای سزاوارترین کسی که بگذرد و ببخشد، به عزّت سوگند که از تو قطع امید نمی کنم، اگر چه جرم سنگین و شرمنه اندک است دردی چسبیده به دل دارم که دوا ندارد!

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ اَلْاَيُّدُونَ بِمِثْلِهِ يَا مَنْ لَمْ يَتَعَرَّضِ الْمُتَعَرِّضُونَ لِاَكْرَمِ مِنْهُ وَيَا مَنْ لَمْ تَشُدُّ الرِّجَالَ اِلَى مِثْلِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاشْغَلَ قَلْبِي بِعَظِيمِ شَأْنِكَ وَارْسَلْ مَحَبَّتَكَ اِلَيْهِ حَتَّى اَلْقَاكَ وَادْجِى تَشْحَبُ دَمًا. يَا وَاحِدُ يَا اَجْوَدَ الْمُنْعِمِينَ الْمُتَكَبِّرِ الْمُتَعَالِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْكِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اَلْهُى قَلَّ شُكْرِي سَيِّدِي فَلَمْ تَحْرِمْنى وَعَظَمْتُ خَطِيئَتِي فَلَمْ تَفْضَعْنِي وَرَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي سَيِّدِي فَلَمْ تَنْعُنِي وَلَمْ تَهْتِكْ سِتْرِي وَامَرْتَنِي سَيِّدِي بِالطَّاعَةِ فَصَيَّعْتُ مَا بِهِ امَرْتَنِي فَآتِي فَقِيرٌ اَفْقَرُ مِنِّي سَيِّدِي اِنْ لَمْ تَغْنِنِي فَآتِي شَقِيٌّ اَشْقَى مِنِّي اِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي! فَنِعْمَ الرَّبُّ اَنْتَ يَا سَيِّدِي وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَبِئْسَ الْعَبْدُ اَنَا يَا سَيِّدِي وَجَدْتَنِي اَيُّ رَبِّا هَا اَنَا ذَابِنٌ يَدِيكَ مُعْتَرِفٌ بِذُنُوبِي مُقَرَّبٌ بِالْاِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ عَلَى نَفْسِي مَنْ اَنَا يَارَبِّ فَتَقْصِدْ لِعِزَابِي اَمْ مَنْ يَدْخُلُ فِي مَسْأَلَتِكَ اِنْ اَنْتَ رَحِمْتَنِي. اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ مِنَ الدُّنْيَا مَا اَسْأَلُ بِهِ لِسَانِي وَ اَحْصِنْ بِهِ فَرْجِي وَ اُوْدِي بِهِ عَنِّي اَمَانَتِي وَ اصِلْ بِهِ رَحْمِي وَ اتَّجَرِّ بِهِ لَاخِرَتِي وَ يَكُونُ لِي عَوْنًا عَلَى الْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ.

ای کسی که پناهجویان به مثل او پناه نبرند و متعزّضان متعرض بخشاینده تر از او نگردند و ای آنکه بار سفر بجانب مثل او نبندند! بر محمد و آل محمد درود فرست و قلبم را به عظمت شأن خود مشغول ساز و محبت خود را بر آن وارد کن تا تورا در حالی ملاقات کنم که در گهایم خون محبت تو جاری باشد! ای یگانه! ای بخشنده ترین مُنعمان بزرگمنش والا مقام! بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا به رحمت خودت از آتش دوزخ نجات ده ای مهربان ترین مهربانان!

خدایا! ای آقای من سپاسگزاریم اندک است، محرومم نفرما و خطایم بزرگ است رسوایم نکن! سرورم! تو که مرا در حال گناهان دیدی بازداشتی و آبرویم را نبردی! آقای من مرا به طاعت خود فرمان دادی، فرمان تورا در آن باره ضایع کردم پس چه کسی بیچاره تر از من است، اگر بی نیازم نسازی! سرورم! کدام نگویند از من نگویند تراست اگر به من رحم نکنی؟! آقای من! تونیکو پروردگار و نیکو سرپرستی ولی من بد بنده ای هستم آقای من! پروردگارا مرا می بینی اینک در حضور توبه گناهانم معترفم و به بدی عمل و ظلم به خودم اقرار دارم، ای پروردگارا! آیا قصد عذاب مرا داری یا اگر به من ترحم کنی از جمله درخواست کنندگان باشم؟ خدایا من از دنیا درخواست دارم چیزی که بدان وسیله زبانم را از دروغ ببندم و دامنم را پاک بدارم و امانتم را ادا نموده و صله رحم کنم و برای آخرتم اجری فراهم کرده و کمک حج و عمره ام باشد.

فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ عَزَّيْكَ يَا كَرِيمُ لَا حَسْنَ عَلَيْكَ وَلَا ظُلْمَ بَنَّا إِلَيْكَ وَ لَأَتَضَرَّعَنَّ إِلَيْكَ وَ لَأُبْسِطُهَا إِلَيْكَ مَعَ مَا أَقْتَرْنَا مِنَ الْإِثَامِ يَا سَيِّدِي فِيمَنْ أَعُوذُ وَ بِمَنْ أُلْوَ كُلَّ مَنْ أَتَيْتُهُ فِي حَاجَةٍ وَ سَأَلْتُهِ فَائِدَةً فَإِلَيْكَ يَرْشِدُنِي وَ عَلَيْكَ يَدُلُّنِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ يَرْغَبُنِي. فَسَأَلْتُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ

عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ بِالْحَقِّ صَلَوَاتُكَ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ
اجْمَعِينَ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي هُمْ عِنْدَكَ فَإِنَّ هُمْ عِنْدَكَ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا.

زیرا که هیچ نیرو و توانی جز تورا نباشد! به عزت سوگند ای بخشاینده!
تورا صدا می‌زنم و از تومی خواهم و به درگاهت می‌نالم که با وجود ارتکاب
گناهان رحمت گسترده‌ات شامل حالم شود! سرورم! به چه کسی پناهنده شوم
و پناه ببرم؟ از هرکه حاجتم را طلبیدم و سودی درخواست کردم به تورا همنمایی
و دلالت کرد و به آنچه نزد تو است تشویقم نمود.

بحق محمد، علی، فاطمه، حسن، حسین، علی بن حسین، محمد بن
علی، جعفر بن محمد، موسی بن جعفر، علی بن موسی، محمد بن علی، علی
بن محمد، حسن بن علی و حجت قائم بحق و به مقام آنها در نزد تو، درود توای
پروردگار بر همه ایشان باد، زیرا که آنها شأنی از شئون را نزد تو دارند، بر محمد
و آل محمد درود فرستی و با من چنین و چنان کنی.

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُّنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُتُوْحَانِ الْعَظِيْمِ فَالِقَ
الْحَبِّ وَالنَّوَى اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اَخِذْتَ بِنَاصِيَتِهَا اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ
شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَفْضِ عَنِّي الدِّيْنَ وَاَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ يَا خَيْرَ مَنْ عَبَدَ يَا اَشْكَرَ مَنْ حَمِدَ! وَيَا
اَحْلَمَ مِنْ قَهْرٍ وَيَا اَكْرَمَ مَنْ قَدَّرَ وَيَا اَسْمَعَ مَنْ نُوْدِيَ وَيَا اَقْرَبَ مَنْ نُوْجِيَ وَيَا اَمَنَ مَنْ
اسْتُجِيْرَ وَيَا اَرْأَفَ مَنْ اسْتُعِيْثَ وَيَا اَكْرَمَ مَنْ سُوِّلَ وَيَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطِيَ وَيَا اَرْحَمَ مَنْ
اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَرْحَمَ قَلَّةٍ حَيْلَتِي وَاَمْنُنِيْ عَلَى بِلَاجَتِيْ طَوْلًا مِنْكَ وَ
فُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ تَفَضُّلاً.

خدایا، پروردگار ما و همه چیز! ای فرستنده تورات، انجیل، زبور، قرآن بزرگ، شکافنده هسته و دانه! از شر هر جنبنده‌ای که اختیارش به دست تو است به تو پناه می‌برم! تو آن اولی که چیزی پیش از تو نبوده و آن آخری که پس از تو چیزی نباشد. و تو آن ظاهری که ورای تو چیزی نیست، پس بر محمد و آلش درود و رحمت فرست و قرض مرا ادا کن و مرا از تنگدستی بی‌نیاز گردان! ای بهترین کسی که ستایش شود و ای سپاسگزارترین کسی که ستوده گردد! و ای شکیباترین که قاهر است و ای گرمی‌ترین کسی که تواناست و ای شنواترین کسی که ندا کنند و ای نزدیکترین کسی که نجوا نمایند!

و ای امان دهنده‌ترین به پناهجویان و ای مهربان‌ترین به فریاد خواهان و ای بخشاینده‌تر به درخواست کنندگان! و ای باجودترین کسی که عطا کند و ای مهربان‌ترین کس به ترحم خواهان! بر محمد و آل محمد درود فرست و بر کمی راه چاره من رحم کن و بر من با بردن به بهشت از باب کرم متت بگذار! و مرا به تفضلت از آتش دوزخ آزاد کن.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْطُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ وَلَمْ أَغْصِكَ فِي أَكْرَهِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الشِّرْكُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي أَمْرَ عَدُوِّ اللَّهِمَّ إِنَّ لَكَ عَدُوًّا لَا يُؤَلُونِي خِيَالًا بَصِيرًا يُعْيِي حَرِيصًا عَلَى غَوَايَتِي يَرَانِي هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَاهُمْ. اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعِذْ مِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْحَيِّ وَالْإِنْسِ أَنْفُسَنَا وَ أَمْوَالَنَا وَ أَهْلِينَا وَ أَوْلَادَنَا وَ مَا أُغْلِقْتَ عَلَيْهِ أَبْوَابَنَا وَ مَا احَاطَتْ بِهِ عَوَارِثُنَا اللَّهُمَّ وَ حَرِّمْتَنِي عَلَيْهِ كَمَا حَرَّمْتَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَ بَاعِدْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ أَبْعَدْ مِنْ ذَلِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ مِنْ رَجْسِهِ وَ نَصْبِهِ وَ هُمَزِهِ وَ لُكْزِهِ وَ نَفْخِهِ وَ كَيْدِهِ وَ مَكْرِهِ وَ سِحْرِهِ وَ نَزْعِهِ وَ فِتْنَتِهِ وَ غَوَايِلِهِ. اللَّهُمَّ أَعُوذُ

بِكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفِي الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ يَا مُسَمَّى نَفْسُهُ بِالْإِسْمِ الَّذِي قَضَى أَنْ
حَاجَةً مَنْ يَدْعُوهُ بِهِ مَقْضِيَّةٌ أَسْأَلُكَ بِهِ إِذَا لَشَفِيعٌ لِي عِنْدَكَ أَوْثَقَ مِنْهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا.

خدایا تورا در محبوب ترین چیزی یعنی توحید اطاعت کردم و در ناپسندترین
چیزها یعنی شرک نافرمانی نکردم پس بر محمد و آل محمد درود فرست و امر
دشمنم را از من بازدار زیرا که تورا دشمنی است که نباید از باطن من آگاه باشد،
درحالی که به عیبهایم بینا و برگمراه سازیم حریص است، تواو و نظیر او را
می بینی و من نمی بینم.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا از شر شیاطین جن و انس، و
جان و مال و خانواده و فرزندان ما و آنچه متعلق به ماست و آنچه ابروی ما را در
خود دارد، پناه ده! خدایا مرا بر او حرام ساز، چنانکه بهشت را بر او حرام کرده ای
و بین من و او فاصله انداز، چنانکه بین آسمان و زمین فاصله انداخته ای
بلکه بیشتر از آن! خدایا از شر شیطان رجیم و پلیدی، دشمنی، عیبجویی،
مسخره گری، دم و مکر او، سحر و فریبکاری و فتنه و آشوبگریهایش به تو پناه
می برم! خداوندا در دنیا و آخرت و در زندگی و مرگ از آنها به تو پناه می برم!
ای خدایی که خود را به نامی خوانده ای که هرکس به آن نام بخواند حاجتش
برآورده است تورا به همان نام می خوانم چرا که مرا واسطه ای مطمئن تر از آن
نیست؛ بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرستی و با من چنین و چنان کنی!

اَللّٰهُمَّ اِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَانْتَ مُحَمَّدٌ وَاِنْ عَذَّبْتَنِي فَانْتَ مُحَمَّدٌ يَا مَنْ هُوَ مُحَمَّدٌ
فِي كُلِّ خِصَالِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَفْعَلْ بِي مَا تَشَاءُ فَانْتَ مُحَمَّدٌ. اِلٰهِي اُشْرَاكَ
مُعَذِّبِي وَقَدْ عَفَرْتُ لَكَ فِي الشَّرَابِ حَدِي؟ اُشْرَاكَ مُعَذِّبِي وَحُبُّكَ فِي قَلْبِي اَمَّا اِنَّكَ اِنْ

فَعَلْتَ ذَلِكَ بِي جَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ قَوْمٍ طَالٍ مَا عَادَيْتُهُمْ فِيكَ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ یَحِقُّ عَلَیْكَ فِیْهِ الْاُجَابَةُ لِذِیِّ الْعِزَّةِ اِذَا دُعِیْتَ بِهٖ وَ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ ذِیِّ حَقٍّ عَلَیْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلٰی جَمِیْعٍ مِّنْ هُوْدُوْنِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ اٰلِهٖ الطَّاهِرِیْنَ وَ مَنْ اَرَادَنِیْ اَوْ اَرَادَ اَحَدًا مِّنْ اِخْوَانِیْ بِسُوْءٍ فَخُذْ بِسَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ وَ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ اَمْنَعْنِیْ مِنْهُ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ.

خداوندا اگر مرا وارد بهشت کنی تو ستوده‌ای و اگر عذابم کنی باز هم ستایش تو را سزااست! ای آنکه تمام ویژگیهایش ستوده است بر محمد و آل محمد درود فرست و با من چنان که خواهی رفتار کن چرا که تو ستوده‌ای! خدایا آیا اراده عذاب مرا نموده‌ای درحالی که صورتم را برای توبه خاك ساییده‌ام؟ آیا قصد عذاب مرا داری درحالی که محبت تو در دل من است! براستی اگر با من چنان کنی مرا با گروهی در يك جا جمع کرده‌ای که مدت‌ها آنها را به خاطر تو دشمن داشتم!

خدایا! تو را به هراسمت که به آن اسم هرگاه تو را بخوانند، اجابت دعا لازم آید و تو را به حق هر چقدر بر تو و به حق تو بر هر آنچه جز تو است درخواست دارم که بر محمد صلی الله علیه و آله بنده و فرستاده‌ات و خاندان پاکش درود و رحمت فرستی و هر که قصد بدی به من یا سوء قصدی به یکی از برادران ایمانی من دارد، شنوایی و بینایی او را بگیر و از پیش رو و پشت سرش او را بگیر و به نیرو و توانت مرا از شر او باز دار!

اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّیْ مِنْ اَمْرِیْ اَوْ حَضَرَ نِیْ وَلَمْ یَنْطِقْ بِهٖ لِسانِیْ وَلَمْ تُبَلِّغْهُ مَسْأَلَتِیْ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَصْلِحْهُ لِیْ وَ سَهِّلْهُ لِیْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِیْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا اَصْرًا کَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰی الَّذِیْنَ

مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَلاطِفَةً لَّنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَاغْفِرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. مَاذَا عَلَيْكَ يَا رَبِّ لَوْ أَرْضَيْتَ عَنِّي كُلَّ مَنْ لَهُ قَبْلِي
تَبِعَةٌ وَأَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَغَفَرْتَ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلخَاطِئِينَ وَأَنَا مِنْهُمْ
فَاغْفِرْ لِي خَطَايَا يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ. اَللّهُمَّ إِنَّكَ تَحْلُمُ عَنِ الْمُذْنِبِينَ وَتَغْفُو عَنِ الْخَاطِئِينَ وَ
أَنَا عَبْدُكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ الْحَسِيرُ الشَّقِيُّ الَّذِي قَدْ أَفْرَعْتَنِي ذُنُوبِي وَأَوْثَقْتَنِي خَطَايَايَ
وَلَمْ أَجِدْ لَهُمَا سَادًّا وَلَا غَافِرًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اِلهِي اِسْتَعْبَدْتَنِي الدُّنْيَا وَ
اِسْتَخْدَمْتَنِي فَصِرْتُ حَيْرَانَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا فَيَا مَنْ أَحْصَى الْقَلِيلَ فَشَكَرَهُ وَتَجَاوَزَ عَنِ
الْكَثِيرِ فَغَفَرَهُ بَعْدَ أَنْ سَتَرَهُ ضَاعِفٍ لِي الْقَلِيلَ فِي طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلَهُ وَتَجَاوَزَ عَنِ الْكَثِيرِ
فِي مَعْصِيَتِكَ فَاغْفِرْهُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوند! آنچه از امر من پیدا و ناپیدا است و زبانم به آن گویا نشد و مشمول
درخواست من نگردید ولی تو آن را بهتر از من می دانی پس بر محمد و آل محمد
درود فرست و آن را برایم اصلاح کن و آسان گردان ای پروردگار جهانیان.
«پروردگارا ما اگر فراموش کردیم یا خطا نمودیم ما را مؤاخذه نکن! پروردگارا بار
سنگین به دوش ما قرار نده چنانکه بر کسان پیش از ما قرار دادی، پروردگارا ما
را مجازات‌هایی که طاقت آن را نداریم برای ما مقرر نفرما و ما را ببخش و گناهان
ما را ببوشان و مشمول رحمت خود قرار ده! تو مولی و سرپرست مایی پس ما را
بر جمعیت کافران پیروز گردان!»^۱ پروردگارا تو را چه می شود که هر که را حقی بر
من است به رحمت خود از من راضی کنی و مرا وارد بهشت گردانی و گناهانم
را بیامیزی، زیرا که آمرزش تو برای خطاکاران است و من از آن جمله ام پس ای
پروردگار عالمیان خطای مرا بیامرز! خدایا تو نسبت به گنهکاران شکیبایی و از

خطا کاران می‌گذری درحالی که منم بنده خطا کار و گنه‌کار، غمزده، بدبختی که گناهانم مرا به درد آورده و خطاهایم بر من سنگینی می‌کند و پیشگیرنده و بخشنده‌ای جز تو ای صاحب جلال و اکرام نیافتم!

خدایا دنیا مرا به بردگی و خدمت فراخوانده و من مابین پرده پوشیهای او سرگردانم! پس ای خدایی که خیراندك را شمرده و تقدیر کند و از گناه زیاد پس از پوشاندن آن درگذرد، طاعت اندك مرا دوچندان کن و بپذیر و نافرمانی فراوان مرا ببخش و بیا مرزا! زیرا که گناه بزرگ جز بزرگ نبخشد ای مهربان‌ترین مهربانان!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَعِنِّيْ عَلٰی صَلَاةِ اللَّيْلِ وَ صِيَامِ النَّهَارِ وَ اَرْزُقْنِيْ
مِنَ الْوَرَعِ مَا يَحْجِزُنِيْ عَنْ مَعَاصِيكَ وَ اجْعَلْ عِبَادَاتِيْ لَكَ اَيَّامَ حَيَاتِيْ وَ اسْتَغْمِلْنِيْ اَيَّامَ
عُمْرِيْ بِعَمَلٍ تَرْضٰى بِهِ عَنِّيْ وَ زَوِّدْنِيْ مِنَ الدُّنْيَا التَّقْوٰى وَ اجْعَلْ لِيْ فِيْ لِقَائِكَ خَلْفًا مِنْ
جَمِيعِ الدُّنْيَا وَ اجْعَلْ مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِيْ دَرَكًا لِّمَا مَضٰى مِنْ اَجَلِيْ اَيَّقِنْتُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِيْنَ فِيْ مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَشَدُّ الْمُعَاقِبِيْنَ فِيْ مَوْضِعِ الْيَكَالِ وَ التَّقِيْمَةِ وَ اَعْظَمُ
الْمُنْتَجِرِيْنَ فِيْ مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةِ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعٌ مَّدْحَتِيْ وَ اَجِبْ يَا رَحِيْمٌ دَعْوَتِيْ
وَ اَقِلْ يَا غَفُوْرُ عَشْرَتِيْ فَكَمْ يَا اِلٰهِيْ مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا وَ غَمْرَةٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَ عَشْرَةٍ قَدْ
اَقْلَعْتَهَا وَ رَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَ حَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدَانَا لِهٰذَا وَ مَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ. اَللّٰهُمَّ وَاِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَ كُنِيَ بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِيْ بِاَنِّيْ اَشْهَدُ
اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّيْ وَ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُكَ نَبِيِّيْ وَ اِنَّ الدِّيْنَ الَّذِيْ
شَرَعْتَ لَهُ دِيْنِيْ وَ اَنَّ الْكِتَابَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَ عَلَيْهِ كِتَابِيْ وَ اَنَّ عَلِيَّ بْنَ اِبِيْ طَالِبٍ اِمَامِيْ
وَ اَنَّ الْاِمَّةَ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ اٰمَنَتِيْ.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا بر نماز شب و روزه داری روز یاری کن و پرهیزکاری را در حدی که مرا از نافرمانیهای تو بازدارد نصیبم فرما و

عبادات مرا برای خودت در ایام زندگیم قرار ده و مدت عمرم مرا به عملی وادار که باعث رضایت تواز من باشد و تقوا را توشه راه من از دنیا قرار ده و از تمام دنیا در قیامت آن را جایگزین قرار ده و باقیمانده عمر مرا جبران کننده گذشته گردان! چرا که من یقین دارم تو مهربان ترین مهربانان در جایگاه عفو و بخشش و سخت ترین مجازات کنندگان در مقام عقوبت و انتقام و بزرگترین جبارانی در موضع کبرپائی و عظمت، هستی! پس ای خدای شنوا سپاس مرا بپذیر و دعایم را اجابت کن ای بخشاینده! و از لغزشم در گذرای آمرزنده! پس خدایا! چه بسیار غمها که بر طرف کرده ای و اندوه ها که زایل نموده ای و لغزشی که بخشیده ای و رحمتی که بین خلق خود منتشر کرده ای و زنجیر بلایی که گشوده ای! سپاس خدایی را که ما را بر این راهنمایی کرد در حالی که ما اگر خداوند هدایتیمان نکرده بود، نمی توانستیم هدایت شویم!

خداوندا من تو را گواه می گیرم و گواهی تو بس است، پس مرا گواه باش که گواهی می دهم، تو آن خدایی که جز تو پروردگار من معبودی نیست و اینکه محمد فرستاده تو، پیامبر من است و دین همان است که تو آن را آیین من قرار دادی و کتابی را که تو آن را به پیامبر نازل کردی کتاب من است و علی بن ابی طالب و امامان از آل محمد، درود تو بر او و برایشان باد. امامان من هستند.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُشْهِدُكَ وَ کَفِّ بِکَ شَهِیدَا فَا شْهَدْ لِیْ بِاَنَّکَ اَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَیْ لَاخِیْرُکَ لَکَ الْحَمْدُ یَنْعَمْتُکَ ثُبَّتِ الصَّالِحَاتُ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللهِ وَ یَحْمَدُهُ وَ تَبَارَکَ اللهُ وَ تَعَالٰی وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَ مَلْجَاً وَ لَا مُنْجٰی مِنْ اللّٰهِ اِلَّا اِلَیْهِ عَدَدَ الشَّفَعِ وَ الْوَسْرِ کَلِمَاتِ رَبِّی الطَّیِّبَاتِ الْمُبَارَکَاتِ صَدَقَ اللهُ وَ بَلَغَ الْمُرْسَلُونَ وَ نَحْنُ عَلٰی ذٰلِکَ مِنَ الشَّاهِدِیْنَ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلِ النُّورَ فِیْ بَصْرِی وَ

التَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَمِنْ طَيِّبِ رِزْقِكَ الْحَلَالَ غَيْرِ
 مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَعِيْشَةِ مَعِيْشَةً اُقْوِيْ بِهَا عَلَى جَمِيْعِ
 حَاجَاتِيْ وَاتَّوَسَّلُ بِهَا فِي الْحَيَاةِ اِلَى اٰخِرَتِيْ مِنْ غَيْرِ اَنْ تُثْرِفَنِيْ فِيْهَا فَاسْقُ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ سَيِّبِ فَضْلِكَ نِعْمَةً مِنْكَ سَابِغَةً وَعَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا تُشْغَلْنِيْ فِيْهَا عَنْ شُكْرِ
 نِعْمَتِكَ عَلَيَّ بِاِكْثَارٍ مِنْهَا فَتُلْهِبَنِيْ عَجَائِبَ بَهْجَتِهِ وَتُفْتِنَنِيْ زَهْرَاتِ زِينَتِهِ وَلَا يَافِلَالِ
 مِنْهَا فَيَقْصِرَ بَعْمَلِيْ كَدَّهُ وَيَمْلَأْ صَدْرِيْ هَمَّهُ بَلْ اَعْطِنِيْ مِنْ ذَالِكَ غِنًى عَنْ شَرَارِ خَلْقِكَ
 وَبَلَاغًا اَنَا لِبِهِ رِضْوَانِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

خدایا من تو را گواه می گیرم و توتنها برای گواهی کفایت می کنی پس گواه
 من باش که تو منعم منی نه دیگری، سپاس تو را به خاطر نعمت که متمم
 شایستگیهاست، هیچ معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگتر و منزه است و او
 را ستایش می کنم و مبارک است خدای تعالی و هیچ نیرو و توانای جز خدای
 بلند پایه عظیم را نیست و پناه و راه نجاتی از عذاب خدا نیست مگر به درگاه او
 به شمار زوج و طاق و شمار کلمات پروردگارم؛ کلمات پاکیزه مبارک! خداوند
 راست گفته و سفیرانش ابلاغ کرده اند و ما بر آن گواهیم.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و روشنایی را در چشمم و خیرخواهی
 را در سینه ام و یاد خودت را شبانه روز بر زبانم و روزی حلال بی مت و بی خطر را
 نصیبم گردانی! خداوند بهترین زندگی را از تو درخواست دارم، زندگی که بر تمام
 نیازمندیهایم تقویت کند و آن را در این زندگی وسیله آخرتم قرار دهم، بدون آنکه
 مرا مُتَرَف سازی تا شقاوتمند گردم و از فضل فراوانت بر من نعمت زیاد و عطای
 بی مت ارزانی بداری! و مرا از شکر نعمت به خاطر فراوانی آن بازدار! که مرا
 شگفتیهای آن سرگرم کند و جلوه های زیور آن فریب دهد، و نه به کم دادن آن،

تا عملم از پس رنج آن نیاید و دلم پراز غم آن باشد بلکه بقدری از دنیا مرحمت کن که از بدان خلقت بی نیاز باشم و به رضوانت برسم ای مهربان‌ترین مهربانان.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الدُّنْیَا وَ شَرِّ اَهْلِهَا وَ شَرِّ مَا فِیْهَا وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْیَا عَلَیَّ سِجْنًا وَ لَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا لِیْ حُزْنًا اَجْزَنِ مِنْ فِتْنَتِهَا وَ اجْعَلْ عَمَلِیْ فِیْهَا مَقْبُوْلًا وَ سَعِیْ فِیْهَا مَشْكُوْرًا حَتّٰی اَصِلَّ بِذٰلِكَ اِلٰی دَارِ الْحَیٰوٰنِ وَ مَسَاكِنِ الْاٰخِیَارِ. اَللّٰهُمَّ وَ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَرْهَا وَ لَزْهَآ وَ سَطَوَاتِ سُلْطٰنِهَا وَ مِنْ شَرِّ شِیْطٰنِهَا وَ بَغِیِّ مَنْ بَغِیَّ عَلَیَّ فِیْهَا فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اعِصْمْنِیْ بِالسَّكِیْنَةِ وَ الْبِسْنِیْ دِرْعَكَ الْحَصِیْنَةِ وَ اجْعَلْنِیْ فِی سِرِّكَ الْوَاقِی وَ اَصْلِحْ لِیْ حَالِی وَ بَارِكْ لِیْ فِیْ اَهْلِیْ وَ وَلَدِیْ وَ مَالِی. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ ظَهِّرْ قَلْبِیْ وَ جَسَدِیْ وَ زَكِّ عَمَلِیْ وَ اقْبَلْ سَعِیْ وَ اجْعَلْ مَا عِنْدَكَ خَیْرًا لِیْ سَیِّدِیْ اَنَا مِنْ حُبِّكَ جَائِعٌ لَا اَشْبَعُ اَنَا مِنْ حُبِّكَ ظَمْآنٌ لَا اَزْوٰی وَ اَشْوَقَاةٌ اِلٰی مَا یُرٰنِیْ وَ لَا اَرٰهُ یَا حَبِیْبَ مَنْ تَحَبَّبَ اِلَیْهِ یَا قُوَّةَ عَیْنٍ مَنْ لَا ذِیَّهَ وَ اِنْقَطَعَ اِلَیْهِ قَدْ تَرٰی وَ خَدَقِیْ مِنَ الْاَدَمِیِّیْنَ وَ وَخَشْتِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اعْفِرْ لِیْ وَ اَنْسَ وَخَشْتِیْ وَ اَرْحَمْ وَ خَدَقِیْ وَ غُرَبْتِی. اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَالِمٌ بِحَوَاجِّیْ غَیْرِ مُعَلِّمٌ وَ اَسِیْعُ لَهَا غَیْرُ مُتَكَلِّفٍ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ افْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّیْ مِنْ اَمْرِ دُنْیَایْ وَ اٰخِرَتِیْ اَللّٰهُمَّ عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلِیْ خَسِرَ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ یَا اَهْلَ التَّقْوٰی وَ اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ.

خداوندا از شر دنیا و اهل دنیا و شر آنچه در آن است به تو پناه می‌برم، نه دنیا را زندان من قرار ده و نه جدایی از آن را غم من، مرا از فتنه آن پناه ده! عملم را در آن مقبول و سعیم را در آن مشکور گردان تا بدان وسیله به سرای زندگی و جای سکونت خوبان برسم. خدایا من از لغزش و لرزش دنیا و حملات سلطه آن و از شر شیطانها و ستم ستمکاران بر من در آن به تو پناه می‌برم! پس بر محمد و آلش درود فرست و مرا با آرامش نگهدار و زره محکمت را پوشش من گردان و مرا

در پرده نگهدارنده ات وارد کن و حال مرا اصلاح فرما و برایم در خانواده، فرزند و مالم برکت عطا کن!

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و دل و پیکرم را پاک و عملم را پاکیزه و سعیم را پذیرا باش! و آنچه در نزد تو است برایم خیر گردان! ای آقای من! من از محبت تو گرسنه سیر نشدنی و تشنه سیراب نگشتیم. چه مشتاقم به آنچه مرا ببیند و من او را نبینم! ای دوست کسی که اظهار محبت او را کند! ای نور چشم کسی که به او پناه ببرد و از دیگران ببرد! تو تنهایی مرا از آدمیان و وحشتم را شاهی! پس بر محمد و آلش درود و رحمت فرست و مرا بیامرز و وحشتم را همدم باش و به تنهایی و غربتم ترخم کن!

خداوندا تو بدون گفتن کسی حوائج مرا می دانی و بدون زحمت به آنها احاطه داری پس بر محمد و آلش درود فرست و با من چنان کن که خود به امر دنیا و آخرتم بهتر از من آگاهی! خدایا! گناه بنده ات بزرگ است پس باید عفو از جانب تو نیکو باشد ای اهل تقوا و آمرزش!

اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِيْ وَ تَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِيْ وَ صَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِيْ وَ سَتْرَكَ عَلٰى قَبِيْحِ عَمَلِيْ وَ حِلْمَكَ عَنْ كَبِيْرِ جُرْمِيْ عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَ عَمْدِيْ اَظْمَعْنِيْ فِيْ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِيْ رَزَقْتَنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ اَرَيْتَنِيْ مِنْ قُدْرَتِكَ وَ عَرَفْتَنِيْ مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوْكَ اَمِيْنَا وَ اَسْأَلَكَ مُسْتَأْنَسًا لِاخَائِفَا وَ لِاَوْجِلًا مُدِلًّا عَلَيْنِكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيْهِ اِلَيْكَ. فَاِنْ اَبْطَأَ عَنِّيْ عَتَبْتُ عَلَيْكَ بِجَهْلِيْ وَ لَعَلَّ الَّذِيْ اَبْطَأَ عَنِّيْ هُوَ خَيْرٌ لِّيْ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُوْر فَلَمْ اَرْمَوْلاً كَرِيْمًا اَصْبَرَ عَلٰى عِبْدٍ لِّسَمِّ مِنْكَ عَلٰى يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُوْنِيْ فَاُوَلِيْ عَنْكَ وَ تَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاتَبَغَّضْ اِلَيْكَ وَ تَتَوَدَّدُ اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَانْ لِيْ التَّطَوُّلُ عَلَيْنِكَ وَ لَمْ يَنْتَعِكْ ذَالِكَ مِنْ رَحْمَةٍ لِّيْ وَ الْاِحْسَانِ اِلَيَّ وَ التَّفَضُّلِ عَلٰى جُودِكَ وَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ عَالِمِ الْغَيْبِ بِسْمِ مَنْ لَيْسَ فِي
وَحْدَانِيَّتِهِ شَكٌّ وَلَا رَيْبٌ بِسْمِ مَنْ لَأَقُوتَ عَلَيْهِ وَلَا رَغْبَةُ إِلَّا إِلَيْهِ بِسْمِ الْمَعْلُومِ غَيْرِ
الْمَحْدُودِ وَالْمَعْرُوفِ غَيْرِ الْمَوْصُوفِ بِسْمِ مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا بِسْمِ مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى
بِسْمِ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ بِسْمِ الْجَلِيلِ الْأَجَلِّ. بِسْمِ الْمُخْمُودِ غَيْرِ الْمَحْدُودِ الْمُسْتَحَقِّ لِهَذَا عَلَى

السَّراءِ وَالضَّرَّاءِ بِسْمِ الْمَذْكُورِ فِي السَّيِّدَةِ وَالرَّخَاءِ بِسْمِ الْمُتَّهِمِينَ الْجَبَّارِ بِسْمِ الْحَتَّانِ الْمُتَّانِ بِسْمِ الْعَزِيزِ مِنْ غَيْرِ تَعَزُّزٍ وَالْقَدِيرِ مِنْ غَيْرِ تَقْدِيرٍ بِسْمِ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزُولُ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ.

به نام خداوند بخشایشگر مهربان، به نام خدا، به نام خدا به نام دانای غیب، به نام کسی که در یکتائیش شک و تردیدی نیست به نام کسی که فوت و رغبتی جز به سوی او نباشد. به نام او که معلوم نامحدود و معروف غیرقابل وصف است به نام آن که بمیراند و زنده کند. به نام کسی که آخرت و دنیا از آن اوست، به نام خداوند مقتدر مقتدرتر، بزرگ بزرگتر! به نام خداوند ستوده نامحدود که سزاوار هر دو در آسایش و تنگنا است، به نام آنکه در سختی و آسانی یاد شود، به نام امانبخش، با قدرت، به نام خداوند مهربان نعمت بخش، به نام عزتمندی که کسب عزت نکند و مقتدری که کسب قدرت ننماید! بنام کسی که همواره هست و زوال ناپذیر است، به نام خدایی که معبودی جز او نیست، زنده پاینده ای است که خواب سبک و سنگین او را نگیرد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْلِحْ لِي قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْحَمْنِي عِنْدَ الْمَوْتِ وَاعْفُ عَنِّي بَعْدَ الْمَوْتِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْطُظْ عَنَّا أَوْزَارَنَا بِالرَّحْمَةِ وَارْجِعْ بِمَشِيَّتِنَا إِلَى التَّوْبَةِ. اللَّهُمَّ إِنَّ دُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَجَلَّتْ عَنِ الصِّفَةِ وَإِنَّمَا صَغِيرَةٌ فِي جَنْبِ عَفْوِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ إِنَّ كُنْتُ ابْتَلَيْتَنِي فَصَبِّرْنِي وَالْعَافِيَةَ أَحَبُّ إِلَيَّ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَسِّنْ ظَنِّي بِكَ وَحَقِّقْهُ وَبَصِّرْ فِعْلِي وَاعْظِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُجَاوِزْنِي بِسُوءِ عَمَلِي فَتُهْلِكَنِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاتِ مَنْ أَذْنَبَ وَ قَصَرَ وَعَانَدَ وَ أَتَاكَ عَائِذَا بِفَضْلِكَ هَارِبًا مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزًا مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّي وَالْجُلْدَ بَارِدًا وَ النَّفْسَ دَائِرًا

وَاللِّسَانُ مُنطِقٌ وَالصُّحُفُ مُنْشَرَةٌ وَالْأَقْلَامُ جَارِيَةٌ وَالتَّوْبَةُ مَقْبُولَةٌ وَالتَّضَرُّعُ مَرْجُوعٌ قَبْلَ أَنْ لَا أَقْدِرَ عَلَى اسْتِغْفَارِكَ حِينَ يَفْنَى الْأَجَلُ وَيَنْقَطِعُ الْعَمَلُ.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا پیش از مرگ اصلاح کن و در وقت مرگ ترحم فرما و پس از مرگ بیا مرز! خدایا بر محمد و آلش درود فرست و گناهان ما را بریز و مشیت ما را به توبه بازگردان! خدایا گناهان من فراوان و از وصف بالاتر، اما در جنب بخشش تو کوچک است، پس بر محمد و آلش درود فرست و از من درگذر! خدایا اگر مرا مبتلا کردی استقامتم ده ولی عافیت برای من محبوب تر است. خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا به خود خوش گمان کن و عمل مرا با بصیرت قرار ده! و از عفو تو به مقدار آرزویم عطا کن و به خاطر عمل بدم مجازاتم نکن که هلاکم می کند، زیرا که کرم تو بزرگتر از مجازات کسی است که گناه کرده و کوتاهی و عناد ورزیده است و به فضل تو پناه آورده و از عذاب توبه سوی توفرار کرده به امید اجرای وعده گذشت توبه کسی که به تو خوش گمان است!

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا بیا مرز! درحالی که پوست (بدن) سرد، نفس در گردش و زبان گویا و نام اعمال گشوده و قلمها روان و توبه پذیرفته و تضرع امیدبخش است پیش از آنکه به وقت پایان عمر قادر بر طلب آمرزش نباشم و گسستن رشته عمل فرا رسد.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهٖ وَتَوَلَّنَا وَلا تَوَلَّنَا غَيْرَكَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِسْتِغْفَارًا لَا يَقْدِرُ قَدْرُهُ وَلا يَنْظُرُ اَمَدُهُ اِلَّا اللهُ الْمُسْتَغْفِرُ بِهِ وَلا يَدْرِى مَا وَّرَاءُ وَلا وَّرَاءَ مَا وَّرَاءُ وَ الْمُرَادُ بِهِ اَحَدٌ سِوَاهُ. اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتِكَ مِنْ نَفْسِى ثُمَّ اَخْلَفْتُكَ وَ اَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تُبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عَدْتُ فِيْهِ وَ اَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ اَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ ثُمَّ خَالَطَنِى فِيْهِ مَا لَيْسَ

لَكَ وَ اسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ ثُمَّ قَوَّيْتُ بِهَا عَلَيَّ مَعْصِيَتِكَ.

خدایا بر محمد و آلش درود فرست و خودت ما را سرپرستی کن نه دیگران! استغفار می‌کنم استغفاری که اندازه و مدت آن را جز خدایی که به درگاهش استغفار کنند و ورای آن و ورای ورایش و مقصد آن را کسی جز او نداند. خداوند! به خاطر وعده‌ای که تو را دادم سپس خلف وعده کردم استغفار می‌کنم و به خاطر توبه‌ای که به درگاهت نمودم سپس بازگشتم استغفار می‌کنم و به خاطر هر کار نیکی که به قصد ذات مقدس تو انجام دادم سپس چیزی جز رضای تو را مخلوط کردم استغفار می‌کنم و برای هر نعمتی که به من دادی سپس با آن بر نافرمانی تو نیرو گرفته‌ام، استغفار می‌کنم!

۹- امام صادق علیه السلام فرمود شیوه رسول خدا صلی الله علیه و آله چنان بود که چون ماه رمضان داخل می‌شد، می‌گفت:

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَتْ فِيْهِ الْقُرْآنُ وَ جَعَلْتَهُ بَيْنَاتٍ مِّنْ الْهُدٰى وَ الْفُرْقَانِ. اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِيْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَ صَلَاتِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا.^۱

خداوند! ماه رمضان وارد شد، خدایا! ای پروردگار ماه رمضان که قرآن را در آن نازل کردی و آن را نشانه‌های آشکاری از هدایت و جداسازی بین حق و باطل قراردادی! خداوند! در ماه رمضان بر ما مبارك گردان و ما را بر روزه‌داری آن و نمازش یاری کن و از ما بپذیر!

۱۰- امام صادق علیه السلام هر شب از دهه آخر ماه رمضان این دعا را می‌خواند:

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۲۰۶.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ» فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ خَصَّصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ. اَللّٰهُمَّ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ اِنْقَضَتْ وَلِيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّعْتَ وَقَدْ صِرْتُ يَا اِلهِي مِنْهُ اِلَى مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَ اَحْصَى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ فَاَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُتَقَرَّبُونَ وَ اَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُثَبِّتَ رِقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ كَرَمِكَ وَ تَتَقَبَّلَ تَقَرُّبِي وَ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَمُنَّ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ^۱.

ای خدایی که در کتابی که فرو فرستاده ای فرموده ای: «ماه رمضان، ماهی که قرآن در آن نازل شده برای هدایت مردم با نشانه ها و سنجش حق و باطل»^۲ و حرمت رمضان را به خاطر نزول قرآن در آن بزرگ داشتی و آن را به وسیله شب قدر تخصیص دادی و آن شب را بهتراز هزار ماه قرار دادی.

خدایا اینک ماه رمضان و شبهایش پایان یافته و سپری شده و من خدایا در آن چنان شدم که توبهتراز من می دانی و از همه خلق به شمار آن آگاه تری! از تو درخواست می کنم به آنچه فرشتگان مقرب و پیامبران مُرسل و بندگان صالحت درخواست کردند، اینکه بر محمد و آل محمد درود فرستی و مرا از آتش دوزخ آزاد و به رحمت خود وارد بهشت سازی و به عفو و کرمت بر من تفضل کنی و تقرب مرا بپذیری و دعایم را مستجاب کنی و با ایمنی از هرهراسی در روز قیامت که برای روز رستاخیز آماده کرده ای بر من منت گذاری!

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۲۵۵.

۲. بقره، ۱۸۵.

إلهي وَاعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ أَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ
لِيَالِيهِ وَلَكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا
لِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي! أَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ
عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَأَزِدْ عَنِّي رِضًى وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَبَيْنَ الْآنِ فَارْضَ عَنِّي يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ
أَيُّ مُلْكَيْنِ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عليه السلام يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عليه السلام أَيُّ مُفَرِّجِ
يَعْقُوبَ عليه السلام أَيُّ مُنْقِصِ غَمِّ يُوسُفَ عليه السلام صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ.

خداوند! به ذات کریمت و به جلالت بزرگت پناه می‌برم که روز و شبهای
رمضان بگذرد و مرا نزد تو پیامد یا گناهی باشد که بدان وسیله مرا مؤاخذه
کنی یا خطایی که بخواهی از من قصاص گیری، آن را بر من نبخشی! سرورم،
سرورم! ای آقای من! ای خدایی که معبودی جز تو نیست درخواست دارم، چون
معبودی جز تو نیست اگر تو در این ماه از من راضی هستی پس به رضایتت
بر من بیافزا و اگر ناراضی هستی، هم اکنون از من راضی شو، ای مهربان‌ترین
مهربانان! ای خدا! ای یگانه، ای بی‌نیاز، ای که نژاده و زاییده نیست و کسی
هم‌تای او نباشد!

ای نرم‌کننده آهن برای داوود عليه السلام ای برطرف‌کننده اندوه و غم بزرگ از
ایوب عليه السلام، ای گشاینده گرفتاری یعقوب عليه السلام و ای زاینده غم یوسف عليه السلام! بر
محمد و آل محمد درود فرست چنانکه خود شایسته‌ای بر همه ایشان درود و رحمت
فرستی و با من چنان کنی که خود شایسته‌ای نه آن‌طور که من لایقم.

۱۱- حماد بن عثمان می‌گوید: شب بیست و یکم ماه رمضان خدمت امام

صادق علیه السلام رسیدم، فرمود: حماد! غسل کرده‌ای؟ گفتم: آری فدایت شوم! پس حصیری خواست سپس فرمود: نزد من بیا! پس نماز خواند و همچنان نماز می‌خواند، من هم در کنار او می‌خواندم تا از همه نمازهایمان فارغ شدیم. شروع کرد به دعا خواندن، من هم آمین می‌گفتم تا این که فجر طلوع کرد، اذان و اقامه گفت و یکی از غلامانش را صدا زد، ما هم پشت سر او ایستادیم، نماز صبح را با ما خواند، در رکعت اول سوره فاتحه و قدر و در رکعت دوم فاتحه الکتاب و قل هو الله احد را قرائت کرد همین که از تسبیح، تقدیس و تحمید و ثنای خدای تعالی و درود بر رسول خدا و دعای برای همه زن و مرد مؤمن و مسلمان از اولین و آخرین فارغ شدیم سربه سجده گذاشت، من تا مدت زیادی جز نفس طولانی چیزی نمی‌شنیدم آنگاه شنیدم که می‌گفت:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُقَلِّبُ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ بِإِلَاحَاجَةٍ فِيكَ إِلَيْهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَيَّانُ الدِّينِ وَجَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجَرِّئُ الْمَاءِ فِي الصَّخَرَةِ الصَّمَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجَرِّئُ الْمَاءِ فِي النَّبَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكُونُ طَعْمِ الثَّمَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي عَدَدِ الْقَطْرِ وَمَا تَحْمِلُهُ السَّحَابُ^۱.

هیچ قابل پرستشی جز تونیست ای دگرگون کننده دلها و دیده‌ها، معبودی جز تونیست، ای آفریننده خلق بدون اینکه تورا نیازی به آنها باشد. معبودی جز تونیست ای پدیدآورنده خلق بدون اینکه چیزی از ملک تو کم شود، معبودی جز تونیست ای برانگیزنده اهل گور! معبودی جز تونیست ای تدبیرکننده امور! معبودی جز تونیست ای پاداش دهنده روز جزا! و جبار جباران! و معبودی جز

تون نیست ای جاری کننده آب در سنگ سخت! معبودی جز تون نیست ای روان کننده آب در گیاهان! معبودی جز تون نیست ای به وجود آورنده طعم میوه‌ها! معبودی جز تون نیست ای شمارنده عدد قطره‌های باران و آنچه را که ابرها حاملند!

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي عَدَدَ مَا تَجْرِي بِهِ الرِّيحُ فِي الْهَوَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي مَا يَدْبُ فِي ظُلُمَاتِ الْبَحَارِ وَأَطْبَاقِ الثَّرَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ إِسْمٍ سَمَّاهُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَبِيٍّ أَوْ صِدِّيقٍ أَوْ شَهِيدٍ أَوْ أَحَدٍ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ بَرَكَاتُكَ وَ بِحَقِّهِمْ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ وَ أَنْلَقْتَهُمْ بِهِ فَضْلَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ أَلْدَاعِي إِلَيْكَ بِأَذْنِكَ وَ سِرَاجِكَ السَّاطِعِ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَ نُورًا إِسْتِضَاءَ بِهِ الْمُتَوَمِّنُونَ فَبَشِّرْنَا بِحَزِيلِ ثَوَابِكَ وَ أَنْذَرْنَا الْأَلِيمَ مِنْ عَذَابِكَ.

معبودی جز تون نیست ای حرکت دهنده بادهای در هوا! معبودی جز تون نیست ای شمارنده آنچه در دریاها از خشک و تراست! معبودی جز تون نیست ای شمارنده جنبندگان تاریکیهای دریاها و طبقات زمین! تورا به آن نامی که خود را نامیدی و در علم غیب مخصوص خود گرداندی و به هراسمی که فردی از خلق تو از پیامبر یا صدیق یا شهید یا یکی از فرشتگان خوانند، درخواست دارم و به آن نامت تورا می خوانم که هرگاه تورا به آن نام بخوانند، اجابت کنی و هرگاه به وسیله آن درخواست کنند عطا فرمایی! و تورا به حق خودت بر محمد و اهل بیتش درود و برکات تو برایشان باد! و به حق ایشان که بر خود واجب

شمردن و آنها را بدان جهت فضیلت داده‌ای درخواست دارم که بر محمد بنده و فرستاده‌ات که به اذن تو مردم را به درگاهت فرامی خواند و چراغ روشننگر تو در بین بندگان در روی زمین و آسمان بود، درود فرستی که او را رحمت برای جهانیان قرار دادی و نوری که بدان وسیله مؤمنان کسب نور کردند و او به پادشاه فراوان تو ما را بشارت و از عذاب دردناکت ما را بیم داد.

أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ الْحَقِّ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا ذَائِقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ الْغَدَاةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ وَ سَائِلِيكَ نَصِيباً وَ أَنْ تُثَنَّنَ عَلَيَّ بِفِكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَ أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَ مَا لَمْ أَسْأَلُكَ مِنْ عَظِيمِ جَلَالِكَ مَا لَوْ عَلَّمْتَهُ لَسَأَلْتُكَ بِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِمَرْجٍ مَنْ يَفْرَجِهِ فَرَجٌ أَوْلِيَائِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ بِهِ تُبِيدُ الظَّالِمِينَ وَ تَهْلِكُهُمْ عَجَلٌ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ أَعْطِنِي سُؤْلِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ لِعَاجِلِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ أَقْلَنِي عَشْرَتِي وَ أَقْلِبْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي يَا خَالِقِي وَ يَا رَازِقِي وَ يَا بَاعِثِي وَ يَا مُخَيِّ عِظَامِي وَ هِيَ رَمِيمٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

گواهی می‌دهم که او از جانب توبه حق آمده بود و فرستادگان تو را تصدیق کرد و گواهی می‌دهم که تکذیب‌کنندگان او چشندگان عذاب دردناکند. درخواست دارم ای خدا، ای خدا، ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای آقای من، ای سرورم، ای آقا! ای مولای من، ای مولای من، ای مولای من! درخواست دارم که همین بامداد بر محمد و آلش درود فرستی و مرا از پربهره‌ترین بندگان و

درخواست کنندگان قرار دهی و به آزاد کردن از آتش دوزخ بر من منت گذاری، ای مهربان ترین مهربانان. و از درگاه تو همه آنچه را که درخواست کردم و نکردم از جلال عظیمت که اگر می دانستم هر آینه درخواست می کردم این که بر محمد و اهل بیتش درود فرستی و فرج کسی را اعلام کنی که فرج اولیا و برگزیدگان از خلق توبه فرج او بستگی دارد و به وسیله او ستمگران را نابود و هلاک می کنی، آن را تعجیل کن ای پروردگار عالمیان! و درخواست مرا ای صاحب جلال و اکرام در تمام موارد خواسته ام برای دنیا و آخرت، عطا فرما! ای کسی که از رگ گردن به من نزدیکی لغزش مرا ببخش و به برآوردن حاجتم عطف توجه کن ای آفریدگار من، ای روزی دهنده من، ای برانگیزنده من، و ای زنده کننده استخوانهای پوسیده ام بر محمد و آل محمد درود فرست و دعای مرا اجابت کن ای مهربان ترین مهربانان.

چون فارغ شد سرش را بلند کرد، گفتم: فدایت شوم! شنیدم که شما فرج کسی را درخواست می کردی که فرج برگزیدگان و اولیای خدا به فرج اوست، آیا او تو خود نیستی؟ فرمود: نه، بلکه او قائم آل محمد علیه السلام است.

گفتم: آیا برای خروج او نشانه ای است؟ فرمود: آری آفتاب گرفتگی در وقت طلوع آن بقدر دو سوم ساعتی از روز رفته و ماه گرفتگی در بیست و سوم ماه و فتنه ای که سایه بلا بر سراسر اهل مصر می افتد و قطع شدن آب رود نیل. آنچه را که گفتم حفظ کن و امر صاحب را شب و روز منتظر باش، زیرا که خداوند هر روز در کاری است که هیچ کاری او را از کار دیگر باز نمی دارد، آری او خداوند پروردگار جهانیان است و به وسیله او، اولیایش نگهداری می شوند و آنان از وی هراس دارند.

دعادرروزعید فطر

امام صادق علیه السلام فرمود: «چون به نماز ایستادی، روبه قبله کن و تکبیر بگو و بگو: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ اَتَيْتُكَ وَاِفِداً اِلَيْكَ مُتَاوِیاً مِنْ ذُنُوْبِیْ اِلَيْكَ زَائِراً وَحَقُّ الزَّائِرِ عَلَی الْمُرُوْرِ التُّحْفَةُ فَاجْعَلْ تُحْفَتِیْ مِنْكَ وَتُحْفَتُكَ لِیْ رِضا وَالحُجَّةَ.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ ثُمَّ اَنْزَلْتَ فِیْهِ الْقُرْآنَ اَی رَبِّ وَجَعَلْتَ فِیْهِ لَیْلَةً خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَیْ بِصِیامِهِ وَ قِیامِهِ فِیما مَنَنْتَ عَلَیْ فَتَمِّمْ عَلَیْ مِنْكَ وَرَحْمَتِكَ.^۱

خدایا من بنده تو و فرزند دو بنده توام از عذاب توبه درگاه توفرار کرده ام و به آستان تو آمده ام، از شرگناهمم به تو پناه آورده ام، من به دیدار تو آمده ام و دیدار کننده بردیدار شد حق مرحمتی دارد، مرحمتی مرا و تحفه و هدیه ات را به من رضا و بهشت خودت قرار ده! خداوندا تو مرحمت ماه رمضان را بزرگ داشتی سپس قرآن را در آن نازل کردی، ای پروردگارا شبی را در آن ماه قرار دادی، بهتراز هزار ماه وانگهی با روزه داری و شب زنده داریش ضمن منتهایی که بر من نهادی، منت گذاردی، پس منت و رحمت خود را بر من کامل و تمام گردان!

اَی رَبِّ اِنَّ لَكَ فِیْهِ عُتْقاً فَإِنْ كُنْتُ بِمَنْ اِعْتَقْتَنیْ فِیْهِ فَتَمِّمْ عَلَیْ وَلَا تَزِدْنِیْ فِیْ ذَنْبٍ مَا اَبْقَيْتَنیْ وَ اِنْ لَمْ تَكُنْ فَعَلْتَ یَا رَبِّ لِصَغَفِ عَمَلٍ اَوْ لِعَظَمِ ذَنْبٍ فَبِكَرَمِكَ وَ فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ كِتَابِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ فِیْهِ فِیْ شَهْرِ رَمَضانَ لَیْلَةً الْقَدْرِ وَ ما اَنْزَلْتَ فِیْها وَ حُرْمَةَ مَنْ عَظَّمْتَ فِیْها وَ بِمُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ وَ صَلَوَاتُكَ وَ بِكَ یَا اَللهُ اَتَوَجَّهُ

إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَبِمَنْ بَعْدَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَتَوَجَّهُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ. يَا اللَّهُ اعْتِقْنِي
فِيمَنْ أَعْتَقْتَ السَّاعَةَ بِمُحَمَّدٍ عليه السلام.

پروردگارا! تو را در این روز آزاد شدگانی از آتش جهنم است، اگر مرا هم در بین
آن ها آزاد کرده ای پس بر من (لطف خود را) تمام کن و مرا تا زنده ام در گناه باقی
نگذار! و اگر آزادم نکرده ای، پروردگارا به خاطر ضعف عملم یا بزرگی گناهم به
کرم، فضل و رحمتت و به حق کتابت که آن را در میان رمضان شب قدر نازل
کرده و آن چه در آن فرستاده ای و به حرمت کسانی که در آن بزرگ شمرده ای و به
حق محمد و علی بر آن درود و رحمت باد و بحق خودت رو به درگاه تو آورده ام
به محمد و به کسانی که پس از او آمدند - درود خداوند بر او و ایشان باد - روی
دلَم را به وسیله شما به سوی خدا می کنم ای خدا مرا هم در جمع کسانی که هم
اکنون از آتش جهنم آزاد کرده ای، آزاد کن!

دعا در ماه ذی الحجه

۱- ابو حمزه ثمالی می گوید: امام صادق علیه السلام این دعا را از اوّل دهه ذیحجه تا
شامگاه عرفه بعد از نماز صبح و پیش از نماز مغرب می خواند:

اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى الْأَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَ رَحْمَتِكَ
فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَ أَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نِعْمَائِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَ الْعَفَافِ وَ الْغِنَى وَ الْعَمَلِ فِيهَا
بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُؤَضِّعُ كُلِّ شَكْوَى يَا سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى يَا
شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا
فِيهَا الْبَلَاءَ وَ تَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَ تُثَقِّبِنَا فِيهَا وَ تُعِينِنَا وَ تُؤَفِّقِنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ

رَبَّنَا وَتَرْضَىٰ وَ عَلَىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ أَهْلِ وَ لِيَّتِكَ.^۱

خدایا این ایامی است که بر سایر ایام سال فضیلت و شرف بخشیدی و مرا به لطف و رحمتت به درک آن نائل گردانیدی، پس برکات خود را بر ما نازل فرما و نعمتهایت را بر ما بگستر! خداوند از تومی خواهیم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و ما را به راه هدایت، پاکدامنی و بی نیازی از خلق راهنمایی کنی! و به عملی که موجب رضایت و خشنودی تو باشد.

خدایا ای که مرجع هر شکایت و شنوای هر راز و شاهد هر موجود و عالم هر سرّ نهانی از تو درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و ما را در این ایام از بلا نگهداری و دعای ما را مستجاب کنی و ما را قوت و یاری دهی و ای پروردگار در آن بر عملی که دوست داری و می پسندی و بر آنچه از طاعت خود و طاعت رسول و اهل ولایت فرض کرده‌ای، موفق بداری!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَهَبَ لَنَا فِیْهَا الرِّضَا اِنَّكَ سَمِیعُ الدُّعَا وَ لَا تَحْرِیْمُنَا خَیْرًا تُنْزِلُ فِیْهَا مِنَ السَّمَاءِ وَ طَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ یَا عَلَامَ الْغُیُوْبِ وَ اَوْجِبْ لَنَا فِیْهَا دَارَ الْخُلُوْدِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُشْرِكْ لَنَا فِیْهَا ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَ لَاهِمَا اِلَّا فَرَجْتَهُ وَ لَا دَیْنًا اِلَّا قَضَیْتَهُ وَ لَا غَایْبًا اِلَّا اَدَیْتَهُ وَ لَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا وَ یَسَّرْتَهَا اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ. اَللّٰهُمَّ یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ یَا رَبَّ الْاَرْضِیْنَ وَ السَّمٰوٰتِ یَا مَنْ لَا تَشْبَاهُ عَلَیْهِ الْاَصْوَاتُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنَا فِیْهَا مِنْ عَتَقَائِكَ وَ طَلَقَائِكَ مِنَ التَّارِ وَ الْفَائِزِیْنَ بِجَنَّتِكَ وَ التَّاجِیْنَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَ صَلِّیَ اللهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ اَجْمَعِیْنَ.

خداوند ای مهربان‌ترین مهربانان! از تو درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و در این ایام بر ما مقام تسلیم و رضا را عطا کنی، البته که تو شنوای دعای بندگانی، و از خیراتی که در این ماه از آسمان نازل می‌کنی محروم نگردانی! و از پلیدی گناهان پاک ساز، ای دانای غیبها! و در این ایام سرای جاودانگی بهشت را بر ما مقرر فرما!

خدایا بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست، در این ماه هیچ گناهی را بر ما فرو نگذار مگر ببخشی و هیچ غمی را مگر برطرف سازی و هیچ قرضی را مگر ادا کنی و هیچ غایبی (مسافری) را مگر بازگردانی! و هیچ حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را مگر برآورده سازی و مشکل آنها را سهل و آسان گردانی! زیرا که تو بر هر چیزی توانایی!

خداوند ای دانای اسرار نهان! ای ترحم کننده بر چشمهای گریان، ای مستجاب کننده دعاها، ای پروردگار (طبقات) زمین و آسمانها! ای آنکه صداهای خلق بر تو مُشْتَبِه نگردد، بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست! و ما را از آزاد شدگان و رهایی یافتگان از آتش دوزخ و رستگاران به بهشت خود و نجات یافتگان از عذاب به رحمت خود قرار ده! ای مهربان‌ترین مهربانان و درود و رحمت خدا بر سرور ما محمد و آل او باد!

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «هیچ بنده‌ای نیست که به درگاه خدا در این مکان (مسجد الحرام) به گناهان خود اقرار کند، مگر خداوند او را بیامرزد، سپس بگوید: اللَّهُمَّ مِنْ قَبْلِكَ الرُّوحُ وَالْفَرْجُ وَالْعَافِيَةُ اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي وَاعْفُزْ لِي مَا أَظْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي وَخَفَى عَلَيَّ خَلْقِكَ.

سپس به رکن یمانی و رکنی که حجر (الاسود) در آن است رو و به آنجا ختم

کن و از دعا آنچه را که خواستی برای خود اختیار کن و از آتش دوزخ به خدا پناه ببر آنگاه بگو: «اللَّهُمَّ قِنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيهَا أَيْتَنِي»^۱.

خدایا! آسایش و گشایش و عافیت از جانب تو است، خداوند! عمل من ناچیز است آن را چند برابر ساز و هرگناهی که از من می‌دانی ولی بر خلق تو پوشیده است، بر من بیامرز؛ خدایا! به آنچه روزی داده‌ای مراقب کن و در آنچه مرحمت کرده‌ای برکت ده!

۳- از آن حضرت در حدیث مرفوعی تا پیامبر ﷺ نقل شده است که هر کس این دعا را در شب عرفه یا تمام شبها (لیالی جمع) بخواند، خداوند گناهان او را بیامزد: اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يَوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا يَجْرَعُ جَاغٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أُبْرَاجٍ وَلَا ظَلَمٌ ذَاتُ ارْتِجَاجٍ يَا مَنْ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاً وَخَرَّمُوسَى صَعِقًا وَبِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ بِإِعْمَدٍ وَسَطَخْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ جَمْدٍ وَبِاسْمِكَ الْمُخْزُونِ الْمُكْنُونِ الْمُكْتُوبِ الظَّاهِرِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُوحِ الْقُدُّوسِ الْبُزْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيئُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انشَقَّتْ وَإِذَا بَلَغَ السَّمَوَاتِ فُتِحَتْ وَإِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّتْ.

ای خدایی که شاهد اسرار نهان و از راز پنهان آگاهی و مرجع هر شکایت و دانای هر نهان و برآورنده هر نیازی! ای آن که بدون درخواست، انواع نعمتها را به بندگان عطا کنی! ای بزرگواری که گناه گنهکاران عفو می‌کنی! ای بخشنده‌ای

۱. شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۴۷۳.

که به نیکی از خطاها می‌گذری! ای آن که نه تاریکی شب چیزی را از تو پنهان سازد و نه دریای پرموج و نه آسمان پربرج و نه تاریکی‌های با پوشش! ای خدایی که تاریکی نزد او روشنی است. از توبه حق نور ذات بخشنده‌ات که به کوه طور تجلی کرد و آن را فروپاشیدی و موسی علیه السلام را مدهوش ساختی. و به آن نامت که آسمانها را بدان وسیله بدون ستون برافراستی و زمین را به روی آب منجمد گستردی. و به آن نامت که گوهر اندوخته و نهفته و سرمکتوب پاکیزه توانست که هر کس به آن نام تو را خواند، اجابت کردی و هرگاه از تو درخواست کردند عطا نمودی و به آن نام منزّه و مقدّس و برهانی که نور فوق نور و نور صادر از نور است و روشنی بخش همه نورها که چون بر زمین رسد زمین را بشکافد و چون به آسمان رسد، درهای آسمان را بگشاید و هرگاه به عرش رسد، عرش از هیبتش بلزد.

و بِاسْمِكَ الَّذِي تَزْعُدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ جِبْرِئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قُلُلِ الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ.

و به حق آن نامت که از شنیدنش اندام فرشتگان بلزد و به حق جبرئیل، میکائیل و اسرافیل و به حق محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و همه پیامبران و فرشتگان، از تو درخواست دارم و به آن نامی که خضر علیه السلام با ذکر آن نام روی امواج دریا همچون روی زمین هموار راه می‌رفت.

و بِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَ أَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ وَ أَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَ مَن مَعَهُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ حَبَّةً مِنْكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ أَحْيَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ

الْمُؤْتَى وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا وَابْنَهُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَوَالْتُونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَقَطَّ أَنْ لَنْ تُقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَخَيَّيْتَهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ.

و به آن نامت که بدان وسیله برای موسی علیه السلام دریا را شکافتی و فرعون و قومش را غرق کردی و موسی بن عمران علیه السلام و همراهانش را نجات دادی و به آن نامت که موسی بن عمران علیه السلام بدان نام تورا کنار طور ایمن خواند و تو درخواست او را اجابت کردی و از جانب خود محبت را بر او القا نمود. و به آن نامت که عیسی بن مریم علیه السلام بدان وسیله مردگان را زنده کرد و در کودکی میان گهواره سخن گفت و به اذن تو کوری مادر زاد و پیری را شفا داد. و به آن نامت که حاملان عرشت و جبرئیل، میکائیل و اسرافیل و حبیب محمد صلی الله علیه و آله و فرشتگان مقرب، پیامبران مرسل و بندگان صالحت از اهل آسمان ها و زمین ها تورا خواندند و به آن نامت که ذوالنون چون تورا به آن نام خواند، موقعی که از انکار قومش خشمگین بود رو بر تافت و به تصوّر این که تو بر او سخت نخواهی گرفت و در ظلمات تورا ندا داد: ای خدایی که جز تو معبودی نیست، منزه‌ی تو و من در حق خود از ستمکارانم! خدایا تو دعای او را اجابت کردی و از غم نجاتش دادی و مؤمنان را آنچنان نجات خواهی داد.

و بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَلَكَ سَاجِدًا فَعَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِي لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي

مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجَّيْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتُ لَهَا دُعَائَهَا وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَاثَيْتُهُ وَ اتَّيْتُهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَ ذِكْرِي لِلْعَابِدِينَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ قُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

و به آن نام بزرگت که داوود علیه السلام به آن نام توراً خواند و به سجده افتاد، تو گناه او را بخشیدی! و به آن نامت که آسیه زن فرعون توراً به آن نام خواند و گفت: پروردگارا برایم خانه‌ای در بهشت بنا کن و از فرعون و عمل وی و از این قوم ستمکار نجاتم ده! تو دعایش را مستجاب کردی. و به آن نامت که ایوب در وقت هجوم بلا توراً خواند او را عافیت دادی و به رحمت خاص خود کسان و اموالش را دوچندان به او دادی و اهل عبادت را متذکر ساختی. و به آن نامت که یعقوب علیه السلام توراً خواند تو چشم و نور چشمش یوسف را به او بازگرداندی و خاطرش را جمع کردی. و به آن نامت که سلیمان علیه السلام را خواند، ملک و سلطنتی به او دادی که کسی را پس از او شایسته نبود، براستی که توبسی بخشاینده‌ای!

وَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَ قَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَائِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَ أَسَكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ وَ أَسَلَكْتَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَ بِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ بِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَ الصُّحُفِ إِذَا تُشْرَتْ وَ بِحَقِّ

الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا أَحْصَى وَبِحَقِّ الْأُسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْدُّنْيَا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ بِأَلْفِي عَامٍ.

و به آن نامت که بدان وسیله بُراق^۱ را برای محمد ﷺ مستخر کردی، آنگاه که فرمود: «منزه است خداوندی که بنده اش را در یک آن از مسجد الحرام به مسجد اقصی برد»^۲. و فرمود: «منزه است خداوندی که این را مستخر ما ساخت و اگر نه ما توانایی تسخیر آن را نداشتیم. و ما همه به سوی پروردگارمان بازمی گردیم»^۳، و به آن نامت که جبرئیل علیه السلام بدان وسیله بر محمد ﷺ فرود آمد. و به آن نامت که آدم علیه السلام با آن نام تورا خواند و تو گناه او را بخشیدی و در بهشت خود جا دادی. تورا به حق قرآن عظیم و به حق محمد، خاتم پیامبران و به حق ابراهیم و به حق روز فصل القضايت (قیامت) و به حق میزانها که نصب شوند و نامه های اعمال که گشوده شوند و به حق قلم و آنچه جاری گردد و لوح و آنچه برشمارد و به حق آن نامت که دو هزار سال پیش از آفرینش خلق و این دنیا و خورشید و ماه بر سرادق عرش نگاشتی.

و أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُتَخَزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَاهِلِكَ مُقَرَّبٌ وَلَا نَجِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْبَحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طِهَ وَيَسَ وَكُهِيعَصَ وَمَعَسَقَ وَبِحَقِّ

۱. نام اسب پیامبر که در شب معراج بر آن سوار بودند.

۲. اسراء، ۱.

۳. زخرف، ۱۳.

تَوْرِيَّةَ مُوسَى وَانْجِيلَ عِيسَى وَزُبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيَاً شَرَاهِيَاً.

گواهی می‌دهم که سزاوار پرستشی جز خدای یگانه بی‌شریک نیست و محمد صلی الله علیه و آله بنده و فرستاده اوست. و به آن نامت درخواست می‌کنم که گوهر نهفته در گنج‌های توس؛ نامی که در علم غیب آن را برای خویش اختصاص دادی که احدی از خلق تو و هیچ فرشته مقرب، پیامبر مرسِل و بنده برگزیده‌ای از آن آگاه نیست. و به آن نامت از تو درخواست دارم که دریاها را بدان وسیله شکافتی و کوهها را برپا داشتی و رفت و آمد شب و روز را با آن برقرار ساختی و به حق سبع مثنائی [سوره حمد] و قرآن عظیم و به حق کرام الکاتبین و به حق طه و یس و کهیعص و حمعسق و به حق تورات موسی علیه السلام و انجیل عیسی علیه السلام و زبور داوود علیه السلام و فرقان محمد صلی الله علیه و آله و همه پیامبران و به حق آهیا شراهیا!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الرَّيْثُونِ فَخَضَعَتِ النَّيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْمُجَدِّ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُضُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَ إِلَيْهِ يُلْجَأُ أَسْأَلُكَ بِمُعَاذِ الْعَرْزِ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدَّكَ الْأَعْلَى وَ كَلِمَاتِكَ الثَّمَاتِ أَعْلَى اللَّهُمَّ رَبَّ الرِّيَّاحِ وَ مَا ذَرَّتْ وَ السَّمَاءِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ الْأَرْضِ وَ مَا أَقَلَّتْ وَ الشَّيَاطِينِ وَ مَا أَصَلَّتْ وَ الْبِحَارِ وَ مَا جَرَّتْ وَ بِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الرُّوحَانِيِّينَ وَ الْكَرُوبِيِّينَ وَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لَا تَفُتُّوْنَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةِ وَ تَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ

يَا مُجِيبُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا از تو درخواست دارم به حق آن مناجات‌ها که بین تو و موسی بن عمران علیه السلام بود در بالای کوه طور سیناء و به آن نامت که به فرشته مرگ جهت قبض ارواح آموختی و به آن نامت که بر ورق زیتون نوشتی و آتش را بر آن ورق خاضع نموده و گفتی: ای آتش، سرد و سلامت شو! درخواست دارم و به آن نامت که بر سرپرده مجد و کرامت آن را نوشتی درخواست می‌کنم! ای خدایی که از اصرار گدایان ملول نگردد و عطایش از بخشش او نکاهد! ای آن که فریادرس خلق است و بندگان به او رجوع کنند، از توبه حرمت مقامات مجد و عظمت عرشت و منت‌های رحمت از آیات کتابت درخواست دارم. به اسم اعظم و بلندترین مقام و کلمات عالی رتبه‌ات درخواست می‌کنم. این خداوند آفریدگار بادها و هرچه را بپراکنند و آسمان و هرچه را سایه افکند و زمین و هرچه را حمل کند و شیاطین و آنچه را گمراه سازند و دریاها با هر آنچه روان باشد و به حق هر حقی که او را بر تو حقی است و به حق فرشتگان مقرب و روحیان و فرشتگان کروبین که شب و روز بی درنگ تو را تسبیح گویند و به حق ابراهیم خلیلت و به حق هرویلی که تو را بین صفا و مروه توراندا کرده و تو دعایش را اجابت کردی! ای اجابت‌کننده دعا، تو را به حق این نامها و به حرمت این دعاها که گناهان گذشته و آینده و آشکار و پنهان و علنی و مخفیانه ما را و آنچه را که تواز ما بدان آگاه‌تری، بر ما ببخش، به راستی که تو بر هر چیزی توانایی به رحمت خود ای مهربان‌ترین مهربانان.

یا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ یا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحیدٍ یا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِیفٍ یا ناصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ
یا رازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ یا مُوَسِّسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ یا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ یا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ
یا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَ خَطِیئَةٍ یا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِینَ یا صَرِیحَ الْمُسْتَصْرِحِینَ یا کَاشِفَ
کَرْبِ الْمُکْرُوبِینَ یا فَارِجَ هَمِّ الْمُهْمُومِینَ یا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِینَ یا مُنْتَهی غَايَةِ
الظَّالِبِینَ یا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یا رَبَّ الْعَالَمِینَ یا دَیَّانَ یَوْمَ
الدِّینِ یا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ یا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یا أَبْصَرَ النَّاطِرِینَ یا أَقْدَرَ
الْقَادِرِینَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تَغْیِرُ النَّعَمَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ النَّدَمَ وَ اِغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ السَّقَمَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِکُ الْعِصَمَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی
تُرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تُخْیِسُ قَطَرَ السَّمَاءِ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تُعْجِلُ
الْفَنَاءَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی تُظْلِمُ الْهُوَاءَ وَ اِغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ الْغِطَاءَ وَ اِغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِی لَا یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ یا اللَّهُ وَاجِملْ عَنِّی
کُلَّ تَبَعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِی فَرْجاً وَ مَخْرَجاً وَ یُسْراً وَ أَنْزِلْ یَقِینَکَ فِی
صَدْرِی وَ رَجَاءَکَ فِی قَلْبِی حَتَّى لَا أَرْجُو غَیْرَکَ.

ای نگهبان هر غریب دور از وطن، ای مونس هر تنها! ای نیروی هرناتوان!
ای یاور هر ستمدیده! ای روزی دهنده هر محروم! ای انیس هر بیمناک! ای
همدم هر مسافر! ای نگهدار هر حاضر! ای بخشنده هر گناه و خطا! ای فریادرس
فریادخواهان! ای دادرس دادخواهان! ای برطرف کننده غم غمزدگان! ای آخرین
مقصد مشتاقان! ای اجابت کننده دعای درماندگان! ای مهربان ترین مهربانان!
ای پروردگار عالمیان! ای حاکم روز جزا! ای بخشنده ترین بخشاینندگان! ای
کریمترین کریمان! ای شنواترین شنوایان! ای بیناترین ناظران! ای تواناترین
توانایان! گناهای را که نعمتها را دگرگون سازد بر من ببخش! گناهای را که

موجب پشیمانی است و گناهانی را که باعث بیماری است و گناهانی را که باعث رسوایی است و گناهانی را که دعا را بازمی گرداند و گناهانی را که از باران آسمان مانع می شود و گناهانی را که باعث تعجیل در نابودی و گناهانی که باعث جلب نگون بختی است و گناهانی که هوا را تیره و گناهانی که باعث پرده دری است بر من ببخش! و گناهانی که جز توای خدا کسی نمی بخشد، آنها را بر من بخش! و بار هر حقّی که از خلق تو بردوش من است از دوش من بردار! و گشایش و بیرون رفتی در کارم برایم مقرر فرما! و یقینت را بر قلبم و امیدت را بر دلم نازل کن! تا آنجا که به کسی جز تو امید نبندم!

اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنِيْ وَ عَافِنِيْ فِيْ مَقَامِيْ وَ اَصْحَبْنِيْ فِيْ لَيْلِيْ وَ نَهَارِيْ وَ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِيْ وَ عَنْ يَمِيْنِيْ وَ عَنْ شِمَالِيْ وَ مِنْ فَوْقِيْ وَ مِنْ تَحْتِيْ وَ يَسِّرْ لِي السَّبِيْلَ وَ اَحْسِنْ لِي التَّيْسِيْرَ وَ لا تَخْذُلْنِيْ فِي الْعُسْرِ وَ اهْدِنِيْ يَ اَخِيْرَ دَلِيْلٍ وَ لا تَكِلْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ فِي الْاُمُوْر وَ لَقْنِيْ كُلَّ سُرُوْرٍ وَ اَقْلِبْنِيْ اِلَى اَهْلِيْ بِالْفَلَاحِ وَ التَّجَاحِ مُحْبُوْرًا فِي الْعَاجِلِ وَ الْاَجَلِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَ اَرْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ وَ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَ اسْتَعْمِلْنِيْ فِي طَاعَتِكَ وَ اَجِرْنِيْ مِنْ عَذَابِكَ وَ نَارِكَ وَ اَقْلِبْنِيْ اِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ اِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَّتِكَ وَ مِنْ حُلُوْلِ نَقْمَتِكَ وَ مِنْ نُزُوْلِ عَذَابِكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ شِمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْنِيْ مِنَ الْاَشْرَارِ وَ لا مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَ لا تَحْرِمْنِيْ صُحْبَةَ الْاَخْيَارِ وَ اَحْيِنِيْ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَ تَوَفَّنِيْ وِفَاةً طَيِّبَةً تُلَحِّقْنِيْ بِالْاَكْبَرِ وَ اَرْزُقْنِيْ مُرَافَقَةَ الْاَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ

خدایا در همین جا مرا محافظت کن و عافیت بخش! و شب و روز همراه من باش! و از پیش و پس و راست و چپ و بالا و پایین مرا نگهدار و راه آخرت را بر

من آسان گردان و به نیکی بر من آسان گیر و مرا به ذلت و خواری نینداز! و ای بهترین راهنما! مرا هدایت کن و در کارها مرا به خودم وانگذار! و هر چه باعث شادمانی است بردلم الهام کن! و مرا با پیروزی و رستگاری در دنیا و آخرت به خاندانم بازگردان! زیرا که تو بر هر چیزی توانایی! و از فضل خودت مرا روزی ده و از پاکیزه ترین روزیهایت بر من گشایش بخش! و مرا به کار طاعتت بگمار! و از آتش قهرو عذابت پناهم ده! و به هنگام رفتن از دنیا به رحمت خود به بهشت خود منتقلم کن! خدایا از زوال نعمتت، از تغییر عافیت و از نزول قهرو عذابت به تو پناه می برم! و از سختی بلا و خواری شقاوت و از قضای بد و شماتت دشمنان و از شرّی که از آسمان نازل می شود و از شرّی که در کتاب آسمانیت (به تبهکاران) وعده داده ای به تو پناه می برم! خداوند! مرا از اشرار و از اهل آتش قرارنده! و از هم نشینی نیکان محرومم نفرما و به زندگی خویش مرا زنده بدار و به مرگ پاکیزه بمیران! و مرا به نیکان ملحق ساز! و در منزلگاه صدق در پیشگاه پادشاه با عزّت با پیامبران همراه گردان!

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْاِسْلَامِ وَ اتِّبَاعِ السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ عَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَ عَلَّمْنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَاحْسِنْتَ خَلْقِي وَ عَلَّمْتَنِي فَاحْسِنْتَ تَعْلِيمِي وَ هَدَيْتَنِي فَاحْسِنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى اِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَ حَدِيثاً فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتُهُ وَ كَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتُهُ وَ كَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتُهُ وَ كَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتُهُ وَ كَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتُهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَ زَمَانٍ وَ مُثَقَلٍ وَ مُقَامٍ وَ عَلَىٰ هَذِهِ الْحَالِ وَ كُلِّ حَالٍ .

خدایا بر نعمت اسلام و پیروی سنت، تورا سپاس می‌گویم! پروردگارا! چنانکه ایشان پیامبران را به دین خود هدایت کردی و کتاب خود را به ایشان آموختی، ما را هم هدایت کن و بیاموز! و تورا به خاطر حسن آزمونت و رفتار مخصوصت با من سپاس می‌گویم؛ چنانکه مرا نیکو خلق کردی و خوب تعلیم دادی و نیکو هدایت کردی، پس سپاس تورا به خاطر انعام قدیم و جدیدت. سرورم! چه بسیار غم و اندوه‌ها که از من برطرف ساختی و چه بسیار هم و غمی که از من دور کردی و بلایی که سرورم، از من زایل نمودی. آقای من! چه بسیار عیبی که از من پوشاندی. پس در هر حال و هر جا و مکان و هر نهان؛ در سفرو حَضَر؛ بر این حال که هستم و تمام احوال تورا سپاس!

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ اَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيْمُهُ اَوْ ضُرِّ تَكْشِفُهُ اَوْ سُوءٍ تَضْرِيْهُ اَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ خَيْرٍ تَسُوْقُهُ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا اَوْ عَافِيَةٍ تَلْبِسُهَا فَاِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيْمُ الْمُعْطٰى الَّذِيْ لَا يِرُدُّ سَاۡئِلُهُ وَ لَا يَحْتَبِ اَمَلُهُ وَ لَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدُّا كَثْرَةً وَ طَيِّبًا وَ عَطَاءً وَ جُودًا وَ اَزْزُقْنِيْ مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِيْ لَا تَنْفِيْ وَ مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ اِنَّ عَطَاكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوْرًا وَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

خدایا امروز مرا از آن بندگان قرار ده که بهترین بهره از خیر و نعمت را نصیبش می‌کنی و از هر رنج و بدی و بلا را از او دور می‌سازی و یا خیری را به سراغ او می‌فرستی و یا رحمتی را برایش می‌گستری و یا لباس عافیتی را بر او می‌پوشانی، چرا که تو بر هر چیزی توانایی! و خزانه‌های آسمانها و زمین به دست تو و تو یکتای کریم بخشاینده‌ای که هیچ گدایی از در خانه‌ات محروم نگردد و هیچ امیدواری ناامید نشود و از عطایش چیزی نکاهد و از آنچه دارد چیزی کم نشود بلکه هر چه

بیش تر، پاکیزه تر و عطا و جودش افزون تر شود. خدایا مرا از گنجهای بی انتها و رحمت گسترده ات روزی فرما، زیرا که عطای تواز او کسی بازداشته نیست و تو بر هر چیزی توانایی، به رحمت خودت ای مهربان ترین مهربانان!

۴- امام صادق علیه السلام فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود: «آیا نمی خواهی دعای روز عرفه را تعلیم دهم که آن دعای پیامبران پیش از من است؟ فرمود: می گوئی: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي تَقُولُ وَخَيْرًا مِّمَّا نَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ. اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَحَيَّائِي وَمَتَّاعِي وَلَكَ بَرَاتِي وَلَكَ حَوْلِي وَمِنْكَ قُوَّتِي. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسْوَاسِ الصَّدْرِ وَمِنْ شِتَاتِ الْاَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ خَيْرَ الرِّياحِ وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَحِيْئُ بِهِ الرِّياحُ وَ اَسْأَلُكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيْ قَلْبِيْ نُورًا وَفِيْ سَمْعِيْ وَبَصَرِيْ نُورًا وَفِيْ حِمْيِيْ وَعِظَامِيْ نُورًا وَفِيْ عُرْوَقِيْ وَمَقْعَدِيْ وَمَقَامِيْ وَمَدْخَلِيْ وَمَخْرَجِيْ نُورًا وَاعْظِمْ لِيْ نُورًا يَا رَبِّ يَوْمَ الْقَاكِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ»^۱.

معبود به حق جز خدای یگانه بی شریک نیست، پادشاهی و ستایش او را سزااست. او زنده می کند و می میراند و می میراند و زنده می کند و او زنده است و هرگز نمی میرد و هر خیر و نیکی به دست اوست و او بر هر چیزی تواناست.

خدایا چنانی که خود می گویی و بهتر از آن که ما می گوییم و بالاتر از آن که گویندگان می گویند. خداوندا نماز و عبادتم، زندگی و مردنم برای تو است و برأت من از آتش دوزخ و نیرو و توانم در اختیار تو است.

خداوندا! از تنگدستی، از وسوسه های قلبی و از پریشانی کار و از عذاب قبر

به تو پناه می برم! خداوند! از توبهترین بخشایش را درخواست دارم و از شر آنچه
 ره آورد باد قدرت است به تو پناه می برم. و از توبهترین شب و روز را خواستارم.
 خداوند! در دلم نوری و در گوش و چشمم نوری و در گوشت و استخوانهایم نوری
 و در رگ و پی هایم و در نشست و برخاستم و ورود و خروجم نوری قرار ده! وای
 پروردگار! روزی که به لقای رحمت آیم پس از مرگ نور مرا افزون کن! زیرا که تو
 بر هر چیزی توانایی.

۵- ایاس بن سلمه بن اکوع، از قول پدرش نقل کرده می گوید: از امام صادق علیه السلام
 شنیدم که روز عرفه در موقف، این دعا را می خواند، من از روی آن نسخه
 برداشتم؛ چون ظهر روز عرفه فرارسید، نماز ظهر و عصر را آنجا خواندی سپس به
 موقف برو و صدبار تکبیر و صدبار تحمید و صدبار تسبیح و صدبار تهلیل بگو
 و صد مرتبه قل هو الله احد را بخوان و اگر دوست داشتی بیشتر بخوانی بیشتر بخوان
 و صد مرتبه سوره قدر را بخوان، سپس بگو:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ
 السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْبُدُ وَإِيَّاكَ أَسْتَعِينُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَتُنِّي عَلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ
 أَبْلُغَ مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قَلْبَةٍ عَمَلِي وَقَصْرٍ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ
 وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَزِيرُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا
 الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا
 الْخَاطِئُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلَقْتُ أَمُوتُ^۱.

هیچ معبودی جز خدای شکیبای کریم و جز خدای علی عظیم نیست،

منزه است خداوند پروردگار آسمانهای هفت گانه و پروردگار هفت طبقه زمین و آنچه در آنها و بین آنها است و پروردگار عرش بزرگ و سپاس مخصوص پروردگار عالمیان راست.

خدایا تو را می پرستم و از توییاری می طلبم. خدایا من قصد ثناگویی تو را دارم، امید است که با وجود کمی عمل و کوتاهی فکرم به مدح تو برسم، درحالی که تو خالق و من مخلوق، تو مالکی و من مملوک، تو آفریدگاری و من بنده، تو عزیزی و من ذلیل، تو نیرومندی و من ناتوان، تو بی نیازی و من فقیر، تو بخشنده ای و من سائل، تو آمرزنده ای و من خطاکار، تو زنده ای که مرگ نداری و من آفریده ای که می میرم!

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّيْنِ. وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَ اِلَيْكَ يَعُوْدُ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ وَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَ الشَّرِّ.

خداوندا تو خدای پروردگار عالمیانی و توان خدایی که هیچ معبودی جز تو مقتدر حکیم نیست و تو خداوند علیّ عظیمی، جز تو معبودی نیست و تو خدای آمرزنده مهربانی که جز تو معبودی نیست و تو خدای مالک روز جزایی جز تو معبودی نیست و تو خدای پدیدآورنده همه چیزی، معبودی جز تو نیست و سوی تو بازگشت دارند و تو خدایی که بوده و خواهی بود معبودی جز تو نیست و تو خدایی که آفریننده بهشت و دوزخی جز تو معبودی نیست و تو خداوند آفریدگار خیر و شرّی معبودی جز تو نیست.

وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُوَلَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ
 كُفُوًا أَحَدٌ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُتَّكِبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ تُسَبِّحَانَ اللَّهَ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
 وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ وَ الْكِبَرِيَاءُ رِدَاؤُكَ.

تو خدایی که معبودی جز تو نیست یگانه یکتای فرد بی نیازی که نزاده و زاده
 نشده و کسی همتای تو نباشد و توای خداوند که جز تو دانای غیب و شهود
 معبودی نیست و توای خداوندی که جز تو پادشاه بسیار منزه، سلام، امنیت
 بخش، مُهیمَن مقتدر جبار، شایسته بزرگی معبودی نیست، منزه است خداوند از
 آنچه مشرکان می گویند، منزه است و توای خداوندی که جز آفریدگار پدیدآورنده
 صورتگری که نامهای نیکو مخصوص اوست، معبودی جز تو نباشد، منزه است
 خداوند از آنچه مشرکان گویند و توای خدایی که معبودی جز تو آفریننده صورتگر
 وجود ندارد، آنچه در آسمانها و زمین است تو را تسبیح می گویند و توای مقتدر
 دانا و تو خدایی که جز تو بزرگ و سزاوار بزرگی، وجود ندارد.

اَللّٰهُمَّ سَابِعِ النَّعْمَاءِ حُسْنَ الْبَلَاءِ جَزِيلَ الْعَطَاءِ مُسْقِطَ الْقَضَاءِ بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
 بِالرَّحْمَةِ نَقَاعَ الْخَيْرِ كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ
 سَمَاوَاتٍ عَظِيمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجٌ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ
 الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ. اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ دَنَوْتَ فِي عُلُوِّكَ وَ عَلَوْتُ فِي دُنُوِّكَ فَدَنَوْتُ فَلَيْسَ دُونَكَ
 شَيْءٌ وَارْتَفَعْتَ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمُنْظَرِ الْأَعْلَى فَالِقَ الْحَبِّ وَ
 النَّوَى لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لَكَ الْكِبَرِيَاءُ فِي الْأَخِرَةِ وَ الْأُولَى.

ای خدایی که نعمتهایت فراوان، بلایت نیکو، عطایت بی شمار، قضایت شکننده، رحمتت به طور کامل گسترده است، به خوبی سودها برسانی، غمها بزدایی، مراتب را بالا بری نشانه های قدرتت را از بالای هفت آسمان فروفرستی، برکاتت عظیم، نور را از روشنایی بیرون آوری، بدیها را به نیکی ها تبدیل و نیکی ها را درجات سازی!

خدایا! تواز جایگاه بلندت نزدیکی در عین نزدیکی بلندی! چنان نزدیکی که چیزی نزدیکتر از تو نیست و چنان برفرازی که بالاتر از تو چیزی نیست، تومی بینی و دیده نمی شوی و تودر بالاترین دیدگاهی، ای شکافنده هسته و دانه، آنچه در آسمانهای بلند است از آن توو بزرگی در آخرت و دنیا مخصوص تو است.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ غَافِرُ الذُّنُوبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الظُّلُمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْنِكَ الْمَصِيرُ
وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلا مَعْقِبَ لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ تُحِبُّ سَائِلَكَ
أَنْتَ الَّذِي لَارَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَثَبَّتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ
وَاحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلا يَفْوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلا يَمْتَنِعُ
عَنْكَ شَيْءٌ.

أَنْتَ الَّذِي لَا يَعْجِزُكَ هَارِبُكَ وَلا يَمْتَنِعُ صَرِيْعُكَ وَلا يُخِي قَتِيلُكَ. أَنْتَ عَلَوْتُ
فَفَهَرْتُ وَمَلَكْتُ فَقَدَرْتُ وَبَطَنْتُ فَخَبَرْتُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتُ عَلِمْتُ خَائِئَةَ الْأَعْيُنِ
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورَ وَتَعْلَمُ مَا تُحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَما تَضَعُ وَما تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَما تَزِدُّادُ وَ
كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ.

خداوند! تو بخشنده گناهان، سخت کیفر، صاحب کرمی، معبودی جز تو نیست، سرانجام همه سوی تو است و رحمت همه چیز را فرا گرفته و حجت

بالغه، تورا است و حکم تورا بازگرداننده‌ای نیست! خدایا تو درخواست کننده‌ات را اجابت می‌کنی و هر که را تو پست کنی، بلندکننده‌ای نباشد و آنچه را تو بلند کنی پست کننده نباشد، توای که به حکم خود همه چیز را ثابت و به علم خود همه چیز را برشمرده و به حکم خود همه چیز را استوار نموده‌ای و چیزی از علم تو بیرون نیست و هیچ چیز از اختیار تو بیرون نباشد. خدایا توای که فراربت تو را ناتوان نسازد و به زمین خورده‌ات بلند نشود و کشته‌ات زنده نگردد. تو برتری و غالب و مالکی و قادر و نهفته‌ای و آگاه و بر هر چیز نموداری. از خیانت چشمها و راز دلها آگاهی و از جنین هر حیوان ماده و آنچه در رحمها کم و زیاد می‌شود با خبری! هر چیز در نزد توبه مقدار معینی است.

أَنْتَ الَّذِي لَا تُنْسِي مَنْ ذَكَرَكَ وَلَا يَضِيعُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغَلُكَ مَا فِي جَوَارِ أَرْضِكَ عَمَّا فِي جَوِّ سَمَاوَاتِكَ وَلَا يَشْغَلُكَ مَا فِي جَوِّ سَمَاوَاتِكَ عَمَّا فِي جَوَارِ أَرْضِكَ أَنْتَ الَّذِي تَعَزَّزْتَ فِي مَلِكِكَ وَلَمْ يُشْرِكْ أَحَدٌ فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ وَ مَلِكٌ كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَ اسْتَعْبَدْتَ الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ وَ أَنْتَ الَّذِي فَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِزَّتِكَ وَ عَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كُنْهَ وَ صِفِكَ وَ لَا مُنْتَهَى لِمَا عِنْدَكَ.

تویی که ذاکر خود را فراموش نمی‌کنی و هر که بر توکل کند ضایع نگردد، تویی که آنچه در جوار زمین تو است از آنچه در جو آسمانهای تو است و همچنین آنچه در جو آسمانهای تو است، از آنچه در جوار زمین تو است تورا باز ندارد! تویی که در ملک خود مقتدری و کسی در جبروت شریک تو نیست، ملک تو بر همه چیز برتری دارد و امر تو مالک همه چیز است. خدایا تویی که به قدرت خود پادشاهان را مالک و به عزت خود صاحبان قدرت را بنده خود قرار داده‌ای

و تویی که به عزّت خود بر همه چیز غالبی و به فضل خود از همه چیز برتری!
تویی که به کنه و صفت و منتهای کمالات نمی توان رسید.

أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا يَسْتَطِيعُ الْمُرَائِلُونَ تَخَوِيلَكَ أَنْتَ
شَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحِيفُكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ
نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ. أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوَّنُ لِكُلِّ شَيْ
وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَاوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ
لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى أَحَظَّتْ كُلُّ شَيْءٍ وَأَخْطَتْ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَزِيدُ فِي
الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ.

تویی که وصف کنندگان عظمت تو را وصف نکنند و منحرفان از دگرگونی
وصف تو ناتوانند تو شفای درد دلها و هدایت و رحمت برای مؤمنانی. تویی
که درخواستِ درخواست کننده مغلوبت نسازد و رساندن کسی به مقصودش
چیزی از تو نکاهد و هیچ ستایشگرو گوینده‌ای به حق ستایش تو نرسد. تو قبل
از هر چیزی بوده‌ای و هستی بخش همه چیزی و پس از همه چیز خواهی بود،
تو آن یگانه بی نیازی که نزاده و زاییده نشده کسی همتای او نیست و همسرو
فرزند ی نگرفته، آسمانها و هرکه در آنهاست و زمینها و هرکه در آنها و ما بین آنها
و زیر خاک است از آن تو است، تو همه چیز را بر شمرده‌ای و بدان احاطه علمی
داری و هرچه خواهی در آفرینش بیافزایی!

وَأَنْتَ الَّذِي لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ وَأَنْتَ الْفَعَالُ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ
الْقَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَاجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَ
أَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ

الْأَنْمَاءُ الْحُسْنَى كُلُّهَا وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَبْخُلُ وَ أَنْتَ الْغَزِيرُ الَّذِي لَا تَذِلُّ وَ أَنْتَ مُتَّبِعُ لِاتِّرَامٍ. يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْتَ بِالْخَيْرِ أَجُودُ مِنْكَ بِالْشَّرِّ أَنْتَ رَبِّي وَ رَبُّ آبَائِ الْأَوَّلِينَ أَنْتَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَ أَنْتَ تَجِيبُ نُوْحًا مِنْ الْغَرَقِ.

تویی که از آنچه انجام دهی نپرسند در حالی که آنها [بندگان] مؤاخذه می شوند و تو آنچه را خواهی انجام می دهی و توهم نزدیکی و هم دور و هم شنوایی و هم بینا و بزرگی و تنها و دانایی و بخشاینده، نیکوکاری و مهربان! و توانایی و غالب و همه نامه‌های نیکو از آن تو است و تویی آن بخشایشگری که بخل نورزد و آن عزیزی که ذلت ندارد و توان خویشتن داری که ضعف ندارد.

هرچه در آسمانها و زمین است تو را تسبیح می گوید و توبه خیر بخشنده تری تا شتر، تو پروردگار من و پدران نخستین منی و درمانده را چون تو را خواند اجابت می کنی! و تویی که نوح علیه السلام را از غرق شدن نجات دادی.

وَ أَنْتَ الَّذِي عَفَرْتَ لِداوُدَ ذَنْبَهُ وَ أَنْتَ الَّذِي تَفَسَّتَ عَنْ ذِي الثُّونِ كَرْبُهُ وَ أَنْتَ الَّذِي كَشَفْتَ عَنْ أَيُّوبَ ضُرَّهُ وَ أَنْتَ الَّذِي رَدَدْتَ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَ أَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ إِلَيْكَ حَتَّى قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَةِ الصَّالِحِينَ لَا يَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْحُسْنَ الْجَمِيلُ وَ مَا لَا يَذْكُرُ أَكْثَرَ لَكَ الْأَلَاءُ وَ النَّعْمَاءُ وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ الْجَمِيلُ لَا تَبْلُغُ مِدْحَتَكَ وَلَا الثَّنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ أَشْمَاؤُكَ وَ جَلَّ شَنَاؤُكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَ أَجَلُ مَكَانِكَ وَ مَا أَقْرَبَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَلْطَفَكَ بِخَلْقِكَ وَ أَمْنَعَكَ بِقُوَّتِكَ.

و تویی که گناه داوود علیه السلام را آمرزیدی و تویی که گرفتاری ذوالنون را برطرف کردی و درماندگی ایوب علیه السلام را گشایش بخشیدی و تویی که موسی علیه السلام را به مادرش بازگرداندی و تویی که دل‌های ساحران را به سوی خود بازگرداندی، تا

آنجا که گفتند: به پروردگار عالمیان ایمان آوردیم! و تویی ولی نعمت صالحان. کسی جز حُسن زیباییِ تورا نگوید و آنچه گفته نشود بیشتر است! نعمتهای ظاهری و باطنی از آن تو است و تویی نیکوکار زیبا که کسی به مدح و ثنای تو نرسد، تو چنانی که خود را ثناگویی، منزهی و تورا سپاس می‌گویم، نامهایت مبارك و ثنایت والا و شأنت بس بزرگ و جایگاهت مهم و بسی به بندگان نزدیک و به خلق خود مهربان و به قدرتت والایی!

أَنْتَ أَجَلُّ أَجَلٍ وَ أَسْمَعُ وَ أَبْصَرُ وَ أَعْلَى وَ أَكْبَرُ وَ أَظْهَرُ وَ أَشْكُرُ وَ أَقْدَرُ وَ أَعْلَمُ وَ أَجَبُّ وَ أَكْبَرُ وَ أَعْظَمُ وَ أَقْرَبُ وَ أَمْلِكُ وَ أَوْسَعُ وَ أَمْنَعُ وَ أَعْطَى وَ أَحْكَمُ وَ أَفْضَلُ وَ أَحْمَدُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ تُصِفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ.

توعزیزترین، مهم‌ترین، شنواترین، بیناترین، بالاترین، بزرگترین و غالب‌ترین، شاکرترین، تواناترین، داناترین، مقتدرترین و بزرگ و عظیم‌ترین، نزدیک‌ترین، مالک‌ترین، واسع و منیع‌ترین، بخشنده‌ترین، حاکم‌ترین، برترین و ستوده‌تراز آنی که اشخاص عظمت تورا درک کنند یا واصفان صفت تورا توصیف کنند یا به نهایت وصف تو برسند!

اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَجَلُّ مَنْ ذُكِرَ وَ أَشْكُرُ مَنْ عُبدَ وَ أَرَأْفَ مَنْ مَلَكَ وَ أَجْوَدُ مَنْ سُئِلَ وَ أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى تَحِلِّمْ بَعْدَ مَا تَعْلَمُ وَ تَعَفَّوْ تَغْفِرْ بَعْدَ مَا تَقْدِرُ تَطَّعْ قَطُّ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَ لَمْ تَعْصَ قَطُّ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ تَطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُوا تَعَصَى رَبَّنَا فَتَغْفِرُوا.

خداوند! تویی که هیچ معبودی جز تو نیست؛ بزرگترین کسی که یاد کنند و قدردان‌ترین کسی که بپرستند و مهربان‌ترین کسی که مالک است و بخشنده‌ترین کسی که درخواست کنند و پربخشش‌ترین کسی که عطا کند! پس از آنکه می‌دانی حلم می‌ورزی و پس از داشتن قدرت می‌بخشی و می‌آمیزی، تورا جز به

اذن تو هرگز اطاعت نکنند و جزیه قدرت تو هرگز نافرمانیت ننمایند. پروردگار ما!
تورا اطاعت می کنند قدردانی می کنی و نافرمانیت می کنند می بخشی!

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَقْرَبُ حَفِيْظٍ وَّ اَذْنٰى شَهِيدٍ حُلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوْبِ وَاَخَذْتَ بِالتَّوَاصِي وَاَخَصَيْتَ الْاَعْمَالَ وَاَعْلَمْتَ الْاُخْيَارَ وَبِيْدِكَ الْمُتَقَادِرُ وَاَلْقُلُوْبُ اِلَيْكَ مَقْصِدَةٌ وَاَلَسِرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَاَلْمُهْتَدٰى مَنْ هَدَيْتَ وَاَلْحَالُ مَا حَلَلْتَ وَاَلْحَرَامُ مَا حَرَمْتَ وَاَلدِّينُ مَا شَرَعْتَ وَاَلْاَمْرُ مَا قَضَيْتَ تَقْضِ وَاَلْيَقْضٰى عَلَيْكَ.

خدایا تو نزدیکترین نگهدار و گواهی که بین دلها حایلی و زمام اختیار همه به دست تو است، اعمال را شمرده و خوبان را می شناسی و اندازه ها به دست تو و سر منزل دلها تویی و رازها نزد تو آشکار است. هدایت یافته کسی است که تو هدایت کردی و حلال و حرام آن است که تو حلال و حرام ساختی و دین آن است که تو تشریع نمودی و امر همان است که تو مقرر فرمودی، تو بر همگان حاکمی و کسی بر تو حکم نراند!

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ اَللّٰهُمَّ بِيْدِكَ مَقَادِيْرُ اللَّيْلِ وَاَلنَّهَارِ وَبِيْدِكَ مَقَادِيْرُ الشَّمْسِ وَاَلْقَمَرِ وَبِيْدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ وَاَلْخِذْلَانِ وَبِيْدِكَ مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَاَلْاٰخِرَةِ وَبِيْدِكَ مَقَادِيْرُ الْمَوْتِ وَاَلْحَيَاةِ وَبِيْدِكَ مَقَادِيْرُ الْخَيْرِ وَاَلشَّرِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَغْفِرْ لِيْ كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ فِى ظُلَمِ اللَّيْلِ وَاَضْوِ النَّهَارِ عَمْدًا اَوْ خَطَا سِرًّا وَاَعْلَانِيَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَعْلَمُ عَلَيْكَ يَسِيْرٌ وَاَحْوَلٌ وَاَقْوٰةٌ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَعِيْظُكَ بِاَحْسَنِ مَا اَقْدِرُ عَلَيْهِ وَاَشْكُرُكَ بِمَا مَنَنْتَ بِهٖ عَلٰى وَاَعْلَمْتُنِيْ مِنْ شُكْرِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا حَمَدِكَ كُلُّهَا عَلٰى نِعْمَائِكَ كُلِّهَا وَاَعْلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهٰى الْحَمْدُ اِلٰى مَا تُحِبُّ رَبُّنَا وَتَرْضٰى.

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَ عَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ وَ لَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ مَا اَخْصَيْتَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَيْنِ وَ لَكَ الْحَمْدُ مَلَأَ
الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ.

خدایا تو اولی و پیش از تو چیزی نبوده و تو آخری پس از تو چیزی نباشد و تو
باطنی پس از تو چیزی نیست. خداوند اندازه‌های شبانه روز، خورشید و ماه و
پیروزی و خواری و دنیا و آخرت و اندازه‌های مرگ و زندگی و خیر و شر به دست
تو است، خداوند بر محمد و آل محمد درود فرست و گناہانی که در تاریکیهای
شب و روشنائی روز عمدی یا از روی خطا، پنهان یا آشکار مرتکب شده‌ام بر من
ببخش! زیرا که تو بر هر چیزی توانایی و آن بر تو آسان است و هیچ نیرو و توانی
نیست جز به خداوند بلند مرتبه عظیم.

آنگاه ده مرتبه می‌گویی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ
يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

وده بار می‌گویی: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ. آنگاه
ده مرتبه می‌گویی: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ده مرتبه یا رَحْمَانُ یا رَحْمَانُ ده مرتبه یا رَحِيمُ یا
رَحِيمُ، ده مرتبه یا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ.

ده مرتبه یا ذَالْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ، ده مرتبه یا حَنَّانُ یا مَتَّانُ، ده مرتبه یا حَيُّ یا
قَيُّومُ. ده مرتبه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ.

سپس می‌گویی: اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِي الْحَمْدُ وَ مُنْتَهَى الْحَمْدُ وَ فِي الْحَمْدِ عَزِيزُ
الْجُنْدِ قَدِيمُ الْمَجْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ حِينَ لَمْ تَسْسُ تَضَيُّ وَ لَمْ تَرَيَسِرْ
وَ لَمْ تَجْرِيَجْرِ وَ لَمْ يَرْيَحْ تَذَرِ وَ لَأَسْمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَ لَأَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَ لَا لَيْلٌ يَجُنُّ وَ لَا نَهَارٌ

يَكُنْ وَلَا عَيْنٌ تَتَّبِعُ وَلَا صَوْتُ يُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ مَرِيئٌ وَلَا سَحَابٌ مُنْشِئٌ وَلَا إِنْسٌ مُبْرَوٌّ
لَا حِنْ مُذِرٌ وَلَا مَلَكٌ كَرِيمٌ وَلَا شَيْطَانٌ رَجِيمٌ وَلَا ظِلٌّ مَدُودٌ وَلَا شَيْءٌ مَعْدُودٌ.

خدایا سپاس تو را سزاست و وظیفه سپاس گفتن و منتهای سپاس گویی بر
من است، در سپاس، قدرت سپاس و قدمت بزرگی نهفته است!

سپاس خدایی را که عرش او بر روی آب بود، هنگامی که نه آفتاب روشنی
بخش و نه ماه در گردش و نه دریای جاری و نه باد وزنده و نه آسمان برافراشته
و نه زمین گسترده و نه شب تیره و نه روز روشنی بخش و نه چشمه جوشان و
نه صدای شنیدنی و نه کوه سربه فلک کشیده و نه ابرزاینده و نه انسان خوش
رفتار و نه جن نامرئی و نه فرشته بزرگوار و نه شیطان مردود و نه سایه کشیده و نه
چیز قابل شمار، هیچ چیز نبود.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَحْمَدَ إِلَى مَنْ اسْتَخَمَدَهُ مَنْ أَهْلُ مَحَامِدِهِ لِيَخْمَدُوهُ عَلَى مَا بَدَّلَ
مِنْ نَوَافِلِهِ الَّتِي فَاقَ مَدَحَ الْمَادِحِينَ مَا تَرْتَحِمُهُ وَ عَدَا وَصَفَ الْوَاصِفِينَ هَيْبَةً جَلَالِهِ. هُوَ
أَهْلٌ لِكُلِّ حَمْدٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا بَدَاءَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِيعُ
الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاطِرٌ وَ الْمَغْفِرَةُ وَ الرَّحْمَةُ، الْمَحْمُودُ لِيَبْدُلَ نَوَائِلِهِ الْمُتَعَبُّودُ بِهَيْبَةِ جَلَالِهِ
الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ آلَائِهِ، أَلَتَانِ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ، الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِي تَمَامِ الْمَوَاطِبِ مِنْ خَزَائِنِهِ
الْعَظِيمِ الشَّانِ الْكَرِيمِ فِي سُلْطَانِهِ الْعُلَى فِي مَكَانِهِ الْمُحْسِنِ فِي افْتِنَانِهِ الْجَوَادِ فِي فَوَاضِلِهِ.

سپاس خدایی را که از اهل صفات نیکو خواسته است تا او را به خاطر اعطای
نوافلش که فوق ستایش ستایشگران است، کارهای پسندیده او را بستانید که
بالاتر از ستایش ستایشگران است و شکوه جلالش سوای وصف و اصفان است.
او شایسته هر ستایش است و منتهای هراشتیاق. یگانه‌ای که آغاز ندارد، ملک
هستی از آن اوست، بی زوال و بلند مرتبه‌ای است که بالاتر از او بیننده‌ای نیست.

صاحب مغفرت و رحمت است و به خاطر عطایایش ستوده و به سبب هیبت جلالش پرستیده و برای خوبی نعمتهایش، زبانزد است، جهت بخششهای زیادش، بخشایشگر و در تمام موهبتهایی که از خزینه هایش دارد، مورد اشتیاق است. عظیم الشان، در عین سیطره و سلطنت کریم و با وجود علوم مقام نیکوکار و در عطایایش، بخشایشگر سخاوتمند است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَارِيَّ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ بِعِلْمِهِ وَ مُصَوِّرِ أَجْسَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَ مُخَالِفِ صُورٍ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَ نَافِعِ الْأَرْوَاحِ فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ وَ مُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اِسْمَهُ وَ مُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَ كُرْسِيِّهِ وَ عَلَا بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْأَعْلَى وَ قَهَرَ الْمُلُوكَ بِجَبَرُوتِهِ الْجَبَّارِ الْأَعْلَى الْمُعْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ الْمُتَعَالَى فِي دُنُوهِ الْمُتَدَانِ كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفَاعِهِ.

سپاس خدای را که پدیدآورنده آفرینش مخلوقات، به علم خویش و صورتگر پیکرندگان به قدرت خود است و به صورتهای مختلف آفریدگانش را درآورده و به علم خود ارواح را در مخلوقات دمیده و به هر که آفریده نامش را آموخته و به عظمت خود آسمانها و زمین را تدبیر نموده، آفرینش کرسی حکومتش همه چیز را فرا گرفته و عظمتش برتر برترینهاست و با جبروتش بر شاهان غالب، بسیار چیره ترین است، در سلطنت خود، مورد پرستش و به قدرت خویش بر همه تسلط دارد، در عین نزدیکی متعالی و با وجود ارتقاعش به همه چیز نزدیک است.

الَّذِي نَفَذَ بَصَرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حَارَتِ الْأَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُورِهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَكِيمِ الرَّشِيدِ الْقَوِيِّ الشَّدِيدِ الْمُتَبَدِّئِ الْمُتَعَدِّ الْقَعَالِ لِمَا يُرِيدُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنَزِّلِ الْآيَاتِ وَ كَاشِفِ الْكُرْبَاتِ وَ مُؤَقِّ السَّمَاوَاتِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَ فِي كُلِّ أَوَانٍ.

خدایی که بینائیش را در خلق نافذ و شعاع نورش چشمها را خیره کرده است. سپاس خدایی را که شکيبا و هدايتگر، آغازگر آفرينش بازگرداننده است و آنچه را خواهد انجام می دهد. سپاس خدای را که فروفرستنده آیات و برطرف کننده مشکلات و به وجود آورنده آسمانهاست، سپاس خدای را در هر مکان و در هر زمان و در هر لحظه.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُنْسَى مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَذِلُّ مَنْ وَالَاهُ، الَّذِي يُجْزِي بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاءً، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

سپاس خدای را که یادکننده اش را فراموش نکند و درخواست کننده اش را نا امید نسازد و دوستدارش را خوار نگرداند. آنکه نیکی را پاداش نیکو دهد و صبور را باعث نجات سازد، سپاس خدای را آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و در آخرت نیز سپاس از آن اوست و او حکیم و داناست. سپاس خدایی را که آفریننده آسمانها و زمین و آفریننده فرشتگان پیام رسان باد و بال و سه بال و چهار بال است، آنچه بخواهد در آفرینش می افزاید، به راستی خداوند بر هر چیزی تواناست.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَشِيًّا وَ حِينَ تَطْهَرُونَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَ كَمَا يَرْضَى كَثِيرًا طَيِّبًا.

منزه است خداوند و سپاس خدا را و هیچ معبودی جز الله نیست و خدا بزرگتر است و هیچ حرکت و نیرویی جز خدا را نیست و منزه است خدا به هنگام شامگاهان و صبحگاهان و سپاس خدا را در آسمانها و زمین در وقت عصر و موقعی که وارد ظهر می شوید و منزه است خداوند اوقات شب و روز و منزه است صبح و شام و منزه است پروردگار صاحب عزت از آنچه توصیف می کنند و درود بر سفیران الهی و سپاس مخصوص پروردگار عالمیان است و سپاس برای خداست چنانکه پروردگار دوست می دارد و آن طور که می پسندد؛ سپاسی فراوان پاکیزه!

كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمَدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

هرچه که خدا را سپاس گوید و همچنان که خداوند دوست دارد سپاس گفته شود و سپاس برای خداست همان طور که چیزی خدا را سپاس گوید و همان طور که خدا دوست می دارد، سپاس گویند و هیچ معبودی جز خدا نیست، چنانکه چیزی خدا را تهلیل نماید و همچنانکه خداوند دوست دارد تهلیل شود. و خداوند بزرگتر چنانکه چیزی خدا را تکبیر گوید و آن طوری که خداوند دوست دارد تکبیر گویند و هیچ حرکت و توانی نیست مگر به خدای علی عظیم.

آن گاه هفت مرتبه می گویی این دعای مخزون (اندوخته) است: - اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ یا اَللهُ یا رَحْمَانُ! بِاسْمَائِکَ الرَّضِیَّیَةِ الْمَرْضِیَّیَةِ الْمَكْنُونَةِ یا اَللهُ! و هفت مرتبه:

۱. خداوند ای خدا ای بخشنده! به حق نامهای پسندیده و مورد پسند اندوخته ات درخواست دارم.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْكُبْرٰیَّیَّةِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْعَزِیْزَةِ الْمُنِیْعَةِ وَ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمُعْهُودَةِ، یا الله وَ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِیْ هِیَ رِضَاكَ یا الله وَ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِیْ لَا تُرَدُّهَا دُوْنَكَ وَ اَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ اَوْفِی الْعَهْدِ اَنْ لَا تُخِیْبَ سَائِلَكَ وَ اَسْأَلُكَ بِمُجْمَلَةِ مَسَائِلِكَ الَّتِیْ لَا یُنْفِیْ بِمَحْمُلِهَا شَیْ غَیْرُكَ.

ای خدا! به نامهای سزای بزرگی تو! ای خدا! به نامهای عزیز و الایت، درخواست دارم و به نامهای کامل تمام دیرین درخواست می‌کنیم. ای خدا به حق نامهایی که آنها مورد پسند تو است، ای خدا به حق نامهایی که جز تو آنها را وارد نکند و به تمام خواسته‌هایی که برآورده‌ای یا در عهد برآوردن آنی که درخواست‌کننده را ناامید نگردانی و به همه خواسته‌هایی که چیزی جز توبه برآوردن آنها وفا نکند، درخواست دارم.

و هفت مرتبه: وَ اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ اِذَا دُعِیْتَ بِهٖ اَجَبْتُهُ وَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ وَ كُلِّ مَسْأَلَةٍ حَتّٰی یَنْتَهٰی اِلٰی اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ الْعَلِیِّ الْاَعْلٰی الَّذِیْ اسْتَوٰیَتْ بِهٖ عَلٰی عَرْشِكَ وَ اسْتَقَلَّتْ بِهٖ عَلٰی كُرْسِیِّكَ وَ هُوَ اِسْمُكَ الْكَامِلُ الَّذِیْ فَضَّلْتُهُ عَلٰی جَمِیْعِ اَسْمَائِكَ یا رَحْمٰن. وَ اَسْأَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُهُ مَا لَوْ عَلِمْتُهُ لَسَأَلْتُكَ بِهٖ وَ بِكُلِّ اِسْمٍ اسْتَأْثَرْتُ بِهٖ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَكَ یا رَحْمٰن یا رَحْمٰن اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ نَبِیِّكَ وَ اَمِیْنِكَ وَ حَبِیْبِكَ وَ صَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاصَّتِكَ مِنْ بَرِیَّتِكَ وَ مُحِبِّكَ وَ مَحْبُوْبِكَ وَ صَفِیِّكَ وَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَ تَرَحَّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلٍ وَ اَجْمَلٍ وَ اَزْكَی وَ اَظْهَرٍ وَ اَعْظَمٍ وَ اَكْثَرٍ وَ اَتَمِّ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیَائِكَ وَ رُسُلِكَ یا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ.

و به هراسمی که هرگاه بدان خوانند، اجابت کنی و به هراسمی که مخصوص تو است و هر نوع خواسته‌ای تا به اسم اعظم اعظم اکبر اکبر، علی

اعلای تو برسد که بدان وسیله بر عرش استواری و با آن بالای کرسی حکومت بر هستی قرار گرفته‌ای یعنی آن اسم کاملی که آن را بر همه اسمائت برتری داده‌ای، ای خدای رحمان از تو خواهانم!

و به آنچه نمی‌دانم که اگر می‌دانستم تو را بدان وسیله درخواست می‌کردم و به هراسمی که در علم غیب آن را به خود اختصاص داده‌ای ای بخشنده، ای خدای رحمان از تو درخواست دارم که بر محمد بنده، فرستاده، پیامبر، امین، حبیب، برگزیده از میان خلق و ویژه خود از بین مخلوقات و دوستدار و صمیمی، حبیب و برگزیده‌ات درود فرستی و بر محمد و اهل بیت محمد رحمت فرستی و بر محمد و آل محمد ترحم فرمایی همچون برترین، زیباترین، پاک و پاکیزه‌ترین، بزرگترین، بیشترین و تمام‌ترین درودی را که بر کسی از پیامبران و سفیران فرستاده‌ای ای صاحب جلال و اکرام!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ
وَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلٰی وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ فِي الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَواتِكَ
عَلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَ الْفَضِيْلَةَ وَ الشَّرَفَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ.

خداوندا بر محمد و آل محمد در بین اولین درود فرست و بر محمد و آل محمد در بین آخرین درود فرست و برایشان در جمع فرشتگان درود فرست و در جمع سفیران برایشان درود فرست! خدایا بر محمد - درود و رحمتت بر او باد! - وسیله، فضیلت، شرف و مرتبه بلند عطا کن! خدایا مقام او را گرامی دار و بنیانش را والا گردان و برهانش را بزرگ شمار و او را روسفید کن و عظمت او را بالا ببر!

اَللّٰهُمَّ اَكْرِمْ مَقَامَهُ وَ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ بَيِّضْ وَجْهَهُ وَ اَعِلْ كَفْبَهُ وَ اَفْلِحْ
حُجَّتَهُ وَ اَظْهِرْ دَعْوَتَهُ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتِكَ وَ تَلَايَاتِكَ وَ اَمْرِ بِطَاعَتِكَ وَ

اَشْتَمَرِهَا وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهَى عَنْهَا فِي سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهَدَ حَقَّ الْجِهَادِ فِيكَ
وَعَبَدَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ.

و حجت اورا پیروز گردان و دعوتش را غالب و شفاعتش را بپذیر، همان
طوری که رسالات تورا رساند و آیات تورا تلاوت کرد و به طاعت تو فرمان داد
و خود فرمان بُرد و از معصیت تو بازداشت و خود از نافرمانی تو در نهان و آشکار
خودداری کرد و حق جهاد را در راه توبه عمل آورد و مخلصانه تا وقت مرگ
عبادت کرد، درود تو بر او و خاندانش باد!

اَللّٰهُمَّ اِنْعَمْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا يَغْبُطُهُ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ. اَللّٰهُمَّ
اَسْتَغْلِمْنَا لِسُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَىٰ مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي شِيعَتِهِ وَاَحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَاجْعَلْنَا بَيْنَ
يَتْبَعِهِ وَلا تَحْجِبْنَا عَنْ رُؤْيَيْتِهِ وَلا تَحْرِمْنا مُرَافَقَتَهُ حَتَّى تُسَكِّنَا غُرْفَةً وَتُخَلِّدَنَا فِي جِوَارِهِ.
رَبِّ اِنِّى اَحْبَبُّهُ فَاجْبِنِى لِذٰلِكَ وَلا تُفَرِّقْ بَيْنِى وَبَيْنَهُ ظُرْفَةً عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالاٰخِرَةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِيْنَ اَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَظَهَّرْتَ لَهُمْ تَظْهِيرًا.

خداوند! او را به مقامی پسندیده برانگیز که اولین و آخرین از پیامبران و رسولان
بر او رشک ببرند! خدایا ما را از سنت او با خبر ساز و ما را بر ملت او بمیران و در
جمع پیروان او برانگیز! و در زمره او محشور فرما و از جمله تابعان او قرار ده! و از
دیدار او بازدار و از همراهی با او محروم نگردان! تا ما را ساکن غرفه بهشتی کنی
و در جوار او جاودانه گردانی!

خدایا من او [رسولت] را دوست دارم پس بدان جهت او را دوستدار من گردان
و بین من و او چشم برهم زدن در دنیا و آخرت جدایی نینداز! خداوند! بر محمد
و آل محمد که پلیدی را از ایشان برده و آنها را به طور کامل پاک ساخته ای، درود
فرست!

اللَّهُمَّ افْتَحْ هُمْ فَتْحًا يَسِيرًا وَانْصُرْهُمْ نَصْرًا عَزِيمًا وَاجْعَلْ هُمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا
 اللَّهُمَّ مَكِّنْ هُمْ فِي الْأَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ أُمَّةً وَاجْعَلْهُمْ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ ارْهَمْ فِي عَدُوِّهِمْ مَا
 يَأْمُلُونَ وَارْعُدْهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْذَرُونَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اللَّهُمَّ عَجِّلِ
 الرُّوحَ وَالْفَرْجَ لِآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْمَعْ عَلَى الْهُدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ فِي قُلُوبِ خِيَارِهِمْ
 وَاصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

خدایا برای ایشان فتحی آسان فراهم کن و با پیروزی مقتدرانه پیروز گردان!
 و برای ایشان سلطانی مدد کار مقرر فرما! خداوند! برای ایشان در زمین تسلطی
 فراهم کن و آنها را رهبران و وارثان قرار ده! خدایا ایشان را درباره دشمنانشان به
 آرزویشان برسان و به دشمنانشان از آنها چیزی نشان ده که می ترسند! خداوند!
 بین آنها را در حال خیر و عافیت گردآور! خدایا در بشارت و فرج برای آل محمد
 تعجیل کن! خدایا امرایشان را بر هدایت، و دل‌های ایشان در دل‌های خوبانشان
 قرار ده! و بین آنها را اصلاح کن زیرا که توستوده و بزرگواری!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا
 وَاعْتَقَهُمَا مِنَ النَّارِ وَارْضَهُمَا وَارْضَهُمَا عَنِّي وَاغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ وَلَا أُهْلِي
 وَوَلَدِي وَجَمِيعَ قُرَابَاتِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي وَجَمِيعَ وَرَثَةِ أَبِي وَإِخْوَانِي
 فِيكَ مِنْ أَهْلِ وَلَايَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى ذَالِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمَانُ. اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي
 أَنْ أَشْكُرَكَ وَأَشْكُرَ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
 وَاصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثَبُّتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَاجْزِ الْوَالِدَيَّ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ
 وَالِدَا عَنْ وَلَدِهِ

خدایا از تو درخواست دارم بر محمد و آل محمد درود فرستی و من و پدر و
 مادرم و فرزندانمان را بیامرزی و آن دورا از آتش آزاد کنی و بیامرزی و از من راضی

گردانی و هریک از نیاکان مرا که وارد اسلام شده است و خانواده و فرزندان و جمیع خویشاوندان مرا بیامری! خداوندا! تو که به یقین بر هر چیزی توانایی! خدایا مرا و جمیع وارثان پدرم و برادران دینی مرا از اهل ولایت و محبت خودت قرار ده! زیرا که جز توای خدای رحمان کسی بر اینها قادر نیست. خدایا مرا توفیق ده تا تورا سپاس گویم و شکر نعمتِ تورا که بر من و به پدر و مادرم داده‌ای به جا آورم و عمل صالح مورد پسند تورا انجام دهم! و امر مرا در میان فرزندانم اصلاح کن! من به سوی تو بازگشته و از جمله تسلیم شدگان فرمان توام! و به پدر و مادرم بهترین پاداشی را بده که بروالدین از طرف فرزندش می‌دهی!

وَ اجْعَلْ ثَوَابَهُمَا عَنِّي جَنَاتِ النَّعِيمِ. وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِأَخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأُمَمَاتِ اَللَّهُمَّ اصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَ اجْمَعْ عَلَى الْهُدَى أَمْرَهُمْ وَ اجْعَلْنِي وَ إِيَّاهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَ مُحِبَّتِكَ.

و پاداش آنها را از جانب من بهشت قرار ده! و ما را و برادرانی را که پیش از ما ایمان آورده‌اند بیامرز! و در دل‌های ما کینه‌ای برای کسانی که ایمان دارند قرار نده! پروردگارا محققاً تورثوف و مهربانی! ما و مردان و زنان با ایمان را، زنده و مرده‌شان را بیامرز! خدایا! بین آنها را اصلاح کن و امرشان را بر هدایت گردآور! و من و ایشان را مطیع و دوستدار خود قرار ده!

اَللَّهُمَّ وَ اِنَّمْ شَعْنَهُمْ وَ اخْتِنِ دِمَائَهُمْ وَ وَلِّ أَمْرَهُمْ خِيَارَهُمْ أَهْلَ الرَّاقَةِ وَ الْمَعْدِلَةِ عَلَيْنِهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللَّهُمَّ بَدِّعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ ذَ الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْجُودِ وَ الْقُوَّةِ وَ السُّلْطَانِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ الْمَلَكُوتِ وَ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْقُدْرَةِ وَ الْمُدْحَةَ وَ الرَّهْبَةَ وَ الرَّعْبَةَ وَ الْجُودَ وَ الْعُلُوَّ وَ الْحُجَّةَ وَ الْهُدَى

وَالطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ وَالْأَمْرِ وَالْخُلُقِ وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الصَّارِعِينَ الْمُتَضَرِّعِينَ الْمَسَاكِينَ الْمُسْتَكَينِينَ الرَّاغِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ
 لَا يَحْذَرُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الشُّوْءَ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي
 السَّائِلَ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ مَنْ لَمْ يَحِجِدْ لِيُصَغِّفْهُ مُقَوِّيًا وَلَا لِيَذْنِبَهُ غَافِرًا وَلَا لِيَفْقِرَهُ سَادًّا
 غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اسْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَصَعَفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

خدایاندا پراکندگی حال ایشان را جمع و خونهایشان را حفظ کن و نیکوکاران
 و اهل مهر و عدالت ایشان را سرپرست امور آنها بگردان! زیرا که تو بر هر چیزی
 توانایی ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!

خدایا ای پدیدآورنده آسمانها و زمین، دانای غیب و شهود، صاحب جلال
 و کرم، جود، نیرو، سلطنت، جبروت، ملکوت، بزرگی، عظمت، قدرت، مدحت،
 ترس، رغبت، سخا، بلندی، حجت، هدایت، طاعت، عبادت، امر، خلق و همه
 چیز از آن تو است ای پروردگار عالمیان ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار، از تو
 همچون متواضعان که تضرع دارند، مستمندان که درمانده اند، مشتاقان بیمناک
 که جز از تو نمی ترسند درخواست دارم! ای کسی که جواب درمانده را می دهی
 و گرفتاری را برطرف می کنی و درخواست کننده را اجابت می نمایی و به سائل
 عطا می کنی، ای پروردگار! همانند کسی که برای ناتوانیش کمک کاری و برای
 گناهش بخشنده ای و برای تهی دستیش جز تو پیش گیرنده ای پیدا نمی کند،
 از تو درخواست دارم! و همچون کسی درخواست می کنم! خدایا همچون
 کسی که نیازش شدید و توانش ضعیف و گناهانش فراوان است تو را درخواست
 دارم ای صاحب جلال و اکرام! ای پروردگار! ای پروردگار، ای پروردگار!

أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَسْأَلَةً كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةً كُلِّ رَاغِبٍ بِيَدِكَ وَأَنْتَ إِذَا دُعِيتَ أَجَبْتَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ أَنْ لَا تَسْتَذِرَ جَنِّي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلَ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَادْكُرْنِي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تَنْسِنِي حِينَ تَنْشُرُ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَمْنُنْ عَلَيَّ بِكَرَامَتِكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوَ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي فَإِنِّي بَائِسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ مِنْ عَذَابِكَ لَا أَثِقُ بِعَمَلِي وَلَكِنِّي أَثِقُ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

پروردگارا چون درخواست هر درخواست کننده و اشتیاق هر مشتاق را که به دست تو است، هر وقت بخوانند اجابت کنی و به حق سائلان درگاهت و به حق برگزیده از بندگان و منتهای عزّت از عرش تو و رحمت از کتاب تو، درخواست دارم که مرا به خاطر خطایم به حال خود واگذار نکنی و مصیبت مرا در دینم قرار ندهی و ای پروردگار با رضای خود مرا یاد کنی و موقع نشر رحمت فراموشم نکنی! و روی بخشنده ات را به سمت من کنی و با کرامت خود بر من مَنّت گذاری ای بخشاینده! مرا ببخش! و دعایم را مستجاب کن و به آه و ناله من ترحم نما، زیرا که درمانده بیچاره، هراسناکم که از عذابت به تو پناه آورده ام، اطمینانی به عمل خویش ندارم ولی به رحمت تو اطمینان دارم، ای پروردگار، ای پروردگار!

اَللّٰهُمَّ كُنْ بِيْ حَفِيًّا وَ لَا تَجْعَلَنِيْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَاْمُنْ عَلَيَّ بِعَافِيَّتِكَ وَ اعْتِقْ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّيْ لَا اَسْتَغِيْثُ بِغَيْرِكَ وَ اسْتَجِيْرُكَ فَاجِرُنِيْ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَ مَشَقَّةٍ وَ خَوْفٍ وَ اَمِنْ خَوْفِيْ وَ شَجِّعْ جُبْنِيْ وَ قَوِّضْ عَفْوَ سُدِّ فَاثَتِيْ وَ اَصْلِحْ لِيْ جَمِيْعَ اُمُوْرِيْ يَا رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ الْمُنْطَلِعِ وَ مِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّيْنِ فَإِنَّكَ تُخَيِّرُ وَ لَا يُخَيَّرُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ. اَللّٰهُمَّ لَا تُعْرِضْ عَنِّيْ حِيْنَ اَدْعُوْكَ وَ لَا تُصْرِفْ عَنِّيْ وَجْهَكَ حِيْنَ اَسْأَلُكَ

فَلَا رَبُّ لِي سِوَاكَ وَأَعْطِنِي مَسْأَلَتِي وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ الْإِقَاكَ اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ فَأَعِذْنِي فَإِنِّي ضَعِيفٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ بِأَنْتَ فَقِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

خدایا شادی بخش من باش و مرا به دعای خود پروردگارا شقاوتمند قرار نده و به وسیله عافیت خود بر من مِت بگذار و مرا از آتش دوزخ آزاد کن، زیرا که جز تو فریادرسی ندارم و از هرترس و مشقتی و هراسی مرا پناه ده که از تو پناه می طلبم و بیم مرا ایمن گردان و ترس مرا دلداری ده و ضعف مرا قوت عطا کن و جلوی نیاز مرا ببند و همه امور مرا اصلاح کن! پروردگارا از هول مطلع و از سختی موقف روز جزا به تو پناه می برم زیرا که تو پناه می دهی و کسی تو را پناه نمی دهد، ای پروردگارا! ای پروردگارا!

خدایا هنگامی که تو را می خوانم رواج من برنگردان و موقعی که درخواست می کنم از من دوری نکن زیرا که مرا جز تو پروردگاری نیست و خواسته مرا عطا کن و خوف مرا روز دیدارت ایمن ساز! خدایا به تو پناه آورده ام پناه ده که من ناتوان بیمناک پناهنده درمانده نیازمندم، ای پروردگارا! ای پروردگارا! ای پروردگارا!

اللَّهُمَّ اكْشِفْ ضُرًّا اسْتَعِذْتُكَ مِنْهُ وَالْأَسْنَى رَحْمَتَكَ وَجَلِّنِي عَافِيَتَكَ وَأَمْنِي بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تُجِيرُو لَاجِرًا عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ خُلُوتِهِ وَمِنْ ظُلْمَتِهِ وَضَيْقِهِ وَعَذَابِهِ وَمِنْ هَوْلٍ مَا أَخَوْفُ بَعْدَهُ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ لِي دُعَائِي وَتُعْطِيَ سُؤْلِي وَتَكْفِنِي مِنْ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَرْحَمَ فَاقَتِي وَاعْفِرْ دُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ.

خداوندا خسارت آنچه پناهندگی خواستم برطرف ساز و لباس رحمت بر من بپوشان و با عافیت خود مرا گرامی دار و به رحمت خود ایمن گردان، زیرا که تو پناه

می‌دهی و به کسی پناه نمی‌بری! خدایا از وحشت قبر و از خلوت، ظلمت، تنگی و عذابش و از هول آنچه پس از مرگ می‌ترسم به تو پناه می‌برم.

ای پروردگار جهانیان! ای پروردگار! ای پروردگار، ای پروردگار! خدایا از تو می‌خواهم که بر محمد و اهل بیتش؛ برگزیده و انتخاب تواز میان بندگان درود فرستی و دعای مرا مستجاب و خواسته مرا عطا کنی و از دنیا و آخرت کفایت و بر بیچارگی‌م ترخّم نمایی و گناهانم را از گذشته و آینده بیامیزی و در دنیا حسنه‌ای و در آخرت حسنه‌ای مرحمت کنی و به رحمت خود از عذاب دوزخ نگهداری!

اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِيْ صَلَٰةَ قَرَابَتِيْ وَ حَجًّا مَّقْبُوْلًا وَ عَمَلًا صَالِحًا مَّبْرُوْرًا تَرْضَاهُ مِّنْ عَمَلٍ بِهٖ وَ اَصْلِحْ لِيْ اَهْلِيْ وَ وَلَدِيْ وَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ عَقِبًا صَالِحًا يُّلْحِقُنِيْ مِنْ دُعَائِهِمْ رِضْوَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ زِيَادَةً فِيْ كِرَامَتِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ. اَللّٰهُمَّ وَ كُلَّمَا كَانَ فِيْ قَلْبِيْ مِنْ شَكٍّ اَوْ رَيْبَةٍ اَوْ جُحُوْدٍ اَوْ قُنُوْطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ فُخْرٍ اَوْ خِيَلٍ اَوْ جُبْنٍ اَوْ خِيْفَةٍ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ شُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوْقٍ اَوْ عَظْمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِّمَّا لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِيَائِكَ فَاسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمَحْوُوْ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِيْ وَ اَنْ تُبَدِّلَنِيْ مَكَانَهُ اِيْمَانًا وَ عَدْلًا وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ وِفَاءً بِعَهْدِكَ وَ وَجَلًا مِنْكَ وَ زُهْدًا فِيْ الدُّنْيَا وَ رَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ ثِقَةً بِكَ وَ طُمَآئِنَةً اِلَيْكَ وَ تَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوْحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

خدایا مرا صله رحم، حج مقبول، عمل صالح پذیرفته‌ای روزی کن، عملی که از اهل عمل می‌پسندی و خانواده و فرزندان مرا صالح گردان و از تو می‌خواهم بازماندگان مرا صالح گردانی و از دعای آنها مرا به رضوان و مغفرت ملحق سازی و بر کرامت بیافزایی زیرا که تو بر هر کاری توانایی و تو مهربان‌ترین مهربانانی

ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!

خداوند! هر آنچه در دل من از شک، ریب، انکار، نومیدی، ناسپاسی، پایکوبی، عیاشی، فخر فروشی، کبر، ترس، بیم، ریا، خودنمایی، اختلاف، دورویی، کفر، تبهکاری یا بزرگ منشی یا چیزی از آنچه بر اولیایت نمی‌پسندی، به حق محمد صلی الله علیه و آله درخواست دارم همه آنها را از دلم پاک و به جای آنها و عدالت و رضای به قضا و وفای به عهده و ترس از (عذاب) خود و پارسایی در دنیا و میل به آنچه نزد تو است و اعتماد به خود و آرامش به تو و توبه نصوح به درگاهت را قرار دهی! ای پروردگار! ای پروردگار! ای پروردگار!

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِيْ وَ لَمْ اَكُ شَيْئًا مَّدْكُوْرًا عَلٰى اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ بَوَاقِ الدَّهْرِ وَ كُزُبَاتِ الْاٰخِرَةِ وَ مُصِيبَاتِ اللَّيَالِ وَ الْاَيَّامِ مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ فِي الْاَرْضِ. اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ فِي قَدْرِكَ وَ رَضْنِيْ بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِيْ لِذِكْرِكَ وَ ارْزُقْنِيْ شُكْرًا وَ تَوْفِيقًا وَ عِبَادَةً وَ خَشْيَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ. اَللّٰهُمَّ اَظْلِعْ اِلَى الْيَوْمِ اِطْلَاعَةً تَدْخُلْنِيْ بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَ اَقْبِلْهُ مِنِّيْ وَ اجْعَلْهُ دُعَاءً جَامِعًا يُّوَفِّقُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَاِنْ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ فَاِنَّكَ كُلُّ يَوْمٍ فِيْ شَأْنٍ. اَللّٰهُمَّ وَ اكْتُبْهُ فِيْ عَلِيَيْنَ فِيْ كِتَابٍ لَا يُمْحَى وَ لَا يُبَدَّلُ بِاَنْ تَقُوْلَ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَاَخَّرَ وَ اسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ وَفَّقْتُهُ وَ اصْطَفَيْتُهُ لِنَفْسِيْ وَ كَرَّمْتُهُ وَ فَضَّلْتُهُ وَ عَصَمْتُهُ وَ هَدَيْتُهُ وَ زَكَّيْتُهُ وَ اَصْلَحْتُهُ وَ اسْتَخْلَصْتُهُ وَ غَفَرْتُ لَهُ وَ عَفَوْتُ عَنْهُ اٰمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

خدایا! تو را سپاس چنانکه مرا در حالی که چیز قابل ذکر نبودم آفریدی، در برابر هراسهای دنیا و ناگواریهای روزگار و گرفتاریهای آخرت و مصیبتهای شبها و روزها از شر رفتارهای ستمگران در زمین! خداوند! برایم در مقدرات برکت و به قضایت خرسندی ده!

خدایا گوشهای قلبم را برای یاد خود بگشا و شکر، توفیق، عبادت و خشیت را روزیم کن ای پروردگار عالمیان ای پروردگار! ای پروردگار! ای پروردگار! خدایا تا امروز اطلاعی یافتم که بدان وسیله مرا وارد بهشت گردانی! خدایا دعایم را مستجاب کن! و آن را از من بپذیر و آن را دعایی جامع قرار ده که بخشی موافق بخش دیگر باشد، چرا که هر چیزی نزد توبه اندازه معینی است.

خدایا آن را از جمله کارهای خودت قرار ده! زیرا که تو هر روز در کاری هستی! خداوند آن را از جمله اعمال صدرنشینان در کتابی بنویس که محو نشدنی و غیرقابل تغییر است، به این ترتیب که بگویی گناهان گذشته و آینده بنده ام را آمرزیده ام و دعایش را مستجاب و موقوفش کردم و برای خودم برگزیدم و گرمی داشتم و برتری دادم و پاک داشتم و هدایتش کردم و پاکیزه نمودم و اصلاحش کرده و نجاتش دادم و آمرزیدم و از او عفو کردم، آمین ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوْجَّهْ اِلَیْكَ بِبَیْتِكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ فِیْ خَلَاصِیْ وَ خَلَاصِیْ الدِّیْنِ وَ مَا وُلَدَا وَ اَهْلِیْ وَ وَلَدِیْ وَ جَمِیْعِ ذُرِّیَّهٖ اَبِیْ وَ اِخْوَانِیْ فِیْكَ وَ جَمِیْعِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ کُلِّ وَاِلِدٍ لِّیْ دَخَلَ فِی الْاِسْلَامِ مِنْ اَهْوَالِ یَوْمِ الْقِیَامَةِ وَ مِنْ هُوْمِ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ اَهْوَالِهَا وَ اَسْأَلُكَ اَنْ تُرْزِقَنِ عِزَّهَا وَ تُصْرِفَ عَنِّیْ شَرَّهَا وَ تُثَبِّتَنِیْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَیَاةِ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ اِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِیْمٌ وَ صَلِّیْ اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ کَثِیْرًا وَ حَسْبُنَا اللهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیْلُ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ.

خدایا به وسیله پیامبرت پیامبر رحمت، محمد ﷺ درباره نجات خود و پدر و مادرم و فرزندانم و خانواده، فرزندانم و همه فرزندان پدرم و برادران دینیم و تمام مرد و زن با ایمان و همه نیاکانم که وارد اسلام شده اند از احوال روز قیامت

و غمهای دنیا و آخرت و احوال آنها رو به درگاه تو آورده‌ام! و درخواست دارم که عزّت آنها را نصیبم کنی و از شرّ آنها بازداری و مرا در زندگی دنیا و آخرت به قول ثابت [توحید] ثابت بداری، ای پروردگار زیرا که تورثوف و مهربانی و درود فراوان خدا بر محمد و آلش باد! و خداوند ما را بس است و او نیکو و کیلی است، ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصْرِفَ عَنِّیْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ شَرَّ كُلِّ شَیْطَانٍ مَریدٍ وَ شَرَّ كُلِّ ضَعیفٍ مِّنْ خَلْقِكَ وَ شَدیدٍ وَ مِّنْ شَرِّ السَّامَةِ وَ الْهَامَةِ وَ الْاَیْمَةِ وَ الْخَاصَةِ وَ الْعَامَةِ وَ مِّنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ صَغِیْرَةٍ اَوْ کَبِیْرَةٍ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِّنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِّنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْحِنِّ وَ الْاُنْسِ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَ صَلِّ اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ مَخْلُوْقٍ دَعَا اِلٰی خَیْرِ مَعْبُوْدٍ. اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَ اَتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَ فِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ یَا رَبِّ یَا رَبِّ.

خداوند! از تو درخواست دارم که مرا از شرّ هر ستمکار لجوج و شرّ هر شیطان سرکش و شرّ هر ناتوان و سرسخت از بندگان و از شرّ جانور سمّی و حشره زهردار چشم بد خاص و عام و از شرّ هر جنبنده کوچک و بزرگ در شب و روز و از شرّ تبهکاران عرب و عجم و جنّ و انس، زیرا که تو بر هر چیزی توانایی، توان هیچ حرکتی نیست مگر به نیرو و توان خداوند بلند پایه عظیم را و درود خدا بر بهترین مخلوقی که خلق را به سوی بهترین معبود فراخواند. خداوند!، پروردگار ما، در دنیا ما را حسنه‌ای و در آخرت حسنه‌ای مرحمت کن و ما را از عذاب دوزخ به رحمت خود بازدار! ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!

اَللّٰهُمَّ وَ مَا کَانَ مِنْ خَیْرٍ اَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ اَسْأَلُکَ بِهٖ وَ اَکُوْنُ فِی رِضْوَانِکَ وَ عَافِیَّتِکَ وَ مَا صَلَحَ مِنْ ذٰلِکَ مِنَ الْبَرِّ فَاْمُنْ عَلَیَّ بِهٖ اِنِّیْ اِلَیْکَ رَاغِبٌ وَ بِکَ مُسْتَجِیْرٌ. اَللّٰهُمَّ مَا

اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَسْتَغْفِرْكَ مِنْهُ وَتُوجِبْ عَلَيَّ بِهِ التَّارِ وَ سَخَطَكَ فَاعْفِنِي مِنْهُ وَ
 مَا عُدَّتْ مِنَ الْمُخَازِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ سُوءِ الْمُظْلِعِ إِلَى مَا فِي الْقُبُورِ فَاعِذْنِي مِنْهُ اَللّهُمَّ
 وَ مَا اُنْذِرُ عَلَيْهِ مِنْ فِعْلٍ لَهُ وَ اُجَازِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْمُعَادِ اَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ
 اَلَّتِي تُورِثُ سَخَطَكَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذَالِكَ يَا وَلِيَّ
 الْعَافِيَةِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ .

خدایا هر خوبی و عمل صالحی که هست از تو درخواست دارم و اینکه در
 رضوان و عافیت باشم و آنچه از نیکی ها مصلحت است بر من منت گذار، زیرا که
 مشتاق تو و پناهنده توام!

خدایا! آنچه را که درخواست عفو از آن را کردم و نکردم و مرا مستحق آتش
 دوزخ و غضب تومی کند مرا از آن عفو کن! و آنچه از رسوایی های روز قیامت
 و بدیهای آن تا آنچه در قبرهاست مرا از آنها پناه ده! خداوند آنچه را که باعث
 پشیمانی از رفتار من می شود و روز قیامت مجازات می شوم یا در دنیا برحالی
 می بینی که باعث خشم تومی گردد به حق ذات کریمت درخواست دارم
 که عافیت مرا از همه اینها بزرگ دانی، ای صاحب عافیت ای پروردگار، ای
 پروردگار، ای پروردگار!

وَ اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَعَ ذَالِكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جُهِدِ الْبَلَاءِ وَ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ
 وَ اَنْ تَحْمِلَنِي مَالِاطَقَةً لِي بِهِ وَ اَنْ لَا تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمِي لِمَا تُبْتَلِيَنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ
 وَ تُنَاقِشَنِي فِي الْحِسَابِ يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقَشَةً بِمَسَاوِيْ اُخْوَجَ مَا اَكُوْنَ إِلَى عَفْوِكَ وَ
 تَجَاوُزِكَ. اَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ ذَالِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ اَنْ مَنْ
 عَفَاعَنِ السَّيِّئَاتِ وَ لَمْ يُجَازِ بِهَا اِرْحَمَ عَبْدَكَ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللهُ يَا اَللهُ نَفْسِي
 نَفْسِي اِرْحَمَ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهُ عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ! يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ

يَا مُجْرِي الدَّمِّ فِي عُرُوقِي عَبْدَكَ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَ عَبْدِي يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَا يَا
هُوَيَا رَبَّاهُ! لَاحِيَلَةَ وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا أَشْتَطِيعُ لَهَا صَرَا وَلَا تَفْعَا وَلَا رَجَاءَ لِي وَلَا
أَجْدُ أَحَدًا أَصَانِعُهُ، تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخُدَايِعِ وَأَصْمَحَلَ عَنِّي كُلُّ بَاطِلٍ أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ
إِلَيْكَ وَفُتُّ هَذَا الْمُتَقَامَ.

واز تود درخواست دارم پروردگارا! با آن عافیت از بلای سخت و قضای بد و
سرزنش دشمنان و اینکه بر من تکلیفی غیر قابل تحمل نمایم و مبادا ظالمانی
را بر من مسلط کنی که مرا گرفتار غیر قابل تحمل گردانی و روز حساب به خاطر
بدیهایم، مرا درگیر مناقشه ای کنی که من نیازمند تر به عفو و گذشت توام! خدایا
به حق ذات بخشنده ات که در تمام اینها عافیت مرا مهم بدانی ای صاحب عافیت،
ای کسی که از بدیهها عفو می کنی و به خاطر آنها مجازات نمی کنی! به بنده ات
رحم کن ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای خدا، ای خدا، ای خدا!
خودم، خودم! سرورم! به بنده ات رحم کن! سرورم! بنده ات در حضور تو است،
ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای سرانجام شوقها، ای جاری کننده
خون در رگهایم، بنده ات، بنده ات! ای آقای من! ای مالک بنده، ای سرورم، ای
مالک! یا هو، ای پروردگار! چاره ای، بی نیازی، مرا از جان خویش نیست و بر سود
و زبانی توانایی ندارم و امیدی برایم وجود ندارد! و کسی را نمی یابم که او را تملق
گویم و رشوه دهم؛ همه وسایل حيله گسسته و هر عمل باطلی نابود گشته است،
روزگار مرا تنها به درگاه تو آورده و اینجا ایستاده ام!

إِلَهِي بِعِلْمِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ بِي لَيْتَ شِعْرِي وَلَا أَشْعُرُ كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي
أَتَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا، فَإِنْ قُلْتَ لَا، فَيَا وَيْلَتَاهُ يَا وَيْلَتَاهُ يَا وَيْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ
يَا عَوْلَتَاهُ يَا شَقَوَتَاهُ يَا شَقَوَتَاهُ يَا دُلَاةُ يَا دُلَاةُ يَا دُلَاةُ، إِلَى مَنْ وَ إِلَى عِنْدِ مَنْ أَوْ

كَيْفَ أَوْ بِمَاذَا أَوْ إِلَىٰ أَيِّ شَيْءٍ وَمَنْ أَرْجُو وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ إِنْ رَفَضْتَنِي . يَا وَاسِعَ الْمُتَغَفِّرَةِ وَ
 إِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا الظَّنُّ بِكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ فَطُوبَى لِي أَنَا الْمُرْحُومُ أَيَا مُتَرَجِّمُ أَيَا
 مُتَعَطِّفُ أَيَا مُحْيِي أَيَا مُتَمَلِّكُ أَيَا مُتَسَلِّطُ لَاعْمَلُ لِي أَرْجُو بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي وَلَا أَحَدَ
 أَنْفَعُ لِي مِنْكَ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَدْعُوِيَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبُ
 إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصَيْتِكَ وَلَوْ أَظْلَعْتُكَ لَكَفَيْتَنِي مَا قُتُّ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَقُومَ وَأَنَا
 مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجٍ فَلَا حِيلَ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُهُ وَأَزِدْ يَدَيَّ مِلًّا مِنْ خَيْرِكَ بِحَقِّكَ .

خدای من تو می دانی که مرا چگونه ساخته ای، کاش می دانستم و نمی دانم
 چگونه جواب دعای مرا می دهی آیا می گویی آری یا می گویی نه، اگر بگویی
 نه وای، وای، وای بر من! آه، آه، آه! چه بدبختی، چه بدبختی، چه بدبختی! چه
 خواری! چه خواری، چه خواری! سوی چه کسی؟ به نزد چه کسی؟ چگونه؟
 یا به چه وسیله؟ یا به چه چیز؟ و به چه کسی امیدوار باشم؟ و اگر تو مرا برانی
 چه کسی از من عیادت می کند؟ ای که آمرزشست گسترده است! اگر بگویی
 آری همان طور که به تو گمان دارم پس خوشا به حال من من خوشبختم،
 سعادت مند، پس خوشا به حال من آمرزیده! ای صاحب ترخم! ای باعطوفت!
 ای زنده کننده! ای صاحب ملک! ای که تسلط داری، مرا عملی که نیازم
 را برآورد نیست و کسی که سودمندتر از تو باشد! ای کسی که خود را به من
 شناساندی و به طاعت خود فرمان دادی! ای فراخوانده! ای طرف درخواست،
 ای که به درگاه او درخواست شود! من از وصیت تو سرباز زدم و اگر از تو خواسته
 بودم کفایت می کردی پیش از این به درگاه تو در آن باره نایستادم درحالی که با
 وجود معصیتم به تو امیدوارم پس بین من و امیدم فاصله نینداز و به حق خودت
 دست مرا از خیر خود پر برگردان!

یا سَیِّدِی یا وَلِیِّی اَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ شَرَّ عَبْدٍ وَ اَنْتَ خَيْرُ رِبِّ یا مُحْسِنِ الْاِثْتِمَامِ
 یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا مُحِیْطُ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَصْلِحْنی
 لِذُنُوبِیَّ وَ أَصْلِحْنی لِآخِرَتِی وَ أَصْلِحْنی لِأَهْلِی وَ أَصْلِحْنی لِوُلْدِی وَ أَصْلِحْ لی مَا
 حَوَّلْتَنی یا اِلهی وَ أَصْلِحْنی مِنْ خَطَايَاى! یا حَنَّانُ یا مَنَّانُ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِرَحْمَتِكَ وَ
 اَمْنُی عَلَیَّ یا جَابِتِکَ وَ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ آلِهِ وَ سَلِّمْ وَ حُلْ بَیْنِی وَ بَیْنَ
 مَا حَلَّتْ بَیْنَهُ وَ بَیْنَ أَهْلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْبَاطِلِ وَ آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ.

سرورم! ای سرپرست من! تو خود می دانی بدترین بنده ام و تو بهترین
 پروردگار! ای که انتقامت ترسناک است ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار!
 ای خدا، ای خدا، ای خدا! ای آنکه به ملکوت آسمانها و زمین احاطه داری!
 دنیا و آخرت مرا اصلاح کن و مرا برای خانواده، فرزندانم و اطرافیانم اصلاح کن
 و خدایا خطاهای مرا اصلاح نما! ای مهربان، ای صاحب کرم! رحمت خود بر
 من تفضل کن و با اجابت خود بر من ممت بگذار و بر محمد و آل محمد پیامبر
 و آلش درود و سلام بفرست! و بین من و بین آنچه را که ازامور باطل بین خاندان
 محمد فاصله انداخته ای، فاصله بیانداز! و ما را در دنیا حسنه ای و در آخرت
 حسنه ای مرحمت کن! ای مهربان ترین مهربانان!

آن گاه می گوئی: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ»^۱ «هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

۱. بقره، ۱۶۳: «معبود شما خدای یگانه است، هیچ معبودی جز او نیست، بخشنده مهربان

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ^۱

«الم الله لا إله إلا هو الْحَيُّ الْقَيُّومُ»^۲ «هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ»^۳.

«الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَتْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُسْتَقِيمِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَشْحَارِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ»^۴ «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَضْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا»^۵.

۱. بقره، ۲۵۵: «خداوند که هیچ معبودی جز او نیست زنده و قائم به ذات است، هیچگاه خواب سبک و سنگین او را نمی‌گیرد، آنچه در آسمانها و زمین است برای او است. کیست که در نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ آنچه پیش او و پشت سر آنها (بندگان) است، می‌داند، آنها جز به مقداری که او بخواهد احاطه به علم او ندارند. کرسی (حکومت) او آسمانها و زمین را دربرگرفته و نگهداری آنها براو گران نیست و او بلند مقام و با عظمت است».

۲. آل عمران، ۱ و ۲: «الم، خداوند، جز او معبودی نیست، او زنده پاینده است».

۳. همان، ۶: «او کسی است که شما را در رحم مادران آن گونه که می‌خواهد تصویر می‌کند هیچ معبودی جز او نیست، او توانا و حکیم است».

۴. همان، ۱۶ - ۱۹: «کسانی که می‌گویند: پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم، گناهان ما را ببخش و ما را از عذاب آتش نگهدار! آنها صابر و صادق فروتن و انفاق گردند و سحرگهان استغفار می‌کنند، خداوند گواهی می‌دهد که جز او معبودی نیست و نیز فرشتگان و دانشمندان، درحالی که خداوند قائم به عدل جز او توانان و حکیم است، معبودی نیست، دین در نزد خدا اسلام است».

۵. نساء، ۸۷: «خداوند، هیچ معبودی جز او نیست، به یقین روز قیامت شما را دسته جمعی محشور می‌کند و چه کسی راستگوتر از خدا باشد؟!»

«ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ»^۱
 «اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ»^۲ «قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 فَأَمِئُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ إِنِّي أُمِّيٌّ الَّذِي يُوْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ»^۳
 «وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ»^۴ «لَقَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^۵ «حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ
 الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ»^۶ «فَإِلَّمْ

۱. انعام، ۱۰۲: «پروردگار شما چنان است که هیچ معبودی جز او نیست او آفریدگار همه چیز است پس او را پرستید و او مدبر همه چیز است».

۲. همان، ۱۰۶: «آنچه از طرف پروردگارت وحی می شود پیروی کن؛ خدایی که جز او معبودی نیست و به مشرکان اعتنایی نکن!»

۳. اعراف، ۱۵۸: «بگو: ای مردم من فرستاده خدا به سوی همه شما هستم؛ خدایی حکومت آسمانها و زمین از آن اوست؛ معبودی جز او نیست، زنده می کند و می میراند پس به خدا و رسولش پیامبر امی ایمان بیاورید، پیامبری که به خدا و سخنان او ایمان دارد، از او پیروی کنید تا هدایت یابید!»

۴. توبه، ۳۱: «هیچگاه به آنها دستوری داده نشده جز خدای یکتا را پرستند، خدایی که جز شایسته پرستشی نیست، منزّه است از آنچه آنها شریک وی قرار می دهند».

۵. همان، ۱۲۸ و ۱۲۹: «پیامبری از خودتان به سوی شما آمد هرگونه ناراحتی و زیان و ضرر به شما برسد برای او نگران کننده است او به شما علاقمند است و نسبت به مؤمنان رؤف و مهربان است، اگر آنها رواج حق بگردانند خداوند برای من کافی است و به او دل بسته ام، او پروردگار عرش عظیم است».

۶. یونس، ۹۰: «تا اینکه غرقاب دامن فرعون را گرفت، فریاد زد: من ایمان آوردم که معبودی جز آن که بنی اسرائیل به او ایمان آورده اند، وجود ندارد و من در برابر او تسلیمم».

يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْمُوا أَمَّا أَنْزَلَ يَعْلَمُ اللَّهُ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ»^۱

«قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ»^۲ «أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ»^۳ «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى»^۴ «فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي»^۵ «إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا»^۶ «وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ»^۷ «وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ»^۸

«فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ»^۹ «لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ

۱. هود، ۱۴: «اما اگر آنها دعوت شما مسلمانان را اجابت نکردند، بدانید که تنها با علم الهی

نازل شده و هیچ معبودی جز خدا نیست آیا با این حال در برابر فرمان الهی تسلیم می شوید؟»

۲. رعد، ۳۰: «بگو او پروردگار من است من براو توکل کردم و بازگشتم به سوی اوست».

۳. نحل، ۲: «آنها را انداز کنید که معبودی جز من نیست پس از من بپرهیزید!»

۴. طه، ۸: «او خدایی است که معبودی جز او نیست برای او نامه‌های نیکوست».

۵. همان، ۱۳: «اکنون به آنچه وحی می شود گوش فراده همانا منم آن خدایی که جز من

معبودی نیست پس مرا عبادت کن!»

۶. همان، ۹۸: «معبود شما تنها خدایی است که علمش همه چیز را فرا گرفته است».

۷. انبیاء، ۲۵: «و ما قبل از تو هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر اینکه به او وحی نمودیم که

معبودی جز من نیست پس مرا بپرستید!»

۸. همان، ۸۷ و ۸۸: «ذوالنون را به یادآور هنگامی که خشمگین از میان آنها رفت او گمان

می کرد که ما زندگی را براو تنگ نخواهیم کرد، پس او در آن ظلمت‌های متراکم صدا زد:

خداوند! جز تو معبودی نیست، منزهی تو، من از ستمکاران بودم سرانجام ما دعای او

را مستجاب کردیم و از اندوه رهائیش دادیم آری این گونه مؤمنان را نجات می بخشیم».

۹. طه، ۱۱۴: «پس بلند مرتبه است خدایی که مالک برحق است».

وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ»^۱ «يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَنِي تُؤْفَكُونَ»^۲

«إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ»^۳ «ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ»^۴ «غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ»^۵ «ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَنِي تُؤْفَكُونَ»^۶ «تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ»^۷ «لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ»^۸ «فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ»^۹ «لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

۱. قصص، ۷۰: «او خدایای است که معبودی جز او نیست، هرستایشی در دنیا و آخرت برای

اوست، حاکمیت نیز از آن اوست و همه شما به سوی او برگردانده می شوید!»

۲. فاطر، ۳: «ای مردم! نعمتهای خدا را بر خودتان به یاد آورید، آیا خالق غییر خدا از آسمان و زمین به شما روزی می دهد؟ معبودی جز او نیست با این حال چگونه از حق منحرف می شوید؟!»

۳. صافات، ۳۵: «آنها چنان بودند که وقتی به آنها گفته میشد: لا اله الا الله، استکبار می ورزیدند!»

۴. زمر، ۶: «این است خداوند، پروردگار شما که حکومت عالم هستی از آن اوست، هیچ معبودی جز او نیست، پس چگونه منحرف می شوید؟!»

۵. غافر، ۳: «آمرزنده گناه، پذیرنده توبه، دارای مجازات سخت، صاحب نعمت فراوان، هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت همه به سوی اوست».

۶. همان، ۶۲: «این است خداوند پروردگار شما؛ آفریننده همه چیز است، معبودی جز او نیست، با این حال چگونه منحرف می شوید؟!»

۷. همان، ۶۴: «پربرکت است خداوندی که پروردگار عالمیان است».

۸. دخان، ۸: «هیچ معبودی جز او نیست، زنده می کند و می میراند، اوست پروردگار شما و پدران نخستین شما».

۹. محمد، ۱۹: «پس بدان که معبودی جز خدا نیست و برای گناه خود و مردان و زنان باایمان استغفار کن، خداوند محل حرکت و قرارگاه شما را می داند».

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^۱ «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ»^۲ «رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا»^۳

هفت مرتبه می‌گوی: «وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ»^۴ انگاه می‌گوی: «أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ»^۵ «رَبَّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ

۱. حشر، ۲۴-۲۱: «اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم می‌دیدید در برابر آن خاشع می‌شود
و از خوف خدا می‌شکافد. و اینها مثالهایی است که برای مردم می‌زنیم، شاید در آن
بیندیشند. او خدایی است که جز او معبودی نیست، او دانای آشکار و نهان و رحمان
و رحیم است، او خدایی است که جز او معبودی نیست، مالک اصلی اوست، منزّه
است، به کسی ستم نمی‌کند امنیت بخش، قدرتمند، باراده نافذ، شایسته بزرگی است،
منزّه است از آنچه برای او شریک قرار دهند؛ او خداوند آفریننده، صورتگر، دارای نامهای
نیکوست، آنچه در آسمانها و زمین است او را تسبیح می‌گویند و او مقتدر داناست».

۲. تغابن، ۱۳: «خداوند، هیچ معبودی جز او نیست مؤمنان باید تنها به او توکل کنند».

۳. مؤمل، ۹: «پروندگان شرق و غرب که معبودی جز او نیست، پس او را نگهبان و وکیل خود
انتخاب کن!»

۴. فصلت، ۴۱ و ۴۲: «و این کتابی است شکست‌ناپذیر هیچ‌گونه باطلی نه از پیش رو و نه
از پشت سربه سراغ قرآن نمی‌آید چرا که از سوی خداوند دانای ستوده نازل شده است».

۵. بقره، ۱۳۶: «ما به خدا ایمان آوردیم و به آنچه از ناحیه او بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم،
اسماعیل اسحاق، یعقوب و پیامبران اسباط بنی اسرائیل نازل گردیده و همچنین به آنچه
بر موسی و عیسی و پیامبران دیگر از پروردگارشان داده شده ایمان داریم و هیچ فرقی میان
آنها نمی‌گذاریم و در برابر فرمان حق تسلیم هستیم».

وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِهْلًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا» (الحمد لله الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ) ۲

سپس می‌گوییم: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ أَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ بَابُ عِلْمِهِ وَ وَصِيُّ نَبِيِّهِ وَ الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْتَكَ حَقَّكَ وَ قَعَدْتَ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ شِعْرِهِمْ إِلَيْكَ.

درود بر توای رسول خدا! سلام بر توای پیامبر خدا! سلام بر توای برگزیده خدا از میان خلق خود و امین وحی او! سلام بر توای مولا من؛ امیرالمؤمنین، سلام بر توای مولا من! تو حجت خدایی بر خلق و باب علم او و وصی پیامبر او و خلیفه پس از او در میان امتش هستی! خدا امتی را که حق تو را غصب کردند و به جای تو نشستند از رحمت خود دور سازد! من از ایشان و از پیروانشان بیزارم!

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبَتُولِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْتَكَ حَقَّكَ وَ مَنَعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لِكَ حَلَالًا أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِعْرِهِمْ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الرَّكْبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ بَايَعَتْ

۱. کهف، ۱۴: «پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز غیر او معبودی را نمی‌خوانیم اگر چنین کنیم سخن گزافه گفته‌ایم».

۲. اعراف، ۴۳: «سپاس مخصوص خداوندی است که ما را به این نعمت هدایت کرد و اگر خدا ما را راهنمایی نمی‌کرد هرگز هدایت نمی‌یافتیم مسلماً فرستادگان ما حق را آوردند، درود خدا بر همه ایشان باد».

فِي أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ وَ أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيَعَتِهِمْ. أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا
 أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبِيكَ وَعَلَى جَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاكَ حَرِيمَكَ وَلَعَنَ
 أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِيٌّ إِلَى اللَّهِ وَ
 إِلَيْكَ مِنْهُمْ.

سلام برتوای فاطمه بتول، سلام برتوای زینت زنان عالمیان، درود خدا بر
 تو و بر او و پدرت، سلام برتوای مادر حسن و حسین؛ خداوند لعنت کند امتی
 را که حق تو را غصب و تو را از آنچه خداوند بر تو حلال کرده بود، بازداشتند!
 من از آنها و پیروانشان به نزد شما بیزاری می جویم! سلام برتوای مولای من، ای
 ابومحمد حسن زکی، سلام برتوای مولای من! خداوند امتی را که تو را کشتند
 و در امر تو با هم بیعت و پیروی کردند از رحمتش دور سازد، من از ایشان و
 پیروانشان بیزارم!

سلام برتوای اباعبدالله الحسین بن علی درود خدا بر تو و بر پدرت و بر جدت
 محمد ﷺ خدا امتی را که خون تو را حلال شمرد لعنت کند و امتی را که تو را
 کشتند و حریم تو را مباح ساختند و پیروان و دنباله روان آنها را از رحمت خود
 دور سازد و آنهایی را که جهت امکان کشتار شما آماده کردند، من به درگاه خدا
 و به محضر شما از ایشان بیزاری می جویم!

أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ
 بْنِ عَلِيٍّ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا
 يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ، أَلْسَلَامٌ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَا يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ

بْنِ عَلِيٍّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ وَ عَلَى عَشِيرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُونُوا شَفَعَائِي فِي حَظِّ وَرْزِي وَ خَطَايَايَ
أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَ أَتَوَالِي أَخْرَكُمْ بِمَا أَتَوَالِي بِهِ أَوْلَكُمْ وَ بَرِئْتُ مِنَ الْغِيْبَةِ وَ
الظَّاعُوْتِ وَ اللَّاتِ وَ الْعُزَى .

سلام بر توای ابومحمد علی بن حسین، سلام بر توای مولای من ابوجعفر
محمد بن علی! سلام بر توای مولای من! ابوالحسن موسی بن جعفر! سلام بر
توای ابوالحسن علی بن موسی! سلام بر توای مولای من ای ابوجعفر محمد
بن علی! سلام بر توای مولای من ای ابوالحسن علی بن محمد! سلام بر توای
مولای من ای ابومحمد حسن بن علی! سلام بر توای ابوالقاسم محمد بن حسن؛
صاحب الزمان، درود خدا بر تو و بر عترت پاک و پاکیزه تو! ای موالیان من! شما
شفیعان من در پاک شدن گناهان و خطاهای من باشید! به خدا و آنچه به شما
نازل شده ایمان دارم و آخرین شما را دوست دارم بدان گونه که اولین شما را
دوست می دارم و از جبت، طاغوت، لات و عزی بیزارم!

يَا مَوْلَايَ اَنَا سَلِمْتُ لِمَنْ سَالَكُكُمْ وَ حَزَبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَ وَلِيٌّ
لِمَنْ وَالَاكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيَكُمْ وَ غَاصِبِيَكُمْ وَ لَعَنَ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ
وَ أَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ أَبْرَأُ اِلَى اللَّهِ وَ اِلَيْكُمْ مِنْهُمْ . اَللَّهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً وَ
أُشْهِدُ مُحَمَّدًا ﷺ وَ عَلِيًّا وَ الثَّمَانِيَةَ مِنْ حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَ الْأَرْبَعَةَ الْأَمْلاكِ خَزَانَةَ عِلْمِكَ
اِنِّي بَرِيٌّ مِنْ أَعْدَائِهِمْ وَ اَنْ فَرَضَ صَلَواتِي لَوْجْهِكَ وَ نَوَافِلِي وَ زَكَواتِي وَ مَا طَابَ مِنْ قَوْلٍ
وَ عَمَلٍ عِنْدَكَ فَعَلِي مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِي بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ .

مولای من! من در صلح با کسی که با شما در صلح است و در جنگ با
کسی که با شما در جنگ است و دشمنم با کسی که با شما دشمن است. و

دوستم با کسی که با شما دوست است تا روز قیامت، و خدا ستمکاران بر شما و غاصبان حق شما و پیروان و دنباله روان آنها را و پیروان خط آنها را لعنت کند و به درگاه خدا و سوی شما از آنها بیزاری می جویم. خدایا من تورا گواه می گیرم و توتنها برای گواهی بسی و محمّد و علی و هشت فرشته حاملان عرش و چهار فرشته خزانه دار علم تورا گواه می گیرم که از دشمنان آنها بیزارم و اینکه نمازهای واجب و نافله ها و صدقه و زکاتهایم و هر گفتار و رفتارم در نزد توبرای ذات مقدس تو است و بر محمّد و اهل بیت پاک و پاکیزه اش.

اَللّٰهُمَّ اَقْرِعْنِيْ بِصَلَاتِهِ وَصَلَاةِ اَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا هَدَيْتَنِيْ اِلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ وَ الْمَعْرِفَةِ يَوْمَ مُسْتَقَرًّا لِّمُسْتَوْدَعَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. اَللّٰهُمَّ وَ عَرِّفْنِيْ رُسُلِكَ وَ عَرِّفْنِيْ مَلَائِكَتِكَ وَ عَرِّفْنِيْ وِلَاةَ اَمْرِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ لَا اَخِذُ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَ وَلَا وَاقٍ اِلَّا مَا وَقَيْتَ. اَللّٰهُمَّ لَا تُخْرِمْنِيْ مَنَازِلَ اَوْلِيَائِكَ وَلَا تُزِعْ قَلْبِيْ بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ رَافَةً وَ رُشْدًا. اَللّٰهُمَّ وَ عَلِّمْنِيْ نَاطِقِ التَّنْزِيلِ وَ خَلِّصْنِيْ مِنَ الْمُهَالِكِ. اَللّٰهُمَّ وَ خَلِّصْنِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ وَ حِزْبِهِ وَ مِنَ السُّلْطَانِ وَ جُنْدِهِ وَ مِنَ الْجَبْتِ وَ اَنْصَارِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُحْمُودِ وَ بَعْلِ الْمُقْصُودِ وَ بِحَقِّ شَيْبَرٍ وَ شَيْبَرٍ وَ بِحَقِّ اَسْمَائِكَ الْحُسْنَى صَلِّ عَلَى اَفْضَلِ الصَّفْوَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ اَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ.

خدایا چشم مرا به درود او و اهل بیتش روشن کن و آنچه از حق و معرفت ایشان سوی خود هدایت کرده ای، هدایتی ماندگار نه عاریه قرار ده، ای بخشنده ترین بخشاینندگان!

خداوندا پیامبران و فرشتگان را و والیان امر خود را بر من بشناسان! خدایا من دست آویز قرار نمی دهم مگر آنچه را که تو عطا فرموده ای و نگاهداری نیست، مگر آنچه را که تو نگهداری. خدایا مرا از منازل اولیای محروم نگردان و دلم را

پس از اینکه هدایتیم کردی منحرف نگردان و به من از جانب خود مهر و کمالی مرحمت کن! خداوند ازبان گویای تنزیل را به من بیاموز و مرا از مهلکه ها نجات ده! خدایا مرا از شرّ شیطان و حزیش و از شرّ سلطان و سپاهیان و از جبت و یارانش رهایی بخش! بحق محمد ستوده و به علی و مورد توجه و بحق شُبر و شُبیر حسن و حسین و به حق بهترین نامه‌ایت بر بهترین گزیده‌ات درود و رحمت فرست، زیرا که تو بر هر چیزی توانایی و تو بر همه چیز احاطه داری!

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ! يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ! يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا رَبَّاهُ! يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
مَوْفِقًا مَحْمُودًا وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاشْرِكْنَا فِي صَالِحٍ مِنْ دَعَاكَ بِمَنَى وَعَرَفَاتٍ وَ
مُزْدَلَفَةٍ وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْزَمٍ وَالْمَقَامِ. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ
رَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ شِدِّ الزَّيْطَانِ فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي الْأَغْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ
تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً مُضَلِّينَ وَلَا مَدْعِيَةً شَاكِينَ مُرْتَابِينَ وَلَا مَعَارِضِينَ وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِ
نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْحَرِفِينَ وَلَا بَيْنَ عِبَادِهِ مَشْهُورِينَ.

ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای پروردگار،
ای پروردگار، ای پروردگار! ای سرور! ای سرور! ای مولای من، ای مولای من،
ای مولای من! ای مورد اعتماد کسی که پشتیبانی ندارد، ای تکیه گاه کسی که
تکیه گاه ندارد! ای اندوخته کسی که اندوخته ندارد! تو پروردگار منی و من بنده
تو بر عهد و پیمان توام! خدایا او را موفقی ستوده قرار ده و آن را آخرین عهد ما
نگردان و ما را در دعای صالحان در منی، عرفات، مُزدلفه و کنار قبر پیامبرت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
و کنار زمزم و مقام شریک گردان!

خدایا سپاس مخصوص تو است جایی که قدر ما را از محکم بستن کمرها و به گردن انداختن مهرها بالا بردی! و تو را سپاس از جایی که ما را از بی دینان گمراه و مدّعیان با شک و تردید و از مخالفان و منحرفان از اهل بیت پیامبرت و در بین عابدان شُهرت طلب قرار ندادی!

اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَاسْتَيْتَنَا هَذِهِ الْمُبَارَكَةَ فَبَلِّغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَغْوَامًا كَثِيرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ! يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ! يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ.

اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ رَافِعَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ عِشْقٍ مِنَ النَّارِ أَوْ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ أَوْفَرَ تَصَيِّبٍ وَأَجْزَلَ الْخُطِّ. اللَّهُمَّ مَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرَقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ زَدَمٍ أَوْ خَسَفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ رَجْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ صَيْحَةٍ أَوْ زَلْزَلَةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ أَكْلٍ سَبْعٍ أَوْ مَيْتَةٍ سُوءٍ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَآتَى شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ مَنَزَلٍ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا.

خداوند! چنانکه ما را بر این روز مبارک از ماه و سال مبارک رساندی پس به
آخر آن نیز با عافیت برسان و به رحمت خود سالهای زیادی ما را برسان! ای
مهربان ترین مهربانان! ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای خدا، ای خدا،
ای خدا! ای پروردگار، ای پروردگار، ای پروردگار! ای آقای من، ای آقای من، ای
آقای من! ای مولای من، ای مولا، ای مولا! خدایا آنچه در این ساعت و در این
روز و در این ماه و در این سال، از خیر یا برکت، عافیت، مغفرت، رأفت و رحمت

یا آزادی از آتش جهنم یا روزی فراخ حلال پاکیزه یا توبه نصوح نصیب کرده‌ای، در آنها بیشترین نصیب و فراوان‌ترین بهره را برایم قرار ده! خداوند! آنچه در این ساعت، در این روز، در این ماه در این سال از سوختن خون آلود شدن، غرق شدن، یا زیرآوار آمدن، خراب شدن دیوار، فرورفتن زمین، خوردن سنگ، زمین لرزه، مسخ، صیحه آسمانی، زلزله، فتنه، صاعقه، سرمازدگی، دیوانگی، جذام، پپسی، خوردن درنده، مرگ بد و همه انواع بلاها را در دنیا و آخرت، نازل شود هرطور که خواهی و هر وقت خواهی و از همه مؤمنان در هرسرا و منزلی در شرق و غرب زمین از ما بازدار!

عَزَّجَارُكَ وَجَلَّ شَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحَدَّكَ لِشَرِيكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّهُ لِشَرِيكَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ
آتِيَّةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّهُ لِشَرِيكَ
لَهُ عَلَيْهَا أَحْيَا وَعَلَيْهَا أَمُوتُ وَعَلَيْهَا أُبْعَثُ حَيًّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ
دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِالْقُرْآنِ إِمَامًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِابِرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَام أَبًا
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلْحَقِّ وَاضِحًا وَلِلْجَنَّةِ وَ
النَّارِ قَاسِمًا وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِخْوَانًا. لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا
وَلَا أَدْعِي مَعَهُ إِهًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّهُ لِشَرِيكَ لَهُ إِهًّا وَاحِدًا فَرْدًا صَدَدًا لَمْ يَتَّخِذْ
صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا.

خدایا مجاور تو عزیز و ثنای تو مهم است و معبودی جز تو تنهای بی شریک نیست؛ آفریننده آسمانها و زمین، دانای غیب و شهود، پروردگار و مالک همه چیز گواهی می‌دهم که معبودی جز خدای یگانه بی شریک نیست. و گواهی

می‌دهم که محمد ﷺ بنده و فرستاده اوست. و گواهی می‌دهم که بهشت حق است و قیامت بدون تردید خواهد آمد و محققاً خداوند کسانی را که در گورها هستند برمی‌انگیزد. گواهی می‌دهم که شایسته پرستش نیست جز خدای یکتای بی‌شریک، من بر آن زنده‌ام و بر آن می‌میرم و با همان عقیده دوباره زنده می‌شوم ان شاء الله! خدا را به پروردگاری اسلام را به عنوان آیین و محمد ﷺ به پیامبری و علی علیه السلام را به عنوان ولی در قرآن را به رهبری و کعبه را به قبله و ابراهیم علیه السلام را به پدری و محمد ﷺ را به پیامبری و امیرالمؤمنین علیه السلام را توضیح دهنده حق و تقسیم کننده بهشت و دوزخ، و مؤمنان از شیعیان او را به برادری، پسندیده و راضیم. چیزی را شریک خدا نمی‌دانم و جز او را سرپرست خود نمی‌گیرم و با او معبود دیگری را مدعی نیستم؛ هیچ سزاوار پرستشی جز خدای یگانه بی‌شریک نیست. خدای یگانه، یکتای بی‌نیازی که همسر و فرزندی نگرفته است.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِالْعَظِیْمِ مِنَ الْاَتِیْكَ وَالْقَدِیْمِ مِنْ نِّعْمَائِكَ وَ الْمُخْزُوْنِ مِنْ اَسْمَائِكَ وَ بِمَا وَاَرَتْهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ وَ مَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهٰی الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ خَدَّكَ لِشَرِیْكَ لَكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُرَحِّمَ هٰذِهِ النَّفْسَ الْخٰزِعَةَ وَ هٰذَا الْبَدَنَ الْهٰلُوْعَ الَّذِیْ لَا یَطِیْقُ حَرَّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ حَرَّ نَارِكَ اِنْ تَعَايَنٰی لَا یَزِیْدُ فِیْ مُلْكِكَ شَيْءٌ وَ اَنْ تَعْفَ عَنِّیْ لَا یَنْقُصُ عَنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ.

خداوند! تو را به حق بزرگترین نعمتها و احسان قدیمت و خزانه شده از نامهات و آنچه از نور تو را که پرده‌ها پنهان ساخته و جایگاه عزت از عرش و منتهای رحمت از کتابت، ای یگانه بی‌شریک درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و این وجود نالان و این بدن آزمندی که طاقت گرمای آفتاب

را ندارد تا چه رسد به سوز آتش عذابت، مشمول رحمت بگردانی، اگر مجازاتم کنی چیزی در ملک تو نیافزاید و اگر از من بگذری چیزی از ملک تو نکاهد.

أَنْتَ يَا رَبِّ أَزْهَمَ وَبِعِبَادِكَ أَعْلَمُ وَبِسُلْطَانِكَ أَزَافُ وَبِمُلْكِكَ أَقْدَمُ وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمُ
وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمُ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ
وَاعْفُ عَنِّي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ أَلُوذُ بِعَرْشِكَ وَاسْتِظِلُّ بِفَنَائِكَ وَاسْتَجِيرُ
بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَاعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ وَلَا تُثِقْ إِلَّا بِكَ وَلَا أَلْجَأُ إِلَّا إِلَيْكَ يَا
عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ عَفَاً.

تو ای پروردگار! مهربان‌ترین و به بندگان خود آگاه‌تر و با وجود سلطنت مهرورزتر و ملکت قدیم‌تر و عفو کریمانه‌تر و بر بندگان با احسان‌تری، نه طاعت اطاعت کنندگان چیزی در ملک تو بیافزاید و نه معصیت گنهکاران چیزی از آن بکاهد! ای بخشنده‌ترین بخشاینده‌گان و ای مهربان‌ترین مهربانان از من بگذر! به عزت تو پناه آورده‌ام و به آستان تو سایه نشینم و به قدرت تو پناه جو و به رحمت تو فریاد خواه و به ریسمان تو چنگ زده و به جز تو اعتماد نکنم!

و به خیر تو پناه نبرم! ای آن‌که امید به تو عظیم است و ای آن‌که برطرف کننده بلایی و ای آن‌که سزاوارترینی به گذشت و عفو!

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمِي مُسْتَجِيرٌ بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرٌ بِأَمَانِكَ وَقَفْرِي مُسْتَجِيرٌ بِغِنَاكَ
وَوَجْهِي أَلْبَالِي الْفَانِي مُسْتَجِيرٌ بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِ الَّذِي لَا يَفْنَى وَلَا يَزُولُ يَا مَنْ
لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ. وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا تَسْلِطْ
عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَعُدِّ حِلْمَكَ عَلَيَّ جَهْلِنَا وَبِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ ضَعْفِنَا وَبِغِنَاكَ عَلَيَّ قَفْرِنَا وَ
أَعِزَّنَا مِنَ الْأَذَى وَالْعَدَاوَةِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْمَالِ وَالْدِّينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَايِنَةِ الْمَوْتِ.

خدایا! ظلم من، پناه خواه عفو تو و بیم من پناهجوی امان تو و تهی دستی من پناهخواه بی نیازی و چهره پلاسیده فانی من به ذات دائم ماندگار تو پناهجو است که فنا و زوال ندارد، ای کسی که هیچ کاری از کار دیگران را باز ندارد! مصیبت ما را در دین ما قرار نده! و دنیا را بزرگترین هم و غم ما نگردان! و کسی را که به ما رحم نکند بر ما مسلط نکن! و با شکیبایی خود بر جهل ما بازگرد و به نیرومندی خویش به ناتوانی ما و به بی نیازی خود بر نیازمندی من توجه کن! و ما را از آزار و دشمنی و قضای بد و سرزنش دشمنان و جلوۀ بد در مال، دین، خانواده و فرزند و موقع دیدار مرگ پناه ده!

اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ نَشْكُوْ غَيْبَةَ نَبِيِّنَا وَ قِلَّةَ نَاصِرِنَا وَ كَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَ شِدَّةَ الرِّمَانِ عَلَيْنَا وَ وُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَ تَظَاهِرَ الْخُلُقِ عَلَيْنَا. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرِّجْ ذَالِكَ بِفَرَجٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَ نَصِّرْ وَ حَقِّ تُظْهِرُهُ اَللّٰهُمَّ وَابْعَثْ بِقَائِمٍ اِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لِلنَّصْرِ لِدِينِكَ وَ اِظْهَارِ حُجَّتِكَ وَ الْقِيَامِ بِأَمْرِكَ وَ تَظْهِيرِ أَرْضِكَ مِنْ أَزْجَاسِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا ای پروردگار از غیبت پیامبرمان و کمی یاورمان و زیادی دشمنانمان و سختی روزگار بر ما و فرارسیدن فتنه ها بر ما و غلبه خلق بر ما، به درگاه توشکایت داریم! خداوند بر محمد و آل محمد درود فرست و به وسیله فرجی عاجل از جانب خود و پیروزی و حقی که پیروز می گردانی، آنها را گشایش بخش! خدایا قائم آل محمد علیه السلام را برای یاری دین خود و اظهار حجت و قیام به امرت و پاک کردن زمینت از پلیدیهای آن، به رحمت خود برانگیزای مهربان ترین مهربانان!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اُوَلِّیْ لَكَ عَدُوًّا اَوْ اُعَادِیْ لَكَ وَلِیًّا اَوْ اَسْخِطَ لَكَ رِضًا اَوْ اَرْضٰی لَكَ سَخَطًا اَوْ اَقُوْلَ حَقًّا هَذَا بَاطِلٌ اَوْ اَقُوْلَ لِبَاطِلٍ هَذَا حَقٌّ اَوْ اَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا

هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ.

خداوند! به تو پناه می برم که دشمن تورا دوست یا دوست تورا دشمن بدارم
و به آنچه تو راضی هستم خشم گیرم یا به آنچه تو دشمنی را راضی باشم یا
درباره حق بگویم. این باطل است یا باطلی را بگویم؛ حق است، یا به کسانی
که کافرند بگویم؛ اینان هدایت یافته تراز کسانی که ایمان به راه تو دارند! خدایا
بر محمد و آلش درود فرست و در دنیا حسنه ای و در آخرت حسنه ای به ما بده و
به رحمت خود از عذاب آتش نگاه دار!

۶- از جمله دعاها ی روز عرفه که از امام صادق - براو برترین درود باد- روایت
شده است فرمود: «صد بار الله اکبر می گویی و صد مرتبه لا اله الا الله و با صد بار
سبحان الله تقدیس می کنی و صد مرتبه آیه الکرسی را قرائت می کنی و صد بار بر
پیامبر صلی الله علیه و آله صلوات می فرستی آنگاه دعا را شروع می کنی و می گویی:

إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ عِزَّتِي وَ جَلَالِكَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِكَ لَكَ مُخَالَفَةً أَمْرِكَ بَلْ عَصَيْتُ إِذْ
عَصَيْتُكَ وَ مَا أَنَا بِنِكَالِكَ جَاهِلٌ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَكِنْ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي وَ غَلَبَتْ
عَلَيْهِ شَفَوقِي وَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ عَدُوُّكَ وَ عَدُوِّي وَ غَرَّنِي سَبِيلُ الْمُسْبِلِ عَلَى فَعَصِيَّتِكَ
بِجَهْلِي وَ خَالَفْتُكَ بِجَهْدِي.^۱

خدای من، سرورم! به عزت و جلالت سوگند من با نافرمانی تو قصد مخالفت
امر تو را نداشتم بلکه نافرمانی کردم موقعی که نافرمانی تو را کردم در حالی از
عقوبت تو نا آگاه نبودم و خود را در معرض عقوبت توهم قرار ندادم، بلکه هوای
نفسم بر من مشتهر کردم و بدبختی بر من غلبه کرد و دشمن تو و من، مرا در آن

۱. سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۳۶۹.

باره کمک کرد و پرده پوشی تو بر من مرا مغرور ساخت، از این رو با نادانیم تورا نافرمانی کردم و با وجود ناتوانیم مخالفت تورا نمودم.

فَالْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يُنْقِذُنِي وَجَبَلٍ مَنْ اتَّصَلُ إِنَّكَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي أَنَا
الْغَرِيبُ الْمُبْتَلَى فَمَنْ سَمِعَ بِمِثْلِي أَوْ رَأَى مِثْلَ جَهْلِي لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ يُنَجِّنِي وَلَا عَشِيرَةٌ
تَكْفِينِي وَلَا مَالٌ يَفْدِينِي فَوَعِظْتِكَ يَا إِلَهِي لَا يَهْلِكَنَّ إِلَيْكَ وَعِزَّتِكَ يَا رَبَّائِي لَا مَدَنَ يَدِي
مَعَ جُرْمِهَا إِلَيْكَ.

اکنون چه کسی مرا از عذاب تو نجاتم می دهد و اگر تورشته ی خود را از من قطع کنی به ریسمان چه کسی چنگ زنم؟ من غرق شده گرفتم، چه کسی مثل مرا شنیده و یا چون نادانتهی مرا دیده است؟ پروردگاری جز تو ندارم که نجاتم دهد و نه عشیره ای که از من دفاع کند و نه مالی که خونبهایم شود.

سرورم به عزّت سوگند که تورا خواهم جست و ای مولای من! به عزّت سوگند که در درگاه تو پافشاری خواهم کرد و به عزّت خدایا به درگاهت گریه و زاری خواهم کرد و به عزّت ای امید من، با وجود جرم، دستم را به پیشگاهت دراز می کنم!

إِلَهِي فَمَنْ لِي مَوْلَايَ فَمِنْ أَلُوذِ سَيِّدِي فَمِنْ أَعُوذُ أَمَلِي فَمَنْ أَرْجُو أَنْتَ أَنْتَ إِفْطَحْ
الرَّجَاءَ إِلَّا مِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا أَحَدُ مَنْ لَا أَحَدَ لَهُ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَقْرَبَ لَهُ بِذَنْبِي يَا
أَعَزَّ مَنْ خَضَعَ لَهُ بِذُلِّي يَا أَرْحَمَ مَنْ إِعْتَرَفَ لَهُ بِجُرْمِي لِكَرْهِي أَفَرَزْتُ بِذُنُوبِي وَلِعِزَّتِكَ
خَضَعْتُ بِذَلَّتِي فَمَا صَانِعُ مَوْلَايَ وَلِرَحْمَتِكَ أَنْتَ إِعْتَرَفْتُ بِجُرْمِي فَمَا أَنْتَ فَاعِلٌ سَيِّدِي
لِمَقَرِّ لَكَ بِذَنْبِهِ خَاضِعٌ لَكَ بِذُلِّهِ مُعْتَرِفٌ لَكَ بِجُرْمِهِ.

خدایا چه کسی مرا سرپرستی می کند و به چه کسی پناه ببرم؟ سرورم به

چه کسی امیدم را پناه سازم؟ پس به چه کسی امیدوار باشم؟ به تو به تو، جز از تو خدای یگانه‌ی بی‌شریک امیدم قطع است. ای یگانه که کسی اورا سود نرساند، ای بزرگوارترین که به درگاه او اقرار به گناه کنند، ای تواناترین که با خواری در برابرش خضوع کنند. ای مهربان‌ترین که به خاطر کرمت به جرم خود اعتراف کنند! من به گناهانم اقرار دارم. بنابراین مولای من وای سرورم! با کسی که به جرم خود اقرار دارد و با خواری در برابر تو خاضع و به گناه خود اعتراف دارد چه می‌کنی؟!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِعِ اللّٰهَ دُعَاىَ اِذَا دَعَوْتُكَ وَنِدَاىَ اِذَا نَادَيْتُكَ وَاقْبَلْ عَلٰى اِذَا نَاجَيْتُكَ فَاِنِّىْ اَمْرُكَ بِذُنُوْبِىْ وَاعْتَرِفُ وَاَسْكُوْا اِلَيْكَ مَسْكَتِىْ وَفَاقَتِىْ وَقِسَاوَةً قَلْبِىْ وَضُرِّىْ وَحَاجَتِىْ يَا خَيْرَ مَنْ اَنْشَأَتْ بِهِ وَحَدَقَتْىْ وَنَاجَيْتُهُ بِسِرِّىْ يَا اَكْرَمَ مَنْ بَسَطْتُ اِلَيْهِ يَدِىْ وَيَا اَرْحَمَ مَنْ مَدَدْتُ اِلَيْهِ عُقْبَتِىْ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِىْ الَّتِىْ نَظَرْتُ اِلَيْهَا عَيْنَاىْ.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست! خداوند! دعای مرا چون تورا بخوانم و ندایم را چون تورا ندا کنم بشنو و به هنگام مناجاتم بر من توجه کن! زیرا که من به گناهانم اقرار و اعتراف می‌کنم و از درماندگی و بیچارگی و سنگدلی و خسارت و نیازمندی خودم را به درگاه تو شکایت دارم ای بهترین کسی که تنهائیم را با او انس گرفتم و در پنهانی با او نجوا نمودم، ای بخشاینده‌ترین کسی که دستهایم را به سوی او گشودم و او مهربان‌ترین کسی است که گردنم را نزد او کج کردم! بر محمد و آلش درود فرست و گناهانم را که چشمانم به آنها دوخته است بر من ببخش!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِىْ الَّتِىْ نَطَقْتُ بِهَا لِسَانِىْ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي الَّتِي اكْتَسَبْتُهَا يَدَايَ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي الَّتِي بَاشَرْتُهَا جِلْدِي وَاغْفِرْ اللَّهُمَّ الذُّنُوبَ الَّتِي اخْتَطَبْتُ بِهَا عَلَى بَدَنِي وَاغْفِرْ اللَّهُمَّ الذُّنُوبَ الَّتِي قَدَّمْتُهَا لَدَيْكَ وَاغْفِرْ اللَّهُمَّ ذُنُوبِي الَّتِي أَحْصَاهَا كُتَابُكَ وَاغْفِرْ اللَّهُمَّ ذُنُوبِي الَّتِي سَتَرْتُهَا مِنْ الْمَخْلُوقِينَ وَ لَمْ اسْتُرْهَا مِنْكَ.

خداوند! بر محمد و آلش درود فرست و گناهانی را که به زبان آوردم بر من ببخش! خدایا بر محمد و آلش درود فرست و گناهانی را که به دست خود فراهم کرده‌ام، بپامرز و گناهانی را که پوست بدنم تماس داشته و گناهانی را که چون هیزمی بر بدنم بار کرده‌ام بر من ببخش! وای خدا گناهانی را که از پیش نزد خود گرد آورده‌ام و گناهانی را که فرشتگان نویسنده‌ات بر شمرده‌اند و گناهانی را که از مخلوقات تو پنهان داشته‌ام ولی از تو پنهان نکرده‌ام بر من ببخش!

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي أَوَّلَهَا وَآخِرَهَا وَصَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا دَقِيقَهَا وَجَلِيلَهَا مَا عَرَفْتُ مِنْهَا وَمَا لَا أَعْرِفُ. مَوْلَايَ عَظُمَتْ ذُنُوبِي وَجَلَّتْ وَهِيَ صَغِيرَةٌ فِي جَنْبِ عَفْوِكَ فَاعْفُ عَنِّي فَقَدْ قَتَيْدَتْنِي وَاسْتَهْرَكْتُ عُيُوبِي وَغَرَقْتَنِي خَطَايَايَ وَأَسْلَمْتَنِي نَفْسِي إِلَيْكَ بَعْدَ مَا لَمْ أَجِدْ مُلْجَأً وَلَا مُنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ مَوْلَايَ اسْتَوْجَبْتُ أَنْ أَكُونَ لِعُفُوبَتِكَ غَرَضًا وَلِنَقْمَتِكَ مُسْتَحِقًّا إلهِي قَدْ غَيَّرَ عَقْلِي فِيمَا وَجَلْتُ مِنْ مُبَاشَرَةِ عَصِيَانِكَ وَبَقِيَتْ حَيْرَانٌ مُتَعَلِّقًا بِعَمُودِ عَفْوِكَ. فَأَقْلِنِي يَا مَوْلَايَ وَإلهِي بِالْأَعْتِرَافِ فِيهَا أَنَا ذَابِتٌ يَدَيْكَ عَبْدٌ ذَلِيلٌ خَاضِعٌ صَاغِرٌ دَاخِرٌ رَاغِبٌ أَنْ تَرْحَمَنِي فَقَدْ مَلَأَنِي عَفْوُكَ وَأَلْبَسْتَنِي عَافِيَتُكَ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَإِنِّي لِذَلِكَ أَهْلٌ وَهُوَ بَارٌّ مِنْكَ عَدْلٌ.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و گناهان مرا از اول تا آخر، کوچک و بزرگ و ریز و درشت آنها را چه آنها که من می‌دانم و چه نمی‌دانم بپامرز! مولای من! گناهان من بزرگ و مهم است، ولی در برابر عفو تو کوچک است پس از من

درگذرد! به راستی عیبهایم مرا در بند کرده و بدنام ساخته است و خطاهایم مرا غرق کرده و من خود را پس از این که هیچ ملجأ و پناهی از عذاب تو نیافتم جز به درگاه تو، به تو تسلیم کردم! مولای من! من مستحقم که هدف عقوبت تو و سزاوار عذاب باشم! خدایا درباره آن چه از تماس با نافرومانیهای تو داشته عقلم دگرگونه شده و سرگردان آویخته به ستون عفو تو مانده‌ام. پس مولای من بر من ببخش! وای خدای من با اعترافی که دارم، اینک این بنده ذلیل خوار، ناچیز، بی مقدار، علاقمند به بخشش تو در محضر تو ایستاده است، در حالی که از قدیم عفو تو شامل حالم بود و عافیت تو مرا پوشانده است، اگر مرا عذاب کنی بر راستی مرا سزااست و از توای پروردگار عین عدالت است!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَلْمُخْرُوْنِ مِنْ اَسْمَائِكَ وَ مَا دَارَتْ اَلْخُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ تَرْحَمَ عَلٰی هَذِهِ النَّفْسِ الْجَزُوْعَةِ وَ هَذَا الْبَدَنَ الْهَلُوْعَ وَ الْجِلْدَ الرَّقِیْقَ وَ الْعَظْمَ الدَّقِیْقَ مَوْلٰی عَفْوِكَ عَفْوُكَ. اَللّٰهُمَّ قَدْ غَرَقْتَنِیْ الدُّنُوْبَ وَ غَمَرْتَنِیْ الْبَغَمَ وَ قَلَّ شُكْرِیْ وَ ضَعُفَ عَمَلِیْ وَ لَیْسَ لِیْ مَا اَرْجُوْهُ اِلَّا رَحْمَتَكَ فَاعْفُ عَنِّیْ فَاِنِّیْ اِمْرٌ وَّ حَقِیْرٌ وَ خَطِرٌ یَّسِیْرٌ.

خداوندا من از توبه حق نامهای اندوخته‌ات و آن چه حجابها از نور تو پنهان داشته‌اند درخواست دارم که بر محمد و آلش درود فرستی و بر این پیکر نالان و این بدن بی قرار و پوست نازک و استخوان باریک ترحم فرما! مولای من مرا عفو کن! عفو کن!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اَنْ تَغْفُوْعَنِّیْ فَاِنَّ عَفْوَكَ اَرْجٰی لِیْ مِنْ عَمَلِیْ وَ اَنْ تَرْحَمَنِیْ فَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ دُنُوْبِیْ وَ اَنْتَ الَّذِیْ لَا تُخِیْبُ السَّائِلَ وَ لَا یُنْقُصُكَ النَّائِلُ یَا خَیْرَ مُسْئِلٍ وَ اَكْرَمَ مَأْمُوْلٍ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِرِ بِكَ مِنَ النَّارِ.

خدایا گناهان مرا فرا گرفته اند و از سویی غرق در نعمتهایم ولی سپاسگزاریم
 اندک و عملم ناچیز و چیزی جز رحمت مایه امیدواریم نیست، بنابراین از من
 درگذر که من شخصی حقیر و کم ارزشم! خداوند! من از تو درخواست دارم که
 بر محمد و آلش درود فرستی و از من بگذری زیرا که گذشت تواز عمل من برایم
 امیدبخش تر است و بر من ترحم کنی که رحمت تواز گناهان من گسترده تر
 است! و تو ای آنکه درخواست کننده را ناامید نمی کنی، رسیدن کسی به
 خواسته اش چیزی از دریای رحمت تو کم نمی کند! ای بهترین درخواست شده
 و ای گرمی ترین مورد درخواست، این جایگاه بنده ای است که از آتش دوزخ به
 تو پناه آورده است! این جایگاه پناهنده به تواز آتش است.

صد مرتبه: هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ^۱ صد مرتبه: هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ
 هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ. هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا أَمَلَ لَهُ سِوَاكَ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَفْرُجُ كَرْبَهُ سِوَاكَ.
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
 بِالْحَقِّ.

این مقام کسی است که جز تو امیدی ندارد! این جایگاه کسی است که
 جز تو کسی مشکل او را برطرف نسازد. سپاس مخصوص خداوندی است که
 مرا بر این هدایت کرد که اگر خداوند ما را هدایت نکرده بود ما خود هدایت
 نمی شدیم فرستادگان پروردگارمان به حق آمدند .

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا رَزَقْتَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا مَنَحْتَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا اٰمَنْتَنِيْ
 وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا وَفَّقْتَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا شَفَّيْتَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا عَافَيْتَنِيْ وَلَكَ
 الْحَمْدُ عَلٰى مَا هَدَيْتَنِيْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى السَّرِّ وَالصَّرِّ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَلَكَ

۱. این جایگاه بیچاره تهی دست، این جای فرد پناهجوست!

الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ عَلَى ظَاهِرَةٍ وَبَاطِنَةٍ حَمْدًا كَثِيرًا سَرْمَدًا دَائِمًا لَا يَنْقُطُ وَلَا يَفْنَى
أَبَدًا حَمْدًا تُرْضِي بِحَمْدِكَ عَنَّا حَمْدًا يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلَا يَفْنَى آخِرُ حَمْدًا يَرِيدُ وَلَا يَبِيدُ.

خدایا سپاس تو را به خاطر روزی که مرا دادی و سپاس تو را بر آن چه ارزانی داشتی و سپاس تو را بر آن چه الهام کردی و بر آن چه موفق داشتی و سپاس تو را بر آن چه شفا و عافیتم داد و سپاس تو را بر آن چه هدایتم کردی و سپاس به خاطر خوشی و ناخوشیها و سپاس تو را برای همه اینها و سپاس تو را بر هر نعمت ظاهری و باطنی، سپاسی فراوان، پایدار ناگستنی و فناپذیر همیشگی سپاسی که خود سپاست را از ما بپسندی سپاسی که اولش بالا رود و آخرش پایدار باشد، سپاسی روزافزون ناگستنی!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ قَوَّیْ عَلَیْهِ بَدَنِیْ بِعَافِیَّتِكَ اَوْ نَالَتُهُ قُدْرَتِیْ بِفَضْلِ نِعْمَتِكَ اَوْ بَسَطْتُ اِلَیْهِ یَدِیْ بِسَابِغِ رِزْقِكَ اَوْ اَتَكَلَّمْتُ عِنْدَ خَوْفِیْ مِنْهُ عَلٰی اَنَاتِكَ اَوْ وَثَقْتُ فِیْهِ بِحَوْلِكَ اَوْ عَوَّلْتُ فِیْهِ عَلٰی کَرَمِ عَفْوِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ حُنْتُ فِیْهِ اَمَانَتِیْ اَوْ نَحَسْتُ بِفِعْلِهِ نَفْسِیْ اَوْ اِحْتَبَطْتُ بِهٖ عَلٰی بَدَنِیْ اَوْ قَدَمْتُ فِیْهِ لَدُنْکَ اَوْ اَثَرْتُ فِیْهِ شَهَوَاتِیْ اَوْ سَعِیْتُ فِیْهِ لِغَیْرِیْ اَوْ اِسْتَعْوَيْتُ فِیْهِ مَنْ تَبَعَنِیْ اَوْ غَلَبْتُ عَلَیْهِ بِفَضْلِ حِلَّتِیْ اَوْ اِحْتَلْتُ عَلَیْكَ فِیْهِ مَوْلَایْ فَلَمْ تَغْلِبْنِیْ عَلٰی فِعْلِیْ اِذْ کُنْتُ کَارِهَا لِغِصْبَتِیْ لٰکِنْ سَبَقَ عِلْمُکَ فِیْ فِعْلِیْ فَحَلِمْتَ عَنِّیْ لَمْ تَدْخُلْنِیْ یَا رَبِّ فِیْهِ جَبْرًا وَّلَمْ تَحْمِلْنِیْ عَلَیْهِ قَهْرًا وَّلَمْ تَظْلِمْنِیْ فِیْهِ شَیْئًا.

خدایا از هر گناهی که بدنم به وسیله عافیت تو نیرو گرفته یا به فضل نعمت تو دست قدرتم رسیده یا دست به سوی روزی فراوان تو گشوده ام یا به هنگام ترس از آن گناهان بر شکیبائی تو تکیه داشتم یا به قدرت تو دلگرم بودم و یا به گذشت کریمانه ات متکی بودم، در گذر!

خداوند! از هر گناهی که در امانتت خیانت کرده یا با انجام آن به خود بد کرده‌ام یا بر بدنم بار عذاب را تحمیل نموده‌ام و یا در آن لذت خود را مقدم و شهواتم را ترجیح داده‌ام یا برای دیگران سعیات نموده و یا در صدد گمراه ساختن پیروان خود بودم، یا با فزونی حيله‌ام بر آن دست یافته‌ام یا در آن بر تو تکبر ورزیده‌ام، مولای من! تو مرا در برابر آن کار مغلوب نکرده‌ای؛ زیرا که نافرومانی مرا خوش نداشتی ولی در علم تو آن فعل من گذشته بود، از این رو بر من حلم ورزیدی و مرا مجبور نکردی و به زور وادارم ننمودی و در هیچ چیز به من ستم نکردی، از تو طلب آمرزش می‌کنم!

اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ عَمَرَتْهُ مَسَاغِبُ الْاِسَاءَةِ فَاَيَقَنَ مِنْ اِلَهِهِ بِالْمَجَازَاتِ.
اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ تَهَوَّرَ تَهَوُّراً فِي الْغِيَابِ وَ تَدَاخَصَ لِلشَّقْوَةِ فِي اَوْدَاءِ الْمَذَاهِبِ
اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ اَوْرَطَهُ الْاِفْرَاطُ فِي مَائِهِ وَ اَوْثَقَهُ الْاِزْتِبَاكُ فِي لُجَجِ جَرَائِهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ
اِسْتِغْفَارَ مَنْ اَنَافَ عَلَى الْمَهَالِكِ بِمَا اخْتَرَمَ. اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ اَوْحَدَتْهُ الْمُنْيَةُ فِي
حُفْرَتِهِ فَاَوْحَشَ بِمَا اقْتَرَفَ مِنْ ذَنْبٍ اِسْتَكْفَفَ فَاَسْتَرْحَمَ هُنَالِكَ رَبَّهُ.

از خداوند طلب آمرزش می‌کنم همچون کسی که طول رفتارهای بد او باعث شده است که یقین به مجازات خدای خود دارد! استغفار می‌کنم مانند استغفار کسی که در بیابانها بی‌باکی شدید کرده و برای شقاوت در راه‌های مختلف باطل گام برداشته است و استغفار می‌کنم بمانند کسی که زیاده‌روی در گناهان او را گرفتار منجلاب نموده و فرورفتن در امواج جرایم او را دربند کرده است، و چون کسی استغفار می‌کنم که به خاطر گناهانش مشرف بر هلاکتها شده است و همچون کسی که مرگ او را در گودال قبرش تنها گذاشته و به خاطر گناهانی که مرتکب شده هراسناک است، بازمانده پس آنجا درخواست ترحم دارد.

اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ لَمْ يَتَزَوَّدْ لِبُعْدِ سَفَرِهِ زَادًا وَلَمْ يَعُدْ لِمَطَاعِنِ تَزَالِهِ اِعْدَادًا،
 اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ شَسَعَتْ شَفَتُهُ وَ قَلَّتْ عِدَّتُهُ فَعَشِيَتْهُ هُنَالِكَ كُرْبَتُهُ.
 اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ لَا يَعْلَمُ عَلَى اَيِّ مَنْزِلَتِهِ هَاجَمَ اِنِّ النَّارِ يُصَلِّي اَمْ فِي الْجَنَّةِ نَاعِمٌ
 يَحْيَا. اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ غَرِقَ فِي لُجَجِ الْمَآثِمِ وَ تَقَلَّبَ فِي اَصَالِيلِ مَقَاتِ الْحَارِمِ.
 اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ عَنَدَ عَنْ لَوَائِحِ حَقِّ الْمُنْهَجِ وَ سَلَكَ سَوَادِفَ سُبُلِ الْمُتَرَتِّجِ
 اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ لَمْ يَهْمَلْ شُكْرِي وَ لَمْ يَضْرِبْ عَنْهُ صَفْحًا اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ
 لَمْ يَنْجِهْ الْمَفْرَمَ مِنْ مُعَانَاةِ صَنْكِ الْمُتَقَلِّبِ وَ لَمْ يُجْزِهِ الْمُهْرَبُ مِنْ اَهْوَالِ عَيْنِ الْمُكْسِبِ،
 اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ تَمَرَّدَ فِي طُغْيَانِهِ عَدُوًّا وَ بَارَزَهُ بِالْخُطِيئَةِ عُتُوًّا.

و همچون کسی که برای سفر طولانی خود توشه‌ای برنگرفته و جهت امکانات
 سفرش چیزی را آماده نکرده است. و همچون کسی استغفار می‌کنم که افرادش
 درهم شکسته و نیروهایش پراکنده و اندک شده است، از این‌رو در آنجا بلا و
 گرفتاری او را فرا گرفته است و چون کسی استغفار می‌کنم که نمی‌داند در نهایت
 سر منزلش کجاست؟ آیا در آتش افکنده می‌شود یا در بهشت زندگی مرقهی
 دارد؟! و چون کسی در ژرفای گناهان غرق شده و در تاریکی‌های محرمات
 نفرت‌انگیز حرکت می‌کند! استغفار می‌کنم به مانند کسی که از روشنیهای راه
 منحرف شده و کوره‌راههای تاریک و پرخطر را پیموده است! و همچون کسی که
 سپاسگزاری را مهمل نگذاشته و به بررسی آن پرداخته است. و چون کسی که
 راه فراری از روبه‌رو شدن با تنگنای منقلب قبر نیافته و فرار از هول و هراسهای
 سنگینی بار دستاورد خودش، او را کفایت نکند، همچون کسی که در طغیان‌ش
 دشمنانه تمرد کرده و با خطا سرکشانه به مبارزه برخاسته است.

اَسْتَغْفِرُاللهَ اِسْتِغْفَارَ مَنْ اَخْصَى عَلَيْهِ كُرُورَ لَوْافِظِ اَلْسِنَتِهِ وَ زِنَةَ مَخَانِقِ الْجَنَّةِ،

أَسْتَغْفِرُكَ إِسْتِغْفَارَ مَنْ لَا يَزُجُ سِوَاهُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ مِمَّا أَحْصَاهُ الْعُقُولُ وَالْقُلُوبُ الْمَجْهُولُ وَافْتَرَقَتْهُ الْجَوَارِحُ الْخَاطِئَةُ وَكَتَسَبَتْهُ الْيَدُ الْبَاغِيَةُ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِمِقْدَارٍ وَمِقْيَاسٍ وَمِكْيَالٍ وَمَبْلَغٍ مَا أَحْصَى وَعَدَدٍ مَا خَلَقَ وَمَا فَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَأَنْشَأَ وَصَوَّرَ وَذَوَّنَ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَضْعَافَ ذَالِكَ كُلِّهِ وَ أَضْعَافَ مُضَاعَفَةٍ وَأَمْثَالَ مُثَلَّةٍ حَتَّى أَبْلُغَ رِضَا اللَّهِ وَأَفُوزَ بِعَفْوِهِ!

استغفار می‌کنم چون کسی که به زیان او پرحرفیهای زبانش و وزن گردن بندهای پنهان بار گناهانی را که به گردن دارد برشمرده‌اند. استغفار می‌کنم چون کسی که امیدی جز تو ندارد. به درگاه خداوندی استغفار می‌کنم که جز او زنده پاینده، معبودی نیست از آن چه عقلها و قلب ناشناخته آن را بشمارد و اعضای خطاکاران را مرتکب و دست تجاوزگران را فراهم سازد. به درگاه خداوندی که جز او معبودی نیست، به مقدار و مقیاس، پیمانه و اندازه آن چه شمار دارد و به شمار آن چه آفریده و نیافریده و پدید آمده و خلق و ایجاد شده و تصویر و تدوین گشته است. استغفار می‌کنم دو چندان همه اینها را و چندین برابر آنها را و نظایر مجسم آنها را استغفار می‌کنم تا به رضای خدا برسم و از عفوا و برخوردار شوم!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِدِينِهِ الَّذِي لَا يَقْبَلُ عَمَلٌ إِلَّا بِهِ وَلَا يَغْفِرُ ذَنْبًا إِلَّا لِأَهْلِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مُسْلِمًا لَهُ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيمَا أَمَرَهُ وَنَهَى عَنْهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْنِي عَبْدًا شَيْنًا غَيْرُهُ وَلَمْ يُكْرِمْ بِهَوَانٍ أَحَدًا مِنْ خَلْقِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا صَرَفَ عَنِّي أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِ جِزَانَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ. وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الرَّحْمَنُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُفْضِلُ الْمُتَنَانُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ.

سپاس خدای را که ما را به آیین خود هدایت کرد، آیینی که هیچ عملی جز

به آن پذیرفته نمی شود و هیچ کسی جز برای اهل آن بخشوده نمی گردد و سپاس خدای را که ما را تسلیم خود و پیامبرش صلی الله علیه و آله در امر و نهیش نمود و سپاس خدای را که مرا چنان قرار نداد که چیزی جز او را بپرستم، کسی از خلق را به پستی من گرامی نداشت. و سپاس خدای را به خاطر برطرف کردن انواع بلاها از جان خودم و خانواده، مال، فرزند و نزدیکانم. و سپاس خداوند پروردگار عالمیان را به هر حال، و هیچ معبودی جز خداوند مالک هستی، بخشنده نیست، معبودی جز خداوند با فضل و احسان فراوان وجود ندارد، معبودی جز خدای اول و آخر نیست.

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذُو الطُّلُوعِ وَالْيَمِّ الْمُنْصِرِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِلَأَ عَرْشِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَظَهَّرَهُمْ تَظْهِيراً.

هیچ سزاوار پرستشی جز خدای صاحب کرم نیست و سرانجام همه به سوی اوست و معبودی جز خدای ظاهر و باطن وجود ندارد. خداوند بزرگتر است به قدر تعداد کلماتش و بزرگتر است به پُری عرشش و بزرگتر است، به شماری که کتاب او بشمارد و منزّه است خداوند شکیبایی با کرم، و منزّه است خداوند آمرزنده مهربان، و منزّه است خدایی که منزّه داشت جز او را سزانیست و منزّه است پروردگارت. پروردگار تو، پروردگار با عزّت از آن چه نادانان توصیف می کنند و سلام بر رسولان و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار

جهانیان است و درود خدا بر محمد و اهل بیت پاک و پاکیزه‌اش که خداوند از آنها پلیدی را دور ساخته و آنها را کاملاً پاک نموده است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَابْتَلِغْ رِسَالَتِكَ فَإِنَّهُ قَدْ آدَى الْأَمَانَةَ وَمَنَعَ النَّصِيحَةَ وَحَمَلَ عَلَى الْمُحَاجَّةِ وَكَابَدَ الْعُسْرَةَ. اللَّهُمَّ أَعْطِهِ بِكُلِّ مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنْاقِبِهِ وَمَنْزِلَةٍ مِنْ مَنْازِلِهِ وَحَالٍ مِنْ أَحْوَالِهِ خَصَائِصَ مِنْ عَطَائِكَ وَفَضَائِلَ مِنْ حَبَائِكِ تَسْرِبُهَا نَفْسُهُ وَتَكْرُمُ بِهَا وَجْهَهُ وَتَرْفَعُ بِهَا مَقَامَهُ وَتُعْلِي بِهَا شَرَفَهُ عَلَى الْقَوَامِ بِقِسْطِكَ وَالذَّالِمِينَ عَنْ حَرَمِكَ.

خدایا بر محمد بنده و فرستاده و پیامبر، برگزیده، حبیب و برگزیده‌ات از میان خلق خود و تبلیغ کننده پیام‌های درود و رحمت فرست که او امانت را ادا کرد و خیرخواهی را انجام داد و راه اعتدال را پویید و سختی‌ها را تحمل کرد. خداوند! هر منقبتی از مناقب و منزلتی از منازل و حالتی از احوالش و ویژگی‌هایی از عطایات و فضیلت‌هایی از بخشایشت را به او عطا کن تا بدان وسیله او را شاد و گرمی بداری و مقامش را بالا ببری و شرافت او را بر همه‌ی برپا دارندگان عدالت و مدافعان حریمت برتری دهی.

اللَّهُمَّ وَارِدْ عَلَيْهِ دُرِّيَّتَهُ وَارْزُاجَهُ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَأَصْحَابَهُ وَأُمَّتَهُ مَا تُفْرِجُهُ عَيْنُهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ وَمِنْ تَشْقِيهِ بِكَاسِهِ وَتُورِدُهُ حَوْضَهُ وَتَخْشُنَا فِي زُفْرَتِهِ وَتَحْتَ لَوَائِهِ وَتُدْخِلُنَا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَرَخَاءٍ وَفِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَبَلَاءٍ وَفِي كُلِّ أَمْنٍ وَخَوْفٍ وَفِي كُلِّ مَتْوًى وَمُنْقَلَبٍ.

خداوند! فرزندان، همسران، خاندان، اصحاب و امتش را بر جوار او وارد کن تا بدان وسیله شادمان گردد! و ما را از آن جمله و از کسانی قرارده که به جام او

سیراب و وارد حوض کوثر او گردند و در زمره او و زیر پرچم او محشور شوند. و ما را وارد کن در هر خیری که محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله اجمعین را وارد کرده‌ای. خداوند! در هر سختی و آسانی و هر عافیت و گرفتاری و در هر امنیت و ترس و در هر منزل و منزلگاه ما را با ایشان قرار ده!

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ مَحْيَاهُمْ وَ اَمِتْنِيْ مَمَاتِهِمْ وَ اجْعَلْنِيْ مَعَهُمْ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا وَ لَا تَفَرِّقْ بَيْنِيْ وَ بَيْنَهُمْ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اَفِنِيْ خَيْرَ الْفَنَاءِ اِذَا اَفْنَيْتَنِيْ عَلٰى مَوَالِيكَ وَ مَوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ اَعْدَائِكَ وَ الرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَ الْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ وَ التَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَ الْاِتِّبَاعَ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ تُدَخِّلْنِيْ مَعَهُمْ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَ تُنَجِّنِيْ بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ.

خداوند! مرا بمانند زنده بودن آنها زنده بدار و چون مرگ آنها بمیران! و در همه جا با آنها قرار ده و بین من و ایشان هرگز جدایی نیانداز، زیرا که تو بر هر چیزی توانایی. خدا! مرا به بهترین وجه در وقتی که فانی کنی، بر موالات خود و اولیای و دشمنی با دشمنان و شوق و ترس به درگاهت و وفای به عهد و تصدیق کتاب و پیروی سنت پیامبرت صلی الله علیه و آله فانی کن! و با ایشان در هر خیری وارد گردان و به وسیله ایشان از هر بدی نجاتم بخش!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اغْفِرْ ذَنْبِيْ وَ وَسِّعْ خُلُقِيْ وَ طَيِّبْ كَسْبِيْ وَ قَتِّعْنِيْ بِمَا رَزَقْتَنِيْ وَ لَا تَذْهَبْ نَفْسِيْ اِلٰى شَيْءٍ صَرَفْتَهُ عَنِّيْ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ التَّسْيَانِ وَ الْكُسَلِ وَ التَّوَانِيْ فِي طَاعَتِكَ وَ مِنْ عِقَابِكَ الْاَذْنٰی وَ عَذَابِكَ الْاَكْبَرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ دُثْبَا تَمْنَعُ الْاٰخِرَةَ وَ مِنْ حَيَاةٍ تَمْنَعُ خَيْرَ الْمَمَاتِ وَ مِنْ اَمَلٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْعَمَلِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا يُرْفَعُ وَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تُقْبَلُ.

خداوند! بر محمد و آلش درود فرست و گناه مرا ببخش و خلق خوش مرحمت

کن و درآمد مرا پاک و به روزی داده‌ات قانعم گردان، و دلم را به چیزی که از من منصرف کرده‌ای نبر! خدایا از فراموشی، تنبلی، سستی در طاعت تو و از کم‌ترین مجازات و بزرگترین عذابت به تو پناه می‌برم و از دنیایی که مانع آخرت، از زندگی که مانع خوب مردن و از آرامی که مانع عمل خیر شود به تو پناه می‌برم و از نفسی که سیر نشود و دلی که خاشع نباشد و دعایی که بالا نرود و نمازی که پذیرفته نباشد به تو پناه می‌برم!

اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ حَتَّى أَتَّبِعَ كِتَابَكَ وَ أَصْدَقَ رَسُولَكَ وَ أَمِنَ بِوَعْدِكَ وَ أَؤْفَى بِعَهْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ عَلَى طَاعَتِكَ وَ الصَّبْرَ لِحُكْمِكَ. وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَقَائِقَ الْإِيمَانِ وَ الصِّدْقِ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا وَ الْعَفْوَ وَ الْمُعَافَاةَ وَ الْيَقِينَ وَ الْكِرَامَةَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ الشُّكْرَ وَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ فَإِنَّ بِنِعْمَتِكَ تُجْمِ الصَّالِحَاتِ.

خدایا گوشهای دلم را برای ذکر خود بگشای تا از کتابت پیروی کنم و رسولت را باور، و به وعده تو ایمان داشته باشم و به عهد تو وفا کنم. معبودی جز تو نیست خداوند! بر محمد و آلش درود فرست و از تو صبر بر طاعت و صبر برای حکم تو را می‌خواهم و ای خدا حقایق ایمان و صداقت در تمام جاها و عفو و معافات و یقین و کرامت در دنیا و آخرت و شکر و توجه به ذات کریمت را درخواست دارم زیرا که به نعمت تو نیکیها تمام و کمال می‌یابد.

اللَّهُمَّ أَنْتَ تُنْزِلُ الْغَنَى وَ الْبَرَكَاتِ مِنَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرًا مُقْتَدِرًا أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ سَمَّيْتَ أَجَاهَهُمْ وَ كَتَبْتَ أَنَارَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفًا أَلْسِنَتَهُمْ وَ أَلْوَانَهُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ كُنَّا فُقَرَاءَ الْبَيْكِ فَلَا تَصْرِفِ اللَّهُمَّ عَنِّي وَجْهَكَ وَ لَا تَمْنَعْنِي فَضْلَكَ وَ لَا تَمْنَعْنِي طَوْلَكَ وَ عَفْوَكَ وَ اجْعَلْنِي أَوَّلَى أَوْلِيَاكَ وَ

أَعَادَى أَعْدَائِكَ وَارْزُقْنِي الرِّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالتَّسْلِيمَ وَالتَّصَدِيقَ
بِكِتَابِكَ وَاتَّبَاعَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

ای خدایی که بی نیازی، برکت را از بالاترین جایگاه بر بندگانت، قاهرانه و مقتدرانه نازک می کنی در حالی که اعمال آنها را بر شمرده و روزی آنها را تقسیم کرده و اجلشان معین و آثارشان را مکتوب و آنها را با زبانها و رنگهای گوناگون یکی پس از دیگری آفریده ای، بندگان از علم تویی خبرند و همه ما نیازمندان توایم پس خداوند از ما رو بر نگردان و فضل و احسان و عفو را از من دریغ نفرما و مرا چنان کن با دوستان دوست و با دشمنان دشمن باشم و شوق و ترس و خشوع، وفا، تسلیم و تصدیق به کتابت و پیروی سنت پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله را نصیبم فرما!

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفِّنِي مَا أَهَمَّنِي وَغَمَّنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي وَاعِزَّنِي
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ وَالْبِئْسَى دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ
أَفْضِ عَنِّي دِينِي وَوَقِّفْنِي لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَآخِرِسْنِي وَذَرِّبْنِي وَاهْلِي وَقَرَابَتِي وَجَمِيعَ
إِخْوَانِي فِيكَ وَاهْلِي حَزَانَتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَ
شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ وَانْصُرْ عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَتَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ.

خداوند! بر محمد و آلش درود و رحمت فرست و هم و غم مرا کفایت کن و مرا به خودم و انگذار! و از شر آن چه خلق کرده و آفریده و پدید آورده ای نگهدار و سپر نگهدارنده ات را از شر همه خلق بر من بپوشان و دین مرا ادا کن و مرا به آن چه می پسندی موفق بدار و من، نسل من، خانواده و خویشان و جمیع برادران ایمانی و بستگان مرا از شر شیطان رجیم و از شر تبهکاران عرب و عجم و شیاطین انس و جن نگهدار و در برابر کسی که بر من ستم کن یاری کن و مرا مسلمان بمیران و به شایستگان ملحق گردان!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَظَمِیْ مَا سَأَلْتُكَ بِهٖ اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ مِنْ کَرِیْمٍ اَسْمَائِكَ وَجَمِیْلِ
ثَنَائِكَ وَخَاصَّةً دُعَائِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ تَجْعَلَ عَشِیَّتِیْ هَذِهِ اَعْظَمَ
عَشِیَّةٍ مَّرَّتْ عَلٰی مُنْذُ اُخْرِجْتَنِیْ اِلَی الدُّنْیَا بِرُكَّةٍ فِی عِصْمَةٍ مِّنْ دِیْنِیْ وَ خَلَاصِ نَفْسِیْ وَ
قَضَاءِ حَاجَتِیْ وَ تَشْفِیْعِیْ فِی مَسْأَلَتِیْ وَ تَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَیَّ وَ صَرْفِ الشُّؤْ عَنِّیْ وَ لِبَاسِ
الْعَافِیَةِ وَّ اَنْ تَجْعَلَ لِّیْ مَنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ بِرَحْمَتِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ کَرِیْمٌ.

خداوند! تو را به حق بزرگترین چیزی که یکی از آفریدگانت؛ از نامهای کریم و
ثنای جمیل و دعای مخصوصت درخواست کند، مسألت می‌کنم که بر محمد
و آل محمد درود فرستی و این شامگاه مرا بزرگترین شامگاهی قرار دهی که از زمان
آوردنم به این دنیا از نظر برکت در حفظ دین و نجات جان و برآوردن حاجت و
قبول شفاعت در درخواستم و تمام کردن نعمت بر من و بازگرداندن بدی از من
و پوشش عافیت، بالاترین شامگاه باشد، و مرا از کسانی قرار دهی که در این
شامگاه به او نظر داشتی به رحمت خودت چرا که تو بخشنده کریمی!

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ لَمْ تُكْتِبْنِیْ مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِكَ الْحَرَامِ اَوْ اَحْرَمْتَنِیْ الْحُضُورَ مَعَهُمْ فِی هَذِهِ
الْعَشِیَّةِ فَلَا تُحَرِّمْنِیْ مِنْ شِرْكَتِهِمْ فِی دُعَائِهِمْ وَ اَنْظُرْ اِلَیَّ بِنَظَرَتِكَ الرَّحِیْمَةِ لَهْمْ وَ اَعْطِنِیْ مِنْ
خَیْرِ مَا تُعْطِیْ اَوْلِیَائِكَ وَ اَهْلَ طَاعَتِكَ.

خدایا اگر تا این شامگاه مرا از حاجیان بیت الحرامت و با حضور و همراه
آنها قرار نداده‌ای مرا از شرکت دعایشان محروم نفروم و به من هم با نگاه رحمتی
که به آنها داری نگاه کن و هر چیزی که به اولیاء و اهل طاعتت می‌دهی به من
هم عطا کن!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلَ هَذِهِ الْعَشِیَّةَ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ حَتّٰی تُبَلِّغَنِیْهَا

مِنْ قَابِلٍ مَعَ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزُؤَارِ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أَغْنَى عَافِيَتِكَ وَأَعَمِّ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلِ قَسَمِكَ وَأَسْبَغِ رِزْقَكَ وَأَفْضَلِ رَجَائِكَ وَآتِمَّ رَأْفَتِكَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَإِنَّا مُسْلِمُونَ لَأَمْرِكَ لَا زُجُوجًا حَا وَلَا مَعَاوَةً وَلَا تَشْرِيفًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَاْمُنُّنٌ عَلَى بَتَّبِلْغِي هَذِهِ الْعَشِيَّةَ مِنْ قَابِلٍ وَأَنَا مُعَافٍ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمُخْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَاقِي وَتُخْذُورَاتِ الطَّوَارِقِ.

خدایاندا بر محمد و آل محمد درود فرست و این شامگاه را آخرین عهد از من قرار نده تا در سال آینده با حاجیان بیت الحرام و زائران پیامبرت صلی الله علیه و آله در سالم ترین عافیت و گسترده ترین نعمت و رحمت و بیشترین قسمت و روزی و بالاترین امید و رأفت خود، به آنجا برسانی زیرا که توشنوی دعایی! خدایا بر محمد و آلش درود فرست و دعای مرا بشنو و به زاری و خواری و درماندگی و توکلم بر تو ترخم کن! زیرا که من تسلیم امر تو و امیدوار به نجات و معافات توام و هیچ بزرگداشتی جز وسیله و از جانب تو نیست پس با رساندن من در همین شامگاه سال آینده با معافیت از هر ناگواری و خطری و از همه حوادث و رویدادهای کوبنده بر من منت بگذار!

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ لِخَلْقِكَ وَ الْقِيَامِ فِيهِمْ بِدِينِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ لِي دِينِي وَزِدْ لِي أَجَلِي وَاصْحَ لِي جِسْمِي وَاقْرَبْ شُكْرَ نِعْمَتِكَ عَيْنِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاعْطِنِي سُؤْلِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتِمِّمْ أَلَا تَكَ عَلَى مَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ.

خدایا مرا به طاعت خودت و اولیاییت که آنها را از میان خلق برای خلق و

اقامه دینت در بین آنها برگزیده‌ای یاوری کن! خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و دین مرا برایم سالم بدار و در مدت عمرم بیفزای و جسمم را سالم و باشکر نعمت مرا خشنود و ترسم را ایمن ساز و درخواستم را عطا کن زیرا که تو بر هر مکاری توانایی. خدایا بر محمد و آلش درود فرست و نعمت هایت را بر من در باقیمانده عمرم تمام کن و مرا در حال مردن چنان بمیران که از من راضی باشی!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَتَبَتَّنِىْ عَلٰى مِلَّةِ الْاِسْلَامِ فَاِنِّىْ بِحَبْلِكَ اِعْتَصَمْتُ فَلَا تُكَلِّنِىْ فِىْ جَمِيعِ الْاُمُوْر اِلَّا اِلَيْكَ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَاَمْلَأْ قَلْبِىْ رَهْبَةً مِنْكَ وَرَغْبَةً اِلَيْكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَغْنًى بِكَ وَعِلْمًى مَا يَنْفَعُنِىْ وَاسْتَعْمِلْنِىْ بِمَا عَلَّمْتَنِىْ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُضْطَرِّ اِلَيْكَ الْمُشْفِقِ مِنْ عَذَابِكَ الْخَافِ مِنْ عُقُوْبَتِكَ اَنْ تُغْنِيَنِىْ بِعَفْوِكَ وَتُجِيرَنِىْ بِعِزَّتِكَ وَتُخَيِّرَنِىْ عَلٰى بِرَحْمَتِكَ وَتُوَدِّىْ عَنِّىْ فِرَاقُكَ وَتَسْتَجِيبَ لِىْ فِىْمَا سَأَلْتُكَ وَتُغْنِيَنِىْ عَنِ شَرِّ رَحْلِكَ وَتُذَيِّنِىْ فِىْمَنْ كَادَنِىْ وَتَقِيَنِىْ مِنَ النَّارِ وَ مَا قَرَّبَتْ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ عَمَلٍ وَتَغْفِرْ لِىْ وَلِوَالِدَيْ وِلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ.

خدایا بر محمد و آلش درود فرست و مرا بر ملت اسلام استوار بدار! زیرا که من به ریسمان تو چنگ زده‌ام و در همه امور جز به خودت مرا وانگذار! خدایا بر محمد و آلش درود فرست و دلم را از ترس و عشق به خودت و خشیت از خود، بی نیازی وسیله خودت پر کن! و مرا از آن چه سود هر یاموز و بدانچه تعلیمم دادی به کارم بند! خداوندا! من از تو همچون درمانده‌ای بیمناک از عذاب، هراسناک از عقوبتت در خواست دارم که به عفو خود مرا بی نیاز گردانی و به عزت خودت پناهم دهی و به رحمت خودت بر من ترحم ورزی و واجبات را از ادا نموده و در آنچه درخواست کردم مستجاب گردانی!

دعا در روز غدیر

۱- علی بن حسین عبدی نقل می‌گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: «روزه روز غدیر برابر روزه يك عمر دنیا است؛ اگر انسانی زنده باشد سپس تا وقتی که در دنیا زنده است روزه بگیرد، پاداش آن را دارد. و روزه وی در نزد خدای عزوجل در هر سال معادل صد حج و صد عمره پذیرفته مقبول است و آن عید بزرگ خداست.

خداوند هیچ پیامبری را هرگز مبعوث نکرده است، مگر در این روز عید بگیرد و حرمت آن را پاس بدارد و نام آن روز در آسمان روز عهد معهود و در زمین پیمان گرفته و جمع مشهود است. هرکس در آن روز دو رکعت نماز بخواند؛ پیش از موقع ظهر - نیم ساعت مانده - غسل کند، از خداوند درخواست کند و در هر رکعت ده مرتبه سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید و ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه سوره قدر را بخواند نزد خدای عزوجل برابر با صد هزار حج و عمره است. و هیچ حاجتی از حوایج دنیا و آخرت را از خدای عزوجل نخواهد مگر برآورده شود؛ حاجتش هرچه باشد و اگر این دو رکعت نماز و دعا از توفوت شد بعدها قضای آن را بجا آور. و هرکس مؤمنی را در آن روز افطاری دهد همچون کسی است که فامی، فامی، فامی را اطعام کند. همچنان می‌گفت تا ده مرتبه دستش را بست سپس فرمود: آیا می‌دانی فام چند تاست؟ گفتم: نه.

فرمود: هر فامی صد هزار، پاداشی برابر ثواب کسی را دارد که در يك روز گرسنگی از پیامبران، صدیقان و شهیدان در حرم خدای عزوجل اطعام کند و سیراب نماید و يك درهم آن روز برابر هزار هزار درهم است.

فرمود: شاید تو تصوّر کنی که خداوند حرزی مهم‌تر از آن روز را آفریده باشد،

نه به خدا، نه به خدا، نه به خدا. آن گاه فرمود: باید وقتی که یکدیگر را ملاقات کردید، بگویید: سپاس خدا را که ما را به وسیله امروز گرامی داشت و ما را از جمله وفاداران به عهد خود با ما و پیمان خود که با ما بسته بود درباره ولایت والیان امرش و به پادارندگان عدل و دادش، قرار داد، نه از منکران و تکذیب کنندگان روز جزا.

سپس فرمود: باید از جمله دعا‌های توبه دنبال آن دو رکعت نماز این باشد که بگویی: «رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ»^۱

پس از آن می گویی: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَاُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ سُكَّانَ سَمَآوَاتِكَ وَ اَرْضِكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ الَّذِى لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُعْبُوْدُ الَّذِى لَيْسَ مِنْ لَدُنْ عَرْشِكَ وَ سُكَّانِ سَمَآوَاتِكَ اِلَى قَرَارِ اَرْضِكَ مَعْبُوْدٌ يُعْبَدُ سِوَاكَ اِلَّا باِطْلَ مُضْمَحَلٍّ غَيْرِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ. لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُعْبُوْدُ فَلَا مَعْبُوْدَ سِوَاكَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا وَاُشْهِدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ وَاُشْهِدُ اَنَّ عَلِيًّا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ وَلِيُّهُمْ وَ مَوْلَاهُمْ.

خدایا! من تو را گواه می گیرم و توبه گواهی کفایت کنی و فرشتگان تو و حاملان عرش و ساکنان آسمانها و زمینت را گواه می گیرم که توای معبودی که

۱. آل عمران، ۱۹۳ و ۱۹۴: «بارالها ما صدای منادی توحید را شنیدیم که ما را دعوت به سوی ایمان به پروردگارمان می کرد و به دنبال آن ایمان آوردیم. خداوند ما را ببخش و گناهان ما را بیامرز و لغزشهای ما را بپوشان و ما را با نیکان و راه و رسم ایشان بمیران! پروردگارا! آن چه را که وسیله پیامرانت به ما وعده دادی، به ما مرحمت کن و ما را در روز رستاخیز رسوا نگردان! زیرا که تو هر چه را وعده می دهی تخلف ناپذیر است!»

جز توشایسته عبادتی نیست، از کنار عرشت و ساکنان آسمانها تا قرار زمینت معبودی که پرستش شود، جز ذات کریمت نیست مگر باطل نابود شونده! معبودی جز تو نیست؛ پرستیده‌ای که جز تو پرستش شده نیست، توبسی بالاتر از آنی که ستمگران می‌گویند و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده تو است و گواهی می‌دهم که علی صلوات الله علیه، امیرالمؤمنین و سرپرست آن‌ها و مولای ایشان است.

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا بِالتَّوَدَّاءِ وَصَدَقْنَا الْمُتَنَادِي رَسُولَ اللَّهِ إِذَا نَادَى بِتَدَائٍ عَنْكَ بِالَّذِي أَمَرْتَهُ بِهِ أَنْ يَبْلُغَ مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِ مِنْ وَلايَةٍ وَلِيٍّ أَهْرَكَ فَحَذَّرْتَهُ وَأَنْذَرْتَهُ إِنْ لَمْ يُبْلَغْ أَنْ تَشْخُطَ عَلَيْهِ وَآثُهُ إِنْ بَلَغَ رِسَالَتِكَ عَصَمْتَهُ مِنَ النَّاسِ فَنَادَى مُبْلِغًا وَخِيكَ وَرِسَالَتِكَ أَلَا مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ وَمَنْ كُنْتُ وَلِيُّهُ وَلِيُّهُ وَمَنْ كُنْتُ نَبِيُّهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ.

پروردگارا ما ندایی شنیدیم و نداده‌ای را که فرستاده خدا بود تصدیق کردیم موقعی که از جانب تو ندا کرد بدانچه تو او را امر کرده بودی که آن چه را به وی درباره ولایت ولی امرت فرو فرستاده‌ای ابلاغ کند و او را بر حذر داشتی و بیم دادی اگر ابلاغ نکند براو خشم‌گیری و اگر رسالات تو را ابلاغ کند او را از شر مردم حفظ کنی از این رووحی تو و رسالات تو را جهت تبلیغ فریاد زد: ای مردم! بدانید هر کس را من مولای او هستم علی مولای او و هر که را من ولی اویم علی ولی اوست و هر که را من پیامبرم، علی امیراوست.

رَبَّنَا فَقَدْ أَجَبْنَا دَاعِيَكَ التَّذِيرَ الْمُتَنَذِرَ مُحَمَّدًا ﷺ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ﷺ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِنَّهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَاهُمْ وَلِيُّهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ قُلْتَ: «إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ

جَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ «رَبَّنَا آمَنَّا وَآتَبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلَّيْنَا وَهَادَيْنَا وَدَاعَيْنَا الْأَنَامَ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ السَّوَّى وَحُجَّتَكَ وَسَبِيلَكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ عَلَى بَصِيرَةٍ هُوَ مَنْ اتَّبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ بِوَلَايَتِهِ وَبِمَا يُلْحِدُونَ بِاتِّخَاذِ الْوَلَايَةِ دُونَهُ.

فَاشْهَدْ يَا إِلَهِي أَنَّهُ الْأَمَامُ الْهَادِي الْمُرْشِدُ الرَّشِيدُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذَكَرْتَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ: «وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ» لَا تُشْرِكْ مَعَهُ إِمَامًا وَلَا اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ وَلِيَّةً.

پروردگارا ما را فرا خوان بیم دهنده و انذار کننده‌ات محمد ﷺ بنده و رسول تو را سوی علی ابن ابی طالب (علیه السلام) که بر او انعام کرده و او را مثلی برای بنی اسرائیل قرار دادی که او امیرالمؤمنین و مولای ایشان و ولی آنها تا روز قیامت؛ روز جزاست اجابت کردیم زیرا که تو گفته‌ای: «او فقط بنده‌ای بود که ما نعمت به او بخشیدیم و الگو برای بنی اسرائیلی قرار دادیم، پروردگارا ما ایمان آوردیم و از مولایمان ولی و هادی و فراخوانمان و فراخوان مردم و صراط مستقیم راست و حجت و راه تو که به سوی تو دعوت کرد، پیروی کردیم او و پیروانش بر بصیرت بودند. منزه است خداوند از آن چه به ولایت او شرک آورند و به خاطر گرفتن دوستانی جز او ملحد شدند.

پس گواه باش خدایا که او امام هادی راهنمای برجسته علی امیرالمؤمنین است که در کتابت او را یاد کرده و گفته‌ای: «و آن در ام الکتاب (لوح محفوظ) نزد ما بلند پایه و استوار است»^۱ با او امامی را شریک نمی‌دانیم و جز او صمیمی کسی را نمی‌گیریم!

اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ بِأَنَّهُ عَبْدُكَ الْهَادِي مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغَرِّ الْمُحْجَلِينَ وَحُجَّتِكَ الْبَالِغَةَ وَلِسَانِكَ الْمُتَعَبِّرَ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ
 وَالْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ وَدَيَانِ دِينِكَ وَخَازِنِ عِلْمِكَ وَمَوْضِعِ سِرِّكَ وَعَيْبَةِ
 عِلْمِكَ وَآمِينِكَ الْمُتَأَمُّونَ الْمَأْخُودُ مِيثَاقَهُ مَعَ مِيثَاقِ رَسُولِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِيَّتِكَ.

خداوندا، ما گواهی می دهیم که او پس از پیامبریم دهندهات بنده هدایتگر
 تو و صراط مستقیم تو و امیرمؤمنان و پیشوای نخبگان و حجت رسای تو و زبان
 بیانگراز جانب تودر میان خلقت و برپادارنده عدالت پس از پیامبر و حاکم دین
 و خزانه دار علم و جایگاه اسرار و گنجینه علمت و امین ایمن گشته که از همه
 خلق و بندگانت پیمان ولایت او را با پیمان (نبوت) پیامبرت گرفتی.

شِهَادَةً بِالْإِخْلَاصِ لَكَ يَا لَوْحَدَانِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنْ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَ عَلِيًّا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنَّ الْإِقْرَارَ بِوِلَايَتِهِ تَمَامُ تَوْحِيدِكَ وَ الْإِخْلَاصِ
 بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ كَمَالِ دِينِكَ وَ تَمَامِ نِعْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ بَرِيَّتِكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ
 وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ: «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
 دِينًا». اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيْنَا مِنَ الْإِخْلَاصِ لَكَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 لِلْمُؤَالَاةِ وَلَيْتَكَ الْهَادِي مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ الْمُنْذِرِ وَ رَضِيتُ لَنَا الْإِسْلَامَ دِينًا بِمُؤَالَاةِهِ وَ أَتَمَمْتَ
 عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ الَّتِي جَدَّدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَ مِيثَاقَكَ وَ مِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْنَا
 مِنَ التَّكَاثِرِينَ وَ الْجَاهِدِينَ وَ الْمُكَذِّبِينَ بَيَوْمِ الدِّينِ وَ لَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَشْبَاعِ الْمُتَغَيِّرِينَ وَ
 الْمُبْدِلِينَ وَ الْمُتَحَرِّفِينَ وَ الْمُتَبَيِّنِينَ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَ الْمُتَغَيِّرِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَ مِنْ الَّذِينَ اسْتِخْوَذَ
 عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ وَ صَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ.

گواهی خالصانه به یگانگی تو براینکه تو ای آن خدایی که جز تو معبودی
 نیست و محمد بنده و فرستاده تو و علی (ع) امیرمؤمنان است و اینکه اقرار به

ولایت او مُتَمِّم توحیدت و اخلاص به وحدانیت و کمال دین و تمام نعمت و فضل تو بر جمیع خلق و بندگان تو است، زیرا که تو خود گفته‌ای و گفته تو حق است: «امروز دین شما را برای شما کامل و نعمتم را بر شما تمام و اسلام را برای شما آیین پسندیدم» خدایا پس تورا سپاس بر آن چه بدان وسیله بر ما منت نهادی از اخلاص به وحدانیت تو، چرا که ما را به موالات ولّیت، راهنمای پس از پیامبریم دهنده ما را راهنمایی کردی و اسلام را به عنوان آیین به وسیله موالات وی برای ما پسندیدی و نعمت خود را بر ما تمام کردی که عهد و پیمان خود و اهل وفا را بدان وسیله تجدید کردی و ما را از بیعت شکنان و منکران و تکذیب کنندگان روز جزا و از پیروان تغییر و تبدیل کنندگان و منحرفان و بُرندگان گوش چهارپایان و دگرگون سازان آفرینش خدا و از کسانی که شیطان بر آنها مسلط شده و از یاد خدا آنها را فراموشی می دهد و از راه خدا و صراط مستقیم آنها را باز می دارد، قرار ندادی.

و این عبارت را در شب و روزت زیاد بگو: اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْمَجَاحِدِينَ وَ النَّاكِثِينَ وَ الْمُغَيِّرِينَ وَ الْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الدِّينِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ. اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى اِنْعَامِكَ عَلَيْنَا بِالَّذِي هَدَيْتَنَا اِلَى وِلَايَةِ وُلَاةِ اَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ الْاِمْتَةِ الرَّاشِدِينَ الَّذِيْنَ جَعَلْتَهُمْ اَرْكَانًا لِتَوْحِيدِكَ وَ اَعْلَامَ الْهُدٰى وَ مَنَارَ التَّقْوٰى وَ الْعُرْوَةَ الْوُثْقٰى وَ كَمَالَ دِيْنِكَ وَ تَمَامَ نِعْمَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ اَمَّا بِكَ وَ صَدَقْنَا بِنَبِيِّكَ وَ اَتَّبَعْنَا مِنْ بَعْدِهِ النَّذِيرَ الْمُنْذِرُوْا وَ اَلَيْنَا وَلِيَهُمْ وَ عَادَيْنَا عَدُوَّهُمْ وَ بَرَّئْنَا مِنَ الْمَجَاحِدِيْنَ وَ النَّاكِثِيْنَ وَ الْمُكَذِّبِيْنَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ.

خداوندا! منکران، بیعت شکنان و تغییر دهنده‌گان و تکذیب کنندگان روز جزا از اولین و آخرین را لعنت کن! خدایا سپاس تورا به خاطر احسانت بر ما به اینکه

ما را به ولایت والیان امر خود پس از پیامبرت هدایت کردی؛ امامان راشدی که آنها را ارکان توحید خود و نشانه‌های هدایت و مشعل تقوا و ریسمان محکم و کمال دینت قرار دادی! پس سپاس تو را سزااست، ما به تو ایمان آوردیم و پیامبرت را تصدیق نمودیم و پس از وی بیم دهنده زنهارگرا پیروی کردیم و دوستدار ایشان را دوست و با دشمنان ایشان دشمنیم، از منکران و بیعت‌شکنان و تکذیب‌کنندگان تا روز قیامت بیزاریم!

اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِمُؤَالَاتِ أَوْلِيَائِكَ الْمَسْئُولِ عَنْهَا عِبَادُكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ: «ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ».

خدایا چنانکه از شأن تو است، ای که وعده‌ات راست است، ای آنکه وعده خلافی نمی‌کنی! ای کسی که هر روز در کاری هستی! براستی که وسیله موالات اولیایت بر ما احسان کردی؛ اولیایی که بندگان در باره ولایت آنها بازجویی شوند! زیرا که تو خود فرموده‌ای و قول توحق است: «وانگهی در آن روز از نعمت الهی شما بازجویی می‌شوید»^۱.

وَقُلْتُ: «وَقَفُّهُمْ إِيَّاهُمْ مَسْئُولُونَ» وَمَنْنْتَ عَلَيْنَا بِشَهَادَةِ الْإِخْلَاصِ لَكَ بِمُؤَالَاتِ أَوْلِيَائِكَ الْهُدَاةِ مِنْ بَعْدِ التَّذِيرِ الْمُنْذَرِ وَالسِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَأَكْمَلْتَ الدِّينَ بِمُؤَالَاتِهِمْ وَالْبَرَاةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَآتَمَمْتَ عَلَيْنَا النِّعْمَةَ الَّتِي جَدَدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَرْتَنَا مِيثَاقَكَ الْمَأْخُودَ مِثًا فِي مُبْتَدَأِ خَلْقِكَ إِيَّانَا وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْأَجَابَةِ وَذَكَرْتَنَا الْعَهْدَ وَالْمِيثَاقَ وَلَمْ تُنْسِنَا ذِكْرَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ: «وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى».

«آنها را نگاه دارید زیرا که آنها مسئولند» و با شهادت خالصانه به دوستی اولیای هدایت‌گرت پس از بیم‌دهنده زنهاگرو چراغ تابان بر ما منت نهادی و دین را وسیله موالات ایشان و بیزارى از دشمن ایشان کامل کردی و نعمت را بر ما تمام کردی؛ نعمتی که عهد خود را برای ما تجدید و پیمانت را که در آغاز آفرینش‌ها از ما گرفته بودی به یاد ما آوردی و ما را از اهل اجابت قرار دادی و عهد و پیمان را بر ما یادآور شدی و یاد خود را فراموشمان نسازی؛ زیرا که تو خود گفته‌ای: «هنگامی که پروردگارت از نسل آدم، فرزندان‌شان پیمان گرفت و آنها را بر خودشان گواه ساخت؛ آیا من پروردگار شما نیستم؟ گفتند: آری».^۱

اَللّٰهُمَّ بَلِّ شَهْدَنَا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ رَبَّنَا وَ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ نَبِيْنَا وَ عَلِيٌّ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْحُجَّةُ الْعُظْمٰى وَ اَيُّنُّكَ الْكُبْرٰى وَ التَّبَاءُ الْعَظِيْمُ الَّذِيْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ.

خدایا آری ما به احسان و لطف تو گواهی می‌دهیم که تو ای خداوندی که جز تو پروردگار ما معبودی نیست و محمد صلی الله علیه و آله بنده و فرستاده تو پیامبر ما و علی، امیرالمؤمنین و بزرگترین حجت و بزرگترین آیت و نبأ عظیم است که در آن باره اختلاف دارند.

اَللّٰهُمَّ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ اَنْ اَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهُدَايَةِ اِلَى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِيْ يَوْمِنَا هَذَا الَّذِيْ ذَكَرْتَنَا فِيْهِ عَهْدَكَ وَ مِيثَاقَكَ وَ اَكْمَلْتَ دِيْنَنَا وَ اَتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَ جَعَلْتَنَا مِنْ اَهْلِ الْاِجَابَةِ وَ الْاِخْلَاصِ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ مِنْ اَهْلِ الْاِيْمَانِ وَ التَّصْدِيقِ بِوَلَايَةِ اَوْلِيَائِكَ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَ اَعْدَاءِ اَوْلِيَائِكَ الْمُبَاحِدِيْنَ الْمُكَذِّبِيْنَ يَوْمَ الدِّيْنِ وَ اَنْ لَا تَجْعَلَنَا مِنَ الْغَاوِيْنَ

وَلَا تُدْحِقْنَا بِالْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الدِّينِ وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ النَّبِيِّينَ وَتَجَعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ إِمَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ يَوْمَ يُدْعَى كُلُّ نَاسٍ بِإِمَامِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي زُمَرَةِ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَثَبِّتْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الْمُهْجَرَةِ.

خدایا! چنان‌که از شأن تو است، هدایت بر شناخت ایشان را بر ما لطف کردی باید از شأن تو باشد که بر محمد و آل محمد درود فرستی و امروز که عهد و پیمانت را به ما یادآور شدی و دین ما را کامل و نعمت را بر ما تمام کردی و ما را از اهل اجابت و اخلاص به وحدانیت خود و از اهل ایمان و به ولایت اولیایت و بیزاری از دشمنان و دشمنان اولیائت و منکران، تکذیب کنندگان روز جزا قرار دادی، برای ما قدم صادقانه با پیامبران قرار ده و با پرهیزکاران پیشوایی تاروز جزا برای ما مقرر فرما، روزی که هر دسته‌ای از مردم را با پیشوایشان فرا خوانند و ما را در زمره رهبران هدایت یافته محشور گردان و ما را تا زنده ایم بر پایه وفای به عهد و پیمان خود که از ما و بروعه ما برای تو گرفته شده است، زنده بدار و برای ما با رسول خدا ﷺ راهی قرار ده! و ما را در هجرت صادقانه ثابت قدم بدار!

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مَحْيَانَا خَيْرَ الْمَحْيَا وَمَمَاتَنَا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمَنْقَلَبَنَا خَيْرَ الْمَنْقَلَبِ حَتَّى تَوْفَانَا وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ أَوْجَبْتَ لَنَا حُلُولَ جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ وَالْمُثْوَى فِي دَارِكَ وَالْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ. رَبَّنَا إِنَّكَ أَمَرْتَنَا بِطَاعَةِ وَلَا إِمْرٍ أَمْرِكَ وَأَمَرْتَنَا أَنْ نَكُونَ مَعَ الصَّادِقِينَ فَقُلْتَ: «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ» وَقُلْتَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ».

خدایا زندگی ما را بهترین زندگی و مرگ ما را بهترین مرگ و انتقال ما را بهترین انتقال، تا از دنیا برویم در حالی که تواز ما خشنود و ورود بهشت خود را

برحمت خود و اقامت در سرای خود و بازگشت به سرای جاودانه از فضل خود را بر ما واجب شمرده‌ای که در آنجا نه ما را رنجی رسد و نه سستی. پروردگارا! تو ما را به اطاعت و الیان امرت فرمان دادی و دستور دادی با راستگویان باشیم و گفتی: «خدا را اطاعت کنید و از پیامبر و اولوالامراز خودتان فرمان ببرید!»^۱ و فرمودی: «از خدا بترسید و با راستگویان باشید!»^۲.

فَسَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، رَبَّنَا فَتَيْبْ أَقْدَامَنَا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ مُصَدِّقِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ وَأَنْ تُثَبِّتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَتَجْعَلَهُ عِنْدَنَا مُسْتَقَرًّا وَلَا تَسْلُبْنَاهُ أَبَدًا وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا فَإِنَّكَ قُلْتَ: «فُسْتُقِرُّوْا مُسْتَوْدَعٌ» فَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَوْدَعًا. وَأَرْزُقْنَا نُصْرَتِيكَ مَعَ وَلِيِّ هَادٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُ وَتَحْتَ رَأْيَتِهِ شُهَدَاءَ صِدِّيقِينَ فِي سَبِيلِكَ وَ عَلَى نُصْرَةِ دِينِكَ.

ما هم شنیدیم و اطاعت کردیم! پروردگارا قدمهای ما را استوار و ما را مسلمان باور کننده اولیای بمیران! و دلهای ما را پس از آنکه هدایت فرمودی منحرف نگردان و از جانب خود رحمتی به ما بده! زیرا که تو بخشنده‌ای! خداوند اتورا به حقی که در نزد آنها قرار داده و به آنکه آن‌ها را بر همه عالمیان برتری داده‌ای درخواست دارم که امروز را که ما را در آن گرامی داشته‌ای، بر ما مبارک گردانی و نعمت را بر ما تمام کنی و آن را بر ما پایدار سازی و هرگز از ما سلب نکنی و عاریه قرار ندهی! زیرا که خود فرموده‌ای: «برقرار و مداوم است و عاریه و زوال پذیر!»^۳

۱. نساء، ۵۹.

۲. توبه، ۱۱۹.

۳. انعام، ۹۸.

پس آن را پایدار قرار ده نه عاریه و زوال پذیرا! و یاری دینت را همراه ولی هدایتگر یاری شده از دودمان پیامبرت، نصیب ما کن و ما را با او وزیر پرچم او شهیدان و راستگویان در راه خود و یاری دین خودت قرار ده!»

آن گاه حاجت خود را پس از دعا حاجت دنیوی و اخروی را بطلب و خداوند در این روز برآورده سازد.

۲- عبدالرحمان بن سالم به نقل از پدرش آورده است، که می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم: آیا مسلمانان جز روز جمعه و عید قربان و عید فطر عیدی دارند؟ فرمود: «آری با حرمت بیشتر از آنها» گفتم: فدایت شوم! آن کدام عید است؟ فرمود: «آن روزی که رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را نصب کرد و فرمود: هر که را من مولا و سرپرستم پس علی مولای اوست».

گفتم: آن چه روزی است؟ فرمود: «به روز چه کار داری؟ سال در گردش است ولی آن روز هیجدهم ذیحجه است». گفتم: ما را در آن روز چه کاری سزاوار است؟ فرمود: «آن روز به یاد روزه و عبادت و یاد محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله باشید و رسول خدا صلی الله علیه و آله به امیرالمؤمنین علیه السلام وصیت کرد تا آن روز را عید بگیرد و همه پیامبران چنان رفتاری داشتند به جانشینانشان آن را توصیه می کردند و آنها آن روز را عید می گرفتند»!.

۳- عمارة بن جوین عبدی می گوید: در روز هیجدهم ذیحجه خدمت امام صادق علیه السلام رسیدم دیدم روزه دار است و فرمود: «امروز، روزی است که خداوند حرمت آن را بر مؤمنان بزرگ شمرده است، چرا که خداوند در آن روز دینشان را

کامل و نعمت را بر آنها تمام، و پیمانی را که در آفرینش اول گرفته بود بر آنها تجدید کرد، زیرا که آن موقف را خداوند از یاد ایشان برده و آنها را برای قبول از خود بازداشت و از اهل انکار که منکرند آنها را قرار نداد».

عرض کردم: فدایت شوم! روزه آن روز چه پاداشی دارد؟ فرمود: «آن روز عید و شادمانی و شُرور و روز روزه شکر خدای عزّوجلّ و معادل روزه شصت ماه از ماههای حرام است و هر کس در آن روز هر وقت خواست دو رکعت نماز بخواند که نزدیک ظهر بهتر است یعنی ساعتی که امیرالمؤمنین علیه السلام برای مردم در غدیر خم تعیین شد و آن وقتی است که مردم در آن وقت نزدیک آن منزل بوده اند».

پس هر کسی دو رکعت نماز بخواند، سپس سجده کند و صد مرتبه خدا را شکر گوید و پس از سر برداشتن از سجده این دعا را بخواند:

اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ اِنَّكَ اَحَدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ
وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا اَحَدٌ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا
مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِيْ شَأْنٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ اَنْ تَفْضَلْتَ عَلَيَّ بِاَنْ جَعَلْتَنِيْ مِنْ اَهْلِ
اِجَابَتِكَ وَ اَهْلِ دِيْنِكَ وَ اَهْلِ دَعْوَتِكَ وَ وَقَفْتَنِيْ لِذَلِكَ فِيْ مُبْتَدِئِ خَلْقِيْ تَفْضُلًا مِنْكَ وَ
كَرَمًا وَ جُودًا، ثُمَّ رَفَعْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَ الْجُودَ جُودًا وَ الْكَرَمَ كَرَمًا رَافَةً مِنْكَ وَ رَحْمَةً اِلَى
اَنْ جَدَدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِيْ تَجْدِيْدًا بَعْدَ تَجْدِيْدِكَ خَلْقِيْ وَ كُنْتُ نَسِيًا مَّنْسِيًا نَاسِيًا سَاهِيًا
غَافِلًا فَاقْتَمَمْتَ نِعْمَتِكَ بِاَنْ ذَكَّرْتَنِيْ ذَلِكَ وَ مَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَ هَدَيْتَنِيْ لَهٗ فَلْيَكُنْ مِنْ
شَأْنِكَ يَا اِلٰهِيْ وَ سَيِّدِيْ وَ مَوْلَايَ اَنْ تُتِمَّ لِيْ ذَلِكَ وَ لَا تَسْلُبْنِيْهِ حَتّٰى تَتَوَقَّأَنِيْ عَلَى ذَلِكَ
وَ اَنْتَ عَنِّيْ رَاضٍ فَاتِّكَ اَحَقُّ الْمُتَنِيْمِيْنَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ^۱.

خداوندا از تو درخواست دارم که ستایش مخصوص تو، یگانه بی شریکی و یکتای فرد یگانه بی نیازی، نه فرزند کسی و نه فرزندی داری، کسی همتای تو نیست و اینکه محمد بنده و فرستاده تو است، درود تو بر او و آل او باد! ای که در هر روز کاری داری چنان که شأن تو است، بر من تفضل کنی، مرا از اهل اجابت خود قرار داده و اهل دیانت و دعوت و مرا در آغاز خلقتم بر آن موفق داشتی از باب تفضیل وجود و کرم و سبب فضلی به دنبال فضلی، وجودی در پی وجودی و کرمی پس از کرمی از باب رحمت و رأفت تا این که این عهد را پس از تجدید خلقتم تجدید کردی، در حالی که من دچار فراموشی و سهو و غفلت بودم پس تو نعمت خود را بر من تمام کردی به اینکه یادم آوردی و بر من منت گذاشتی و مرا بر آن راهنمایی کردی، پس خدایا ای سید و مولای من! باید شأن تو این باشد آن نعمت را بر من تمام کنی و تا زنده ام از من سلب نگردانی و تو از من خشنود باشی، زیرا که از همه منعمان سزاوارتری! که نعمت خود را بر من تمام کنی!

اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا وَ اطَعْنَا وَ اَجَبْنَا دَاعِيَكَ بِمَتِّكَ فَلَكَ الْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ اِلَيْكَ الْمُنْصِيْرُ اَمَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِرِسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ صَدَقْنَا وَ اَجَبْنَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فِيْ مُوَالَاةٍ مَوْلَانَا وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَمِيْر الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ بِنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَ اَخَى رِسُوْلِهِ وَ الصِّدِيْقِ الْاَكْبَرِ وَ الْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِهِ الْمُوْبَّدِ بِه نَبِيُّهُ وَ دِيْنُهُ الْحَقُّ الْمُبِيْن عَلَمًا لِدِيْنِ اللّٰهِ وَ خَازِنًا لِعِلْمِهِ وَ عِيْبَةً غَيْبِ اللّٰهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ وَ اٰمِيْنَ اللّٰهُ عَلٰى خَلْقِهِ وَ شَاهِدِهِ فِيْ بَرِيَّتِهِ.

خداوندا فرمان تو را شنیده و اطاعت کردیم و دعوت فراخوان تو را به لطف تو اجابت نمودیم پس سپاس تو را، پروردگارا به سبب آمرزشت، و بازگشت ما

سوی تو است. ما به خدای یگانه بی شریک و به فرستاده اش محمد ﷺ ایمان
و باور داریم و فراخوان خدا را اجابت کردیم و پیامبر را درباره دوستی مولايمان،
مولای مؤمنان امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب بنده خدا و برادر رسول خدا و
صدیق اکبر و حجت بر خلق خدا و آنکه به وسیله او پیامبرش را تأیید و دینش
حق آشکار است، پیروی کردیم؛ آنکه شاخص برای دین خدا و خزانه دار علم
خدا و صندوق علم خدا و جایگاه راز الهی و امین خدا بر خلق و شاهد او در
بین مخلوق او بود.

اَللّٰهُمَّ «رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ» فَإِنَّا يَا رَبَّنَا بِمِثْلِكَ وَ لُظْفِكَ أَجَبْنَا دَاعِيكَ وَ اتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ وَ صَدَقْنَاهُ وَ صَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ كَفَرْنَا بِالْحُبِّبِ وَ الطَّاغُوتِ فَوَلَّيْنَا مَا تَوَلَّيْنَا
وَ أَحْشَرْنَا مَعَ أَتَمِّينَا فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَ هُمْ مُسْلِمُونَ أَمَّا بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ
وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ وَ رَضِينَا بِهِمْ أَمَّةً وَ قَادَةً وَ سَادَةً وَ حَسَبْنَا بِهِمْ
بَيْنَنَا وَ بَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا نَتَّبَعُ بِهِمْ بَدَلًا وَ لَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَّةً وَ بَرَّيْنَا إِلَى اللَّهِ
مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَ الْاَنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ وَ كَفَرْنَا بِالْحُبِّبِ
وَ الطَّاغُوتِ وَ الْاَوْثَانِ الْاَرْبَعَةِ وَ اَشْيَاعِهِمْ وَ اَتْبَاعِهِمْ وَ كُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاَنْسِ
مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلَى آخِرِهِ.

ای خدا «پروردگار ما، ما ندای منادی را شنیدیم که برای ایمان ندا می داد
که بر پروردگارتان ایمان آورید، پس ایمان آوردیم، پروردگارا گناهان ما را ببامرز و
بدیهای ما را ببخش و ما را با نیکان بمیران! پروردگارا آن چه بر فرستادگانت وعده
داده ای بر ما عطا کن و روز قیامت ما را خوار نگردان که تو هرگز وعده خلافی

نکنی!۱ پروردگارا ما به لطف و کرمّت فراخوان تو را اجابت کردیم و از پیامبر پیروی نمودیم و تصدیقش کردیم و مولای مؤمنان را باور نمودیم و به جبت و طاغوت کافر شدیم، پس ایمان و ولایت ما را حفظ کن و ما را با امامانی محشور فرما که ما به آنها ایمان راستین داریم و به باطن و ظاهر، شاهد و غایب، زنده و مرده‌شان تسلیمیم و به امامت، پیشوایی و آقایی آنها خشنودیم، و آنها واسطهٔ بین ما و خدا هستند بدون دیگر خلق و عوض آنها را نمی‌خواهیم و به جز آنها توسّل نمی‌جوییم و از محاربین آنها از جن انس از اولین و آخرین به درگاه خدا بیزاریم و به جبت و طاغوت، بتهای چهارگانه و پیروانشان و از هر که از جن و انس از اول روزگار تا آخر آنها را دوست بدارد کافریم.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا تُشْهِدُكُ اَنَّا نَدِيْنُ بِمَا دَانَ بِهٖ مُحَمَّدٌ وَّ اَلْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَّ عَلَيْهِمْ وَّ قَوْلُنَا مَا قَالُوْا وَّ دِيْنُنَا مَا دَانُوْا بِهٖ، مَا قَالُوْا بِهٖ قُلْنَا وَّ مَا دَانُوْا بِهٖ دَنَا وَّ مَا اَنْكَرُوْا وَّ اَنْكَرْنَا وَّ مَنْ وَّالَا وَّ اَلَيْنَا وَّ مَنْ عَادَا وَّ اَعَادَيْنَا وَّ مَنْ لَعَنُوْا لَعَنَّا وَّ مَنْ تَبَرَّءَ وَّ اَمِنَهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَّ مِنْ تَرَجَّهَوْا عَلَيْهِ تَرَجَّحْنَا عَلَيْهِ اَمَّنَّا وَّ سَلَّمْنَا وَّ رَضَيْنَا وَّ اَتَّبَعْنَا مَوَالِيْنَا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذٰلِكَ وَّ لَا تَسْلُبْنَاهُ وَّ اجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَّ لَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَّ اٰخِيْنَا مَا اٰخِيْتْنَا عَلَيْهِ وَّ اَمِّنَا اِذَا اَمَّتْنَا عَلَيْهِ اَلْ مُحَمَّدٍ اٰمَنَّا فِيْهِمْ نَأْتُمُّ وَّ اِيَّاهُمْ تُوَالِي وَّ عَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللّٰهِ تُعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَّ الْاٰخِرَةِ وَّ مِنَ الْمُتَقَرَّبِيْنَ فَاِنَّا بِذٰلِكَ رَاضُوْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

خدایا ما تو را گواه می‌گیریم که ما پیرو دین محمد و آلش (صلوات الله علیهم اجمعین) هستیم؛ هر چه گویند می‌گوییم و به دین آنها دینداریم و گفته آنها را می‌گوییم و به آن چه نزدیکند نزدیکیم و آن چه را منکرند منکریم و هر که را دوست

یا دشمن دارند ما هم دوست و دشمن می داریم و هر که را لعن و بیزاری جویند ما هم لعن می کنیم و بیزاریم و به هر که ترخم کنند ترخم می کنیم! ایمان داریم و تسلیم و راضی و تابع موالیان خود هستیم. خدایا این نعمت را بر ما تمام کن و از ما نگیر و دائم و ثابت بدار نه عاریه و گذرا! و ما را بر آن زنده بدار و در مردن بر آن بمیران که آل محمد امامان ما و پیرو آنها و دوستدارانشان و با دشمن ایشان و دشمن خدا دشمنیم پس ما را در دنیا و آخرت با ایشان و از مقربان قرار ده که به آن راضی هستیم، ای مهربان ترین مهربانان!

سپس سجده می کنی و صد مرتبه (الحمد لله) و صد مرتبه (شکرا لله) در حال سجده می گوی: هر کس این کار را بکند چون کسی باشد که در آن روز حاضر بوده و با رسول خدا ﷺ در آن باره بیعت کرده و با راست گویانی که خدا و رسولش را در موالات مولایشان در آن روز تصدیق کرده اند هم درجه باشد و همچون کسی که با رسول خدا ﷺ و امیر المؤمنین علیا با حسن و حسین علیهما السلام به شهادت رسیده و چون کسی که زیر پرچم قائم علیا و در خیمه او از نجبای نقبا باشد».

دعا دربارهٔ مهمّات

مسعدة بن صدقه می‌گوید: از امام صادق علیه السلام خواستم تا دعایی به من بیاموزد که در گرفتاریها (مهمّات) بدان وسیله دعا کنم! او راقی را از دفتر قدیمی درآورد، به من داد، فرمود: «از روی آن بنویس که دعای جدم علی بن حسین زین العابدین علیه السلام است من آن را عیناً رونویسی کردم و هرگز چیزی مرا به مشقت نیفکند و فکرم را مشغول نساخت، مگر آن را خواندم و خداوند غم و گرفتاری مرا برطرف کرد و خواسته‌ام را برآورد و آن دعا این است:

اَللّٰهُمَّ هَدَيْتَنِيْ فَلَهَوْتُ وَ وَعَظْتَ فَقَسَوْتُ وَ اَبْلَيْتَ الْجَمِيْلَ فَعَصَيْتُ وَ عَرَفْتُ فَاضْرَرْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ فَاسْتَغْفَرْتُ فَاَقْلَيْتَ، فَعُدْتُ فَاسْتَرْتُ. فَلَكَ الْحَمْدُ اِلٰهِي تَقَحَّمْتُ اَوْدِيَةَ هَلَاكِي، وَ تَخَلَّلْتُ شِعَابَ تَلْفِي فَتَعَوَّضْتُ فِيْهَا لِسَطَوَاتِكَ، وَ مَحْلُوْهَا لِعُقُوْبَاتِكَ، وَ وَسَيْلَتِيْ اِلَيْكَ التَّوْحِيْدُ وَ ذَرِيْعَتِيْ اِنَّيْ لَمْ اُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا وَ لَمْ اَتَّخِذْ مَعَكَ اِلٰهًا، قَدْ فَزَرْتُ اِلَيْكَ مِنْ نَفْسِيْ، وَ اِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُنْسِيْ وَ اَنْتَ مَفْزَعُ الْمُضْطَّيْعِ حَظَّ نَفْسِهِ^۱.

۱. شیخ مفید، امالی، ص ۱۴۸.

خدایا هدایت‌م کردی من غافل شدم، پندم دادی سنگدل شدم و بخششهای زیبا به من نمودی، من نافرمانی کردم خطاهای مرا به من شناساندی ولی من اصرار به گناه کردم، سپس به گناه پی بردم و آمرزش طلبیدم، توهم گذشت کردی دوباره گناه کردم و توپوشاندی. خدای من! پس سپاس تو را! در وادی هلاکت بار خود پا نهادم و به درّه‌های نابود کننده خویش فرو افتادم و با ورودم در این وادیها در معرض خشم توفرار گرفتم و با فرورفتنم در این دره‌ها در معرض عقوبتها و کیفر تو گردیدم، با وجود این واسطه‌ام برای آشتی با تو توحید است و دستاویز همین است که شریکی برای تو نگرفته‌ام، از خود به سوی تو گریخته‌ام، البته که گنهکار به درگاه تومی‌گریزد و تو پناهگاه کسی هستی که بهره خویش را تباه ساخته است.

فَلَا الْحَمْدُ إلهِي فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ اِنْتَضَى عَلَى سَيْفِ عداوَتِهِ، وَشَحَذَ لِي ظَبَّةَ مَدْيَتِهِ وَآزَهَفَ لِي شَبَاحِدَهُ وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُومِهِ وَسَدَّدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ، وَلَمْ تَحَمْ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ، وَأَصْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيُجَرَّ عَنِّي زَعَافَ مَرَارَتِهِ. فَتَنَظَّرْتُ يَا إلهِي إِلَى ضَعْفِي عَنْ اِخْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ وَعَجْزِي عَنِ الْاِثْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمِحَارِبَتِهِ، وَوَحْدَتِي فِي كَثِيرِ عَدَدٍ مِّنْ نَّوَانِي، وَأَرْصَدَ لِي الْبَلَاءَ فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي فَأَبْتَدَأْتَنِي بِنَصْرِكَ وَشَدَّدْتَ أَزْرِي بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ وَحَدَّهُ وَاعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَزْدُودًا عَلَيْهِ فَرَدَّدْتَهُ لَمْ يُشَفَّ عَلَيْهِ وَلَمْ يُبْرِدْ حَرَارَةَ غِيْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَى شَوَاهِ وَأَذْبَرُ مُؤَلِّيَا قَدْ أَخْلَفْتُ سَرَايَاهُ. وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَعَانِي بِمَكَايِدِهِ وَنَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَأَضْبَأَ إِلَيَّ اِضْبَاءَ السَّبْعِ لِمَصَائِدِهِ، اِنْتَظَارًا لِاِنْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِغَيْرِيَّتِهِ.

پس خدایا سپاس تو را! بسا دشمنی که تیغ کینش را بر سرم آویخته و دم

خنجرش را برایم تیز نموده و نوک نیزه‌اش را برایم بزان و مواد زهرهای کشنده‌اش را برایم درهم آمیخته و تیرهای نشان گیرش را به سویم پرتاب نموده و چشمان حراستش از پائیدن من بهم نرفته و عزم چشاندن ناخوشیها و فروریختن زهرهای کشنده در گلویم را به دلش نشانده است. خدای من! پس ناتوانی من در تحمل بلاهای گران و به زبونی من در انتقام از کسی که قصد ستیز مرا دارد و به تنهاییم در شمار فراوانی از آنان که به دشمنیم برخاسته و بلایی که هرگز اندیشه‌ام را در آن به کار نبرده‌ام برایم تهیه دیده، نگریستی؛ ابتدا یاریم کردی و با نیروی خویش پشتم را محکم نمودی سپس لبه تیغ تیزش را برایم کند کردی و او را پس از هم بستگیش تنها گذاردی و گامم را بر سرش نهادی و تیرهایی که مرا هدف گرفته بود به خودش بازگرداندی و او را پس زدی در حالی که خشم او هنوز فرونخفته و آتش کینش سرد نشده بود. او انگشت خشم به دندان گزیده و درحالی که سپاهیان‌ش به او بی وفایی کرده و یاری ننمودند عقب نشست و فرار کرد. و چه بسا ستمگری که با تزویرش بر من یورش برد و دامهای شکارش را برایم گسترد و مراقب خویش را بر من گمارد و همچون درنده‌ای که در کمین شکارش نشسته تا فرصتی برای دریدن طعمه‌اش یابد، در کمین من نشسته است.

فَنَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِيثًا بِكَ وَإِثْقًا بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ، عَالِمًا أَنَّهُ لَمْ يَضْطَهِدْ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ يَفْزَعَ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاظِلِ اِئْتِصَارِكَ فَحَضَنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ وَكَمْ مِنْ سَحَائِبٍ مَكْرُوهٍ قَدْ جَلَّتْهَا وَغَوَاشِي كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا، لِأَسْأَلَ عَمَّا تَفْعَلُ، وَلَقَدْ سَأَلْتُكَ فَأَعْظَيْتَ وَلَمْ تُسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ وَاسْتُمِيعَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ. أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَانًا وَابَيْتَ إِلَّا تَقْحُمَ حُرْمَاتِكَ وَتَعْدَى حُدُودِكَ وَالْغَفْلَةَ عَنْ وَعِيدِكَ. فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يَغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّفْصِيرِ وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ.

خدای من! تو را می‌خوانم درحالی که از تویاری می‌طلبم و به سرعت اجابت تو مطمئنم و می‌دانم که هرکس در سایه حمایت تو جای گیرد ستم نبیند و هرکس به سنگریاری و انتقام تو پناه ببرد هرگز نگران و پریشان نشود. و تو با قدرت خود مرا از شداید و سختیهای او حفظ نمودی و چه ابرهای ناخوشی که زدودی و چه پرده‌های اندوهی که کنار زدی و درخواست نشده عطا کردی و از فضل خود درخواست شد عطا نمودی! تو جز احسان نفرموده و من جز آلودگی به محرمات و تجاوز از حدودت و غفلت از تهدیدت چیزی نداشتم!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ بِاِلْحَمْدِیَّةِ الرَّفِیْعَةِ وَ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِالْعُلُوِّیَّةِ الْبَیْضَاءِ، فَاعِزَّنِیْ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ، وَ شَرِّ مَنْ یُرِیْدُ بِیْ سُوءٍ، فَاِنَّ ذٰلِكَ لَا یَضِیْقُ عَلَیْكَ فِی وَجَدِكَ وَ لَا یَتَكَاذُبُكَ فِی قُدْرَتِكَ وَ اَنْتَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ.

خدای من، سپاس تو را که توان توانایی که مغلوب نگردی و بردباری که شتاب نورزی. اینجا جایگاه کسی است که به تقصیر خود معترف و در مورد تضییع حق توبه ضرر خود گواه است! خداوندان من به آیین بلند محمدی به درگاه تو تقرب می‌جویم و به شیوه علوی به سوی تورو می‌آورم، بنابراین از شر آنچه آفریده‌ای و هرکه به من سوء قصد کند پناهم ده! که این کار در برابر قدرت گسترده تو گران نیاید و در برابر توانایی دشوار نباشد و تو بر هر چیز توانایی.

اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِیْ بِتَرْكِ الْمَعَاصِیْ مَا اَبْقَیْتَنِیْ وَ اَرْحَمْنِیْ بِتَرْكِ تَكْلُفِ مَا لَا یُعِیْنِیْ وَ اَرْزُقْنِیْ حُسْنَ النَّظَرِ فِیْمَا یُرِضُكَ عَنِّیْ وَ اَلْزِمْ قَلْبِیْ حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِیْ وَ اجْعَلْنِیْ اَثْلُوْهُ عَلٰی مَا یُرْضِیْكَ بِهٖ عَنِّیْ وَ تَوَزِّیْهِ بَصْرِیْ وَ اَوْعِهِ سَمْعِیْ وَ اَشْرِحْ بِهٖ صَدْرِیْ وَ فَتِّحْ بِهٖ عَن قَلْبِیْ وَ اُطْلِقْ بِهٖ لِسَانِیْ وَ اسْتَغْمَلْ بِهٖ بَدَنِیْ وَ اجْعَلْ فِیْ مِنَ الْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ مَا یُسَهِّلُ ذٰلِكَ عَلٰی فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ.

خداوند! تا وقتی که زنده‌ام به ترک گناهان و با ترک رنجاندن خویش درباره آنچه به کارم نیاید بر من ترحم کن و حسن نظر در آنچه تو را از من خوشنود سازد، نصیبم کن و دلم را به حفظ کتابت همان طور که به من آموخته‌ای همراه ساز و چنان کن که کتابت را آن طور که می‌پسندی بخوانم و چشمم را بدان وسیله روشن و گوشت را شنوا و سینه‌ام را فراخ و غم دلم را زایل و زبانم را گویا ساز و بدنم را به کاریگیر! و آن قدر توانایم کن که انجام آن بر من آسان گردد، زیرا که حرکت و نیرویی جز تو را نباشد.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِّیْلی وَ نَهاری وَ دُنْیائی وَ آخِرَتی وَ مُتَقَلِّبی وَ مَثْوَی عافیةً مِنْکَ وَ مُعَافاةً وَ بَرَکَةً مِنْکَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّی وَ مَوْلائی وَ سَیِّدِی وَ اَمَلِی وَ اِلهِی وَ غِیائی وَ سَنَدِی وَ خَالِقی وَ ناصِرٍ وَ ثَقِّی وَ رَجائی لَکَ عُیَّائی وَ مَمَاتِی وَ لَکَ سَمْعِی وَ بَصَرِی وَ یَدِیْکَ رِزْقِی وَ اِلَیْکَ اَمْرِی فِی الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ. مَلِکَتْنِی بِقُدْرَتِکَ وَ قَدَرْتَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِکَ، لَکَ الْقُدْرَةُ فِی اَمْرِی وَ ناصِیَّتِی بِیَدِکَ لَا یَحْوُلُ اَحَدٌ دُوْنَ رِضَاکَ، بِرَأْفَتِکَ اَرْجُو رَحْمَتَکَ وَ بِرَحْمَتِکَ اَرْجُو رِضْوَانِکَ لَا اَرْجُو ذَالِکَ بِعَمَلِی، فَقَدْ عَجَزْتُ عَمَلِی، وَ کَیْفَ اَرْجُو مَا قَدْ عَجَزْتُ عَمَلِی، اَشْکُو اِلَیْکَ فَاقْتِی وَ ضَعْفَ قُوَّتِی وَ اِفْرَاطِی فِی اَمْرِی وَ کُلُّ ذَالِکَ مِنْ عِنْدِی وَ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مَعِی فَاکْفِنِی ذَالِکَ کُلَّهُ.

خداوند! شب و روز، دنیا و آخرت و سرانجام و قرارگاه مرا در سلامتی و برکتی از جانب خودت قرار ده! خدایا! تو پروردگار، مولا، سرور، آرزو و معبود، پناه، پشتیبان، آفریننده، یاور و مورد اعتماد و امید منی! زندگی و مرگ، گوش و چشم من مال تو و روزی من به دست تو است و امر دنیا و آخرت من با تو است. با قدرت خود بر من مسلطی و در تمام امورم اختیار با تو است. کسی بدون رضا و خواست تو حرکتی نکند. با مهر تو رحمتت را و با رحمت تو خوشنودیت را امیدوارم؛ اینها

را با عمل خود آرزو نمی‌کنم، زیرا که عملم از یاریم ناتوان است چگونه به چیزی که از یاریم ناتوان است امید بندم؟! از تهیدستی و ناتوانی، زیاده روی در کار خود و آنچه که توبه‌تراز من می‌دانی به درگاه توشکایت می‌کنم پس مرا از شرّ اینها کفایت کن!

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ رُّفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِكَ وَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ وَ يَوْمَ الْفَرَجِ الْاَكْبَرِ مِنَ الْاَمْنِيْنَ فَاَمَتْنِيْ وَ بَشَّرَكَ قَبْرِىْ وَ فِيْ ظِلَالِكَ فَاطَّلَعْنِيْ مِنْ التَّارِ فَتَجَنَّنِيْ وَ لَا تَسْمِنِيْ الشُّوْءَ وَ لَا تُخْزِنِيْ وَ مِنْ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِيْ وَ حُجَّتِيْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقْنِيْ وَ بِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِيْ وَ لِلْيُسْرِ فَيَسِّرْنِيْ وَ لِلْعُسْرِ فَجَبِّبْنِيْ وَ الصَّلَاةَ وَ الرُّكَاةَ مَا دُمْتُ حَيًّا فَاهْلِمْنِيْ وَ لِعِبَادَتِكَ فَوَقِّفْنِيْ وَ فِي الْفَقْهِ وَ مَرْضَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِيْ وَ مِنْ فَضْلِكَ فَارْزُقْنِيْ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِيْ وَ حَسَابًا يَسِيرًا فَحَاسِبْنِيْ وَ بِقَبِيْحِ عَمَلِيْ فَلَا تَقْضُخْنِيْ وَ بِهَدَاكَ فَاهْدِنِيْ وَ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ فَتَبَيَّنْ لِيْ مَا اَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ اِلَيَّ وَ مَا كَرِهْتَ فَتَبْعْصُهُ اِلَيَّ وَ مَا اَهْمَنِيْ مِنَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ فَاكْفِنِيْ وَ فِيْ صِلَاتِيْ وَ صِيَامِيْ وَ دُعَائِيْ وَ نُسُكِيْ وَ شُكْرِيْ وَ دُنْيَائِيْ وَ اٰخِرَتِيْ فَبَارِكْ لِيْ. وَ الْمَقَامَ الْمُتَحَمُّودَ فَابْعَثْنِيْ وَ سُلْطَانًا نَصِيرًا فَاجْعَلْ لِيْ وَ ظَلْمِيْ وَ جَهْلِيْ وَ اِسْرَافِيْ فِيْ اَمْرِيْ فَتَجَاوَزْ عَنِّيْ وَ مِنْ فِشْنَةِ الْمُخْيَا وَ اَلْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِيْ وَ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ فَتَنِّجْنِيْ وَ مِنْ اَوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاجْعَلْنِيْ وَ اَدَمَ لِيْ صَالِحَ الَّذِيْ اَتَيْتَنِيْ بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَاعْنِنِيْ بِالطَّيِّبِ عَنِ الْحَبِيْثِ فَاكْفِنِيْ.

خدایا مرا از همراهان حبیب محمد ﷺ و خلیلت ابراهیم علیہ السلام قرار ده! و روزی که همه بی‌تاب و در هراسند مرا از امان یافتگان قرار ده و ایمن بدار! و به بشارت خود مژده‌ام ده! و در سایه خود سایه‌ام ده! و با آزادی از آتش دوزخ نجاتم ده! و هیچگونه بدی به من نرسان! و خوارم نکن! و از شرّ دنیا مرا سالم

بدار! و در قیامت حجت مرا بر زبانم جاری ساز! و به یاد خودت مرا یادآوری کن! و راه آسایش را بر من آسان کن! و از رنج و سختی دور ساز! و تا زنده ام به نماز و زکات و انجام عبادت خودت موفق بدار! و در آگاهی و راه رضای خودت مرا به کار گیر! و از فضل خود نصیبم کن و در رستخیز روسفیدم گردان! و در حسابرسی آسان گیر! و به خاطر کردار زشتم آبرویم را نریز! و با راهنمای خویش مرا راهنمایی کن و در دنیا و آخرت به قول ثابت توحید استوارم بدار! و آنچه را که دوست می داری محبوبم گردان و هر چه را خوش نداری مبعوضم بدار! و از مهمات دنیا و آخرت کفایتم کن! و در نماز، روزه، دعا، عبادت، شکرگزاری و دنیا و آخرتم را مبارک گردان! مرا در جایگاهی پسندیده برانگیز! و برایم برهانی قوی و یاری دهنده قرار ده! از ظلم، جهل و ستم در امر خویشتن از من بگذر! و از فتنه زندگی و مرگ نجاتم ده! و گناهان آشکار و پنهان مرا ببخش و در قیامت مرا از اولیایت قرار ده! و مرا در عمل صالحی که مرحمت کرده ای پایدار بدار! و باروزی حلال از حرام و به وسیله پاک از ناپاک بی نیاز بدار و کفایتم کن!

اقْبَلْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ وَلَا تُضِرْهُ عَنِّي وَإِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِي وَلِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى فَوْقَنِي. اَللّٰهُمَّ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الزَّيْءِ وَالسُّمْعَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْاِعْجَابِ وَالْخِيَلَاءِ وَالْفُخْرِ وَالْبَذَخِ وَالْاَكْثَرِ وَالْبَطْرِ وَالْاِعْجَابِ بِنَفْسِيْ وَالْجَبْرِیَّةِ رَبِّ فَتَنِّجْنِيْ وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْبُخْلِ وَالشُّحِّ وَالْحَسَدِ وَالْحِرْصِ وَالْمُنَافَسَةِ وَالْعُغْشِ. وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الظَّمْعِ وَالطَّنَعِ وَالْهَلَعِ وَالْحَنَجِّ وَالزَّيْغِ وَالْقَمْعِ. وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الْبَغْيِ وَالظُّلْمِ وَالْاِعْتِدَاءِ وَالْفُسَادِ وَالْفُجُوْرِ وَالْفُسُوْقِ. وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخِيَاْنَةِ وَالْعُدُوَانِ وَالطُّغْيَانِ. رَبِّ وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الْمُعْصِيَةِ وَالْقَطِيعَةِ وَالسَّيِّئَةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالذُّنُوْبِ وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ الْاَثْمِ وَالْمَأْتَمِ وَالْحَرَامِ وَالْمُحَرَّمَ وَالْمُحْبِثِ وَكُلِّ مَا لَا تُحِبُّ.

خدایا با روی کریمت به من توجه کن و آن را از من نگردان و به راه راست خود هدایتیم فرما و نسبت به آنچه دوست داری و می‌پسندی موفقِ بدار!

خداوند! از خودنمایی، شهرت‌طلبی، خودبزرگ بینی، برتری جویی، کبر، فخرفروشی، گردن‌فرازی، سرکشی در اثر وفور نعمت و خودبینی و زورگویی به تو پناه می‌برم و نیز از عجز و ناتوانی، بخل، خست، حسد، حرص، هم‌چشمی و دغلی، طمع، فرومایگی، آزمندی، بی‌تابی، کجروی، ذلت، سرگردانی به تو پناه می‌برم! از ستم، سرکشی، ستمکاری، دشمنی، فساد و کارهای زشت و ناپسند، به تو پناه می‌برم! پروردگارا، از خیانت و عدوان و طغیان! از معصیت، قطع رحم، هرزگیها، نافرمانی‌ها به تو پناه می‌برم از گناه، بزهکاری، از حرام، ناروا، پلیدی و از آنچه که تو دوست نداری به تو پناه می‌برم!

رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ مَكْرِهِ وَ بَغْيِهِ وَ ظُلْمِهِ وَ عِدَاوَتِهِ وَ شَرِّكَهِ وَ زَبَانِيَّتِهِ وَ جُنْدِهِ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَ هَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا يَتَحَرَّكُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا ذُرِيَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَ سَاحِرٍ وَ رَاكِزٍ وَ نَافِثٍ وَ رَاقٍ. رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ نَافِسٍ وَ ظَالِمٍ وَ مُعْتَدٍ وَ جَائِرٍ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعِمَى وَ الصَّمَمِ وَ الْبُكْمِ وَ الْبَرَصِ وَ الْجُذَامِ وَ الشَّكِّ وَ الرَّيْبِ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَ الْفَسَلِ وَ الْعَجْزِ وَ التَّقْرِيطِ وَ الْعَجَلَةِ وَ التَّضْيِيعِ وَ التَّقْصِيرِ وَ الْإِطْءَاءِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى. رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَ الْحَاجَةِ وَ الْفَاقَةِ وَ الْمُسَالَةِ وَ الصَّيْعَةِ وَ الْعَائِلَةِ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَ الذَّلَّةِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الضَّيْقِ وَ الشَّدَّةِ وَ الْقَيْدِ وَ الْحَبْسِ وَ الْوَثَاقِ وَ السُّجُونِ وَ الْبَلَاءِ وَ كُلِّ مُصِيبَةٍ لَا صَبْرَ لِي عَلَيْهَا آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. اَللّهُمَّ اَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ وَ زِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ

عَلَى قَدَرٍ جَلَالِكَ وَعَظَمَتِكَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

پروردگارا از شر شیطان، مکر، سرکشی، ستم، دشمنی، دام او و مأموران و سپاهیان او به تو پناه می‌برم. و از گزند هر آنچه از چهارپایان و خزندگان یا جن و انس و همه جنبندگان که خود آفریده‌ای به تو پناه می‌برم! و از شر آنچه از آسمان فرود آید و آنچه که بر آسمان بالا رود و از شر هر چه که در زمین آفریده شده و آنچه که از آن بیرون آید. و به تو پناه می‌برم از شر هر کاهن، ساحر، فال بین، شعبده باز و جادوگر! پروردگارا از شر حسود، سرکش، یاغی، هم چشم، ستمکار، تجاوزگر، زورگو به تو پناه می‌برم! و از کوری، کری، گنگی، پیسی، خوره، شک و تردید به تو پناه می‌برم! از بی‌حالی، سستی، ناتوانی، کوتاهی، شتاب، تباہ سازی، تقصیر و کندی به تو پناه می‌برم! خدایا از شر هر آنچه در آسمانها و زمین و مابین آنها و زیر زمین آفریده‌ای به تو پناه می‌برم! پروردگارا! از فقر، نیاز، تهی دستی، گدایی، هرزگردی، بینوایی به تو پناه می‌برم! خدایا از کاستی، خواری از تنگنا، سختی، بند، حبس، دستگیری، زندان و گرفتاری و هر مصیبتی که طاقت فرساست به تو پناه می‌برم! ای پروردگار عالمیان دعایم را مستجاب کن! خدایا آنچه را که از تو خواستیم به ما عطا کن! و به قدر جلال و عظمت خود بر ما بیفز! به حق لا اله الا انت العزیز الحکیم هیچ معبودی جز تو توانای دانا نیست.

دعاهای ساعات روز

۱- طوسی از اسحاق بن عمار با یک واسطه از امام صادق (علیه السلام) نقل کرده است، فرمود: «خدا را سه ساعت در شب و سه ساعت در روز است که در آن ساعتها خود را تمجید می‌کند: نخستین ساعات روز موقعی است که آفتاب از این جانب یعنی از مشرق، به همان مقدار در عصر از آن جانب یعنی از مغرب

تا نماز اول باشد و نخستین ساعات شب در ثلث آخر از شب تا وقتی است که صبح طلوع کند، خدای تعالی می‌فرماید: منم خداوند پروردگار جهانیان، منم خداوند علیّ عظیم منم خدای مقتدر حکیم، منم خداوند آمرزنده مهربان، منم خداوند بخشاینده بخشایشگر! منم خداوند مالک روز جزا، منم خدای ازلی و پاینده! منم خداوند آفریدگار خیر و شرّ، منم خداوند آفریننده بهشت و دوزخ، منم خداوند به وجود آورنده همه چیز و همگی به سوی من بازگردند! منم خداوند یکتای بی‌نیاز، منم خداوند دانای نهان و آشکار. منم خداوند مالک منزه سلام مؤمن مهیمن مقتدر جبّار سزاوار بزرگی! منم خدای آفریننده هستی بخش صورتگر، که نامهای نیکو مخصوص دوزخ، منم خداوند به وجود آورنده همه چیز و همگی به سوی من بازگردند! منم خداوند یکتای بی‌نیاز، منم خداوند دانای نهان و آشکار. منم خداوند مالک منزه سلام مؤمن مهیمن مقتدر جبّار سزاوار بزرگی! منم خدای آفریننده هستی بخش صورتگر، که نامهای نیکو مخصوص من است منم خداوند بزرگ متعالی»

سپس امام صادق علیه السلام به آن کسی که در نزد وی بود، فرمود: «بزرگی زیننده خداست پس هرکس از آن صفت با وی در چیزی نزاع کند خداوند او را واژگونه در آتش دوزخ اندازد» سپس فرمود: «مؤمنی نیست که خدای عزّوجلّ را به آن نامها با توجه قلبی به درگاه خدا، بخواند مگر خداوند عزّوجلّ حاجت او را برآورد، اگر شقاوتمند باشد امید است که سعادت‌مند گردد».^۱

۲- کفعمی می‌گوید: به وقت چهار رکعت از پیش از ظهر تا نماز ظهر این دعا از امام صادق علیه السلام وارد است: «يَا مَنْ لَطَّفَ عَنِ إِذْرَاكِ الْاَوْهَامِ يَا مَنْ كَبَّرَ عَنِ مَوْجُودِ

۱. شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۳۶۱.

الْبَصْرِيَا مَنْ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ كُلِّهَا يَا مَنْ جَلَّ عَنْ مَعَانِي اللَّطْفِ وَالْطُّفِّ عَنْ مَعَانِي الْجَلَالِ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَضِيَاءِ كِبَرِيائِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ عَظَمَتِكَ الصَّافِيَةِ مِنْ نُورِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَأَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي وَرَغْبَتِي إِلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَيِّنَنِي بِطَاعَتِكَ عَلَى أَهْوَالِ الْآخِرَةِ يَا خَيْرَ مَنْ أُنْزِلَتْ بِهِ الْحَوَائِجُ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا.^۱

پیش از هر چیز بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرستی!

ای کسی که از ادراک و هم‌ها به خاطر لطافت، بیرونی ای خدایی که بزرگتر از آنی که در چشم آیی! ای آنکه بالاتر از همه اوصافی! ای آنکه از معانی لطف بالاتر و از معانی جلیل لطیف‌تری! تو را به نور ذات مقدست و روشنی کبرایت درخواست دارم و به حق عظمت خالص از نورانیت می‌خوانم و به حق ولایت جعفر بن محمد (علیهما السلام) بر تو مسألت می‌کنم و او را مقدم بر حوایجم و اشتیاقم بر توبه درگاهت می‌آورم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و مرا بر طاعت خودت در برابر هر اسهای آخرت یاری کنی! ای بهترین کسی که حوایج را به درگاه او آورند، ای رؤف! ای مهربان، ای بخشنده، ای کریم و این که با من چنان کنی!

دعای بامدادان

امام صادق علیه السلام در بامدادان این دعا را می‌خواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُتَمَتِّعًا وَبِعِزَّتِهِ مُتَحَبِّبًا وَبِأَسْمَائِهِ عَائِدًا مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَالسُّلْطَانِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي أَخِذْ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. إِنَّ اللَّهَ يُنْصِتُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا
غَفُورًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ بِاللَّيْلِ بُقْدَرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحْمَتِهِ خَلَقَا جَدِيدًا وَنَحْنُ فِي
عَافِيَةٍ مِنْهُ بِمَنَّةٍ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ مَرْحَبًا بِالْحَافِظِينَ.

به نام خداوند بخشنده مهربان، در حالی صبح کردم که به وسیله خدا
بازدارند و به عزتش در حجاب و به نامهایش از شر شیطان و سلطان و هر جنبنده
که اختیارش در دست پروردگار من است پناهنده ام و براستی که پروردگار بر
صراط مستقیم است، اگر آنها پشت کردند بگو: خدا مرا بس است؛ خدایی که
معبودی جز او نیست، براو توکل دارم و از پروردگار عرش عظیم است. پس بزودی
خداوند ایشان را کفایت کند که او شنوا و دانا و بهترین نگهبان و هم مهربان ترین
مهربانان است.

براستی که خداوند آسمانها و زمین را از زوال نگاه می دارد، و اگر زایل شود
کسی بعد از خدا نگهدار آنها نیست زیرا که دانای آمرزنده است. سپاس خدا را
که به قدرت خود شب را برد و روز را به رحمت خود مخلوقی نو آورد و در حالی که
ما از آن به وسیله احسان و جود و کرمش در عافیتیم خوش آمدید ای نگهبانان.
خوش آمدید فرشتگان نویسندگان اعمال!

سپس به سمت راست خود توجه کرده و می فرمود: حَيَّاكُمَا اللَّهُ مِنْ كَاتِبَيْنِ. و
به سمت چپ خود نگاه کرده و می فرمود: أَكْتُبَا رَحْمَتَا اللَّهِ.^۱

بِسْمِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

۱. خدا شما را پیامرزد! بنویسید.

وَ أَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ عَلَى ذَلِكَ أَحْيَاءَ وَ عَلَيْهِ أَمُوتُ وَ عَلَيْهِ أُبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِفْرَأَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنِّي السَّلَامَ أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ فِي كَنْفِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ فِي سُلْطَانِهِ الَّذِي لَا يُسْتَطَاعُ وَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ فِي عِزِّ اللَّهِ الَّذِي لَا يُفْهَرُ وَ فِي حَرَمِ اللَّهِ الْمُنْبَعِ وَ فِي رَدَائِعِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُضَيِّعُ وَ مَنْ أَصْبَحَ اللَّهُ جَارًا فَهُوَ آمِنٌ مَحْفُوظٌ.

به نام خدا، گواهی می‌دهم که معبودی نیست جز خدای یکتای بی‌شریک و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده اوست، گواهی می‌دهم که قیامت بی‌تردید خواهد آمد و خداوند اهل قبور را مبعوث گرداند. با این عقیده زنده‌ام و بر آن می‌میرم و ان شاء الله بر آن مبعوث می‌گردم. به محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ از طرف من سلام برسانید! در جوار رحمت خدایی صبح کردم که ضعف ندارد و در کنف (حمایت) او شکست ناپذیر و در سلطنت او که در برابر او کسی قدرت ندارد و در ذمه خداوند که پیمان نشکند و در عزت خدایی که مغلوب نگردد و در حرم مستحکم خدا و در ودایع الهی که ضایع نسازد و هر که در جوار خدا باشد در امان و محفوظ است.

أَصْبَحْتُ وَ الْمُلْكُ وَ الْمَلَكُوتُ وَ الْعِظَمَةُ وَ الْجَبَرُوتُ وَ الْجَلَالُ وَ الْإِكْرَامُ وَ النَّقْصُ وَ الْأُكْرَامُ وَ الْعِزَّةُ وَ السُّلْطَانُ وَ الْحُجَّةُ وَ الْبُرْهَانُ وَ الْكِبَرِيَاءُ وَ الرَّبُوبِيَّةُ وَ الْقُدْرَةُ وَ الْهَيْبَةُ وَ الْمُنْعَةُ وَ السَّطْرَةُ وَ الرَّأْفَةُ وَ الرَّحْمَةُ وَ الْعَفْوُ وَ الْعَافِيَةُ وَ السَّلَامَةُ وَ الطُّوْلُ وَ الْأَلَاءُ وَ الْفَضْلُ وَ النَّعْمَاءُ وَ الثُّورُ وَ الضِّيَاءُ وَ الْأَمْنُ وَ خَزَائِنُ الدُّنْيَا وَ الْأَخِرَةِ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الْعَزِيزِ الْعَفَّارِ

در حالی صبح کردم که ملک، ملکوت، عظمت و جبروت، جلال و اکرام، شکست و استحکام، عزت، سلطنت، حجت و برهان، بزرگی، ربوبیت، توانایی

و هیبت، والایی، سطوت، مهربانی، رحمت، بخشش، عافیت، سلامت، جود و نعمت و فضل و احسان، نور و روشنی و امانیت و خزانه های دنیا و آخرت مخصوص پروردگار جهانیان، یگانه، قهار، پادشاه پر جبروت، توانای آمرزنده!

أَصْبَحْتُ لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا أَدْعُو مَعَهُ إِلَهًا وَلَا أَخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي حَقًّا لَا أُشْرِكُ
بِهِ شَيْئًا اللَّهُ أَعَزُّو أَكْبَرُو أَعْلَى وَأَقْدَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُو لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

داخل صبح شدم درحالی که چیزی را شریک خدا نمی دانم و با او خدایی را
نخوانم و جز او را ولی و یاور نگیرم! براستی که مرا جز خدا کسی هرگز پناه ندهد و
جز او کسی را پناه دهنده نیایم. خدا، خدا، خدا، به حق [او] پروردگار من است،
چیزی را شریک او ندانم، خداوند مقتدرتر، بزرگتر، بالاتر و تواناتر از آن است که
بترسم و برحذر باشم درحالی که هیچ حرکت و توانی جز خدای بلندپایه عظیم
را نیست.

اَللّٰهُمَّ كَمَا اَذْهَبْتَ بِاللَّيْلِ اَقْبَلْتَ بِالنَّهَارِ خَلْقًا جَدِيْدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاٰيَةً بَيِّنَةً مِنْ
اٰيَاتِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَذْهَبْ عَنِّيْ فِيْهِ كُلَّ غَمٍّ وَهَمٍّ وَحُزْنٍ وَمَكْرُوْهِ وَبَلِيَّةٍ وَ
مُحِيْنَةٍ وَّمُلِمَّةٍ وَاَقْبِلْ اِلَيَّ بِالْعَافِيَةِ وَاْمُنْ عَلَيَّ بِالرَّحْمَةِ وَالْعَفْوِ وَالتَّوْبَةِ وَاذْفَعْ عَنِّيْ كُلَّ
مُعَزَّةٍ وَّمُصْرَةٍ وَاْمُنْ عَلَيَّ بِالرَّحْمَةِ وَالْعَفْوِ وَالتَّوْبَةِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ.

خدایا چنانکه شب را بُردی و روز را مخلوقی نواز مخلوقات و نشانه ای از
نشانه های قدرتت را آوردی پس بر محمد و آلش درود فرست و در آن روز هر غم
و اندوه و ناخوشایند و بلیه و محنت و غصه را از من برطرف کن! و عافیت را به
من عطا فرما و با رحمت، بخشش، توبه بر من مّت گذار! و هر بیدی و زیان را از

من دور کن و به وسیله رحمت و گذشت و توبه به نیرو و توان وجود و کرمت بر من منت بگذار!

وَاعُوذُ بِاللَّهِ وَمَا عَادَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَرُسُلُهُ مِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَمَا يَأْتِي بَعْدَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالسُّلْطَانِ وَرُجُوبِ الْحَرَامِ وَالْأَثَامِ وَمِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَيْنِ اللَّامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

به خداوند آن چه فرشتگان و رسولانش پناه می برند، از شر امروز پناه می برم و آن چه پس از امروز از شیطان و سلطان ارتکاب حرام و گناهان می رسد و از شر موجودات زهردار و حشرات و چشم بد و از شر هر جنبنده که پروردگارم اختیار آن را در دست دارد، پناه می برم به راستی که پروردگار بر صراط مستقیم است.

وَاعُوذُ بِاللَّهِ وَبِكَلِمَاتِهِ وَعَظَمَتِهِ وَحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ غَضَبِهِ وَسَخَطِهِ وَعِقَابِهِ وَأَخْذِهِ وَبَأْسِهِ وَسَطْوَتِهِ وَنَقْمَتِهِ وَمِنْ جَمِيعِ مَكَارِهِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَامْتَنَعْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ حَوْلِ خَلْقِهِ جَمِيعًا وَقُوَّتِهِم وَبِرَبِّ الْفَلَقِ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

به خدا و کلمات و عظمت، نیرو و توانش پناه می برم، و از غضب و خشم و کیفر و عذاب او پناه می برم! و شکنجه، سطوت عقاب و از همه سختیهای دنیا و آخرت پناه می برم و به نیرو و قدرت خدا از نیرو و قدرت همه خلق او خود را باز می دارم و به وسیله پروردگار سپیده صبح، از شر آن چه آفریده و از شر شب تار هنگامی که درآید و از شر زنان افسونگر چون در گره ها بدمند و از شر حسود، چون حسد ورزد. و به پروردگار آدمیان، پادشاه آدمیان، معبود آدمیان از شر شیطان

وسوسه گر که در دل مردمان وسوسه کنند، چه شیطانی که از جنس جنّ باشد و مردم، به او پناه می برم.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بِاللَّهِ
 اسْتَفْتِحُ وَبِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَعَلَى اللَّهِ اتَّوَكَّلُ وَبِاللَّهِ اعْتَصِمُ وَاسْتَعِينُ وَاسْتَجِيرُ بِسْمِ اللَّهِ
 خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّمَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ رَبِّ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ رَبِّ إِنِّي فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ. رَبِّ إِنِّي أَلْبَأْتُ ضَعْفَ رُكْنِي
 إِلَى قُوَّةِ رُكْنِكَ مُسْتَعِينًا بِكَ عَلَى ذَوِي النَّعْزُزِ عَلَى وَالْقَهْرَى وَالْقُوَّةَ عَلَى ضَيْمِي وَ
 الْإِقْدَامَ عَلَى ظُلْمِي وَأَنَا وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي فِي جَوَارِكَ وَكَفَيْكَ رَبِّ لَضَعِيفَ مَعَكَ
 وَلَاضِيْمٍ عَلَى جَارِكَ رَبِّ فَافْهَرْ قَاهِرِي بِعِزَّتِكَ وَأَوْهِنْ مُسْتَوْهِنِي بِقُدْرَتِكَ وَأَقْصِمْ ضَامِي
 بِبِطْشِكَ وَخُدْلِي مِنْ ظَالِمِي بِعَدْلِكَ وَأَعِزَّنِي مِنْهُ بِعِيَاذِكَ وَأَسْأَلُ عَلَى سِتْرِكَ فَإِنَّ مَنْ
 سَتَرْتَهُ فَهُوَ آمِنٌ مَحْفُوظٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

پس اگر پشت کنند، بگو خداوند مرا بس است، هیچ معبودی جز او نیست،
 برا توکل دارم، او پروردگار عرش عظیم است به وسیله خدا گشایش می طلبم و
 به وسیله خدا نجات می خواهم و بر خدا توکل می کنم و به خدا چنگ می زنم و
 یاری می جویم و پناه خواهم! به نام الله که بهترین نامهاست به نام الله با نام او
 چیزی در زمین و آسمان زبان نرساند و او شنوا و داناست! پروردگارا براستی من
 بر تو توکل می کنم، پروردگارا! من امر خود را به تو واگذار می کنم.

پروردگارا! من ناتوانی رکن خود را به قدرت رکن تو پناهانده می سازم، از تودر
 برابر صاحبان قدرت و غلبه بر من و توانمندی در برابر ناتوانیم و اقدام برستم من
 کمک می طلبم! در حالی که من و خانواده و مال و فرزندانم در جوار و حمایت
 تو هستیم. خدایا با وجود تو، ناتوانی و بر مجاور تو شکستی نباشد! بنابراین به

عزت خود کسی را که بر من غالب است، مقهور ساز و به قدرت خود آنکه در صدد خواری من است خوارگردان و با غضب ستمگر مرا درهم شکن و به وسیله عدل خود انتقام مرا از ستم کننده بر من بگیر و مرا از شر او به پناه خود پناه بده! و پوشش خود را بر من بیافکن! زیرا هر که را تو پوشانی در امان و محفوظ است و هیچ نیرو و توانی جز خدای بلند پایه عظیم را نباشد.

يَا حَسَنَ الْبَلَايَا يَا إِلَهَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَنْ فِي السَّمَاءِ يَا مَنْ لَا غِنَى لَشَيْءٍ عَنْهُ وَ لَا بُدَّ لَشَيْءٍ مِنْهُ يَا مَنْ مَصِيرُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَيْهِ وَ زُرُودُهُ عَلَيْهِ وَ رِزْقُهُ عَلَيْهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ثَوَّلْنِي وَ لَا تُؤَلِّنِي أَحَدًا مِنْ شَرَارِ خَلْقِكَ كَمَا خَلَقْتَنِي وَ عَذَوْتَنِي وَ رَحْمَتَنِي وَ رَزَقْتَنِي فَلَا تُضَيِّعْنِي يَا مَنْ جُودُهُ وَ سِيلَةُ كُلِّ سَائِلٍ وَ كَرَمُهُ شَفِيعُ كُلِّ آمِلٍ. يَا مَنْ هُوَ بِالْجُودِ مُوصُوفٌ إِزْحَمُ مَنْ هُوَ بِالْأَسَاءَةِ مَعْرُوفٌ يَا كُنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ. اَللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يَفْرَجُهُ غَيْرُكَ وَ لِرَحْمَةِ لَا تَنَالُ إِلَّا بِكَ وَ لِحَاجَةٍ لَا يَفْضِيهَا إِلَّا أَنْتَ. اَللَّهُمَّ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ وَ اَلْهَمَّتَنِيهِ مِنْ شُكْرِكَ وَ دُعَايِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْأَجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَ النَّجَاةُ فِيمَا فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ وَ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَنْ تَبْلُغَنِي وَ تَسَعْنِي لَأَمَّا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَنَا شَيْءٌ فَلْيَتَسَعْنِي رَحْمَتُكَ يَا مَوْلَانِي.

ای نیکو آزمایش! ای خدای اهل زمین و آسمان! ای کسی که چیزی را از او بی نیازی نیست و هر چیزی ناگزیر از اوست، ای آنکه سرانجام همه چیز به او و ورود وی بر او و روزیش برعهده اوست، بر محمد و آلش درود فرست و مرا سرپرستی کن و سرپرستی مرا به کسی از بدان خلق خود وانگذار، همان طور که مرا آفریدی و غذایم دادی و ترحم کردی و روزیم دادی مرا ضایع نفرما! ای کسی که جودش دستاویز هر درخواست کننده است و کرمش واسطه هر آرزومند است!

ای آنکه بخشنندگی موصوفی، بر کسی که به بدی معروف است تَرَحُّم فرما!
 ای گنج تهی‌دستان! وای یار ناتوانان! خدایا من برای غمی تورامی خوانم که جز
 تو آن را نگشاید و برای رحمتی که جز به وسیله توبه آن نرسند و برای حاجتی که
 جز تو آن را برآورده نسازد. خداوندا چنانکه شأن تو است آن چه از ذکر تو خواهم
 و آن چه از شکر و دعایت به من الهام کرده‌ای، پس باید از جمله شأن تو اجابت
 دعایم و نجات از آن چه از شر آن به درگاهت ناامیدم، بوده باشد هر چند که من
 شایسته رسیدن به رحمت تو نباشم، رحمت تو شامل حالم گردد و مرا فراگیرد
 چرا که رحمت همه چیز را فرا گرفته است و من چیزی هستم پس مولای من
 باید رحمت مرا شامل شود!

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَامْنُ عَلَيَّ وَاعْطِنِيْ فِكَاكَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَ
 اَوْجِبْ لِيْ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِيْ مِنَ الْخَوْرِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَاجْزِنِيْ مِنْ غَضَبِكَ وَ
 وَفِّقْنِيْ لِمَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ وَاعْصِمْنِيْ مِمَّا يَسْخَطُكَ عَلَيَّ وَرَضْنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَبَارِكْ
 لِيْ فِيمَا اَعْطَيْتَنِيْ وَاجْعَلْنِيْ شَاكِرًا لِّنِعْمَتِكَ وَارْزُقْنِيْ حُبَّكَ وَحُبَّ كُلِّ مَنْ اَحَبَّكَ وَ
 حُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يَقْرِبُنِيْ اِلَى حُبِّكَ. وَامْنُ عَلَيَّ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَالتَّقْوِيضِ اِلَيْكَ وَالرِّضَا
 بِقَضَائِكَ وَالتَّسْلِيْمِ لِاَمْرِكَ حَتَّى لَا اُحِبُّ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَاخِيْرًا عَجَلْتُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَمِيْنَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ لِكُلِّ عَظِيْمَةٍ وَلِكُلِّ
 نَازِلَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِيْ كُلَّ مَوْتَةٍ وَبَلَاءٍ. يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ عِنْدِيْ يَا
 قَدِيْمَ الْعَفْوِ عَنِّيْ يَا مَنْ لَا غِنَى لِّشَيْءٍ عَنْهُ يَا مَنْ رَزَقَ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ.

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و بر من منت گذار و آزادی از آتش
 را به من عطا کن و به رحمت خود بهشت را بر من واجب گردان و به فضل
 از حورالعین همسرم گردان و از غضب خود پناهم ده! و مرا به آن چه می‌پسندی

موفق بدار و از آن چه غضبت در آن است نگهدار و مرا به آن چه روزی کرده‌ای، راضی کن و در آن چه داده‌ای برکت ده! و شاکر نعمت خود گردان و دوستی خود و دوستدارانت و دوستی هر عملی که مرا به دوستی تو نزدیک کند، موفق گردان! خدایا! بر من با توکل بر خودت و واگذاری امورم به خود و خشنودی به قضایات و تسلیم به فرمانت منت بگذار! تا آنجا که، تعجیل آن چه را که تو تأخیر اندازی و تأخیر آن چه را که تو تعجیل فرمایی، نخواهم، ای مهربان‌ترین مهربانان! و درود خدا بر محمد و آل محمد! آمین یا رب العالمین.

خدایا تو برای هرامر مهم و برای هر مصیبتی پس بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرست! و از هر سختی و بلا مرا کفایت کن! ای که آزمایشت نزد من نیکوست! ای که عفو گذشتت از من قدیم است! ای کسی که هیچ چیز از او بی‌نیاز نیست! ای کسی که روزی همه چیز بر عهده اوست!

دعا در نمازهای مستحبی

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس بین نماز مغرب و عشاء دو رکعت نماز بخواند در رکعت اول، حمد را و این آیه را: «وَذَ التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ»؛ و ذوالنون را به یادآور هنگامی که خشمگین از میان آنها رفت، او گمان می‌کرد که ما زندگی را بر او تنگ نخواهیم کرد، پس او در آن تاریکیهای متراکم صدا زد: خداوند! جز تو معبودی نیست، پاک و منزهی تو، من از ستمکاران بودم! سرانجام ما دعای او

را مستجاب کردیم و از غم و اندوه رهائش دادیم، این گونه مؤمنان را نجات می دهیم.

و در رکعت دوم، حمد و این آیه: «وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ»^۱ را بخواند و چون از خواندن آیه فارغ شد دستها را بلند کند و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِفْتَاحِ الْغَيْبِ الَّذِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا». و می گوئی: «اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالتَّوَكُّلُ عَلَيَّ طَلَبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتُمَا لِي؛ خدایا! تو را بحق کلیدها خزانه های غیب که جز تو کسی آنها را نمی داند درخواست دارم بر محمد و آل محمد درود فرستی و با من چنین و چنان کنی! خدایا تو ولی نعمت من و توانای بر درخواست منی، حاجت مرا می دانی پس تو را بر محمد و آل محمد - برا و ایشان سلام باد - می خواهم که حاجت مرا برآوری.

و از خدا حاجت خود را بطلبید، (امید است) خداوند آن چه را که خواسته است مرحمت کند».

۲- عبید بن زراره درباره نماز روز پنجشنبه می نویسد: از امام صادق ع نقل است، فرمود: «هرکس حاجتی به درگاه خدا دارد باید بعد از ظهر پس از آن که غسل کرد چهار رکعت نماز بخواند، در هر رکعتی، سوره فاتحه الکتاب و بیست

۱. انعام، ۵۹: «کلیدهای غیب همه در نزد خداست و جز او کسی آن را نمی داند، آن چه در بر و بخواست خدا می داند و هیچ برگی از درخت نمی افتد مگر آن را می داند و هیچ دانه ای در مخفیگاه زمین نیست و هیچ تروخشکی مگر اینکه در کتاب مبین ثبت است».

مرتبه انا انزلناه را قرائت می‌کند و چون سلام دادی صد مرتبه می‌گویی: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ سپس دستهای را به سمت آسمان بلند می‌کنی، آن قدر یارب می‌گویی تا نفست قطع شود و بعد دستها را مقابل صورت بلند می‌کنی و ده مرتبه یا الله یا الله می‌گویی، آن‌گاه می‌گویی: یا الله یا افضلَ مَنْ رُجِيَ وَیا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَیا اَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ وَیا اَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ یا مَنْ لَا یَعْزُزُ عَلَیْهِ مَا فَعَلَهُ یا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِيَ اَجَابَ.^۱

ای خدا!! ای برترین کسی که امید دارند وای بهترین کسی که درخواست کنند! وای بخشنده‌ترین کسی که عطا کند وای گرامی‌ترین کسی که درخواست نمایند! ای آنکه هر چه کند براو گران نیست! ای کسی که هر جا خواهند اجابت کند!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَبِاسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَبِكُلِّ اِسْمٍ لَّكَ عَظِیْمٍ وَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ وَبِفَضْلِكَ الْعَظِیْمِ وَاسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا دُعِیْتُ بِهِ اُجِبْتَ وَاِذَا سُئِلْتُ بِهِ اُعْطِیْتُ وَاسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیْمِ الَّذِیْ یَوْمَ الدِّیْنِ یَخْفِی الْعِظَامُ وَهِيَ رَمِیْمٌ.^۲

خدایا از تو درخواست دارم آن‌چه را که موجب رحمت و اسباب مغفرت تو است و به نامهای بزرگت و به همه نامهایت که بزرگ و به حق ذات کریم و به فضل عظیمت و به آن نامت درخواست دارم که هرگاه به آن خوانند اجابت کنی و هرگاه بدان وسیله درخواست کنند عطا فرمایی! و به حق اسم عظیم عظیمت، ای جزادهنده روز جزا و زنده کننده استخوانهای پوسیده!

وَ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُسَبِّحَ لِیْ اَمْرِی

۱. شیخ طوسی، مصباح المتعجل، ص ۱۷۵.

۲. همان، ص ۷۶.

وَلَا تُعْسِرْ عَلَيَّ وَتُسَهِّلْ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا قَدِيرًا
عَلَى مَا لَا يُفْقِدُ رَعْلَيْهِ غَيْرُكَ يَا أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ».

درخواست می‌کنم و درخواست دارم که تو ای خدایی که جز تو معبودی نیست، اینکه بر محمد و آل محمد درود فرستی و کار مرا آسان کنی و بر من دشوار نفرمایی و درخواست روزیم را از فضل گسترده خود سهل گردانی، ای برآورنده حاجتها! ای توانای بر آن چه دیگران ناتوانند ای مهربان‌ترین مهربانان و ای کریم‌ترین کریمان!

۳- امام صادق (علیه السلام) فرمود: «چون خواستی در شب جمعه نماز شب بخوانی در رکعت اول حمد و «قل هو الله احد» و در رکعت دوم حمد و «قل یا ایها الکافرون» و در سومی حمد و «الم سجده» و در چهارمی حمد و یا «ایها المدثر» و در پنجمی حمد و «حم سجده» و در ششمی حمد و سوره ملک و در هفتمی حمد و یس و در هشتمی حمد و واقعه سپس نماز (شفع و) و ترا با معوذتین و اخلاص بخوان! و مستحب است در دعای وتر شب جمعه افزوده شود: «اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ مَكَانُ الْمُسْتَغِيثِ الْمُسْتَجِيرِ مَكَانُ الْهَالِكِ الْغَرِيقِ مَكَانُ الْوَجَلِ الْمُشْفِقِ مَكَانُ مَنْ يَفِرُّ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ. اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. أَسْأَلُكَ إِنَّكَ عَلَى التَّدْبِيرِ وَتُنْضِي الْمَقَادِيرِ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَافْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى فِي عِلْمِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَشَهِدْتَ بِهِ حَفِظْتُكَ وَحَفِظْتُهُ مَلَائِكَتِكَ وَلَمْ يَغِبْ عَنْهُ عِلْمُكَ. قَدْ أَحْسَنْتَ فِيهِ الْبَلَاءِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْ تَجَاوَزَ عَنِّي سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ»^۱.

خدا این جایگاه درمانده تهی دست است، این جایگاه، دادخواه پناهجوست، این مکان هلاک‌شونده غریق است جایگاه بیمناک ترسان، جای کسی که به سبب خطایش فرار می‌کند و به گناهش اعتراف دارد و به درگاه پروردگارش باز می‌گردد! خدایا تو جای مرا می‌بینی و چیزی از کار من بر تو پوشیده نیست ای صاحب جلال و اکرام!

خدایا از تو درخواست دارم که دارای تدبیری و اندازه‌ها را مقّر می‌کنی، درخواست کسی که بد کرده، و مرتکب گناه شده و درمانده و معترف است اینکه بر محمد و آل محمد درود فرستی و گذشته گناهان مرا که در علم تو است و فرشتگان بدان گواهند و نگهداشته‌اند و از علم تو پوشیده نیست بیامری. تو در آنها خوب [مرا] آزمودی، پس سپاس تو را از بدی‌های من بگذری در جمع اهل بهشت با وعده صدقی که به آنها داده می‌شد.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِمَّةِ الْمُؤْمِنِيْنَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ سُؤْالَ مَنْ اَشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعِفَتْ قُوَّتُهُ؛ سُؤْالَ مَنْ لَا یَجِدُ لِفَاقَتِهِ مَسَدًا وَلَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّیًّا غَیْرَكَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ. اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ بِالْبِقَتِیْنَ قَلْبِیْ وَ اَقْبِضْ عَلَی الصَّدَقِ اِلَیْكَ لِسَانِیْ وَ قَطِّعْ مِنَ الدُّنْیَا حَوَاجِجِیْ شَفَقًا اِلٰی لِقَائِكَ فِی صِدْقِ الْمُتَوَكِّلِیْنَ عَلَیْكَ وَ اَسْأَلُكَ خَیْرَ كِتَابٍ سَقَّی وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ جَلَّ شَاوُكُ وَ اَسْتَجِیْرُكَ اَنْ اَقُوْلَ لَكَ مَكْرُوْهَا اَسْتَحِقُّ بِهٖ عُقُوْبَةُ الْاٰخِرَةِ.

خدایا بر محمد و آل محمد پیشوایان مؤمنان درود و رحمت فرست! خداوند! از تو درخواست می‌کنم چون درخواست کسی که در شدت فقر و ناتوانی قوت است؛ چون درخواست کسی که برای جلوگیری از بیچارگی اش جلوگیری و برای ناتوانیش، توان بخشی جز تو ندارد، ای صاحب جلال و اکرام!

خدایا با یقین قلب مرا اصلاح کن و زبان مرا بر راستگویی به درگاهت محدود کن و حوایج مرا از دنیا به شوق دیدار رحمت خود در جمع توکل کنندگان برخودت قطع کن و از توبه‌ترین نامه عمل گذشته را می‌طلبم و از بدترین آن به تو خداوند بزرگ پناه می‌برم! و از این که ناروایی بگویم از تو پناه می‌خواهم که از آن بابت سزاوار مجازات اخروی می‌گردم.

وَ أَسْأَلُكَ عِلْمَ الْخَافِيْنَ وَ إِنَابَةَ الْمُخْبِتِيْنَ وَ يَقِيْنَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ وَ تَوَكَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ بِكَ وَ خَوْفَ الْعَالَمِيْنَ وَ إِحْبَابَاتِ الْمُتَنَبِّئِيْنَ وَ شُكْرَ الصَّابِرِيْنَ وَ صَبْرَ الشَّاكِرِيْنَ وَ اللَّحَاقَ بِالْإِحْيَاءِ الْمُرْزُوقِيْنَ آمِينَ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِيْنَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِيْنَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعَمَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُوجِبُ النَّعَمَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الدَّمَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُخْبِسُ الْقِسَمَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُخْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ».

خداوند! از تو آگاهی ترسناکان و بازگشت امیدواران و یقین توکل کنندگان و توکل اهل یقین به رحمت تو و بیم آگاهان و امیدواران توبه‌کنندگان و سپاسگزاری بردباران و بردباری سپاسگزاران و پیوستن به زندگان روزی خوار (شهداء) را می‌طلبم! آمین! آمین! ای سرآغاز سلسله موجودات و ای پایانبخش پستی‌ها! ای خدا! ای بخشاینده! ای خدا! ای مهربان! بر محمد و آلش درود فرست و گناهی را که نعمت‌ها را دگرگون سازد و گناهی را که باعث عذاب گردد و گناهی را که موجب ندامت شود و گناهی را که مانع روزی‌ها گردد و گناهی

را که پرده عصمت مرا بدرد و گناهانی که باعث نزول بلا شود و گناهانی را که دشمنان را بازگرداند و گناهانی را که رشته امیدم را قطع کند و گناهانی را از نزول باران آسمانی مانع شود و گناهانی که هوا را تیره سازد و گناهانی را که باعث رسوایی من گردد، بیامرزا!

۴- محمد بن علی حلبی در روزه جمعه خدمت امام صادق علیه السلام رسید، عرض کرد: بهترین کاری را که در چنین روزی انجام دهم بر من بیاموزید! فرمود: «یا محمد! من کسی را از فاطمه (علیها السلام) در نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله محبوب تر و از آن چه پدرش محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله به او آموخت برتر سراغ ندارم، فرمود: هر کس صبح جمعه غسل کند و چهار رکعت نماز، دو رکعت دو رکعت بخواند؛ در رکعت اول سوره حمد و پنجاه مرتبه «اذا زلزلت» و در چهارمی حمد و پنجاه مرتبه «اذا جاء نصر الله» را قرائت کند که این سوره نصر آخرین سوره ای است که نازل شده است. و چون فارغ شد این دعا را بخواند:

إلهی وَ سَیِّدِی مَنْ تَهَيَّأَ أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ أَوْ اسْتَعَدَّ لِوَفَادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رَفْدِهِ وَ فَوَائِدِهِ وَ نَائِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ جَوَائِزِهِ فَالَيْكَ يَا إلهی کَانَ تَهَيُّتِی وَ تَعَبُّتِی وَ اِغْدَادِی وَ اِسْتِعْدَادِی رَجَاءَ رَفْدِكَ وَ فَوَائِدِكَ وَ مَعْرُوفِكَ وَ نَائِلِكَ وَ جَوَائِزِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِی مِنْ ذَالِكَ. يَا مَنْ لَا تُخَيِّبُ عَلَيْهِ مَسْأَلَةُ السَّائِلِ وَلَا تَنْقُصُهُ عَظِيَّةُ نَائِلٍ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِشَفَاعَتِهِ إِلَّا مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ. أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عُذْتُ بِهِ عَلَى الْخَاطِئِينَ عِنْدَ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْمَحَارِمِ فَلَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْمَحَارِمِ أَنْ جُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنْتَ سَيِّدِی الْعَوَاذُ بِالْتَّعْمَاءِ وَ أَنَا الْعَوَاذُ بِالْخَطَاءِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الظَّاهِرِينَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ يَا

عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ»^۱.

خدایا! ای آقای من! هر کس برای ورود بر مخلوقی به امید لطف، فواید، احسان و بخشش‌ها و جایزه‌های او خود را آماده و مهیا و یا زمینه‌سازی می‌کند! من هم ای خدا! آمادگی و مهیا شدن و آمدنم به درگاه توبه امید لطف و فواید و عطا و جوایز تو آمده‌ام! پس مرا از آنها محروم نفرما! ای خدایی که هیچ درخواست درخواست کننده‌ای را ناامید نمی‌کنی و بر خورداری کسی از عطایت چیزی نکاهد! زیرا که من عمل نیکی را به درگاهت نیاورده و به امید شفاعت کسی نیامده‌ام تا به شفاعت او به درگاهت تقرّب جویم جز محمد و اهل بیت او - درود بر او و برایشان باد! - به امید عفو عظیمت که آن را برای عفو خطاکاران آماده کرده‌ای با وجود اصرار آنها بر گناهان و این اصرار طولانی به گناهان مانع از عفو تو نگردیده است که آنها را به رحمت خود دریابی!

تو ای سرورم! که شیوه‌ات احسان و بخشندگی است و من شیوه‌ام خطا و گناه! از توبه حق محمد و آل پاکش ﷺ درخواست دارم که گناه عظیم مرا بیامرزی چرا که گناه بزرگ جز بخشاینده بزرگ نبخشد! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ!

۵- داوود بن کثیر از پدرش نقل کرده که می‌گوید: خدمت سرورم امام صادق علیه السلام رسیدم، دیدم نماز می‌خواند، بعد دیدم در رکعت دوم در حال قیام قنوت خواند، رکوع و سجود سپس رو به درگاه خدای تعالی کرد.

آنگاه فرمود: «ای داوود! این دورکعت را به خدا کسی بجا نمی‌آورد که آتش

۱. شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۱۸۹.

دوزخ را پس از انجام آن که من انجام دادم به چشم خود ببیند».

من از جای خود بلند نشدم تا به من آموخت. محمد بن داود گفت: پدر! همان طوری که آن حضرت به تو آموخت، تو هم به من بیاموز! (پدرم) گفت: من از آن بیم دارم که تو [آن را] ضایع کنی! گفتم: هرگز ان شاء الله! گفت: چون روز جمعه شد پیش از ظهر آن دو رکعت را بجا آور؛ در رکعت اول فاتحة الكتاب و «اَنَا انزلناه» و در رکعت دوم فاتحة الكتاب و «قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» را قرائت کن و نماز را با فاتحه شروع می کنی و چون از قرائت «قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» در رکعت دوم فارغ شدی، دست ها را پیش از رکوع بالا ببر و بگو: اِلٰهِيْ اِلٰهِيْ اِلٰهِيْ اَسْأَلُكَ رَاغِبًا وَّ اَقْصَدُكَ سَائِلًا وَّ اِقْفَاءً بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا اِلَيْكَ اَنْ اَقْنُطَ تَنِي دُنُوْبِيْ نَشْطَنِيْ عَفْوُكَ وَاِنْ اَشْكَنْتَنِيْ عَمَلِيْ اَنْظُقْنِيْ صَفْوُكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَسْأَلُكَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ!

خدایا خدایا خدایا! تو را مشتاقانه مسألت و سائلانه آهنگ تو را کرده و به زاری در آستانه تو ایستاده ام که گناهانم را نا امید کرده ولی عفو تو مرا به نشاط آورده است و اگرچه عمل من، مرا بیچاره کرده ولی گذشت تو مرا به زبان آورده است، پس بر محمد و اهل بیتش درود فرست و از تو بخشش، بخشش درخواست دارم!

آن گاه رکوع می روی و از تسبیح که فارغ شدی، بگو: هَذَا وُثْقُ الْعَايِذِ بِكَ يَا رَبِّ اَدْعُوكَ مُتَضَرِّعًا وَّ رَاكِعًا مُّتَقَرِّبًا اِلَيْكَ بِالذَّلَّةِ خَائِعًا فَلَسْتُ بِاَوَّلِ مُنْطِقٍ مِنْ حِشْمَةٍ مُّتَذَلِّلًا اَنْتَ اَحَبُّ اِلَيَّ مَوْلَايَ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَيَّ.

پروردگارا! این ایستادن پناهنده تو است، پروردگارا تو را با آه و ناله فرا می خوانم

و در حال رکوع با ذلّت و خشوع به درگاهت تقرّب می جویم! پس من نخستین کسی نیستم که از حشمت تو احساس خواری می کنم، تو محبوب ترین، محبوب ترین کسی به من!

و چون سجده کردی دستهایت را باز کن مانند کسی که درخواست حاجت می کند و بگو: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَىٰ وَ بِحَمْدِهِ رَبِّ هَذِهِ يَدَايَ مَبْسُوطَتُهُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذِهِ جَوَامِعُ بَدَنِي خَاضِعَةٌ لِّفَنَائِكَ وَ هَذِهِ أَسْبَابِي مُجْتَمِعَةٌ لِّعِبَادَتِكَ لَا أَدْرِي بِأَيِّ نِعْمَاتِكَ أَقُولُ وَ لَا يَهِيَ أَقْصَدُ لِعِبَادَتِكَ أَمْ لِمَسْأَلَتِكَ أَمْ لِرَغْبَتِي إِلَيْكَ فَأَمْلَأْ قَلْبِي خَشْيَةً مِنْكَ وَ اجْعَلْنِي فِي كُلِّ حَالٍ لَكَ قَصْدِي أَنْتَ سَيِّدِي فِي كُلِّ مَكَانٍ وَ إِنْ حَبَبْتَ عَنْكَ أَعْيُنُ النَّاسِ إِلَيْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ إِذْ جَعَلْتَ فِي ظَمْعٍ فِيكَ بِعَفْوِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرْحَمَ مَنْ يَسْأَلُكَ وَ هُوَ مَنْ قَدْ عَلِمْتَ بِكَمَالِ عُيُوبِهِ وَ ذُنُوبِهِ لَمْ يَبْسُطْ إِلَيْكَ يَدَهُ إِلَّا ثِقَةً بِكَ وَ لَا لِسَانِهِ إِلَّا فَرَحاً بِكَ.

منزه است پروردگار بلند پایه ترم و او را می ستایم. پروردگارا! اینک دستهایم را به درگاهت گشوده و تمام بدنم در آستانهات خاضع و تمام وسایلم برای عبادتت فراهم آمده، نمی دانم از کدام نعمت سخن گویم و به خاطر کدام يك تو را ستایش کنم؟ برای درخواست از تو یا اشتیاق به تو؟ بنابراین دلم را از خشیت خود آکنده ساز و مرا در هر حال متوجه خود گردان! ای آقای من! تودر همه جا هستی اگرچه از چشم مردم پنهانی به حق خودت درخواست می کنم چون در من طمع بخشش خود را قرار داده ای که بر محمد و آل محمد درود فرستی و به درخواست کنندهات ترحم کنی که به کمال عیبها و گناهانش بخوبی آگاهی، دست به درگاهت بلند نکرده مگر با اطمینان به تو و زبان نگشوده مگر به خاطر شادی وسیله تو.

فَارْحَمْ مَنْ كَثُرَ ذَنْبُهُ عَلَى قَلْتِهِ وَقَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِي سِعَةِ عَفْوِكَ وَجَرَأَنِي جُرْمِي وَذَنْبِي بِمَا جَعَلْتَ مَنْ طَمَعَ إِذَا يَمَسُّ الْغُرُورُ الْجُهُولُ مِنْ فَضْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ أَسْأَلُكَ لِإِخْوَانِي فِيكَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ.

پس بر آنکه با وجود ناچیزیش گناهش فراوان و در برابر عفو گسترده تو گناهانش اندک است. در حالی که جرمم و گناهم با وجود طمع عفو تو که قرار داده‌ای مرا گستاخ نموده است با این حال مغرور نادان از فضل تو نومید گردد! درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و برای برادران ایمانیم عفو، عفو تو را می‌طلبم!

آنگاه می‌نشینم، دوباره سجده می‌روی و می‌گویی: يَا مَنْ هَدَانِي إِلَيْهِ وَدَلَّنِي عَلَيْهِ حَقِيقَةُ الْوُجُودِ عَلَيْهِ وَسَاقَى مِنَ الْخَيْرَةِ إِلَى مَعْرِفَتِهِ وَبَصَّرَنِي رُشْدِي بِرَأْفَتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبَلَنِي عَبْدًا وَلَا تَذَرْنِي فَرْدًا أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ؛ ای آنکه حقیقت هستی مرا به سوی او هدایت و راهنمایی کرد و از سرگردانی به شناخت او کشاند! و عقل من به مهرورزی او آگاهی یافت! بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا به بندگی بپذیر و تنها نگذار، مولای من! تو به من محبوب‌تری! توبه من محبوب‌تری!.

۶- امام صادق علیه السلام فرمود: «چون یکی از شما را حاجتی پیش آمد باید روزهای چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد و چون روز جمعه شد غسل کند و لباس تمیزی بپوشد سپس به بلندترین جای خانه خود برود پس دو رکعت نماز بخواند و آنگاه دست به طرف آسمان بلند کند و بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِمَعْرِفَتِي بِوُحْدَانِيَّتِكَ وَصَمْدَانِيَّتِكَ وَإِنَّهُ لَا قَادِرَ عَلَى

قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ أَنَّهُ كُلُّ مَا شَاهَدْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اِسْتَدْتُ
فَاقْتِي إِلَيْكَ وَقَدْ طَرَفَنِي يَا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ أَمْرِي مَا قَدْ عَرِفْتُهُ قَبْلَ مَعْرِفَتِي لِإِتِّكَ عَالِمٍ
غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَسْأَلُكَ بِالِإِسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاوَاتِ فَأَنْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِينَ
فَأَبْسَطَتْ وَعَلَى الثُّجُومِ فَأَنْتَثَرَتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَأَسْتَفْرَّتْ. وَ أَسْأَلُكَ بِالِإِسْمِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْأَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبِّ حَاجَتِي وَتُيَسِّرَ لِي
عَسِيرَهَا وَتُخَفِّفَ لِي مُهِمَّهَا وَتُفْتَحَ لِي قَفْلَهَا فَإِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ
الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا مَهْمٌ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٌ فِي عَذْلِكَ.

خدایا با شناخت یکتایی و بی نیازی توبه درگاهت فرود آمدم و اینکه جز
تو کسی قادر به برآوردن حاجت من نیست، پروردگارا! دانستم که هر چه از
نعمت تورا مشاهده کردم احتیاجم به تویبشتر شد! پروردگارا تو مشکل کار مرا
که گریبان گیر من شده پیش از من می دانستی، زیرا که تودانای بدون تعلیمی!
پس به آن نامت که بر آسمانها نهادی، شکافته شد و بر زمینها گسترده شد و
برستارگان، پراکنده شد و برکوهها آرام گرفت، درخواست دارم و به آن اسمت
که نزد محمد، علی، حسن، حسین و همه امامان صلوات علیهم اجمعین
قرار دادی درخواست می کنم که بر محمد و آل درود فرستی و ای پروردگار
حاجت مرا برآوری و دشواری کار مرا آسان کنی و مهم آن را کفایت نمایی و
قفل آن را بگشایی؛ اگر چنان سپاس تورا و اگر نکنی باز هم سپاس سزای تو
است زیرا که تودر حکمت ستم نکنی و در قضایات متهم نیستی و در عدالت
خود متجاوز نباشی!

آنگاه سمت راست صورت خود را بر زمین گذاشته، می گوئی: اَللّهُمَّ اِنَّ

يُونُسَ بْنِ مَتَّى عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحَوْتِ بِدُعَائِي هَذَا فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ أَنَا
أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ.

خدایا یونس بن متی بنده و پیامبرت در شکم ماهی با همین دعای من تورا
خواند، او را اجابت کردی و من هم تورا می خوانم بحق محمد و آل محمد بر تو
دعایم را مستجاب کن!

سپس می گوئی: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَ الصِّدْقَ فِی التَّوَكُّلِ عَلَیْكَ وَ
اَعُوْذُ بِكَ اَنْ تُثَبِّتَنِیْ بِبِلَیَّةٍ تُحِلِّیْ ضُرُوْرَتَهَا عَلٰی رُكُوْبٍ مَّعَاصِیْكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَقُوْلَ
قَوْلًا اَلْتَمَسُ بِهٖ سِوَاكَ وَ اَعُوْذُ اَنْ تُجْعَلَنِیْ عِظَةً لِغَیْرِیْ وَ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ یَّكُوْنَ اَحَدٌ اَسْعَدُ
بِمَا اَتَيْتَنِیْ مَتٰی وَ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَتَكَلَّفَ طَلَبُ مَا لَمْ تُقَسِّمْ لِیْ وَ مَا قَسَمْتَ لِیْ مِنْ قِسْمٍ اَوْ
رَزَقْتَنِیْ مِنْ رِّزْقٍ فَاتَّیْنِیْ بِهٖ فِیْ سِرِّ مَنِّكَ وَ عَافِیَةِ حَلَالٍ طَیِّبٍ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ
یُزَحْزِحُ بَیْنِیْ وَ بَیْنِكَ اَوْ یَصْرِفُ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ عَنِّیْ وَ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ تُحَوِّلَ خَطِیْئَتِیْ وَ
جُرْمِیْ وَ ظُلْمِیْ وَ اتَّبَاعِیْ هَوَاً وَ اسْتِعْمَالَ شَهْوَقِیْ دُوْنَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ ثَوَابِكَ وَ
نَائِلِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ وَعْدِكَ الْحَسَنِ الْجَمِیْلِ عَلٰی نَفْسِكَ یَا جَوَادُ یَا كَرِیْمُ.

خداوندا من از تو حسن ظن به خودت و صدق در توکل برتورا درخواست
دارم و از اینکه مرا با بلیه ای آزمایش کنی که پیامد آن ارتکاب گناهانت باشد،
به تو پناه می برم و از اینکه سخنی بگویم که بدان وسیله دیگری را بخوام به
تو پناه می برم و از اینکه مرا مایه عبرت دیگران قرار دهی به تو پناه می برم. و از
اینکه کسی با آن چه به من داده ای خوشبخت تر از من باشد، به تو پناه می برم!
و از اینکه طلب چیزی که نصیب من نکرده و یا قسمتم فرموده ای یا روزی که
به من داده ای خود را به زحمت بیندازم به تو پناه می برم! پس آن را در آسانی و
عافیت؛ حلال پاکیزه مرا عطا کن!

خدایا از هر چیزی که بین من و تورا تغییر دهد یا بین من و تورا دور سازد به تو پناه می برم یا به حق ذات بخشنده از من بازگردد! و از اینکه خطا و جرم و پیروی از هوای نفس و شهوت رانیم مانع آمرزش و رضوان و پاداش و عطا و برکات و وعده نیکو و فریابت بر خود، شود به تو پناه می برم ای بخشاینده! ای بخشایشگر!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ وَ صَفِیِّكَ وَ حَبِیْبِكَ وَ اَمِیْنِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ خَیْرِتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الذَّابِّ عَنْ حَرِیْمِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلْقَائِمِ حُجَّتِكَ الْمُطِیْعِ لِاَمْرِكَ الْمُبْلِغِ لِرِسَالَاتِكَ النَّاصِحِ لِاَهْلِیْهِ حَتّٰی اَنَاةُ الْیَقِیْنِ اِمَامِ الْخَیْرِ وَ الْوَلَدِ السَّیِّدِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ رِیْحَانَتِیْ رَسُوْلِكَ وَ شَفِیِّ عَرْشِكَ وَ سَیِّدِ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مُعَسِّلِ جَسَدِ رَسُوْلِكَ وَ حَبِیْبِكَ الطَّیِّبِ الطَّاهِرِ وَ مُلَحِّدِهِ فِی قَبْرِهِ. اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِ عَلَیْكَ وَ بِحَقِّ مُحَبِّیْهِ مِنْ اَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ اغْفِرْ لِیْ وَ لِوَالِدَیْ وَ اَهْلِیْ وَ وَلَدِیْ وَ قَرَابَتِیْ وَ خَاصَّتِیْ وَ عَامَّتِیْ وَ جَمِیْعِ اِخْوَانِیْ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَ الْاَمْوَاتِ وَ سُقِیْ اِلَیْ رِزْقًا وَ اَسْعَا مِنْ عِنْدِكَ تَسَدَّدَ بِهِ فَاقَتِیْ وَ تَلَمَّ بِهِ شَعْنِیْ وَ تَغْنِیْ بِهِ فَقْرِیْ یَا خَیْرَ الْمَسْئُوْلِیْنَ یَا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ وَ اَرْزُقْنِیْ خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ یَا قَرِیْبُ یَا مُجِیْبُ.

خدایا! من به درگاهت تقرّب می جویم به وسیله پیامبر، برگزیده، حبیب، امین، فرستاده و منتخب از بین خلقت و مدافع حریم مؤمنان، پادارنده حجت و مطیع فرمان و تبلیغ کننده رسالات، خیرخواه امتش تا به هنگام مرگ پیشوای خیر، رهبر نیکی، خاتم پیامبران، سرور رسولان و پیشوای پرهیزکاران و حجت تو بر عالمیان، فراخوان به راه راست تو که او را خداوند! پس به حق او بر تو و به حق دوستدارانش از اهل آسمانها و زمین! مرا بیمارز و پدر و مادر و خانواده و فرزندان و خویشان و افراد خاص و عام من و همه برادران مؤمن و زنان با ایمان، زنده و

مرده‌شان را بیامرز! و از جانب خود روزی فراخی را جانب من سوق ده که بدان وسیله جلوی تنگدستی مرا ببندی و پریشان حالی مرا علاج کنی و نیازمندی مرا بی نیاز سازی! ای بهترین درخواست شده و ای نیکوترین روزی دهندگان! خیر دنیا و آخرت را نصیب من گردان ای نزدیک! ای اجابت کننده!

اللَّهُمَّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْوَلِيِّ الْبَارِئِ النَّقِيِّ الطَّيِّبِ الرَّكِّيِّ الْأَمَامِ بْنِ الْأَمَامِ السَّيِّدِ بْنِ سَيِّدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْقَتِيلِ الْمُسْلُوبِ قَتِيلِ كُرْبَلَاءِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِسَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَفَرَّةِ عَيْنِ الصَّالِحِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِبَاقِرِ الْعِلْمِ صَاحِبِ الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ وَوَارِثِ مَنْ كَانَ قَبْلَهُ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالصَّادِقِ الْخَيْرِ الْفَاضِلِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْكَرِيمِ الشَّهِيدِ الْهَادِي الْمَوْلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالشَّهِيدِ الْغَرِيبِ الْحَبِيبِ الْمُدْفُونِ بِطُوسٍ عَلَى بْنِ مُوسَى. وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالرَّكِّيِّ النَّقِيِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالظُّهْرِ الظَّاهِرِ النَّقِيِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْبَقِيَّةِ الْبَاقِي الْمُتَقِيمِ بَيْنَ أَوْلِيَائِهِ الَّذِي رَضِيَتْهُ لِنَفْسِكَ الطَّيِّبِ الظَّاهِرِ الْفَاضِلِ الْخَيْرِ نُورِ الْأَرْضِ وَعِمَادِهَا وَرَجَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَسَيِّدِهَا الْأَمِيرِ الْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِي عَنِ الْمُنْكَرِ النَّاصِحِ الْأَمِينِ الْمُؤَدِّي عَنِ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ الثُّجَبَاءِ الظَّاهِرِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

خدایا به وسیله ولی نیکوکار، پرهیزکار پاک، پاکیزه امام فرزند امام، سرور پسر سرور حسن بن علی به درگاه تو تقرب می جویم. و به وسیله کشته سربه نیزه، شهید کربلا، حسین بن علی به تو تقرب می جویم و به وسیله سرور عابدان و نور چشم صالحان علی بن حسین به درگاهت تقرب می جویم! و به وسیله شکافنده علم صاحب حکمت و بیان، و وارث پیشینیان محمد بن علی به تو تقرب می جویم! و به وسیله صادق نیکوکردار، برومند، جعفر بن محمد

به درگاهت تقرب می جویم! و به وسیله بزرگوار شهید، راهنما مولا موسی بن جعفر به درگاهت تقرب می جویم! و به وسیله آن شهید غریب دوست داشتنی مدفون در طوس علی بن موسی، به تو تقرب می جویم. و به وسیله آن پاکیزه پرهیزکار محمد بن علی به درگاهت تقرب می جویم! و به وسیله پاک پاکیزه پرهیزکار علی بن محمد به تو تقرب می جویم! و به وسیله ولایت حسن بن علی به درگاهت تقرب می جویم و به وسیله بقیه بازمانده، آن که بین اولیای اقامت دارد، کسی که تو او را برای خود پسندیده ای، پاک و پاکیزه، برومند نیکوکار، مایه روشنایی زمین و ستون آن و مایه امید این امت و سرورشان، آنکه امر به معروف و نهی از منکر کند، خیرخواه امین است از طرف پیامبران ادای حقوق کند و پایان بخش اوصیای نخبه پاکیزگان، درود خدا بر همه ایشان باد! به درگاه تو تقرب می جویم!

وَقَائِدَ الْخَيْرِ وَخَاتِمَ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَإِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَحُجَّتَكَ عَلَى الْعَالَمِينَ الدَّاعِيَ إِلَى صِرَاحِكَ الْمُسْتَقِيمِ الَّذِي بَصَّرْتَهُ سَبِيلَكَ وَأَوْضَحْتَ لَهُ حُجَّتَكَ وَبُزْهَانَكَ وَمَهَّدْتَ لَهُ أَرْضَكَ وَالزَّمَنَةَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ وَعَزَّجْتَ بِهِ إِلَى سَمَاوَاتِكَ.

فَصَلِّ بِجَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ وَغَيْبَتِهِ فِي حُجْبِكَ فَتَنْظُرَ إِلَى نُورِكَ وَرَأَى آيَاتِكَ وَكَانَ مِنْكَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَيْتَ إِلَيْهِ بِمَا أَوْحَيْتَ وَنَاجَيْتَهُ بِمَا نَاجَيْتَ وَأَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَحْيَكَ عَلَى لِسَانِ طَاوُوسِ الْمَلَائِكَةِ الرُّوحِ الْأَمِينِ رَسُولِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ فَأَظْهَرَ الدِّينَ لِأَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ فَأَدَّى حَقَّكَ وَفَعَلَ مَا أَمَرْتَ بِهِ فِي كِتَابِكَ بِقَوْلِكَ.

«يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ» فَفَعَلَ ﷺ وَبَلِّغْ رِسَالَتِكَ وَأَوْضَحْ حُجَّتَكَ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ

عَنِّي وَارْزُقْنِي وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَأَخْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ جِبَرَانِهِ فِي جَنَّتِكَ
إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ.

راه بلد خود کرده بودی و حجت و برهانت را برای او روشن کرده و زمینت را
گهواره او ساختی و او را با حقیقت معرفت خود درآمیختی و او را به آسمانهایت
بردی، پس با تمام فرشتگان نماز گزارد و او را در حجاب های خود پنهان ساختی
پس به نور تو نگریست و آیات تو را مشاهده کرد و به درگاه تو چون قاب قوسین
یا نزدیکتر شد، پس به او آن چه لازم بود وحی کردی و آن چه خواستی به صورت
نجوا به او گفتی و وحی خویش را به زبان طاووس فرشتگان روح الامین پیام رسانت
بر او نازل کردی ای پروردگار عالمیان! پس او دین را برای دوستان پرهیزکارت
آشکار کرد و حق تو را ادا نمود و آن چه را که در کتابت به او فرمان دادی انجام
داد! با این بیان: «ای پیامبر! آن چه را از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است به
مردم برسان اگر از این کار خودداری کنی (که هرگز نمی کنی) رسالت خدا را تبلیغ
نکرده ای، خداوند تو را از خطرات نگاهد داشت»^۱.

بنابراین خداوند او را برترین درودت را که به یکی از تمام خلقت می فرستی،
بفرست و مرا پیامرز و رحمت کن و از من بگذر! و روزیم ده و برملت وی
بمیران! و در زمره او محشورم کن و از همسایگان او در بهشت قرارم ده، چرا که
تو بخشاینده بزرگواری!

اللَّهُمَّ وَاتَّقَرَّبْ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَوَصِيَّ نَبِيِّكَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ قَسِيمِ النَّارِ وَقَائِدِ الْأَجْرَارِ وَقَاتِلِ الْكُفْرَةِ وَالْفُجَارِ وَوَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ
وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَالْمُؤَدَّى عَنْ نَبِيِّهِ وَالْمُوفِي بِعَهْدِهِ وَالذَّائِدِ عَنْ حَوْضِهِ الْمُطْبِعِ لَأَمْرِكَ

عَيْنِكَ فِي بِلَادِكَ وَ حَجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ زَوْجِ الْبَتُولِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ بِهَوْلَاءِ
 اَتَوْسَلُ اِلَيْكَ وَ بِهَمٍّ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ وَ بِهَمٍّ اَقْسِمُ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ اَلَا غَفَرْتَ لِي وَ
 رَحِمْتَنِي وَ رَزَقْتَنِي رِزْقًا وَاسِعًا تُغْنِيَنِي بِهِ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا عُدَّتِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا صَاحِبِي
 عِنْدَ شِدَّتِي وَيَا وَلِيَّيَّ عِنْدَ نِعْمَتِي يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا
 مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا مُغِيثَ الْمُلْهَوِّ الضَّرِيرِ يَا مُظِلَّ الْمَكِيلِ الْكَسِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظِيمِ
 الْكَسِيرِ يَا مُخْلِّصَ الْمَكْرُوبِ الْمُسْحُونِ.

خداوندا به درگاه تو وسیله ولیّت و برگزیده از میان خلقت و وصیّ پیامبرت
 مولای من و مولای مردان و زنان با ایمان، تقسیم کننده آتش دوزخ و رهبر
 نیکوکاران و کُشنده کافران و تبهکاران و وارث پیامبران و سرور اوصیا و ادا کننده
 از جانب پیامبرت و وفا کننده به پیمانش و دور کننده نااهلان از حوضش،
 آنکه مطیع فرمان تو؛ دیدبان تودر بین شهر و دیارت و حجت تو بر بندگان،
 همسر بتول بانوی زنان جهان و پدر سبطین (نوادگان پیامبر) حسن و حسین،
 دو گل خوشبوی رسولت و دو گوشواره عرشت و دو آقای جوانان اهل بهشت،
 شوینده و غسل دهنده پیکر رسول و حبیب تو پاک و پاکیزه و لحدگذار او در
 قبرش، تقرّب می جویم!

خداوندا! به وسیله اینان به تو توسّل می جویم و به وسیله آنها به درگاهت
 تقرّب، و به آنها تورا سوگند می دهم و به حق ایشان بر تو که مرا پیامرزی و بر من
 ترحم کنی و به من روزی فراخی دهی تا بدان وسیله از غیر خودت مرا بی نیاز
 سازی، ای پشوانه من به هنگام بلا و ای صاحب در وقت شدّت و رنج و ای
 سرپرست من در وقت نعمتم! یا نگهبان، بیمناک پناه خواه! ای روزی دهنده طفل
 خردسال! ای بی نیاز کننده بیچاره مستمند! ای فریادرس غمدیده رنج کشیده،

ای آزادکننده زنجیر کشیده اسیر! ای جبران کننده استخوان شکسته!! ای آزادکننده بلا دیده زندانی!

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا وَاسِعًا بِهِ شَعْيِي وَتَجَبِّرَ بِهِ
فَاقَتِي وَتَسْتُرَ بِهِ عَوْرَتِي وَتُعْنِيَ بِهِ فَقْرِي وَتَقْضِيَ بِهِ دِينِي وَتَقْرِئَ بِهِ عَيْنِي يَا خَيْرَ مَنْ
سُئِلَ وَيَا أَوْسَعَ مَنْ جَاءَ وَأَعْطَى وَأَرْأَفَ مَنْ مَلَكَ وَيَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ
اسْتَرْحِمَ. أَدْعُوكَ هَلِمَ لَا يَفِرْجُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلَكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ وَهُمْ لَا يَنْفُسُهُ سِوَاكَ
وَلِرَغْبَةٍ لَا تَنَالُ إِلَّا مِنْكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّكَ عَلَيْهِمْ عَظِيمٌ وَبِحَقِّ مَنْ
حَقَّهُمْ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْعَمَلِ بِمَا عَلَّمْتَنِي مِنْ مَعْرِفَةٍ
حَقِّكَ وَأَنْ تُبَسِّطَ عَلَيَّ مَا خَظَرْتَ مِنْ رِزْقِكَ يَا مُجِيبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

از تو درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود و رحمت فرستی و مرا
روزی فراخی دهی و پراکندگی امور مرا جمع کنی و درماندگی مرا بدان وسیله
جبران کنی و آبروی مرا حفظ کنی و نیازمندی مرا بی نیاز سازی و دین مرا
ادا کنی! ای بهترین کسی که درخواست کنند و ای که جود و عطایت از همه
بیشتر است و از هر مالکی مهربان تر! و ای نزدیک ترین کسی که فرا خوانند
و ای مهربان ترین کسی که از او ترحم جویند! تو را برای اندوهی می خوانم که
جز تو کسی آن را برطرف نسازد و برای گرفتاریی که غیر از تو کسی آن را نزاید
و غمی که جز تو کسی آن را دور نسازد! و برای شوق و رغبتی که جز به وسیله
تو کسی به آن نرسد.

خداوند! تو را به حق کسی که حق تو بر او بزرگ است و به حق کسانی
که آنها حق بزرگی بر تو دارند درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود
فرستی و عمل به آن چه را که از معرفت خود به من آمیخته ای نصیبم گردانی و

آن چه از رزق تو مهمم است بر من بگسترانی! ای نزدیک! ای اجابت کننده! ای
مهربان ترین مهربانان!

۷- امام صادق علیه السلام آورده است، فرمود: «هر که را حاجت مهمی باشد باید
روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه روزه بگیرد سپس دو رکعت نماز بخواند
پیش از دو رکعت (نافله) که پیش از ظهر می خواند، سپس این دعا را بخواند:
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللهُ الَّذِیْ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَّ
لَا نَوْمٌ. اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ وَ عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ
وَدَّلَتْ لَهُ النَّفُوسُ وَ وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشِیَّتِكَ وَ اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِیْكَ وَ اَنَّكَ
مُقْتَدِرٌ وَّ اِنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرِ یَكُوْنُ وَ اَنَّكَ اللّٰهُ الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الَّذِیْ لَا یُخْفِیْكَ سَآئِلٌ
وَ لَا یَنْقُصُكَ نَآئِلٌ وَ لَا یَزِیْدُكَ كَثْرَةُ الدُّعَآءِ اِلَّا كَرَمًا وَ جُودًا»^۱

خداوند! تو را به نامت بسم الله الرحمن الرحيم؛ خدایی که معبودی جز
او نیست، خواب سبک و سنگین او را نگیرد، تو را به حق آن نامت بسم الله
الرحمن الرحيم که صداها از هیبتش خاموش و گردنکشان عالم پیش او خوار
و ذلیل و دلها از ترس او هراسان است و از تو درخواست دارم که پادشاهی و
مقتدر و هر چه را که خواهی، بشود و توای خداوند بزرگوار یکتایی که درخواست
درخواست کننده تو را خسته نکند و از عطا و بخشش تو را نقصانی نرسد
و زیادی درخواست ها جز بر کرم و جودت نیافزاید!

لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَالِقُ الرَّازِقُ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُحْیِ
الْمُیْتِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْبَدِیُّ الْبَدِیُّ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ
الْاَمْرُ وَ خَدَّكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَابْنِ دَعَا قَرْض وَ بدهکاری نیز هست.

خدایا معبودی لایق پرستش جز تو خدای زنده پاینده نباشد و هیچ معبودی جز تو آفریدگار روزی دهنده نیست و سزاوار پرستشی جز تو زنده کننده میراننده وجود ندارد و معبودی جز تو پدید آورنده هستی بخش نیست، افتخار و بزرگواری مخصوص تو است و امر و فرمان از آن تو یگانه بی شریک است. ای یگانه! ای بی نیاز مطلق! ای کسی که نه فرزندی دارد و نه فرزند کسی است و نه کسی همتای اوست! بر محمد و آل محمد درود فرست و با من چنین و چنان کن!

۸- امام عسکری به نقل از پدرانش از قول امام صادق علیه السلام فرمود: «هر که را حاجتی به درگاه خدا پیش آمد روزهای چهارشنبه و پنج شنبه و جمعه را روزه بگیرد و با چیزی که از حیوان جاندار باشد (از قبیل گوشت) افطار نکند و این دعا را بخواند خداوند حاجتش را برآورد:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ اِیْتَدَعَتْ عَجَائِبُ الْخَلْقِ فِیْ غَامِضِ الْعِلْمِ بِجُودِ
بِمَالٍ وَجْهِكَ مِنْ عَظْمٍ عَجِیْبٍ خَلَقَ اَصْنَافٍ غَرِیْبٍ اَجْنَاسِ الْجَوَاهِرِ فَخَرَّتِ الْمَلَائِكَةُ
سُجْدًا لِّهَيْبَتِكَ مِنْ مَّحَافَتِكَ فَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ وَ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْكَلِمِ
عَلَى الْجَبَلِ الْعَظِیْمِ فَلَمَّا بَدَا شُعَاعُ نُوْرِ الْحُجُبِ الْعَظِیْمَةِ اَثْبَتَّ مَعْرِفَتَكَ فِیْ قُلُوْبِ
الْعَارِفِیْنَ بِمَعْرِفَةِ تَوْحِیْدِكَ. فَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ وَ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَعَلَّمَ بِهِ خَوَاطِرُ رَجَمِ
الظُّنُوْنِ بِمَحَاقِقِ الْاِیْمَانِ وَ غَیْبِ عَزِیْمَاتِ الْیَقِیْنِ وَ كَسْرِ الْحَوَاجِبِ وَ اِغْمَاضِ الْجُمْهُوْنِ وَ
مَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ الْاَعْطَافُ وَ اِدَارَةُ لَحْظِ الْعُیُوْنِ وَ حَرَكَاتِ السُّكُوْنِ فَكَوْنَتْهُ مِمَّا شِئْتَ اَنْ
یَكُوْنَ مِمَّا اِذَا لَمْ تَكُوْنْهُ فَكَيْفَ یَكُوْنُ فَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ فَاسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ فَتَقْتُ بِهِ
رُتْقِ عَقِیْمِ غَوَاشِیْ جُفُوْنِ حَدَقِ عُیُوْنِ قُلُوْبِ النَّاظِرِیْنَ.^۱

۱. شیخ طوسی، مصباح المتبهجد، ص ۲۹۶ و ۲۹۷.

خدایا تو را به آن اسمت درخواست می‌کنم که شگفتیهای آفرینش را در دانشی پیچیده با بخشندگی زیبایی ذات خود از بزرگیهای شگفت‌آمیز آفرینش انواع عجیب اجناس عنصری ایجاد کردی و فرشتگان به خاطر هیبت و عظمت تو از روی زمین به سجده افتادند. پس معبودی جز تو نیست. و به آن نامت از تو مسألت دارم که بدان وسیله برای موسی کلیم بر آن کوه عظیم تجلی کردی و چون شعاع نور حجاب‌های عظیم نمایان شد، معرفت خود را به وسیله معرفت یکتاپرستی‌ات در دل‌های عارفان استوار نمودی، پس شایسته پرستشی جز تو نیست و به آن اسمت از تو درخواست دارم که بدان وسیله گمانه‌زنیها را نسبت به حقایق ایمان و باطن تصمیمات قطعی و شکست ابروها و برهم زدن پلکها و آن‌چه را که مورد توجه و گرایشها و نگرش گوشه‌چشمها و حرکات سکون را می‌دانی! و خلق را از آن‌چه خواستی به وجود آوردی که اگر تو آن را ایجاد نکرده بودی، چگونه هستی می‌یافت! پس معبودی جز تو نیست! و از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بدان وسیله شکاف و پوشش سخت پلکهای حلقه چشمان دل‌های بینندگان را بستی.

فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ بَحْرًا مُعَلَّقًا عَجَاجًا مُعْظَمًا فَحَبَسْتَهُ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى صَمِيمٍ تِيَارِ السَّمَاءِ الرَّاحِرِ فِي مُسْتَعْلَى عَظِيمٍ تِيَارِ عَظِيمٍ أَمْوَاجِهِ عَلَى ضَحْضَاحٍ صَفَاءِ الْمَاءِ فَعَذَّلَ لِي الْمَوْجَ فَسَبَّحَ مَا فِيهِ لِعَظَمَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَاسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَتَحَرَّكَ وَ تَزَعَّنَ وَ اسْتَقَرَّ وَ دَرَجَ اللَّيْلُ الْحُلُكُ وَ دَارَ بُلُطْفِهِ الْفُلُكُ فَهَمَكَ فَتَعَالَى رَبُّنَا فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا نُورَ الثُّورِ يَا مَنْ بَرَأَ الْخُورَ كَدَّرَ مَنُشُورَ بَقْدَرٍ مَقْدُورٍ لِعَرْضِ الثُّشُورِ لِنَقَرَةِ النَّاقُورِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا وَاحِدٌ يَا مَوْلى كُلِّ أَحَدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْعَرْشِ وَاحِدٌ أَسْأَلُكَ

بِإِسْمِكَ يَا مَنْ لَا يُنَامُ وَلَا يُرَامُ وَلَا يُضَامُ وَيَا مَنْ بِهِ تُوَصَّلَتِ الْأَرْحَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ. آن گاه حاجتت را درخواست کن.

پس معبودی جز تو نیست و تو را به آن نامت درخواست می کنم که بدان وسیله در فضا دریایی واژگونه پرموج خروشان آفریدی که امواجش روی اندکی آب زلال بود، پس پرموج شد و آن چه درون آن بود در برابر عظمت تو تسبیح گفت، پس شایسته پرستش جز تو نیست، از این رو به آن نامت از تو درخواست دارم که بدان وسیله که بر کوه تجلی کردی پس به حرکت درآمد و جنبید و آرام گرفت و شب تیره سپری شد و به لطف او چرخ به گردش درآمد، پس مداوم گشت، پس پروردگار ما بلند مرتبه است و هیچ شایسته پرستشی جز او نیست. به نام تو درخواست دارم، ای روشنی بخش نور! ای کسی که زنان بهشتی را چون مروارید به رشته کشیده، به مقدار معین برای گستره محشر به وقت دمیدن صور، آفریدی! پس معبودی جز تو نیست. و به آن نامت درخواست دارم، ای خداوند یکتا! ای آنکه بر فراز عرش یگانه ای! به نام تو درخواست می کنم! ای آنکه خواب ندارد و شکست ناپذیر است و ضعف و ناتوانی در او نباشد! و ای کسی که خویشاوندان بدان وسیله با هم پیوندند، بر محمد و اهل بیتش درود و رحمت فرستی!

دعا به هنگام لباس نو پوشیدن

امام صادق علیه السلام شنیدم که می فرمود: «هرگاه جامه ای به تن کردی، بگو: اَلْبَسْنِي لِبَاسَ الْإِيمَانِ وَ زَيَّنِّي بِالتَّقْوَى! اَللَّهُمَّ اجْعَلْ جَدِيدَهُ أَكْبَلِيهِ فِي طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ اَبْدِلْنِي بِخَلْقِهِ حُلَّ الْجَنَّةِ وَ لَا تَجْعَلْنِي أَكْبَلِيهِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَ لَا تَبْدِلْنِي بِخَلْقِهِ مُقَطَّعَاتِ النَّيِّرَانِ! ۱ خدایا لباس ایمان بر من بپوشان و مرا به وسیله تقوا

بیاری! خداوند لباس نورا چنان کن که در طاعت تو و طاعت رسولت کهنه سازم و در عوض کهنه اش لباسهای فاخر بهشتی به من بده! و چنان نکن که آن را در راه معصیت کهنه سازم و عوض کهنه اش قطعات آتش را نصیبم نگردان!

دعای سجده شکر

دعای سجده از امام صادق (علیه السلام): «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ»^۱

(به نام خداوند بخشاینده مهربان) خداوند! مالک ملکها توهستی! تو هستی که به هرکس بخواهی (شایسته بدانی) حکومت می بخشی و از هرکس بخواهی حکومت را جدا می سازی، هرکس را بخواهی بر تخت عزت نشانی و هرکه را اراده کنی برخاک مذلت نشانی، زیرا که تو بر هر چیزی توانایی؛ شب را در روز و روز را در شب داخل می کنی و زنده را از مرده و مرده را از زنده خارج می سازی و به هرکس اراده کنی بی حساب روزی می دهی. ای خدای خدا! تو هستی که همه خلق از تو خائفند!

يَا نُورَ النُّورِ فَلَا يَذُرُّكَ نُورُ كُنُوزِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّفِيعُ فَوْقَ عَرْشِكَ مِنْ فَوْقِ سَمَاوَاتِكَ فَلَا يَصِفُ عَظَمَتَكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ. يَا نُورَ النُّورِ أَنْتَ الَّذِي قَدْ اسْتَتَارَ بِنُورِكَ

أَهْلِ سَمَواتِكَ وَاسْتَضَاءَ بِنُورِكَ أَهْلَ أَرْضِكَ يَا اللَّهُ! أَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ
تَعَالَيْتَ عَنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ وَلَدٌ وَتَعَظَّمْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ نِدٌّ. يَا نُورَ النُّورِ تَكَرَّمْتَ عَنْ
أَنْ يَكُونَ لَكَ شَبِيبَةٌ وَتَجَبَّرْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ ضِدٌّ أَوْ شَرِيكٌ. يَا نُورَ النُّورِ كُلُّ نُورٍ خَامِدٌ
لِنُورِكَ يَا مَلِيكَ كُلِّ مَلِيكَ يُفْنِي غَيْرُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْبَاقِي الدَّائِمُ
مَلَأْتَ عَظَمَتُكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ يَا دَائِمُ كُلُّ حَيٍّ يَمُوتُ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِزْهَمْنَا رَحْمَةً
تُظْفِي بِهَا سَخَطَكَ عَلَيْنَا وَتَكْفِ عَذَابًا عَنَّا وَتَرْزُقْنَا بِهَا سَعَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَتُحِلَّنَا بِهَا
دَارَكَ الَّتِي يَسْكُنُهَا خَيْرُكَ مِنْ عِبَادِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا. وَحَاجَتِ رَأْيِي طَلْبِي.^۱

ای نور روشنیها که تورا هیچ نوری چون نور خودت درک نکند، ای خدا!
ای خدا! تو بالایی، در بالای عرش خود از بالای آسمانهایت پس کسی از خلق،
عظمت تورا نمی تواند توصیف کند. ای نور روشنیها که وسیله نور اهل آسمانها
در پرده اند و به نور تو اهل زمینت روشنی یابند، ای خدا، ای خدا! تو ای آنکه
جز تو سزاوار پرستش نیست، تو برتر از اینی که فرزندی داشته باشی و بزرگتر از
آنی که تورا همتایی باشد!

ای نور روشنیها تو گرامی تر از آنی که تورا مانندی باشد و مهم تر از آنی که
ضدی یا شریکی داشته باشی. ای نور روشنیها هر نوری در برابر نور تو خاموش
است. ای مالک و زمامدار همه شاهان جز تو فانی است ای خدا، ای خدا تو
مهربانی، و تو باقی و ماندگاری! بزرگی تو آسمانها و زمین را پر کرده است. ای
جاودانه! هر زنده ای جز تومی میرد، ای خدا، ای خدا، ما را رحمتی بخش که
بدان وسیله خشم تورا بر ما فرو نماند! و عذاب را از ما باز دارد و خوشبختی

را از جانب تو نصیب ما گرداند و بدان وسیله ما را در آن سرایت وارد کند که برگزیدگان از بندگان ساکن آنجا می‌شوند، ای مهربان‌ترین مهربانان! از تو درخواست دارم که بر محمد و آلش درود و رحمت فرستی و با من چنین و چنان کنی!

دعا به هنگام خواب

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «موقع خواب سوره‌های «قل هو الله احد» و «قل یا ایها الکافرون» را بخوان که باعث دوری از شرک است و «قل هو الله احد» نسبت پروردگار عزوجل است»^۱.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌گفت: هرگاه کسی از شما به بستر رفت باید کنار رواندازش را به بدنش تماس دهد (بدنش را بپوشاند) زیرا که اونمی‌داند چه اتفاقی برای او می‌افتد، سپس بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَكْتُ نَفْسِي فِي مَنَامِي، فَأَغْفِرْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تُحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ؛ خدایا! تو وجود مرا در خوابم نگاه داشتی پس آن را بپیمرز و اگر آن را بردی پس حفظش کن بدانچه بندگان صالح خود را بدان وسیله حفظ می‌کنی!^۲

دعای استخاره

۱- امام صادق علیه السلام درباره استخاره فرمود: «شخص در آخر سجده نماز دو رکعتی صبح صد و یک مرتبه حمد خدا را بگوید و بر پیامبر و آلش صلوات بفرستد، سپس پنجاه مرتبه از خدا درخواست خیر کند آن‌گاه حمد خدا و درود

۱. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۳۶.

۲. همان، ص ۳۳۸.

بر پیامبر و آلش را صد و یک مرتبه پایان بخش قرار دهد!»^۱

۲- محمد بن خالد قسری از امام صادق علیه السلام درباره استخاره پرسید ایشان فرمود: «در آخرین رکعت از نماز شب در حال سجده صد و یک مرتبه از خدا طلب خیر کن!» عرض کرد: چگونه درخواست کنم؟ فرمود: می‌گویی: «إِسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ».^۲

دعای شکر

امام صادق علیه السلام فرمود: «در نماز شکر، وقتی که خدای عزوجل نعمتی را به تو داد، دو رکعت نماز می‌خوانی در رکعت اول فاتحه الكتاب و «قل هو الله احد» و در رکعت دوم فاتحه الكتاب و «قل يا ايها الكافرون» را قرائت می‌کنی و در رکوع و سجود رکعت اول می‌گویی: الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا شُكْرًا وَحَمْدًا وَحَمْدًا و در رکعت دوم در رکوع و سجود می‌گویی: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَجَابَ دُعَائِي وَاعْطَانِي مَسْأَلَتِي».^۳

دعا در وقت خشم

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «هر که در حال ایستاده خشمگین شد باید بنشیند زیرا که پلیدی شیطان از او برطرف می‌شود. هر کس بر خویشتن و او خشم گیرد باید با او در وقت خشم تماس بگیرد!»^۴

۱. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۷۱.

۲. همان، از خداوند به وسیله رحمتش درخواست خیر دارم.

۳. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۳۷۹. سپاس خدایی را که دعایم را مستجاب و خواسته‌ام را عطا کرد.

۴. همان، ص ۴۰۵.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «به هنگام خشم، بگو: اَللّٰهُمَّ اِذْهَبْ عَنِّيْ غَيْظَ قَلْبِيْ وَ اَغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَ اَجِرْنِيْ مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ اَسْأَلُكَ بِرِضَاكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ سَخِيْطِكَ. اَسْأَلُكَ جَنَّتَكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَارِكَ اَسْأَلُكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِيْ عَلٰى الْهُدٰى وَ الصَّوَابِ وَ اجْعَلْنِيْ رَاضِيًا مَرْضِيًّا غَيْرَ ضَالٍّ وَ لَا مُضِلٍّ؛ خدايا از من خشم قلبم را بزدای! و گناهم را بیامرز! و از انحرافات و آشوبها مرا پناه ده! خشنودی تو را خواستارم و از خشم توبه توبه می‌برم. از توبه‌بخت را درخواست دارم و از آتش دوزخ به توپناه می‌برم، از توهمه خوبیها را می‌طلبم و از هر شرّی به توپناه می‌برم. خدايا مرا بر هدایت و حق استوار بدار و مرا خشنود و مورد پسند؛ نه گمراه و نه گمراه‌گر قرار ده!»

دعا در وقت عطسه زدن

عبدالله بن ابی‌یعفور می‌گوید: در مجلس امام صادق علیه السلام حاضر بودم، چنان بود که در مجلس هرگاه مردی عطسه می‌زد امام صادق علیه السلام می‌گفت: «خداوند تو را بیامرزد» حاضران می‌گفتند: آمین! ^۱.

دعا در وقت فراموشی

امام صادق علیه السلام فرمود: «هرگاه شیطان چیزی را از خاطرت برد دست خود را روی پیشانی بگذار و بگو: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ یَا مُذَكِّرَ الْخَيْرِ وَ فَاعِلُهُ وَ الْاَمْرِ بِهٖ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تُذَكِّرْنِیْ مَا اَنْسَانِیْهُ الشَّیْطَانُ الرَّجِیْمُ؛ ^۲ خداوندا! ای یادآور خیر و انجام دهنده آن و فرمان دهنده به آن! از تو درخواست دارم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و آن چه را که شیطان رجیم از خاطر من برده به یاد من آوری!

۱. طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۴۱۱.

۲. همان، ص ۴۱۲.

دعای حجاب و تضرع

از جمله دعا‌های امام صادق علیه السلام دعای تضرع است که آن حضرت در شدايد و گرفتاری‌ها آن را می‌خواند دست‌ها را می‌گشود و صدایش را بلند می‌کرد و با ندبه و گریه زیاد می‌گفت:

«اَللّٰهُمَّ لَوْ اَنَّ اَلْقِيَّ يَدَيَّ وَ اَعْيَنْ عَلٰى نَفْسِيَّ وَ اَخَالِفَ كِتَابَكَ وَ قَدْ قُلْتُ: اُدْعُوْنِيْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ. لِمَا اَنْشَرَحَ قَلْبِيْ وَ لِسَانِيْ لِدُعَائِكَ وَ اَطْلُبُ مِنْكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ مِنْ نَفْسِيْ فِيمَا بَيْنِيْ وَ مَا بَيْنَكَ مَا عَرِفْتُ. اَللّٰهُمَّ مَنْ اَعْظَمَ جَزْمًا مِّثِّيْ! وَ قَدْ سَاوَزْتُ مَعْصِيَّتَكَ الَّتِي رَجَزْتَنِيْ عَنْهَا بِهَيْبِكَ اِيَّايَّ وَ كَاثُرْتُ الْعَظِيْمَ مِنْهَا الَّتِي اَوْجَبْتَ النَّارَ لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِكَ وَ كُلَّ ذٰلِكَ عَلٰى نَفْسِيْ جَنِيْتُ وَ اِيَّاهَا اَوْ بَقْتُ. وَ اٰهِيْ فَتَدَارِكُنِيْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا تَجْمَعُ الْخَيْرَاتِ لِاَوْلِيَائِكَ وَ بِهَا تَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ عَنْ اَحِبَّائِكَ»^۱

خدایا! اگر چه از دست من دررفته و بر ضرر خودم کمک کرده‌ام و با کتاب تو مخالفت نموده‌ام ولی تو خود فرموده‌ای: مرا بخوانید که خواسته شما را اجابت می‌کنم، زیرا که من نزدیکم و درخواست درخواست کننده را چون دعا اجابت می‌کنم درخواست دارم که قلب مرا و زبانم را برای دعای خودت و درخواست از تو بگشا! در حالی که تومی دانی بین من و بین تو چه گذشته است آن چه را که من ناآگاه بودم!

خدایا جرم چه کسی از من بالاتر است در صورتی که فرمان تو را که با نهی خود مرا از آن باز داشته بودی زیاد مرتکب شدم! و به بخش مهمی از آن را که برای مرتکبان از خلق خود آتش دوزخ را مقرر فرموده بودی مبادرت ورزیدم! و در تمام این‌ها بر خودم ستم کردم و خود را خوار ساختم! خداوند! به رحمت

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۲۹۹.

خودت که خوبی‌ها را بدان وسیله برای اولیای گرد می‌آوری و با آن گناهان و بدی‌ها را از دوستان باز می‌داری مرا دریاب و جبران کن!

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ النَّصُوْحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِیْ وَارْحَمْ عَبْرَتِیْ وَ اَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ
اَللّٰهُمَّ لَوْلَا رَحْمَتُیْ لِعَفْوِكَ لَصُمْتُ عَنِ الدُّعَاءِ وَلَکِنَّکَ عَلٰی کُلِّ حَالٍ یَا اِلٰهٰی غَايَةُ
الطَّلِبِیْنَ وَ مُنْتَهٰی رَغْبَةِ الرَّاغِبِیْنَ وَ اسْتِعَاذَةِ الْعَائِذِیْنَ. اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا اَسْتَعِیْذُکَ مِنْ غَضَبِکَ
وَ سُوءِ سَخَطِکَ وَ عِقَابِکَ وَ نَقِمَتِکَ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِیْ شَرٍّ وَ اَسْتَغْفِرُکَ
مِنْ جَمِیعِ الذُّنُوْبِ وَ اَسْأَلُکَ الْغَنِیْمَةَ فِیْمَا بَقِیَ مِنْ عُمْرِیْ بِالْعَافِیَةِ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِیْ وَ
اَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الرَّحْمَةَ اِذَا تَوَفَّیْتَنِیْ فَاِنَّکَ لِذٰلِکَ لَطِیْفٌ وَ عَلَیْهِ قَادِرٌ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْكُو اِلَیْکَ کُلَّ حَاجَةٍ لَا یُجِیْرُنِیْ مِنْهَا اِلَّا اَنْتَ، یَا مَنْ هُوَ عُدَّتِیْ فِی کُلِّ
عُسْرٍ وَ یُسِّرْ لِیْ مَنْ هُوَ حُسْنُ الْبَلَاءِ عِنْدِیْ یَا قَدِیْمَ الْعَفْوِ عَنِّیْ! اِنِّنِّیْ لَا اَرْجُو غَیْرَکَ وَلَا
اَدْعُو سِوَاکَ اِذَا لَمْ تَجِبْنِیْ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِیْ لِیَقْلَةَ شُکْرِیْ وَلَا تُؤْیِسْنِیْ لِکَثْرَةِ ذُنُوْبِیْ فَاتَّکَ
اَهْلُ التَّقْوٰی وَ اَهْلُ الْمَغْفِرَةِ.

خدایا از توبه نصوح را درخواست دارم، پس دعایم را مستجاب کن و به اشک چشمم ترحم فرما و از لغزشم بگذر! خداوند اگر امیدم به عفو تو نبود از دعا کردن خودداری می‌کردم ولی توبه هر حال خداوند مقصد طالبان و نهایت رغبت راغبان و پناهجویی پناهندگانی!

خدایا من از خشم تو و غضب شدید و کیفرو عذابت و از شر خودم و از شر هر صاحب شری از تو پناه می‌خواهم و از همه گناهان از تو آمرزش می‌طلبم و در باقیمانده عمرم همیشه تا وقتی زنده‌ام از تو غنیمت درخواست دارم و تا باقی هستم از تو کامیابی به بهشت و رحمت را می‌خواهم زیرا که تو بدان مهربان و برآن توانایی!

إِلٰهِي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ بِئْسَ الْعَبْدُ أَنَا وَخَيْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ فَيَا مُحْسِنَ الْإِنْتِقَامِ وَيَا مَرْهُوبَ الْبُطْشِي، يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ إِنِّي لَيْسَ أَخَافُ مِنْكَ إِلَّا عَذْلَكَ وَلَا أَرْجُو الْفُضْلَ وَالْعَفْوَ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَأَنَا عَبْدُكَ وَلَا عَبْدُ لَكَ أَحَقُّ بِاسْتِجَابِ جَمِيعِ الْعُقُوبَةِ وَبِدُنُوبِي مِنِّي وَلِكِنِّي وَسِعَنِي عَفْوُكَ وَحِلْمُكَ وَأَخَّرْتَنِي إِلَى الْيَوْمِ؛ خداوند منم کسی که توبه خوبی می دانی، بنده بدی هستم و توبهترین مولا! ای آن که انتقامت بیمناک و حملهات هراسناک است و ای کسی که به نیکی معروفی! به راستی من جزاز عدل تو بیمی ندارم و فضل و گذشت را جزاز نزد تو مرا امیدی نیست و منم بنده تو و هیچ بنده ای نداری که از من به خاطر گناهانم سزاوارتر به استحقاق همه مجازات ها باشد ولی با این همه عفو و حلم تو شامل حال من است و تا امروز مجازات مرا به تأخیر انداخته ای!

فَلَيْتَ شِعْرِي يَا إِلٰهِي لَا تُدَادُ إِنَّمَا أَخَّرْتَنِي أَمْ لِيَّيْمَ لِي رَجَائِي مِنْكَ وَ يَتَحَقَّقُ حُسْنُ ظَنِّي بِكَ فَأَمَّا بِعَمَلِي، فَقَدْ أَعْلَمْتُكَ يَا إِلٰهِي إِنِّي مُسْتَحِقُّ جَمِيعِ عُقُوبَتِكَ بِدُنُوبِي غَيْرِ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ وَأَنْتَ بِي أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِي وَ عِنْدَ أَرْحَمِ الرَّحِمِينَ رَجَاءُ الرَّحْمَةِ فَيَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ لَا تُشَوِّهِ خَلْقِي بِالنَّارِ وَلَا تَقْطَعْ عَصَبِي بِالنَّارِ يَا إِلٰهِي وَلَا تَفْلِقْ قُحْفَ رَأْسِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانُ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَوْصَالِي بِالنَّارِ يَا كَرِيمُ وَلَا تَهْشِمْ عِظَامِي بِالنَّارِ يَا عَزُوزُ لَا تَتَّصِلْ شَيْئًا مِنْ جَسَدِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانُ! عَفْوُكَ عَفْوُكَ فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى ذَالِكَ غَيْرُكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ خدایا کاش می دانستم که به خاطر زیاد کردن گناه [اجابت] مرا تأخیر انداخته ای و یا برای تکمیل، امیدواریم به تو و تحقق حسن ظنم به تو، اما عمل من که اعلام کردم خدایا من مستحق همه نوع مجازات تو به خاطر تو هستم جزاین که تو مهربان ترین مهربانانی!

و تواز خود من به من آگاه تری! و در نزد بخشنده ترین بخشاینندگان امید و

رحمت است. پس ای مهربان‌ترین مهربانان! چهره مرا با آتش دوزخ زشت نگردان و عصبم را با آتش نگسل، ای خدا کاسه سرم را با آتش دوزخ نشکاف! و بند از بندم با آتش جدانسا! ای بخشایشگر! و استخوان‌هایم را به وسیله آتش خرد نکن ای بخشنده! و چیزی از پیکرم را به آتش نرسان ای بخشایشگر! گذشت، گذشت کن! زیرا که جز تو را توانایی بر آن نیست و تو بر هر چیزی توانایی!

يَا مُحِيطُ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمُدَبِّرُ أُمُورِهَا أَوَّلَهَا وَآخِرَهَا أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَصْلِحْ لِي نَفْسِي وَمَالِي وَمَاخُؤَلَّتِي، يَا اللَّهُ خَلِّصْنِي مِنَ الْخَطَايَا يَا اللَّهُ مَنْ عَلَى بَئْرِكَ الْخَطَايَا يَا رَحِيمُ تَحْنُنْ عَلَيَّ بِغَضْلِكَ! يَا عَفُوٌّ تَحْنُنْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ يَا حَنَّانُ جَدِّ عَلَيَّ بِسِعَةِ عَافِيَّتِكَ يَا مَنَّانُ اٰمَنْنُ عَلَيَّ بِالْعِثْقِ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَوْجِبْ لِي الْجَنَّةَ الَّتِي حَشَرُهَا رَحْمَتُكَ وَسُكَاةُهَا مَلَائِكَتُكَ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَكْرِمْنِي وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ سَبِيلًا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنْتَ عَلَيْنَا بِذَاتِ الصُّدُورِ! ای آن‌که بر ملکوت آسمان‌ها و زمین احاطه داری و تدبیرکننده امور اول و آخر آن‌هایی! دنیا و آخرت مرا اصلاح کن و جان و مال من و آن چه را که به من مرحمت کرده‌ای اصلاح فرما!

خداوندا مرا از خطاها رها ساز! ای خدا بر من به ترك خطاها ممت گذار! ای مهربان به فضل خود بر من ترحم کن! ای مُشفق مهربان با گسترش عافیت خود بر من جود کن! ای بخشنده نعمت با آزاد کردن من از آتش دوزخ بر من ممت بگذار، ای صاحب جلال و اکرام مرا گرمی دار! و کسی از خلق خود را هرگز تا زنده‌ام بر من مسلط نگردان! زیرا که هیچ نیرو و توانی جز تو را نباشد و تو بر هر چیز توانایی!»

و حاجت خود را نام می‌بری!

قنوت امام صادق علیه السلام

ابن طاووس نقل کرده است که آن حضرت (در قنوت) می گفت: «یا مَنْ سَبَقَ عِلْمُهُ وَ نَفَذَ حُكْمُهُ وَ شَمِلَ جِلْمُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَزِلْ جِلْمَكَ مِنْ ظِلْمِي وَ بَادِرْهُ بِالنَّقْمَةِ عَاجِلُهُ بِالْاُسْتِصَالِ وَ كَبِّهِ لِئَنْخَرَهُ وَ اعْصُصْهُ بِرِيقِهِ وَ ارْزُدْ كَيْدَهُ فِي نَخْرِهِ وَ حُلِّ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ بِشُغْلٍ شَاغِلٍ مُؤَلِّمٍ وَ سُقْمٍ دَائِمٍ وَ اَمْنَعَهُ التَّوْبَةَ وَ حُلِّ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْاِنَابَةِ وَ اَسْلُبْهُ رُوحَ الرَّحَةِ وَ اَشْدُدْ عَلَيْهِ الْوُطْأَةَ وَ خُذْ مِنْهُ بِالْمُخْنِقِ وَ حَشْرَجَةٍ فِي صَدْرِهِ وَ لَا تَنْتَبُثْ لَهُ قَدَمًا وَ اَثْكِلْهُ وَ نَكِلْهُ وَ اجْثَثْهُ وَ اجْثَثْ رَاحَتَهُ وَ اسْتَأْصِلْهُ وَ جُثِّهِ وَ جُثَّ نِعَمَتَكَ عَنْهُ وَ اَلْبِسْهُ الصِّغَارَ وَ اجْعَلْ عُقْبَاهُ النَّارَ بَعْدَ مَحْوِ اَثَارِهِ وَ سَلْبِ قَرَارِهِ وَ اِجْهَارِ قَبِيحِ اَصَارِهِ وَ اَسْكُنْهُ دَارَ بَوَارِهِ وَ لَا تَتَّبِقْ لَهُ ذِكْرًا وَ لَا تَتَغَقَّبْهُ مِنْ مُسْتَخْلِفٍ اَجْرًا»^۱

ای آن که علمش بر همه چیز پیشی گرفته و حکمش نافذ و حلمش فراگیر است، بر محمد و آل محمد درود فرست و حلم خود را از ستمکاران من بردار و به عذاب و نابودی او هر چه زودتر بشتاب! او را به بینی اش به خاک انداز! و آب دهانش را گلوگیرش کن و کید او را در گلوهای خودش بازگردان و بین من و او را وسیله مشغله رنج آور و دردی مداوم فاصله ببانداز و به او اجازه توبه نده و بین او و بازگشت فاصله انداز و روح آسایش را از او بگیر و عرصه را براو تنگ کن و او را گلوگیرش کن! به خرخره سینه گرفتار کن! او را ثابت قدم نگردان و او را به سوگ فرزندش بنشان و عزادارش نما و او را ریشه کن ساز و رشته آسایش او را قطع کن و نابودش گردان، او را هلاک ساز و نعمت خود را از او باز دار و لباس لذت براو بپوشان و عاقبتش را آتش دوزخ قرار ده! پس از محو آثار و سلب قرار و فاش کردن زشتی گناهانش. و او را در سرای هلاکت ساکن نما و نام و نشانی از

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۵۳.

او باقی نگذار و اجرو پاداشی در پی او قرار نده!

اَللّٰهُمَّ بَادِرْهُ اَللّٰهُمَّ عَاجِلْهُ وَ لَا تُؤَخِّرْهُ اَللّٰهُمَّ خُذْهُ اَللّٰهُمَّ اَسْلُبْهُ التَّوْفِيقَ اَللّٰهُمَّ لَا تَنْهَضْهُ اَللّٰهُمَّ لَا تَرِثْهُ اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَخِّرْهُ اَللّٰهُمَّ عَلَيكَ بِهٖ اَللّٰهُمَّ اَشْدُدْ قَبْضَتَكَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ بِكَ اِعْتَصَمْتُ عَلَيْهِ وَ بِكَ اِسْتَجَرْتُ مِنْهُ وَ بِكَ تَوَارَيْتُ عَنْهُ وَ بِكَ اِسْتَكَلَفْتُ دُونَهُ وَ بِكَ اِسْتَتَرْتُ مِنْ صَرِيْهِ. اَللّٰهُمَّ اَحْرِسْنِيْ بِحِرَاسَتِكَ مِنْهُ وَ مِنْ عَذَابِكَ وَ اَكْفِنِيْ بِكَفَايَتِكَ كَيْدَهُ وَ كَيْدَ بُغَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنِيْ بِحِفْظِ الْاِيْمَانِ وَ اَسْبِلْ عَلَيَّ سَبْرَكَ الَّذِي سَتَرْتَ بِهٖ رُسُلَكَ عَنِ الطَّوَاغِيْتِ وَ حِصْنِيْ بِحِصْنِكَ الَّذِي وَفَّيْتَهُمْ بِهٖ مِنَ الْجَوَابِيْثِ. اَللّٰهُمَّ اَيَّدْنِيْ مِنْكَ بِنَصْرِ لَا يَمُوتُكَ وَ عَزِيْمَةِ صِدْقٍ لَا تَخْتُلُ وَ جَلِّلْنِيْ بِنُورِكَ وَ اجْعَلْنِيْ مُتَدَرِّعًا بِدِرْعِكَ الْحَصِيْنَةِ الْوَاقِيَةِ وَ اَكْلَانِيْ بِكَلاَمَتِكَ الْكَافِيَةِ اِنَّكَ وَّاسِعٌ لِّمَا تَشَاءُ وَ وَلِيٌّ لِّمَنْ لَكَ تَوَالَا وَ نَاصِرٌ لِّمَنْ اِلَيْكَ اَوَى وَ عَوْنٌ مِّنْ بِكَ اِسْتَعْدَى وَ كَافِي مِّنْ بِكَ اِسْتَكْنَى وَ الْعَزِيْزُ الَّذِي لَا يُمَانِعُ عَمَّا يَشَاءُ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَ هُوَ حَسْبِيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ.

خدایا او را زود بگیر و مهلت نده، خداوندا او را مجازات کن و توفیق را از او بگیر، او را مقام نگردان! او را وارث و مؤخر از کسانش قرار نده! خدایا گریبان او را بگیر! به شدت در قبضه قدرتت قرار ده! خداوندا در برابر او به توتمسک می جویم و از شر او به توپناه می برم و در پوشش تو قرار می گیرم و حمایت تورا می طلبم و جلوگیری از زیان او را خواستارم! خدایا به حفظ خود از شر او و عذاب خودت مرا نگهدار!

و به کفایت خود کید او و متجاوزان از فرمان خود را از من بازدار! خدایا مرا به وسیله حفظ ایمان حفظ کن و پرده پوشش خود را که بدان وسیله سفیرانت را از شر طاغوت ها، پوشاندی بر من بینداز! و به وسیله سنگری که آنان را از شر

ساحران نگه داشتی، مرا نگهدار! خداوند! مرا با کمک زوال ناپذیر و اراده خلل ناپذیرت یاری کن و به وسیله نور خود گرمی دار و مرا با زره محکم نگهدارنده ات زره پوش نما و با حفاظت خود حفظم کن! زیرا که قدرت تو هر چه را خواهی فراگیر است و سرپرست کسی هستی که تورا سرپرست داند و یاور کسی که به تو پناه و کمک کسی که از تو کمک خواسته و مدافع کسی که از تو کفایت طلبیده و آن مقتدری که از آن چه خواهد مانع نشود و هیچ نیرویی جز به خدا نیست و او مرا بس است و به او توکل دارم او پروردگار عرش عظیم است.

دعای پیامبر صلی الله علیه و آله

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «دعای پیامبر در روز جنگ حنین از این قرار است: رَبِّ كُنْتَ وَ تَكُونُ حَيًّا لَا تَمُوتُ، تَنَامُ الْعَيْنُونَ وَ تَنَكْدِرُ التُّجُومُ وَ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ وَ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ»؛ پروردگارا! تو زنده بوده و هستی، نمی میری، چشم ها به خواب روند و ستارگان تاریک شوند و تو زنده پایداری و تورا خواب سبک و سنگین نبرد.

۲- امام صادق از پدر بزرگوارش از قول جدش صلی الله علیه و آله آورده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود: «هرگاه امری تورا پیش آمد یا شدتی بر تو وارد شد، بگو: اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُنْجِنِیْ مِنْ هَذَا الْغَمِّ»؛^۲ به نام خداوند بخشننده مهربان، معبودی جز او نیست، براو توکل دارم و او پروردگار عرش عظیم است، آن چه را که او بخواهد بشود و آن چه را که نخواهد نشود. گواهی می دهم که خداوند بر هر چیز تواناست و به

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۷۱.

۲. همان، ص ۷۲.

همه چیز احاطه علمی دارد. خدایا به تو پناه می برم از شر هوای نفسم و از شر هر جنبنده ای که تو زمام اختیارش به دست تو است، به راستی که پروردگار من بر راه استواری است.

دعای آدم ﷺ

۱- ابن طاووس می گوید: دعایی است که خداوند به آدم ﷺ جهت دفع حدیث نفس تعلیم داد، از هشام بن سالم به نقل از امام صادق ﷺ آورده است، فرمود: «آدم ﷺ به درگاه خدا از حدیث نفس شکایت کرد جبرئیل ﷺ نازل شد و گفت: بگو: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ! آن را گفت و خداوند حدیث نفس (وسوسه) او را از بین برد. پس این اصلی است لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ!»

۲- وقتی حضرت آدم کلماتی را از پروردگارش دریافت کرد و احتمالا به وسیله آن ها دعا کرد و آن دعا این است: يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ! لَا يُرَدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمَكَ وَلَا يُنْجِي مِنْ عُقُوبَتِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ حَاجَتِي الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا حَزَمْتَنِي وَإِنْ حَزَمْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي.^۲

پروردگار من! پروردگار من، پروردگارا! چیزی جز حلمت جلوی خشم تو را نگیرد و جز زاری به درگاهت از عقوبت تو نجات ندهد! اگر حاجتم را عطا کنی آن چه را که محروم کرده ای زبانی مرا نرساند و اگر محروم سازی، آن چه را که عطا کرده ای سودی مرا نبخشد.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُتَنِيفِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ يَا ذَا الْمُلْكِ الْغَافِرِ الْقَدِيمِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا صَرِيحَ

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۳۰۳.

۲. همان، ص ۳۰۴.

الْمُسْتَضْرِحِينَ وَيَا مَنْزُولًا بِكُلِّ حَاجَتِي إِنْ كُنْتُ قَدْ رَضِيتَ عَنِّي فَأَزِدْ عَنِّي رِضَا مِنْكَ
وَقَرِّبْنِي مِنْكَ زُلْفَى وَلَا تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَبَحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِفَضْلِكَ عَلَيْهِمْ لِمَا
رَضِيتَ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

خدایا از تو کامیابی به بهشت را از درگاه تو خواستارم و از آتش دوزخ به تو پناه
می‌برم! ای صاحب عرش برین مرتفع! ای صاحب جلال و اکرام و الامقام عظیم!
ای صاحب ملک والای قدیم، ای خدای جهانیان، ای دادرس دادخواهان! وای
آن که به هر حاجتی اگر از من راضی باشی، فروفرستی پس بیشتر از من راضی باش
و مرا مقرب درگاهت کن و اگر از من راضی نیستی پس به حق محمد و آلش و به
فضل خود برایشان از من راضی باش زیرا که تو توبه پذیر مهربانی!

دعای یوسف علیه السلام

۱- روایت شده که داوود علیه السلام گفت: پروردگارا بنی اسرائیل را چه شده است
وقتی که غمی یا سختی بر آن‌ها نازل می‌شود می‌گویند: ای خدای ابراهیم،
اسحاق و یعقوب! خداوند وحی کرد: ای داوود! ابراهیم بین من و بین چیزی
متحیر نشد مگر مرا بر او ترجیح داد و اسحاق خون دلش را در راه من داد و
یعقوب را به بلایی گرفتار کردیم، در آن بلا به من بدگمان نشد تا این که بلا را
از او برطرف کردیم.

در روایت دیگری دعای یوسف علیه السلام را در چاه چنین یافتیم و شاید آن دعا
را کرده باشد:

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ يَا غَوَّثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُفْجِرَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ قَدْ تَرَى
مَكَانِي وَتَعْرِفُ حَالِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي^۱ ای دادرس دادخواهان، ای

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۳۰۸.

فریادرس فریادخواهان، ای برطرف‌کننده غم غمزدگان! تو جایگاه مرا می‌بینی و از حال من باخبر و چیزی از امر من برتو پوشیده نیست!

۲- از جمله دعا‌های یوسف علیهما السلام در بعضی اوقات گرفتاری چنین بود: «یا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَ یا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَ یا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ یا مالِكَ یَوْمِ الدِّینِ وَ یا غِیَاثَ الْمَكْرُوبِينَ وَ یا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ یا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَ یا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ یا خَیْرَ الْمُسْتَوْلِیْنَ وَ یا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ یا كَبِیرَ كُلِّ كَبِیرٍ وَ یا مَنْ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ لَا وَزیرَ، یا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یا مَنْ هُوَ عَلِیمٌ قَدِیرٌ یا مَنْ هُوَ عَلِیمٌ خَبِیرٌ یا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصِیرٌ»^۱

ای مهرورز بر درماندگان و ای روزی بخش گویندگان و ای پروردگار عالمان و ای مالک روز جزا و ای فریادرس غمزدگان! و ای اجابت کننده دعای درماندگان! و ای حاکم‌ترین حاکمان و ای سریع‌ترین حساب‌رسان! و ای بهترین درخواست‌شدگان و ای صاحب جلال و اکرام! ای بزرگ همه بزرگان! و ای کسی که شریک و مشاوره نداری! ای کسی که بر هر چیزی قادری! ای کسی که دانای توانایی! ای آن که بسی آگاه و قدرتمندی، ای آن که بسیار دانا و آگاهی! ای کسی که به هر چیزی بینایی!

دعای موسی و ایوب علیهما السلام

۱- ابن طاووس می‌گوید: از جمله دعا‌های امام صادق علیهما السلام دعای ایوب علیهما السلام است: «اللَّهُمَّ اَعُوْذُ بِكَ الْیَوْمَ فَاَعِزَّنِیْ وَ اَسْتَجِیْبُ بِكَ الْیَوْمَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ فَاجِرْنِیْ وَ اَسْتَغِیْثُ بِكَ الْیَوْمَ فَاَغْنِنِیْ وَ اَسْتَصْرِفُكَ الْیَوْمَ عَلٰی عَدُوْكَ وَ عَدُوِّیْ فَاصْرِحْنِیْ

وَاسْتَنْصِرْكَ الْيَوْمَ فَأَنْصُرْنِي وَاسْتَعِينْ بِكَ الْيَوْمَ عَلَى أَمْرِي فَأَعِثْنِي وَاتَّوَكَّلْ عَلَيْكَ
فَاكْفِنِي وَاعْتَصِمْ بِكَ فَأَعْصِمْنِي وَآمِنْ بِكَ فَأَمِّنْنِي وَاسْأَلْكَ فَأَعْطِنِي وَاسْتَزِفْكَ فَأَزِفْنِي
وَاسْتَغْفِرْكَ فَأَغْفِرْ لِي وَادْعُوكَ فَأَدْكُنِّي وَاسْتَزِمَّكَ فَأَزِمَّنِي»^۱.

خداوندا امروز به تو پناه آورده‌ام، پناه من ده! و امروز از توبه خاطر شدت
بلا پناهخواهی می‌کنم، مرا پناه ده! و امروز از تو دادخواهی می‌کنم به دادم
برس! و تو را در برابر دشمن تو و دشمن خودم فریاد می‌زنم به فریادم برس! و
امروز از تو یاری می‌طلبم مرا یاری کن و از تو کمک می‌طلبم، کمک کن و
از تو درخواست دارم عطایم فرما! و از تو روزی می‌طلبم روزیم ده! و از تو طلب
آمزش می‌کنم مرا بیامرز و تو را می‌خوانم، به یاد من باش و از تو درخواست
ترحم دارم به من ترحم فرما!

۲- از امام صادق علیه السلام نقل است که حضرت موسی این دعا را خواند: «اللَّهُمَّ
بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الَّذِي تَوَاصَى الْعِبَادُ بِبَيْدِكَ فَإِنَّ فِرْعَوْنَ
وَجَمِيعَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا عَبِيدُكَ وَتَوَاصِيهِمْ بِبَيْدِكَ وَأَنْتَ
تَضْرِبُ الْقُلُوبَ حَيْثُ شِئْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِهِ عَزَّ جَارَكَ وَجَلَّ شَأْؤُكَ وَ
لَا إِلَهَ غَيْرُكَ كُنْ لَنَا جَارًا مِنْ فِرْعَوْنَ وَجُنُودِهِ»^۲.

خدایا! ای پدید آورنده آسمان‌ها و زمین‌ها، صاحب جلال و اکرام که زمام
اختیار بندگان به دست تو است، فرعون و همه اهل آسمان‌ها و زمین و ما بین
آن‌ها بندگان تو و زمام اختیارشان به دست تو است و تودل را به هر طور که
خواهی دگرگون سازی! خداوندا! به خیر تو از خیر او فرعون پناه می‌برم، پناهنده

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۳۰۸.

۲. همان، ص ۳۰۹.

توعیز و ثنای تو والاست و هیچ معبودی جز تو نیست، پناهگاه ما از شرّ فرعون و سپاهیان‌ش باش!

سپس وارد دربار فرعون شد درحالی که خداوند او را سپری از قدرت خود پوشش داده بود تا به یاری خدا براو دست نیابد!

دعای عیسیٰ علیه السلام

امام صادق علیه السلام دعایی را از حضرت عیسیٰ علیه السلام روایت می‌کند: اَللّهُمَّ خَالِقِ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْرِجِ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْلِصِ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ فَ رَجِّعْنَا وَ خَلِّصْنَا مِنْ شِدَّتِنَا^۱.

خداوندا به حق نام یگانه و یکتایت به نام یکتای بی‌نیازت تو را می‌خوانم، و به آن نامت ای خدا که بزرگ یگانه است و به آن نامت که بزرگ متعالی است، آن‌که تمام ارکان را پر کرده است از تو درخواست دارم که غمی را که با آن صبح و شام کردم از من برطرف سازی!

اسم اعظم

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بزرگ‌ترین یا مهم‌ترین نام خداست»^۲.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود: «اسم اعظم خدا در اَمِّ الْكِتَابِ قطعی و حتمی است»^۳.

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۳۱۲.

۲. همان، ص ۳۱۶.

۳. همان.

۳- عمر بن توبه از امام صادق علیه السلام نقل کرده است که امام به یکی از اصحابش فرمود: «آیا بزرگ‌ترین اسم اعظم خدا را به تو نیاومزم؟» عرض کرد: آری. فرمود: «سوره‌های حمد، «قل هو الله احد»، آیه الکرسی و «انا انزلناه». بخوان سپس روبه قبله بایست هرچه خواستی از خدا بخواه!»^۱

دعا برای میت

کفعمی آورده است که از امام صادق علیه السلام نقل شده است، پس از دفن میت گفته شود: «اللَّهُمَّ اَنْسْ وَحْشَتَهُ وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَسَكِّنْ رَوْعَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَاسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ»^۲

خدایا وحشت او را انیس باش و به غربت او ترحم کن و ترس او را آرامش بخش و به تنهایی او مدد را کن! و از رحمت خود، چنان رحمتی به او مرحمت کن که از رحمت دیگران بی‌نیاز باشد و او را با کسانی که دوست می‌دارد، محشور فرما!

دعاهای کم‌نظیر

۱- امام صادق علیه السلام فرموده است: «واین از جمله دعاهای الحاح است و این از آن جمله است: یا مَنْ لَا يَحْجِبُهُ سَمَاءٌ عَنْ سَمَاءٍ وَلَا اَرْضٌ عَنْ اَرْضٍ وَلَا جَنْبٌ عَنْ قَلْبٍ وَ سَتَرَعَنْ كُنٍّ وَلَا جَبَلٌ عَمَّا فِي اَصْلِهِ وَلَا بَحْرٌ عَمَّا فِي قَعْرِهٖ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ وَلَا تَغْلِبُهُ كَثْرَةُ الْحَاجَاتِ وَلَا يَمُرُّهُ الْخَاحُ الْمُلْحِحِينَ وَ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. سپس حاجت خود را بطلب!»^۳

۱. سید بن طاووس، مهج الدعوات، ص ۳۱۶.

۲. همان، ص ۹.

۳. حمیری، قرب الاسناد، ص ۴.

ای کسی که آسمانی از آسمان دیگر و زمینی از زمین دیگر و پهلویی از قلب و طیّ مسافتی از پناهگاه، کوهی از پایه کوه و دریایی از دل دریا و امانی و حجاب نمی‌شود! ای کسی که صداها براو مشتبه نمی‌گردد و زیادی حاجت‌ها و ارا مغلوب نمی‌سازد و اصرار زیاد اصرارکنندگان و ارا خسته نمی‌کند و درود خدا بر محمد و آل محمد باد!

۲- امام صادق از قول پدرانش علیهم‌السلام آورده است که از جمله دعاهای پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم این بود: «اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَارْزُقْ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي وَاجْعَلْنِي أَثْلُوهُ عَلَى التَّخَوُّلِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي. اللَّهُمَّ تَوَرِّبْ كِتَابَكَ بَصَرِي وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَافْرَحْ بِهِ قَلْبِي وَاطْلُقْ بِهِ لِسَانِي وَاسْتَغْمَلْ بِهِ بَدَنِي وَقَوِّنِي عَلَى ذَالِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ»^۱.

خداوندا مرا تا زنده‌ام همیشه بر ترک نافرمانی‌هایت ترخّم کن و خوش‌بینی درباره آن چه تورا از من خورسند سازد نصیبم گردان و قلبم را به حفظ کتابت قرآن همان طوری که تعلیم دادی ثابت کن! و چنانم قرار ده که آن را طوری بخوانم که تورا از من راضی کند. خدایا کتاب خود را نور چشم من قرار ده و بدان وسیله سینه‌ام را گشاده فرما و دلم را شادگردان و زبانم را باز کن و بدنم را به کار گمار و مرا بر آن نیرومند گردان! زیرا که هیچ نیرو و توانی نیست جز تورا.

